

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE
STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

UITSPRAKEN WERKJAAR 2014
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 1

Inhoud

[Zitting van 16 januari 2014](#)
rolnummer 2013/406

[Zitting van 17 februari 2014](#)
rolnummer 2014/004
rolnummer 2014/005
rolnummer 2014/006

[Zitting van 6 maart 2014](#)
rolnummer 2014/008
rolnummer 2014/013
rolnummer 2014/016
rolnummer 2014/017
rolnummer 2014/019
rolnummer 2014/020
rolnummer 2014/024

[Zitting van 7 maart 2014](#)
rolnummer 2014/012
rolnummer 2014/014
rolnummer 2014/015
rolnummer 2014/018
rolnummer 2014/022

[Zitting van 21 maart 2014](#)
rolnummer 2014/026
rolnummer 2014/029
rolnummer 2014/038

[zitting van 27 maart 2014](#)
rolnummer 2014/030
rolnummer 2014/032
rolnummer 2014/033
rolnummer 2014/035

rolnummer 2014/037

rolnummer 2014/039

rolnummer 2014/041

[**zitting van 22 april 2014**](#)

rolnummer 2014/031

rolnummer 2014/043

rolnummer 2014/044

rolnummer 2014/045

rolnummer 2014/046

rolnummer 2014/047

rolnummer 2014/048

[**zitting van 16 mei 2014**](#)

rolnummer 2014/049

rolnummer 2014/051

rolnummer 2014/052

[**zitting van 19 juni 2014**](#)

rolnummer 2014/066

rolnummer 2014/067

[**zitting van 7 juli 2014**](#)

rolnummer 2014/071

rolnummer 2014/073

[**zitting van 22 juli 2014**](#)

rolnummer 2014/076

rolnummer 2014/079

rolnummer 2014/083

rolnummer 2014/084

[**zitting van 31 juli 2014**](#)

rolnummer 2014/086

rolnummer 2014/087

rolnummer 2014/089

rolnummer 2014/090

rolnummer 2014/092

rolnummer 2014/093

rolnummer 2014/095

rolnummer 2014/096

[**zitting van 7 augustus 2014**](#)

rolnummer 2014/091

rolnummer 2014/101

rolnummer 2014/102

rolnummer 2014/103

rolnummer 2014/104

rolnummer 2014/111

rolnummer 2014/112

rolnummer 2014/117

Zitting van 16 januari 2014

Rolnr. 2013/406 - 16 januari 2014

Inzake [REDACTED]
wonen [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 16 januari 2013.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master of science in de ingenieurswetenschappen: werktuigkunde-elekrotechniek, afstudeerrichting elektrische energietechniekmaster.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 18 oktober 2013 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat een cijfer wordt toegekend op basis van het al dan niet bereiken van de competenties. De beslissing stelde voorts dat elke evaluatie op zich staat en dat resultaten voor hetzelfde opleidingsonderdeel, noch de resultaten van andere opleidingsonderdelen de regelmatigheid van het cijfer kunnen in vraag stellen. De beslissing stelde voorts dat het examen redelijk en betrouwbaar was opgesteld, dat de antwoorden correct waren ingelezen.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 oktober 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit nr. 2013/362 dd. 28 november 2013 oordeelde de Raad als volgt:

"Uit de hoofding van het intern beroep blijkt dat de verzoekende partij een beroep heeft ingesteld niet alleen tegen het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel , maar ook tegen de examenbeslissing. Dit kan niet anders begrepen worden dan de beslissing om haar niet geslaagd te verklaren.

De Raad stelt vast dat de interne beroepsbeslissing deze klacht niet beantwoordt en aldus niet gemotiveerd is op dit punt. De verdere argumenten van de verzoekende partij dienen thans niet onderzocht te worden aangezien het eerst aan de interne beroepsinstantie toekomt deze te onderzoeken in het licht van de hierboven bevonden gegrondheid van het middel."

3.6. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 6 december 2013 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 13 december 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft tegen de beslissing in opvolging van de uitspraak van de Raad terecht onmiddellijk een extern beroep bij de Raad ingesteld.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 13 december 2013 tegen de beslissing op intern beroep van vrijdag 6 december 2013. De Raad neemt aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op maandag 9 december 2013. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennissname, *in casu* vanaf 10 december 2013.

Het beroep van 13 december 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennissname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de gemiddelde score die zij in de masteropleiding heeft behaald 68,1% is en dat zij voor de masterproef zelfs 75% heeft behaald. Verzoekende partij geeft aan dat de volledige masteropleiding met succes werd beëindigd en dat zij dus klaar is om de arbeidsmarkt te betreden. Enkel voor één opleidingsonderdeel uit de bacheloropleiding (voor 3 ECTS punten) slaagde de verzoekende partij niet. In het verleden behaalde de verzoekende partij voor dit opleidingsonderdeel achtereenvolgend 7/20, 7/20, 9/20 (eerste zittijd) en 3/20

(tweede zittijd). De 9/20 is dus geen uitzondering, maar wel de 3/20. Indien de verzoekende partij dit opleidingsonderdeel opnieuw zou moeten afleggen, mist zij een tijd werkervaring.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij de eindcompetenties wel bereikt heeft.

Verwerende partij geeft aan dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden van artikel OER om het tekort voor het opleidingsonderdeel ‘.....’ getolereerd te zien. De verzoekende partij behaalde immers maar 3/20 en het desbetreffende opleidingsonderdeel heeft een gewicht van 3 studiepunten, waardoor de verzoekende partij een gewogen tekort heeft van 21 studiepunten, waar maximaal 12 gewogen studiepunten worden getolereerd. Bovendien voldoet de verzoekende partij niet aan de voorwaarde dat zij voor alle opleidingsonderdelen minstens 8/20 moet hebben behaald.

Verwerende partij merkt verder op dat de deliberatiebevoegdheid van een examencommissie en van de Interne Beroepscommissie tot hun discretionaire bevoegdheid behoort.

De institutionele beroepscommissie oordeelde dat de verzoekende partij de opleidingscompetenties niet in voldoende mate heeft behaald. Er werd daarbij gewezen op het belang van het desbetreffende opleidingsonderdeel en op het zware tekort. De commissie hield rekening met het feit dat de verzoekende partij eerder al 9/20 behaalde voor dit opleidingsonderdeel, maar gaf aan dat, gelet op de andere cijfers die werden behaald voor dit opleidingsonderdeel en het uitzonderlijk lage cijfer van 3/20 dat zij in het laatst afgelegde examen behaalde, onvoldoende was aangetoond dat zij de eindcompetenties van dit opleidingsonderdeel voldoende heeft verworven om ook voor de opleiding geslaagd verklaard te worden. Het is niet onredelijk om te oordelen dat het feit dat de verzoekende partij in de eerste zittijd 9/20 behaalde, niet tot een ander besluit leidt, nu de verzoekende partij in het academiejaar 2011-2012 ook tweemaal niet-tolereerbare tekorten behaalde voor dit opleidingsonderdeel (7/20).

Het desbetreffende opleidingsonderdeel behoort tot de ‘brugvakken’ die studenten met de vooropleiding master of science in de industriële wetenschappen verplicht moeten opnemen in hun masteropleiding burgerlijk ingenieur. Dit toont het belang aan van het opleidingsonderdeel. De verzoekende partij toont ook nergens aan dat zij de competenties van het opleidingsonderdeel ‘.....’ op een andere wijze heeft verworven.

Het feit dat de verzoekende partij een tijd werkervaring mist, is vreemd aan de vraag of de eindcompetenties behaald zijn en is dan ook irrelevant.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing is onder meer gemotiveerd als volgt:

“Bij de vraag of de student geslaagd verklaard kan worden met een tekort van 3/20, dient de institutionele beroepscommissie na te gaan of de student de opleidingsdoelstellingen van de opleiding tot master of science in de ingenieurswetenschappen: werktuigkunde-elekrotechniek, afstudeerrichting elektrische energietechniek verworven heeft. De institutionele beroepscommissie merkt op dat dit niet het geval is. Elk van de opleidingsonderdelen binnen het curriculum van de student draagt op een eigen wijze bij tot het realiseren van de opleidingsdoelstellingen en de opleidingsdoelstellingen worden maar ten volle behaald als een student de einddoelstellingen van elk van die opleidingsonderdelen heeft behaald. De institutionele beroepscommissie merkt op dat het opleidingsonderdeel bijdraagt aan de opleidingsdoelstellingen van de betrokken masteropleiding en er dus moet van worden uitgegaan dat het verwerven van de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel noodzakelijk zijn om de opleidingsdoelstellingen van de masteropleiding te behalen.

Gelet op het gegeven dat het hier een zwaar tekort bedraagt van 21 tekortpunten, kan de institutionele beroepscommissie niet anders dan besluiten dat de student onvoldoende heeft aangetoond de opleidingscompetenties te hebben verworven. Het feit dat de student 681/1000 behaalde voor het geheel van de masteropleiding en 15/20 behaalde voor de masterproef wordt hier, gelet op het zware tekort, van ondergeschikt belang geacht.”

In haar beroep voert de verzoekende partij het volgende aan:

"Naar aanvoelen van de institutionele beroepscommissie worden de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel niet bereikt, en is elke evaluatie een zelfstandige gebeurtenis. Dit terwijl zowel de gemiddelde score doorheen de masteropleiding als de behaalde score voor de masterproef aantonen dat de volledige masteropleiding met succes werd beëindigd en dat de student wel degelijk klaar is om de arbeidsmarkt te betreden. Indien het opleidingsonderdeel uit de **bacheloropleiding** (waarbij reeds een **9/20** werd behaald) opnieuw dient te worden afgelegd, zal dit eerder een negatieve invloed hebben op de eindcompetenties van de student aangezien deze hierdoor een tijd werkervaring mist. De institutionele beroepscommissie is van mening dat de eerder behaalde 9/20 eerder een uitzondering is in de reeks van behaalde examenresultaten. Dit terwijl de reeks 7/20, 7/20, 9/20 en uiteindelijk 3/20 bedraagt. De 9/20 is dus zeker geen uitzondering maar een normale evolutie ten gevolge van het studeren van het opleidingsonderdeel. De laatst behaalde 3/20 is eerder de uitzondering in de reeks."

Verder wil ik er opnieuw op wijzen dat de volledige masteropleiding is afgewerkt met een gemiddelde score van 68,1%. Hierbovenop werd een score van 75% behaald voor de masterproef. Het lijkt me onlogisch te stellen dat de eindcompetenties niet zijn bereikt en dat het tekort van 3/20 uit de bacheloropleiding voor een opleidingsonderdeel van 3 ECTS studiepunten een reden zijn om het diploma te achter houden. Zeker niet wanneer in eerste zittijd een score van 9/20 behaald werd."

Artikel 36, eerste lid, van het Aanvullingsdecreet luidt als volgt:

"Indien de examencommissie beschikt over de in artikel 35, § 2, 1°, bedoelde bevoegdheid, verklaart zij de student geslaagd indien deze alle examens die horen bij het betrokken deel van het opleidingsprogramma heeft afgelegd en :

1° alle examens hebben geleid tot een creditbewijs, of

2° de examencommissie op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het betrokken deel van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn."

Deze bepaling verplicht de examencommissie niet om spontaan te motiveren waarom een student, ondanks een of meer onvoldoendes, toch de doelstellingen van het programma bereikt heeft, maar geeft de student daarentegen wel de mogelijkheid om in het kader van het intern beroep argumenten aan te voeren waarom hij, ondanks een of meer onvoldoendes, toch de doelstellingen van de opleiding bereikt heeft, in welk geval de examencommissie, dan wel de interne beroepsinstantie, verplicht is om met deze argumenten rekening te houden en, wanneer ze die niet overtuigend vindt, uit te leggen waarom die niet overtuigen.

Buiten de algemene bewering dat zij de eindcompetenties wel bereikt heeft voert de verzoekende partij geen argumenten aan waarom het oordeel van de verwerende partij dat zij die niet behaald heeft, onjuist zouden zijn.

De Raad merkt wel op dat het motief "dat het opleidingsonderdeel „....." bijdraagt aan de opleidingsdoelstellingen van de betrokken masteropleiding en er dus moet van worden uitgegaan dat het verwerven van de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel noodzakelijk zijn om de opleidingsdoelstellingen van de masteropleiding te behalen." enkel afdoende zou zijn wanneer zou blijken dat het opleidingsonderdeel gericht is op een eindcompetentie die alleen of voornamelijk in dit opleidingsonderdeel bereikt kan worden, maar nu de verzoekende partij, op wie terzake de bewijslast van het tegendeel rust, dit niet betwist, hoeft de Raad zich niet uit te spreken over het al dan niet afdoende karakter van dit motief.

De verwerende partij heeft ook onderzocht of er sprake kon zijn van uitzonderlijke omstandigheden die zouden kunnen verantwoorden dat de verzoekende partij, ondanks de onvoldoende, toch geslaagd kon worden verklaard. Zij heeft ook uitgelegd waarom zij van oordeel was dat er geen uitzonderlijke omstandigheden waren.

Het komt de Raad niet toe om zijn oordeel over het al dan niet aanwezig zijn van uitzonderlijke omstandigheden in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van

de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen het begrip uitzonderlijke omstandigheden niet miskennen, en dat zij, gegeven dat dit niet het geval is, binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De verzoekende partij voert aan dat de score van 3/20, die zij op zichzelf niet betwist, eerder een uitzondering is in de reeks, dat zij een percentage van 68,1 behaalde, en dat zij gereed is om toe te treden tot de arbeidsmarkt.

Door te oordelen dat deze gegevens geen uitzonderlijke omstandigheden uitmaken, heeft de verwerende partij dit begrip niet miskend.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De beslissing van 6 december 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 januari 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Zitting van 17 februari 2014

Rolnr. 2014/004 - 17 februari 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2013.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van de bijzondere examencommissie waarbij de verzoekende partij als tuchtsanctie 0/20 werd opgelegd voor één opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de coördinator Regelgeving en klachtenbehandeling genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in bedrijfsmanagement, afstudeer richting marketing.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van de bijzondere examencommissie d.d. 17 december 2013 waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel “.....” als tuchtsanctie 0/20 werd opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 december 2013 een intern beroep in bij de coördinator Regelgeving en klachtenbehandeling van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de coördinator Regelgeving en klachtenbehandeling op datum van 21 januari 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep niet ontvankelijk is omdat het niet ondertekend werd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 21 januari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 januari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 januari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 21 januari 2014. Verzoekende partij heeft op 22 januari 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 januari 2014 om te eindigen op 27 januari 2014.

Het beroep van 28 januari 2014 werd derhalve niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examentuchtbeslissing van 17 december 2013 en de beslissing d.d. 21 januari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 februari 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

Ellen Wens

David Keyaerts

Rolnr. 2014/005 - 17 februari 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij een 7/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing d.d. 13 januari 2014 voor het opleidingsonderdeel "Praktijk" waarbij een 7/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 januari 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie op datum van 24 januari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beoordeling conform de ECTS-fiche gebeurd is. Er werd een eindbeoordeling gemaakt op basis van de themastage, het verslag van de student, het verslag van de mentor en een driehoeksgesprek. Op basis daarvan werd een evaluatiereport opgesteld om een eindcijfer vast te stellen. Het syntheseverslag werd toegelicht in een contact. De beslissing stelde voorts dat er voor één deelcompetentie een

volstrekt onvoldoende en voor drie andere deelcompetenties een onvoldoende werd behaald, wat de eindscore van 7/20 verantwoordt.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 24 januari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 30 januari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 januari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 24 januari 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op maandag 27 januari 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 28 januari 2014.

Het beroep van 30 januari 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

4. *Vormvereisten van het verzoekschrift*

In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot het volgende:

"Ik wil beroep aantekenen tegen de beslissing bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Voor verdere informatie zie bijlage".

De verwerende partij stelt dat zij, gelet op de gebrekkige uiteenzetting van de middelen, moeilijk kan reageren op eventuele grieven van de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er geen enkel juridisch middel, hoe vaag ook, wordt ingeroepen in het verzoekschrift, i.e. de uiteenzetting van feiten en bezwaren die afgesloten wordt met een handtekening. Verzoekende partij verwijst naar verdere informatie in bijlage. Zelfs indien zulke verwijzing door de Raad aanvaard zou worden, dan nog stelt de Raad vast dat in deze bijlagen geen enkel argument tegen de bestreden beslissing opgenomen is. In haar nota van wederantwoord zet de verzoekende partij wel een aantal bezwaren uiteen, maar dit is laattijdig. Het is op basis van het verzoekschrift voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing inbrengt.

Het verzoekschrift bevat aldus geen minimale uiteenzetting van de middelen zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs). De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste

worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 13 januari 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 24 januari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 februari 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Marc Boes	Bertel De Groote	Piet Versweyvelt
De secretarissen,		
Ellen Wens	David Keyaerts	

Rolnr. 2014/006 - 17 februari 2014

Inzake [REDACTED]

wonende [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 17 februari 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota d.d. 5 augustus 2013, de antwoordnota d.d. 6 februari 2014, de wederantwoordnota d.d. 7 februari 2014 en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De wederantwoordnota d.d. 7 augustus 2013 wordt wegens laattijdigheid uit de procedure geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 5 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bacheloropleiding journalistiek.

Het beroep betreft de stage voor het opleidingsonderdeel 'Journalistieke Praktijk 3'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 juli werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beoordeling conform is verlopen en dat er wel remediërend zou zijn opgetreden n.a.v. de opduikende problemen. Hierbij wordt opgeworpen dat bij het evaluatiegesprek de feedback door de hogeschoolmentor werd toegelicht waarbij

werd gewezen op de werkpunten om te kunnen slagen. Daarenboven stelt men dat nadat de student de ervaren moeilijkheden gemeld had aan de hogeschoolmentor, de hogeschoolmentor op 29 maart 2013 met de student een uitgebreid gesprek had, waarbij de student de opdracht kreeg om hierover een gesprek te vragen aan de bedrijfsmentor. De student zou dit volgens de interne beroepscommissie hebben bevestigd, maar zou het gesprek met de bedrijfsmentor niet gehouden hebben.

De beslissing op intern beroep werd tegen ontvangstmelding d.d. 5 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 5 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt. Bij aangetekend schrijven van 9 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.4. De Raad heeft in zijn besluit nr. 2013/104 d.d. 9 augustus 2013 de bestreden beslissing vernietigd op basis van volgende overwegingen:

"Wat de beweerde gebrekkige motivering betreft, kan de Raad er niet omheen dat de motivering voor de quatering 7/20 voor het opleidingsonderdeel "stage" (stuk nr. 13 van verwerende partij) zeer beperkt is en in zeer algemene en vage bewoordingen is gesteld. De betrokken docente gaat niet in op de reden(en) waarop de lage quatering steunt en evenmin op de oorzaken van de terugval van de quatering 10/20 bij de tussentijdse evaluatie naar 7/20 als eindcijfer."

De beslissing van 3 juli 2013 na intern beroep is eveneens bijzonder algemeen gesteld met zinnen als : "de interne beroepscommissie [...] oordeelt dat de examenbeslissing is genomen conform het Onderwijs- en Examenreglement [...]" en "vanuit de hogeschool werd remediërend opgetreden n.a.v. de opduikende problemen tijdens de stage". Er is ook niet of zeer summier geantwoord op de vragen die verzoekende partij heeft gesteld tijdens de interne beroepsprocedure.

Uit niets blijkt dat verwerende partij efficiënt remediërend is opgetreden ten opzichte van de problemen tijdens de stage van verzoekende partij.

De Raad is om die redenen van oordeel dat de motivering niet afdoende is en niet voldoet aan de motiveringsplicht."

"In voorliggend geval ziet de Raad de gebrekkige remediëring als een uitzonderlijke omstandigheid waarvan in redelijkheid kan worden aangenomen dat zij een beslissende invloed op de evaluatie heeft gehad."

3.5. Tegen dit besluit werd cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State oordeelde in arrest nr. 226.215 d.d. 27 januari 2014 dat het cassatieberoep gegrond was. De Raad van State vernietigde het besluit nr. 2013/104 d.d. 9 augustus 2013 op grond van volgende overweging:

"12. Het zo-even aangehaalde artikel II.32, §3, tweede lid, van het aanvullingsdecreet, is gesteld in absolute termen. Het laat niet aan duidelijkheid te wensen over: een buiten de gestelde termijn aan de Raad overgemaakte wederantwoordnota "wordt uit de verdere procedure geweerd". De laattijdige memorie mag bijgevolg niet als een procedurestuk in aanmerking genomen worden; ze heeft ten hoogste de waarde van een gewone inlichting omtrent nieuwe feitelijke gegevens.

In die bepaling kan geen mogelijkheid voor de rechter worden bespeurd om na te gaan of een partij in het geding door de overtreding van die regel in haar belangen werden geschaad of niet. Meer nog, deze bepaling stelt uitdrukkelijk dat alleen laattijdige overmaking van een procedurestuk aan de Raad zelf wordt gesanctioneerd met een wering uit het debat; een laattijdige overmaking aan de tegenpartij wordt niet gesanctioneerd."

3.6. Overeenkomstig artikel 51, tweede lid van het K.B. van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State werd deze zaak van rechtswege aanhangig gemaakt bij de Raad. De Raad registreerde bijgevolg van rechtswege de zaak en

plaatste voorliggende zaak op de rol ter behandeling op de zitting van 17 februari 2014 door een anders samengestelde Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

5. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

6. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 9 juli 2013 tegen de beslissing op intern beroep van 5 juli 2013. Verzoekende partij heeft op 5 juli 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 6 juli 2013.

Het beroep van 9 juli 2013 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

7. Het verloop van de procedure

De nota van wederantwoord d.d. 7 augustus 2013 werd laattijdig ingediend.
Zij wordt uit de debatten geweerd.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroeft zich in een eerste middel op de schending van de formele motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij mag verwachten -en dat dit bovendien het doel is van het intern beroep- dat zij een antwoord krijgt op de grieven en vragen die zij voorlegt.

Verzoekende partij werpt op dat er in de beslissing van de interne beroepscommissie niet wordt geantwoord op de door haar aangehaalde argumenten. Deze argumenten gaan als volgt: ten eerste kaart zij de afwezigheid van begeleiding door de bedrijfsmentor aan, ten tweede stelt zij dat er geen tussentijdse evaluatie of besprekking met haar is gebeurd, ten derde werpt zij op dat ze in een neergelegde nota ook uitvoerig en punt per punt de zeer persoonlijke bemerkingen en beoordelingen van de bedrijfsmentor in de eindevaluatie heeft weerlegd.

Bovendien stelt verzoekende partij dat de hogeschool de waarheid geweld aandoet. Er zou nooit een evaluatiegesprek plaatsgevonden hebben waarbij aan de student zou zijn toegelicht welke de werkpunten zouden zijn om te kunnen slagen. Ook zou geen uitgebreid gesprek plaatsgevonden hebben op 29 maart 2013 volgens verzoekster, maar wel een gesprekje in week 8 (zijnde na de tussentijdse evaluatie in week 5 waar verzoekster beweert nooit kennis van te hebben gekregen). Tot slot stelt verzoekster dat zij wel degelijk een gesprek met de bedrijfsmentor is aangegaan, maar dat dit gesprek tot niets heeft geleid.

Volgens verzoekende partij is het duidelijk dat het antwoord geen antwoord geeft op de grieven van verzoekster en geen ernstige, deugdelijke of ter zake doende motivering is.

Verwerende partij stelt vervolgens dat de formele motiveringsplicht voor een bestuur niet zo uitgebreid is als die voor de rechterlijke macht. Verwerende partij heeft dan ook op voldoende wijze geantwoord op de grieven van verzoekende partij.

Verwerende partij merkt voorts op dat uit de verklaringen van verzoekende partij op de hoorzitting voor de interne beroepscommissie blijkt dat er wel degelijk een gesprek heeft plaatsgevonden in week 8.

Verwerende partij werpt op dat verzoekende partij op geen enkele wijze (verslagen, gesprekken, e-mails...) kan bewijzen dat zij het advies van haar hogeschoolmentor heeft opgevolgd en een gesprek heeft gehad met haar stagementor.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Wat de beweerde gebrekkige motivering betreft, kan de Raad er niet omheen dat de motivering voor de quatering 7/20 voor het opleidingsonderdeel "stage" (stuk nr. 13 van verwerende partij) zeer beperkt is en in zeer algemene en vage bewoordingen is gesteld. De betrokken docente gaat niet in op de reden(en) waarop de lage quatering steunt en evenmin op de oorzaken van de terugval van de quatering 10/20 bij de tussentijdse evaluatie naar 7/20 als eindcijfer.

De beslissing van 3 juli 2013 na intern beroep is eveneens bijzonder algemeen gesteld met zinnen als: "de interne beroepscommissie [...] oordeelt dat de examenbeslissing is genomen conform het Onderwijs- en Examenreglement [...]" en "vanuit de hogeschool werd remediërend opgetreden n.a.v. de opduikende problemen tijdens de stage". Er is ook niet of zeer summier geantwoord op de vragen die verzoekende partij heeft gesteld tijdens de interne beroepsprocedure.

Uit niets blijkt dat verwerende partij efficiënt remediërend is opgetreden ten opzichte van de problemen tijdens de stage van verzoekende partij, en in ieder geval is dit remediërend optreden, of het nu heeft plaats gevonden of niet, niet van aard om het gebrek aan motivering van de betwiste beoordeling ongedaan te maken.

De Raad is om die redenen van oordeel dat de motivering niet afdoende is en niet voldoet aan de motiveringsplicht.

Het middel is gegrond.

5.2. Aangezien het tweede middel, mocht het al gegrond zijn, niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, moet het niet onderzocht worden.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 5 juli 2013 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 7 maart 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 17 februari 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 06 maart 2014

Rolnr. 2014/008 - 6 maart 2014

Inzake
wondende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen afwijking krijgt op de weigering tot verdere inschrijving en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de psychologie.

Het beroep betreft de beslissing van de directeur studentenadministratie d.d. 21 januari 2014 waarbij een afwijking van de opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering van verdere inschrijving gedurende 5 jaar wegens het herhaaldelijk niet-slagen voor het opleidingsonderdeel 'Stage in de klinische en gezondheidspsychologie', afgewezen wordt.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 januari 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 28 januari 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep buiten de vervaltermijn van vijf kalenderdagen werd ingesteld.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 28 januari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad onderzoekt ambtshalve bij de grond van de zaak of het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 februari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 28 januari 2014. Verzoekende partij heeft op 28 januari 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 29 januari 2014, om te eindigen op 2 februari 2014. Gelet op het feit dat dit een zondag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten beschikbaar zijn, met name 3 februari 2014.

Het beroep van 3 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve of de beroepsinstantie het intern beroep al dan niet terecht onontvankelijk verklaard heeft.

Artikel II.13 Aanvullingsdecreet (thans Artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs) bepaalt op dwingende wijze de termijn waarbinnen een intern beroep ingesteld moet worden. De decretale vervaltermijn van vijf kalenderdagen gaat in beginsel in op de dag na de dag van de kennisname van de beslissing betreffende het opleggen van een studievoortgangbewakingsmaatregel. De Raad herinnert eraan dat de decretale vervaltermijn van vijf kalenderdagen voor het intern beroep slechts aanvangt indien de beroepsmodaliteiten (correct) vermeld zijn. Onder die beroepsmodaliteiten moet o.a. de termijn begrepen worden (zie arresten RvS nr. 225.129 d.d. 17 oktober 2013; RvS nr. 224.261 d.d. 4 juli 2013), in het bijzonder het startpunt van de vervaltermijn. Uit de stukken blijkt duidelijk dat de initiële studievoortgangsbeslissing vermeldt dat "*Het beroep moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen die ingaat de dag na de schriftelijke mededeling van de beslissing.*" (eigen onderlijning). Daarbij verwijst de beslissing naar artikel OER 2013-2014. De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 op studievoortgangsbewakingsmaatregelen toepasselijk is en dat de initiële beslissing conform dit artikel aangeeft dat de vervaltermijn ingaat de dag na de schriftelijke mededeling. Het voorwerp van het voorliggend beroep (nl. een weigering tot afwijking van het verbod op verdere inschrijving) is een maatregel van studievoortgangsbewaking en dus een studievoortgangsbeslissing die geen examenbeslissing is. De Raad merkt vervolgens op dat artikel II.13, tweede lid, 2° Aanvullingsdecreet (thans Artikel II.283, tweede lid, 2° Codex Hoger Onderwijs) bepaalt dat de vervaltermijn voor een intern beroep tegen maatregelen van studievoortgangsbewaking ingaat de *dag na de kennisname* van deze beslissing. De Raad stelt aldus vast dat de beroepsmodaliteiten, in het bijzonder de aanvang van de termijn, niet correct vermeld werden. Bijgevolg is de vervaltermijn voor het instellen van het intern beroep nooit ingegaan.

De Raad merkt immers conform de vaste rechtspraak van de Raad van State op dat zelfs bewezen feitelijke kennis van de correcte beroepsmodaliteiten, in het bijzonder wat de termijn en de aanvang daarvan betreft, de onderwijsinstelling niet ontslaat van de plicht om de beroepsmodaliteiten te vermelden, *a fortiori* correct te vermelden. De Raad moet ambtshalve,

gelet op het openbare orde karakter, vaststellen dat de vervaltermijn nooit is ingegaan en dat de interne beroepsinstantie onterecht het intern beroep onontvankelijk verklaard heeft.

De Raad stelt bovendien vast dat artikel OER 2013-2014 voorschrijft dat een intern beroep tegen een weigering van een afwijkende toelating ingesteld moet worden via een specifiek webformulier.

De Raad stelt vast dat artikel II.13 Aanvullingsdecreet (Artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs) autonomie verleent aan de onderwijsinstellingen om de vorm van het intern beroep vast te leggen. Daaruit volgt dat onderwijsinstellingen in hun onderwijs- en examenreglement ontvankelijkheidsvereisten (bv. instellen via e-mail, webformulier of ter post aangetekende brief) – al dan niet met sancties – kunnen vastleggen. De Raad merkt evenwel op dat deze autonomie niet onbegrensd is en dat hij toezicht houdt op de regelmatigheid en de redelijkheid van het OER en op de wijze van toepassing van ontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

De Raad heeft alle begrip voor het centraliseren, uniformiseren en digitaliseren van de interne beroepsprocedures, maar dit mag er niet toe leiden dat de toegang tot de interne beroepsprocedure wordt afgeschermd door middel van een login-account. Uit de feiten en de toelichtingen blijkt dat de verwerende partij het instellen van het interne beroep faciliteert via een webformulier dat enkel voor personen met een login beschikbaar is. Dit impliceert dat enkel ingeschreven studenten (i.e. tot een maand na afloop van het academiejaar waarvoor men ingeschreven was) toegang hebben tot deze vorm. Uit voor het publiek beschikbare informatie (bv. <http://www.kuleuven.be/onderwijs/beroepen>) kan de Raad niet vaststellen dat er een alternatieve vorm voor het instellen van een intern beroep bestaat of gedoogd wordt, noch dat daarover wordt gecommuniceerd. Alle officiële communicaties verwijzen naar een webformulier (zie OER, vermeldingen op studievoortgangsbeslissingen en bovenvermelde website) waardoor verwerende partij toch ook onzekerheid creëert voor bepaalde categorieën van belanghebbenden bij het instellen van een intern beroep. De Raad wijst erop dat er verschillende concrete situaties denkbaar zijn waarbij een afgeschermd internettoegang tot het intern beroep de rechten van verdediging (recht op toegang tot de interne beroepsprocedure) in gevaar brengt. De Raad wijst erop dat dit o.a. het geval is voor beroepen tegen beslissingen inzake EVC-dossiers waarbij verzoekende partijen in beginsel niet ingeschreven zijn als studenten. De Raad wijst er voorts op dat dit meestal ook het geval is voor de beslissing inzake weigering van een afwijkende toelating tot inschrijving in een opleiding, meer bepaald indien de negatieve beslissing genomen wordt buiten de periode waarin een belanghebbende partij, i.e. een niet-ingeschreven student, beschikt over een login.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 14 maart 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/013 - 6 maart 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De antwoordnota d.d. 28 februari 2014 wordt uit de debatten geweerd wegens laattijdigheid.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdelen '.....' en '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting rechtspraktijk.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 30 januari 2014 voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 7 februari 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep laattijdig was ingesteld omdat de termijn voor het instellen van het intern beroep verstreken was.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

3. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 13 februari 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 14 februari 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 februari 2014.

Het beroep van 18 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

4. Vormvereisten voor het verzoekschrift

In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot het volgende:

"Hierbij teken ik beroep tegen de beslissing van de interne beroepscommissie. In bijlage vindt u een kopie van de beslissing van de interne beroepscommissie".

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er geen enkel juridisch middel(onderdeel) wordt ingeroepen in het verzoekschrift, i.e. de uiteenzetting van feiten en bezwaren die afgesloten wordt met een handtekening. Verzoekende partij verwijst enkel naar de bestreden beslissing in bijlage en niet naar andere stukken waarin de klacht uiteengezet zou worden. Zulke verwijzing wordt overigens door de Raad niet geduld. Het is op basis van het verzoekschrift voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing inbrengt.

Het verzoekschrift bevat aldus geen minimale uiteenzetting van de middelen zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs). De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.".

Het bij de Raad ingestelde beroep is om deze reden onontvankelijk.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 30 januari 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/016 - 6 maart 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 maart 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij verplicht werd om deel te nemen aan het examen ".....".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs.

Het beroep betreft de verplichte deelname aan het examen voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

5. Vormvereisten voor het verzoekschrift

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet (thans Art. II. 294, §2 Codex Hoger Onderwijs) is de ondertekening van het verzoekschrift expliciet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij (nl. de studente zelf), noch door een raadsman ondertekend is. Een derde (die niet de hoedanigheid van advocaat heeft) kan slechts bij de Raad een beroep instellen in naam van en voor rekening van een student(e) indien er een volmacht wordt bijgevoegd. Dit is *in casu* niet het geval waardoor het verzoekschrift niet rechtsgeldig ondertekend is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Jean Dujardin	Bertel De Groote	Jan Geens
De secretaris,		
David Keyaerts		

Rolnr. 2014/017 - 6 maart 2014

Inzake

[REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 6 maart 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij verplicht werd om deel te nemen aan het examen "[REDACTED]".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs.

Het beroep betreft de verplichte deelname aan het examen voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

6. Vormvereisten voor het verzoekschrift

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet (thans Art. II. 294, §2 Codex Hoger Onderwijs) is de ondertekening van het verzoekschrift expliciet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij (nl. de studente zelf), noch door een raadsman ondertekend is. Een derde (die niet de hoedanigheid van advocaat heeft) kan slechts bij de Raad een beroep instellen in naam van en voor rekening van een student(e) indien er een volmacht wordt bijgevoegd. Dit is *in casu* niet het geval waardoor het verzoekschrift niet rechtsgeldig ondertekend is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Jean Dujardin	Bertel De Groote	Jan Geens
De secretaris,		
David Keyaerts		

Rolnr. 2014/019 - 6 maart 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 6 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij 6/20 behaald heeft voor het opleidingsonderdeel 'Nederlands 1'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de verkorte bachelor in het onderwijs.

Het beroep betreft de beslissing voor het opleidingsonderdeel 'Nederlands 1'.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 20 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

7. Vormvereisten van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet (thans Art. II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs) is de ondertekening van het verzoekschrift expliciet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

8. *Voorwerp van het verzoekschrift*

Uit het antwoord van de verwerende partij blijkt dat het resultaat voor 'Nederlands 1' nog geen definitief vastgesteld resultaat over een opleidingsonderdeel is zodat er ook geen studievoortgangsbeslissing voorhanden is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/020 - 6 maart 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

hebbende als raadslieden [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 6, maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De antwoordnota d.d. 28 februari 2014 wordt uit de debatten geweerd wegens laattijdigheid.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij een 7/20 voor het opleidingsonderdeel '.....' en een 10/20 voor het opleidingsonderdeel '.....' werden toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor sociaal werk.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor de opleidingsonderdelen "....." en ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 13 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de interne beroepscommissie ervan uitgaat dat er geen beroep werd ingesteld tegen het resultaat voor '.....' omdat verzoekende partij daarvoor een credit behaalde. De beslissing stelde voorts dat de ECTS-fiches aangeven dat er

een mondeling examen, dat uit vier onderdelen bestaat, wordt afgenomen en dat dit ook *in casu* het geval was. De beslissing stelde eveneens dat er geen redenen zijn om aan de beoordeling (en dus de toegekende cijfers voor de onderdelen) van de docente te twijfelen. Zo stelde de beslissing dat er geen bewijzen worden geleverd voor een subjectieve beoordeling in hoofde van de docente.

De beslissing stelde voorts dat de docente meerde malen de inhoudelijke problemen bij het rollenspel bij de verzoekende partij aangekaart heeft, haar onderbroken heeft, laten hernemen heeft zonder dat zij slaagde in het opzet om de relevante competenties te laten blijken. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij geen enkel element heeft aangebracht om aan te tonen dat er een conflict met de examinator is geweest tijdens of voor het examen. De beslissing stelde dat "oververmoeidheid" niet in aanmerking komt voor de toepassing van artikel OER.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 17 februari 2014 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 20 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

9. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet (thans Art. II. 294, §2 Codex Hoger Onderwijs) is de ondertekening van het verzoekschrift explicet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretaris,

Rolnr. 2014/020 – 6 maart 2014

David Keyaerts

Rolnr. 2014/024 - 6 maart 2014

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

hebbende als raadslieden [REDACTED]

kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 6 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 voor '.....' en een 8/20 voor '.....' werden toegekend en tegen de mededeling van de algemeen directeur dat de klacht niet behandeld kan worden.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in bachelor of business management.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 30 januari 2014 voor de opleidingsonderdelen '.....' en '.....'.

3.2. Verzoekende partij bezorgde op 3 februari 2014 een schrijven aan de ombudspersoon van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij mededeling op datum van 18 februari 2014 geeft de algemeen directeur aan dat er geen klacht behandeld zal worden omdat de correcte procedure niet werd gevuld.

De mededeling werd per aangetekend schrijven van 20 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 24 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

10. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

De Raad onderzoekt ambtshalve of het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput werd. De Raad wijst erop dat het intern beroep in elk geval binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na de mededeling van de examenresultaten, moet ingesteld worden bij de juiste instantie en volgens de geëigende procedure, die in het OER bepaald worden.

Verzoekende partij stelt dat het voorschrift inzake de aanwijzing van de vorm van het intern beroep uit artikel OER niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven zodat de niet-naleving ervan, niet leidt tot de onregelmatigheid van het intern beroep. Zij stelt voorts dat het doel bereikt zou zijn daar zij meent dat het intern beroep tijdig aan een medewerker van de onderwijsinstelling is overgemaakt. Zij stelt immers dat op grond van beginselen inzake behoorlijk bestuur een medewerker van een onderwijsinstelling, al dan niet met een bijzondere hoedanigheid, verplicht zou zijn om een duidelijke wil tot het instellen van een intern beroep vast te stellen en het hem of haar toevertrouwde ‘beroepsschrift’ als zodanig zelf door te sturen naar de bevoegde instantie.

De Raad stelt vast dat uit de samenlezing van de artikelen en OER 2013-2014 uitdrukkelijk volgt dat een intern beroep moet ingesteld worden door middel van een e-mail aan interne.beroepscommissie@khleuven.be. Hoewel het vereiste, nl. instellen van het intern beroep bij de juiste instantie en in de juiste vorm, niet op straffe van een sanctie is voorgeschreven, kan de verwerende partij zich er wel op beroepen.

De Raad wijst erop dat het tot de autonomie van de onderwijsinstelling behoort om in haar OER te bepalen bij welke instantie of persoon en in welke vorm het interne beroep ingesteld moet worden zolang daarbij de grenzen van de redelijkheid en de wil van de decreetgever gerespecteerd worden. Zo stelde de Raad reeds in zijn besluit nr. 2006/024 dat de memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet overdreven formalisme heeft willen verhinderen en dat alleszins geen strikt formele rechtsgang wordt betracht. In dit besluit stelde de Raad dan ook dat naar analogie deze visie ook geldt voor wat het procedureverloop van het intern beroep betreft:

“In het geval dat de verzoekende partij kiest voor een vorm van beroep die niet door het reglement wordt bepaald, draagt zij wel de bewijslast dat het beroep (1) tijdig, (2) volledig en (3) naar behoren ter kennis is gebracht van de instelling.”

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij niet betwist dat zij de correcte procedure voor het instellen van een intern beroep niet heeft gevolgd. De Raad gaat dan na of een ‘beroepsschrift’ tijdig, volledig en naar behoren ter kennis is gebracht van de onderwijsinstelling zodat de bevoegde instantie zich erover kon buigen. *In casu* draait het vooral over de rol van de examenombuds bij de procedure. In artikel OER, met verwijzing naar artikel OER wordt de rol van de examenombuds omschreven als volgt:

“Tijdens de examenperiodes fungeert een examenombuds die als vertrouwenspersoon bemiddelt tussen de examinator en de student.[...].”

“Waar nodig bemiddelt de examenombuds over de datum, plaats, vormen en voorwaarden waarin een examen wordt afgelegd onverminderd de in andere artikels vastgelegde specifieke bevoegdheden.”.

Uit het OER in zijn geheel kan men afleiden dat de examenombuds enkel toegewezen bevoegdheden heeft (o.a. conflicten met examinatoren, onregelmatigheden, deliberaties, alternatieve examenregelingen, etc.). Uit het gehele OER blijkt niet dat de ombuds een rol heeft bij de instelling van een interne beroepsprocedure tegen een examenbeslissing door een student. Uit artikel II.9 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.279 Codex Hoger Onderwijs) volgt dat een ombudspersoon de belangen van de student in geval van (een voornemen tot)

betwisting van een examenresultaat dient te behartigen. Daarbij wordt uitgegaan van een actieve informatieverstrekking in verband met de beroepsprocedures. Zo stelde de Raad in zijn besluit nr. 2008/008 het volgende:

“Hoewel het de taak is van elke ombudsman om studenten die een klacht formuleren op de beroepsmogelijkheden en de van toepassing zijnde reglementering te wijzen [...].”.

De Raad wijst er evenwel op dat deze informatieverstrekking door de ombudsdienst wel ondergeschikt is aan de decretaal verankerde verplichting om de beroepsmogelijkheden en – modaliteiten op de examenbeslissing zelf te vermelden, evenals aan de duidelijke procedurebepalingen in het OER. In die zin kan een student zich niet beroepen op het stilzitten of stilzwijgen van een ombudsdienst, indien een student de informatie over de interne beroepsprocedure kon kennen via een vermelding daarover in de mededeling van de examenbeslissing of ruimer via de consultatie van het OER. De Raad merkt op dat de beroepsmogelijkheid en –modaliteiten *in casu* correct vermeld waren.

De Raad wijst er vervolgens op dat de behartiging van de belangen van een student in het kader van de rechtsbescherming voor de student niet zover gaat dat de ombudsdienst een student inhoudelijk of procedureel dient bij te staan bij het instellen van een intern beroep.

De Raad wijst erop dat de ombudsdienst als onderdeel van de onderwijsinstelling niet verplicht is om een klacht – indien er *in casu* al sprake is van een formeel beroepsschrift in het licht van de artikelen OER (zie hieronder) – door te sturen naar de beroepsinstantie. Dit geldt des te meer indien de verzoekende partij niet de vaste wil te kennen heeft gegeven om een formele beroepsprocedure op te starten. Zelfs indien de Raad een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat organen en medewerkers van besturen verplicht om verkeerd ingestelde beroepen zelf door te sturen naar de bevoegde instantie bekend zou zijn – wat volgens de Raad niet het geval is; als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zou men slechts kunnen verwachten dat de verkeerd aangesproken instantie of persoon meedeelt dat zij niet de bevoegde instantie is – dan nog komt het toe aan de verzoekende partij en enkel aan deze persoon om te beslissen een formeel intern beroep in te stellen volgens het OER. Zo overwoog de Raad in zijn besluit nr. 2008/008 het volgende:

“Een mondelinge formulering van een klacht aan de ombudsman voldoet niet aan de voorgeschreven reglementering.”;

“dient de instelling niet ‘ambtshalve’ in de plaats van de student het interne beroep in te stellen.”.

De Raad wijst erop dat het niet aan de ombudspersoon is om, al dan niet autonoom, de belangen van een student waar te nemen door zelf in diens plaats te beslissen over het instellen van een intern beroep of door het doorspelen van een document, waarvan *a fortiori* niet op ondubbelzinnige wijze blijkt dat het een bezwaarschrift is waarmee de student een rechtsingang naar de interne beroepsprocedure beoogt, naar de bevoegde beroepsinstantie en zodus een formele klacht te proceduraliseren. Uit de stukken en de niet-betwiste feiten leidt de Raad af dat de verzoekende partij op 3 februari 2014 (via een e-mail met de loutere vermelding dat zij haar twee onvoldoendes wou bespreken en “verdedigen”) een gemotiveerd schriftelijk standpunt over haar examenresultaten heeft overgemaakt aan een instantie van de onderwijsinstelling, *in casu* de ombudsdienst, maar niet aan de door het OER aangewezen beroepsinstantie.

De Raad merkt op dat de ombuds op 4 februari 2014 geïnformeerd heeft naar pogingen van de student om informeel tijdens het moment van inzage de resultaten te bespreken, wat kan beschouwd worden als een eerste daad van bemiddeling tussen de verzoekende partij en de betrokken examinatoren. Uit de stukken blijkt eveneens dat de ombuds de bovenvermelde e-mail van de verzoekende partij heeft overgemaakt aan de betrokken examinatoren, wat eveneens als een vorm van bemiddeling kan beschouwd worden. De Raad stelt vervolgens vast dat de verzoekende partij pas in e-mailberichten van 6 februari 2014 bij de examenombuds ondubbelzinnig informeert naar bijstand en informatie met het oog op het indienen van haar bezwaar bij de ‘bevoegde instanties’. De Raad stelt vast dat de ombuds daarop reageert door de verzoekende partij erop te wijzen dat zij binnen de vijf dagen de interne beroepsprocedure had kunnen opstarten zoals ook vermeld staat op het

resultatenblad. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zelfs na dat bericht nog steeds niet de geëigende procedure voor het intern beroep aangewend heeft.

De Raad stelt vast dat het beweerde "bezwaarschrift" van de verzoekende partij zelf en later de e-mail van de raadsman van de verzoekende partij waarin geïnformeerd wordt naar de stand van de klachtenbehandeling nooit in aanmerking zijn genomen als een formeel intern beroepsschrift in het licht van de artikelen OER. De Raad ziet daarvoor een bevestiging in het opzet, de vorm en de uitgangspunten van de brief van de algemeen directeur d.d. 18 februari 2014 – die de verzoekende partij bovendien verkeerdelijk kwalificeert als een beslissing van de interne beroepscommissie. De Raad merkt ten overvloede nog op dat de ondertekenaar van de brief d.d. 18 februari 2014 daarin optreedt in zijn hoedanigheid van algemeen directeur en niet in de hoedanigheid van de voorzitter van de interne beroepscommissie. Uit de brief valt helemaal niet af te leiden dat de interne beroepscommissie kennis heeft genomen van het bezwaarschrift en zich uitgesproken heeft over de ontvankelijkheid en/of grondheid van een intern beroep. De brief stelt in tegendeel dat de "klacht" – waarnaar de raadsman verwijst – bij de interne beroepscommissie voor deze verwijzing niet eens gekend was, en ook niet in behandeling kan en zal genomen worden omdat dit bezwaarschrift blijkbaar niet tijdig via de correcte procedure ingesteld werd.

Om deze redenen is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij noch tijdig, noch bij de juiste instantie, noch in de juiste vorm de interne beroepsprocedure opgestart heeft. De Raad is eveneens van oordeel dat de verzoekende partij in gebreke blijft om aan te tonen dat zij de vaste wil had om een formeel beroepsschrift in te stellen. Bij gebreke aan bewezen vaste wil om een intern beroep op te starten, is het niet nodig om na te gaan of een vermeende alternatieve vorm voor het instellen van het intern beroep – zoals voorgehouden door de verzoekende partij (i.e. de ombudsdienst als doorgeefluik) – tijdig, volledig en behoorlijk een 'intern beroep' ter kennis heeft gebracht van de onderwijsinstelling.

Het niet regelmatig instellen van een intern beroep verhindert bovendien dat de Raad de initiële examenbeslissing zou onderzoeken in het kader van het door verzoekende partij voorgehouden extern beroep tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 30 januari 2014 blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 6 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Jan Geens

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 07 maart 2014

Rolnr. 2014/012 - 7 maart 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij een 0 kreeg voor het opleidingsonderdeel Nederlands en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in communicatiemanagement.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing voor het opleidingsonderdeel Nederlands.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 31 januari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 7 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de regel dat studenten tijdens het examen geen gsm bij zich mogen hebben, duidelijk in het studiecontract staat en tevens gecommuniceerd wordt bij de aanvang van het examen. Het bij zich houden van een gsm tijdens een examen maakt een objectieve beoordeling ervan onzeker. De beslissing "onregelmatigheid" is daarom correct.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.24 §2 van het Aanvullingsdecreet (thans Art. II. 294, §2 Codex Hoger Onderwijs) is de ondertekening van het verzoekschrift expliciet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van 7 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyveld

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/014 - 7 maart 2014

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij 0 behaalde voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de Algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de muziek.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 6 februari 2014 een intern beroep in bij de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Algemeen directeur op datum van 11 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd gesteld dat het niet in strijd is met het examenreglement dat de verzoekende partij door drie verschillende jury's beoordeeld werd. De juryleden worden immers gekozen uit een 'pool'. De nadruk wordt gelegd op de competenties van de jury en niet op de individuele leden, zodat de kwaliteit van de

beoordeling kan worden gewaarborgd. Op die manier wordt ook de objectiviteit van de nieuwe beoordeling gewaarborgd.

Verder wordt in de beslissing op intern beroep aangegeven dat de studiefiche duidelijk stelt dat een student op de vier onderdelen moet slagen om een voldoende te kunnen behalen en dat er voor het totale opleidingsonderdeel een holistisch punt wordt gegeven. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de quotering niet als een gewogen gemiddelde van deelresultaten, maar als het equivalent van een niet-numeriek resultaat 'onvoldoende' kan worden beschouwd.

De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij werd vrijgesteld van de luisterstage en dus maar drie onderdelen moest afleggen. De beslissing stelde eveneens dat uit de pv's van de juryverslagen blijkt dat de verzoekende partij een voldoende behaalde voor de kritische reflectie en voor de vaardigheidsproef (het concert). De beide jury's waren evenwel van oordeel dat de verzoekende partij voor de twee bijgewoonde repetities een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat voor drie competenties de verzoekende partij een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat uit het juryverslag m.b.t. het concert blijkt dat de verzoekende partij voor twee van deze competenties op de grens zat tussen voldoende en onvoldoende (slagtechniek en interpretatie). De beslissing verwees ook naar het vademeicum waarin wordt aangegeven dat het onderdeel examenrepititie een aandeel heeft van 50% in de holistische totaalscore. De beslissing stelde dan ook dat de verzoekende partij niet voor alle onderdelen slaagde en dat de eindscore van 0/20 dus gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 11 februari 2014. Verzoekende partij heeft op 14 februari 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennissname, *in casu* vanaf 15 februari 2014.

Het beroep van 18 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennissname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroeft zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet kan achterhalen hoe de score van 0/20 tot stand is gekomen. Zij werpt op dat de interne beroepscommissie niet heeft geantwoord op haar grieven in verband met de gebrekige begeleiding, de waardering van de scriptie, de verhouding tussen de scores, in het bijzonder het globale resultaat 0/20 vs. 'voldoendes' voor delen van het opleidingsonderdeel, en de tegenstrijdigheden.

Verwerende partij stelt dat in de beslissing van de interne beroepscommissie zeer omstandig werd geantwoord op de grieven uit het intern beroepsschrift. Zij stelt dat de beoordeling door drie verschillende jury's in overeenstemming is met het OER. Zij stelt voorts dat de interne beroepscommissie omstandig geantwoord heeft op de opmerkingen over de 0/20 onder verwijzing naar de bevindingen van de jury. Wat de gebrekkige begeleiding betreft, stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij zelf initiatief had moeten nemen en de docenten om begeleiding had moeten verzoeken, wat zij niet heeft gedaan.

i. *Beoordeling door de Raad*

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij in het academiejaar 2013-2014 ingeschreven was voor de opleiding Master in de Muziek, afstudeerrichting Directie. Zij had vrijstelling voor alle opleidingsonderdelen, behalve voor het opleidingsonderdeel Masterproef.

De verzoekende partij houdt voor dat het niet duidelijk was wat precies van haar verwacht werd in het kader van dit opleidingsonderdeel. De Masterproef omvat volgens de ECTS fiche 24 studiepunten. De verzoekende partij was blijkens het examencontract ingeschreven voor 24 studiepunten, zodat aangenomen mag worden dat de verzoekende partij aan de hand van de ECTS fiche wist, althans diende te weten wat van haar verwacht werd, meer bepaald ook wat en hoe er geëvalueerd werd.

Evenwel had de verzoekende partij ook een aantal EVC's verworven, op grond waarvan zij vrijgesteld werd van alle opleidingsonderdelen behalve twee, waaronder het opleidingsonderdeel Masterproef. Wat deze laatste betreft, stelt het verslag:

"De kandidaat heeft aangegeven dat in hij in zijn basisopleiding geen ervaring heeft opgedaan in het schrijven van scripties op het niveau van de masteropleiding. Zijn in het dossier opgenomen teksten voldoen volgens de commissie niet als bewijs van verworvenheid van de competenties behorend bij het reflectieve deel van de masterproef".

De commissie maakt bijkomende opmerkingen. Zij adviseert, voor wat betreft de Masterproef, het schrijven van een scriptie op masterniveau (de scriptie zou dan tevens kunnen gelden als voor het andere opleidingsonderdeel waarvoor de verzoekende partij geen vrijstelling had gekregen) en om zijn concert van de zesde symfonie van Beethoven te laten gelden als praktische proef.

Op grond daarvan krijgt hij geen vrijstelling voor de Masterproef.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij evenwel niet voor alle onderdelen van de Masterproef geëvalueerd werd: zij was vrijgesteld van het "luik 1b: specifieke kwalificaties hoofddiscipline directie: stages, arrangement, orkestratie of eigen compositie". Blijkbaar heeft de verwerende partij in het gekwalificeerd verslag voorafgaand aan de EVC beslissing aanleiding gezien om de verzoekende partij van dat onderdeel vrij te stellen.

Waarom de verzoekende partij dan wel nog het deel 'Repetitie' diende te volgen, is in het licht van het advies en de opmerkingen van het verslag van de EVC commissie niet geheel duidelijk. In haar opmerkingen adviseert de EVC-commissie dat de verzoekende partij "[haar] concert van Beethovens Zesde Symfonie te doen gelden als praktisch deel van de masterproef". Daaruit blijkt niet dat de adviescommissie meer bedoeld heeft dan de vaardigheidsproef (het uitvoeren van het concert). Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat het voor de verzoekende partij duidelijk was bij haar inschrijving dat zij ook het onderdeel 'repetitie' diende te volgen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Het kan zijn dat de verwerende partij van oordeel was dat de verzoekende partij het onderdeel 'repetitie' diende te volgen, maar dan dient zij dit wel aan te tonen.

5.2. Aangezien het tweede middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dient het niet te worden onderzocht.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 11 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 28 maart 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyveld

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/015 - 7 maart 2014

Inzake [REDACTED]

wonende [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 7 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen 'bachelorproef: realisatie' een 9/20, 'bachelorproef: verdieping' een 7/20, 'audiologische praktijk: hoortoestelaanpassing' een 9/20, en 'audiologische praktijk: klinische audiometrie' een 9/20 werden toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de logopedie en audiologie, afstudeer richting audiologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor de opleidingsonderdelen 'bachelorproef: realisatie'(9/20), 'bachelorproef: verdieping' (7/20), 'audiologische praktijk: hoortoestelaanpassing'(9/20), en 'audiologische praktijk: klinische audiometrie'(9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 7 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het tekort voor de stagemap, conform de ECTS-fiche tot gevolg had dat er geen mathematische optelsom meer mogelijk was en dat zij niet kon

slagen voor de stage. De beslissing stelde dat, aangezien de verzoekende partij niet slaagde voor 2 van de 4 clusters ze maximum een 9/20 kon behalen. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij nog veel basisfouten bij het afnemen van de testen gemaakt heeft. De beslissing stelde ook dat de verzoekende partij, ondanks veel feedback en begeleiding, opmerkingen uit vorige stages niet meenam naar de volgende stages waardoor zij inzicht mist in bepaalde essentiële onderdelen van de opleiding. De beslissing stelde voorts dat met betrekking tot de bachelorproef de verzoekende partij eveneens een gebrek aan inzicht vertoonde. De beslissing vermeldde dat de proef een groene code kreeg omdat er genoeg eigen materiaal was, maar er wordt gesteld dat bij de verdediging gebleken is dat de verzoekende partij de stof niet voldoende verworven had. De beslissing stelde voorts dat een onafhankelijke derde aantekeningen gemaakt heeft en dat er een verslag van de verdediging beschikbaar is. De beslissing stelde dat de beoordeling van de stage en de bachelorproef op duidelijke criteria berustte en dat de verzoekende partij niet voldeed aan de vereiste eindcompetenties.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 12 februari 2014 en per aangetekend schrijven van 13 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

3. *Uitputting interne beroeps mogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

4. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 februari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 7 februari 2014. Vermits de beslissing per e-mail van 12 februari 2014 werd verstuurd, neemt de Raad aan dat de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing op 13 februari 2014. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennissname, *in casu* vanaf 14 februari 2014.

Het beroep van 17 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennissname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroeft zich in een eerste middel op de schending van de artikelen 2-3 Formele Motiveringswet, in samenhang met het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. *Argumenten van de partijen*

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de gegeven motivering nietszeggend is en als een standaardmotief beschouwd kan worden. Zij merkt op dat in het deel boven de beoordeling door de interne beroepscommissie enkel de standpunten van de partijen worden weergegeven. Zij werpt op dat in de beoordeling de interne beroepscommissie niet aangeeft waarom zij een bepaald standpunt biltreert. Zij stelt dat de motivering dus niet concreet en niet precies is. Zij werpt ook op dat de interne beroepscommissie niet eens een begin van antwoord formuleert op concrete vragen en bezwaren uit het intern beroep.

In een tweede onderdeel werpt de verzoekende partij op dat zij zeer explicet gewezen heeft op de grote discrepantie tussen de beoordeling van de stagementor en het gegeven cijfer. Zij wijst erop dat een gespecialiseerd stagementor haar met brio geslaagd achtte terwijl de

stagebegeleidster (met vergelijkbare kwalificaties als de mentor) haar slechts een 9/20 toekende. Zij wijst er ook op dat een beoordeling door de stagementoren niet buiten beschouwing gelaten kan worden bij een globale stagebeoordeling. Zij werpt op dat bepalingen van het OER en de stagegids die het tegendeel vooropstellen niet kunnen gevolgd worden. Zij wijst er ook op dat de stagementor zich uitvoerig verzet heeft tegen de beoordeling door de stagebegeleiding, in het bijzonder van de klinische stage. Zij merkt op dat de opmerkingen stelselmatig weerlegd zijn geweest in een nota, die tijdens het intern beroep voorgelegd werd. Zij betwist ook de strafpunten die ze gekregen heeft omdat ze niet genoeg stageverslagen gemaakt zou hebben. Zij merkt op dat zij conform de afspraken één verslag per dag gemaakt heeft en dat het niet kan zijn dat zij wegens de gemaakte 'overuren' extra verslagen zou moeten maken.

In een derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat de score 4/10 voor de evaluatie van het proces van de bachelorproef slechts door één begeleider werd toegelicht en dat het niet duidelijk is hoe zij aan dit cijfer komt. Zij stelt immers dat er drie van de vier criteria positief geëvalueerd werden en dat slechts één criterium (kritische reflectie over eigen handelen) als onvoldoende werd beschouwd.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij de motieven voor de gegeven cijfers kon kennen. Zij verwijst naar de mogelijkheid van de nabespreking waarbij de verzoekende partij inhoudelijke toelichting bij het concrete resultaat had kunnen bekomen. Zij merkt echter op dat verzoekende partij niet aanwezig was op de feedbackmogelijkheid.

Verwerende partij stelt wat het tweede onderdeel inzake 'klinische audiometrie' betreft, dat de inschatting van de mentor inderdaad positiever was, maar vooral gebaseerd was op engagement en houding terwijl de stagebegeleidster gequoteerd heeft op vier clusters (kennis 4/10; vaardigheden 8/10; attitudes 8/10 en stagemap 0/20), die uitgebreid toegelicht worden in het verslag. Zij werpt op dat vooral de stagemap problematisch was. Wat het tweede onderdeel inzake 'Hoortoestelaanpassing' betreft, stelt zij dat dit een gelijkaardig verhaal is: (kennis 4/10; vaardigheden 5,5/10; attitudes 5/10 en stagemap 6/20). Zij stelt dat er reeds in september 2013 aandachtspunten aangehaald worden.

Verwerende partij stelt dat wat het derde onderdeel betreft, de jury in haar evaluatie duidelijk heeft aangegeven dat de verzoekende partij weliswaar een voldoende haalde op het schriftelijk deel van de bachelorproef, maar ruim onvoldoende scoorde bij de presentatie en ondervraging. Uit het verslag van de jury blijkt dat de verzoekende partij fundamentele basisfouten maakte en dat de verzoekende partij ook blijk gaf van ernstige inhoudelijke tekorten. Zij merkt ook op dat wat de bachelorproef 'verdieping' betreft, de verzoekende partij dezelfde poster heeft ingediend als in voorgaand academiejaar. Zij stelt dat verzoekende partij toen niet slaagde en geen feedback heeft gevraagd. Zij stelt dat het logisch is dat verzoekende partij dan opnieuw een onvoldoende scoort.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Eerste onderdeel

In haar intern beroep vroeg de verzoekende partij uitleg over het resultaat voor de opleidingsonderdelen 'bachelorproef: realisatie'(9/20), 'bachelorproef: verdieping' (7/20). Voor de bachelorproef stelde zij dat zij, voor de presentatie ervan, de code 'groen' gekregen had, in tegenstelling tot het voorgaande jaar waar zij de code 'rood' gekregen had, en toch in beide jaren hetzelfde resultaat, namelijk 9/20 had behaald. Zij vroeg daarover uitleg, alsook over de quatering van het onderdeel 'evaluatie van het proces', waar volgens haar de interne promotor slechts een van de vier evaluatiecriteria motiveerde, en de externe promotor zonder uitleg 4/10 en 15/30 toekende.

Voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef: verdieping' stelde zij dat het resultaat, 7/20, te wijten was aan de poster. Zij had dezelfde poster als het vorige jaar gebruikt, maar er was haar niet op gewezen dat die te wensen overliet.

Wat betreft de beide stages vroeg zij uitleg over de discrepanties tussen de scores van de stagementoren en de eigenlijke quatering, en vroeg zij uitleg over de deelevaluaties van 'kennis', 'vaardigheden', 'attitude' en 'stagemap'.

De bestreden beslissing stelt, voor wat de stages betreft, dat een onvoldoende voor een van de vier clusters tot gevolg heeft dat de student niet kan slagen. De onvoldoende voor de cluster 'stagemap' alleen al verantwoordde de onvoldoende, daarnaast was er nog een tweede cluster onvoldoende. Voorts beging de verzoekende partij nog veel basisfouten in het afnemen van testen, en miste zij inzicht in essentiële onderdelen van de opleiding.

Wat de bachelorproef betreft stelt de beslissing op intern beroep dat er weliswaar voldoende basismateriaal was – vandaar de code 'groen' – maar dat de presentatie en verdediging ondermaats was. Zij kon bijvoorbeeld het belang van haar bachelorproef niet aantonen. Een onafhankelijke derde heeft aantekeningen van de verdediging gemaakt en er is een verslag van de verdediging beschikbaar.

De beslissing op intern beroep geeft geen antwoord op de vragen naar uitleg bij de quoteringen voor de stages, wat zeker aangewezen was voor de stagemap waar ze een onvoldoende behaalde, en voor de discrepancies tussen de evaluaties van de mentoren en de toegekende quotering. De verwerende partij had kunnen uitleggen hoe de evaluaties, volgens de ECTS fiches, tot stand kwamen en welke rol de evaluaties van de mentoren daar wel of niet bij speelden, en zij had voor wat betreft de onvoldoende voor de stagemappen, gegevens uit de evaluatiedocumenten kunnen overnemen en zelf beoordelen, maar zij heeft dat niet gedaan.

Wat betreft de bachelorproef geeft de bestreden beslissing een gedeeltelijk antwoord, namelijk wat betreft de reden waarom een code 'groen' niet betekent dat de verzoekende partij dus een beter resultaat moest behalen dan het vorige jaar, maar het antwoord op de vraag naar uitleg over de evaluatie door de interne en externe promotor, namelijk de verwijzing naar een verslag door een onafhankelijke derde, is onvoldoende omdat de gegevens van dit verslag niet terug te vinden zijn in de bestreden beslissing en het verslag evenmin erbij gevoegd is.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroep zich in een tweede middel op de schending van de hoorplicht in samenhang met het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij tijdens de hoorzitting onvoldoende haar standpunt over de problematische puntentoekenning bij 'hoortoestelaanpassing', in het bijzonder de punctuele weerlegging van de beoordeling van de stagebegeleider, kon uiteenzetten.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij voldoende tijd heeft gekregen om haar standpunt uiteen te zetten. Zij stelt dat het tot de autonomie van de leden behoort om al dan niet vragen te stellen. Zij stelt voorts dat het horen van de verzoekende partij niet mondeling hoeft te gebeuren, maar dat dit ook op basis van schriftelijke stukken kan. Zij stelt dat de interne beroepscommissie de schriftelijke stukken van de verzoekende partij heeft bestudeerd.

i. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij, op wie de bewijslast rust, stelt dat zij haar standpunt onvoldoende heeft kunnen uiteenzetten over de puntentoekenning bij 'hoortoestelaanpassing', in het bijzonder de punctuele weerlegging van de beoordeling van de stagebegeleider.

Die bewering wordt op geen enkele wijze gestaafd.

Het middel mist feitelijke grondslag

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangeven mate gegrond is.

De beslissing van 7 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 maart 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Marc Boes	Jean Goossens	Piet Versweyvelt
De secretaris,		
David Keyaerts		

Rolnr. 2014/018 - 7 maart 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

A. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij een teruggave van leerkrediet werd geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

B. Verzoekende partij vraagt een teruggave van haar leerkrediet ten belope van 30 studiepunten, verloren tijdens het academiejaar 2013-2014, omwille van een overmachtssituatie.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor

3.2. Op 28 november 2013 wenst zij zich uit te schrijven voor de examens van de opleidingsonderdelen van het eerste semester. Op 17 december 2013 verzoekt zij om volledig uitgeschreven te worden gezien er geen verbetering is in haar medische toestand.

Op 24 januari 2014 schrijft de verzoekende partij zich definitief uit, wat leidt tot een teruggave van het leerkrediet (30 studiepunten) voor de opleidingsonderdelen van het tweede semester.

3.3. Verzoekende partij stelde op datum van 3 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 6 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er in de procedures en de communicatie door de onderwijsinstelling geen fouten zijn gemaakt. De beroepsbeslissing stelde dat er steeds snel geantwoord werd op de vragen. De beslissing stelde dat pas op 17 december 2013 duidelijk werd dat de verzoekende partij zich voor de gehele opleiding wenste uit te schrijven. De beslissing stelde dat er dus niet uitgeschreven kon worden en dat er ook geen teruggave van leerkrediet mogelijk was voor de opgenomen opleidingsonderdelen uit het eerste semester. De beslissing verwijst daarbij naar artikel OER.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

5. Voorwerp van het verzoekschrift

Hoewel de verzoekende partij geen melding maakt van de exacte draagwijdte van haar klacht inzake het verlies van leerkrediet, stelt de Raad vast dat de kern van haar betoog draait rond een probleem met de bewegingen van haar leerkrediet (uitschrijving zonder dat zij leerkrediet terug krijgt). Zij geeft evenwel ook aan dat de onderliggende reden voor deze acties een medisch probleem is waardoor een deelname aan de examens niet mogelijk is.

Uit de stuken kan mogelijk afgeleid worden dat de verzoekende partij een 'onjuistheid' van de stand van haar leerkrediet bestrijdt wegens onvoldoende informatie vanwege de onderwijsinstelling die haar bij het eerste contact niet zou gewezen hebben op de optie om zich tijdig volledig uit te schrijven en op die manier het leerkrediet voor het eerste semester terug te krijgen.

Het voorwerp betreft in deze hypothese naar het oordeel van de Raad een beslissing aangaande een weigering tot rechtzetting van vermeende onjuiste leerkredietbewegingen, die op basis van artikel 113^{quater} Structuurdecreet (thans artikel IV.39 Codex Hoger Onderwijs) en artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet (thans artikel II. 285, derde lid Codex Hoger Onderwijs) onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Indien zij een teruggave van leerkrediet beoogt voor opleidingsonderdelen, die reeds opgenomen werden in het eerste semester, dan betreft het voorwerp in deze hypothese een studievoortgangsbeslissing in de zin van artikel II.1,15° bis j) Aanvullingsdecreet (thans artikel I.3, 69°, i) Codex Hoger Onderwijs).

De Raad oordeelt in voorkomend geval over:

- de overmacht op zich, om ervoor te zorgen dat de invulling van de overmacht over de instellingen heen gelijk is;
- de gegrondheid van de beslissing van de instelling dat er geen aangepaste examenregeling mogelijk is om organisatorische redenen.

Indien de overmacht wordt vastgesteld en de beslissing van de instelling is gegrond in die zin dat er geen aangepaste examenregeling meer mogelijk is, krijgt de student op grond van het besluit van de Raad 'ambtshalve' zijn of haar leerkrediet terug voor de betrokken opleidingsonderdelen.

De Raad is aldus bevoegd om het ingestelde beroep, in beide hypotheses genomen, te onderzoeken.

6. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

De Raad is van oordeel dat wat het voorwerp in de eerste hypothese (A) betreft, de verzoekende partij in beginsel een rechtstreeks beroep kan instellen bij de Raad tegen een beslissing die valt onder artikel 113^{quater} Structuurdecreet (thans artikel IV.39 Codex Hoger Onderwijs).

Wat de tweede hypothese (B) betreft, is het zo dat studenten die hun leerkrediet wensen terug te krijgen op grond van een overmachtssituatie, vooreerst aan de instelling vragen om een aangepaste examenregeling. Een verzoek tot aangepaste examenregeling heeft evenwel geen zin wanneer de feiten die tot staving van de overmacht ingeroept worden of andere feitelijke/juridische elementen hoe dan ook elke aanpassing van de examenregeling uitsluiten. Het onderzoek van de ontvankelijkheid hangt in dat geval derhalve samen met de beoordeling van de grond van de zaak.

Het beroep voldoet voor het overige aan de ontvankelijkheidsvereisten.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

B. Verzoek tot teruggave van leerkrediet wegens overmacht

5.1. De verzoekende partij motiveert haar verzoek als volgt:

Er is een medisch dossier dat een verklaring kan zijn voor bepaalde problemen waardoor zij niet kon deelnemen aan de examens.

Overtuigingsstukken:

- Medische verklaring d.d. 10 januari 2014.

5.2. De onderwijsinstelling gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

5.3. Overmacht is “een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden.” (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan).

De Raad is van oordeel dat uit de voorgelegde stukken naar genoegen van recht blijkt dat de verzoekende partij ten gevolge van overmacht haar examenkansen niet volledig kunnen benutten.

De Raad oordeelt dat in voorliggend geval (nl. de verzoekende partij heeft zich volledig uitgeschreven) om organisatorische redenen er geen aangepaste examenregeling meer mogelijk was.

5.4. De Raad is van oordeel dat het leerkrediet ten belope van 30 studiepunten kan worden teruggegeven.

De Raad brengt de Stuurgroep Databank Hoger Onderwijs op de hoogte van dit besluit.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk en gegrond.

5.6. Gelet op het gegrond bevonden beroep in de tweede hypothese van het voorwerp (B), is het niet nodig om de eerste hypothese (A) van het voorwerp te onderzoeken daar dit niet kan leiden tot een andere of ruimere correctie van het saldo van het leerkrediet. Bijgevolg is het beroep onder A ook zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep tot terugvordering van het leerkrediet van ontvankelijk en gegrond is.

Het verloren leerkrediet ten belope van 30 studiepunten voor het academiejaar 2013-2014 wordt teruggegeven.

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van de heer Jens Caura voor het overige zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Piet Versweyvelt

Jean Goossens

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/022 - 7 maart 2014

Inzake [REDACTED]

wonende [REDACTED]

hebbende als raadslieden [REDACTED]

kantoor houdende [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 7 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3.2' een 8/20 toegekend werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs, aardrijkskunde en wiskunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 29 januari 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3.2'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 13 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde vooreerst dat de verzoekende partij enerzijds meer dan een standaardbegeleiding (feedbackmomenten buiten de normale dagen, individuele mails over deadlines en afspraken, ...) heeft gekregen, maar anderzijds ook in gebreke bleef om haar problemen aan te kaarten en desgevallend een bijzonder statuut aan te vragen,

aanwezig te zijn op de georganiseerde feedbackmomenten, lesvoorbereidingen vooraf door te sturen, aanwezigheid op BUSO-stage, volledig indienen groeidossier, ... De beroepsbeslissing stelde ook dat er meermaals begeleidingsgesprekken geweest zijn. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij tijdig werd geïnformeerd over de stageplaats. De beslissing stelde dat wat competenties betreft, de verzoekende partij niet goed scoorde voor timing, organisatie, discipline, een aantal specifieke beroepshoudingen en een aantal specifieke beroepscompetenties. De beslissing geeft aan dat de stage in het derde jaar meer omvat dan enkel lesgeven, maar ook betrekking heeft op de administratieve discipline van de verzoekende partij.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 17 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 21 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

7. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

8. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 februari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 13 februari 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 17 februari 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 18 februari 2014.

Het beroep van 21 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroeft zich in een eerste middel op de schending van de materiële motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepsbeslissing steunt op onjuiste motieven en louter stijlformules gebruikt.

Zij stelt dat het gebruik van verschillende informatiekanalen waarbij de verzoekende partij geen individuele melding krijgt bij nieuwe relevante informatie, niet wijst op eenduidigheid. Zij betwist voorts dat van haar verwacht kan worden dat zij tijdens een semester waarin zij niet voor enig opleidingsonderdeel ingeschreven was, de informatiekanalen zou volgen. Zij betwist de datum van het kennismakingsgesprek en stelt dat het initiatief van de begeleidster pas op 15 oktober 2013 werd genomen. Zij erkent haar afwezigheid op het verplicht feedbackgesprek bij het niet-behalen van een credit. Zij betwist dat zij geen zorgcoach of bijzonder statuut gevraagd zou hebben. Zij stelt dat zij dit tijdens het kennismakingsgesprek d.d. 17 oktober 2013 voorgelegd heeft aan de stagebegeleidster, maar dat er nooit iets mee gedaan is geweest. Zij verwijst naar haar persoonlijk verslag en de bespreking d.d. 3 februari 2014. Zij werpt op dat ze tijdens de stage in het tweede jaar wel een zorgcoach had gekregen en dat deze stage tijdens het bisjaar dan ook veel beter verlopen was. De verzoekende partij betwist het nut en de relevantie van de drie terugkomdagen. Zij stelt dat deze dagen geen

extra remediëring bieden om te werken aan individuele werkpunten daar het gaat om een algemeen aanbod dat geen rekening houdt met de omstandigheden van de verzoekende partij (bisser, nood aan zorg...).

Verzoekende partij betwist dat zij geen lesvoorbereidingen doorgestuurd zou hebben. Zij stelt dat zij deze conform het overleg met de begeleidster heeft doorgestuurd aan de inhoudelijke leerkraacht wiskunde, daar het probleem zich specifiek stelde bij de inhoud van bepaalde wiskunde onderdelen en niet zozeer bij de didactiek.

Verzoeker betwist ook dat er een 'tussentijds' feedbackgesprek geweest zou zijn. Zij stelt dat het in de praktijk niet gaat om een evaluatie halfweg (na 4 weken stage), maar eerder over een eindevaluatie omdat er na het gesprek op 26 november 2013 nog slechts een aantal werkdagen waren. Zij stelt immers dat in de stageschool op 6 december 2013 de examens begonnen en zij dus nauwelijks tijd kreeg om te groeien en bij te sturen. Zij merkt ook op dat de beoordeling tijdens dat tussentijdse moment ook niet van dien aard was dat er drastisch moest bijgestuurd worden.

Verzoeker betwist de tijdigheid van de toekenning van de stageschool. Zij werpt op dat zij nog bezig was met 'Praktijk 3.3' zodat zij dus niet kon beschikken over twee weken voorbereiding zoals de andere studenten.

Verzoekende partij betwist de motivering aangaande de competenties. Zij stelt dat de scores enkel een weergave zijn van de mening van de stagebegeleidster. Zij werpt op dat de dagelijkse beoordelingen van aardrijkskunde een andere mening laten blijken, evenals de scores van begeleiders van vorige stages. Zij stelt dat de begeleidingsmap na onderling overleg met de stagebegeleidster niet op de stageschool moest blijven, maar door haar mocht bijgehouden worden om ze makkelijk aan te kunnen vullen. Zij betwist voorts dat zij afwezig geweest zou zijn tijdens de BUSO-stage. Zij erkent wel dat ze niet bij alle begeleidingsformulieren de hoofding had ingevuld omdat ze er niet aan gedacht had dat één formulier niet voldoende zou zijn. Zij wijst erop dat de stagewerkenden deze documenten meenemen zodat zij deze vergetelheid niet meer kon rechtzetten.

Verzoekende partij betwist ook dat haar groeidossier onvolledig zou zijn. Zij stelt dat de opdracht om de stage van andere studenten te observeren zonder alternatieve opdracht weggelaten werd omdat dit voor haar niet mogelijk was.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepscommissie op basis van het voorgelegde dossier en toelichting door de opleiding duidelijk inzicht heeft gekregen in de wijze waarop de stage werd beoordeeld en dat het op basis daarvan evident was dat de criteria conform de ECTS-fiche en de stagegids gevuld werden, en dat de verzoekende partij de beoogde eindcompetenties niet behaald heeft. Verwerende partij brengt daarbij een aantal elementen aan die in de beroepsbeslissing uitdrukkelijk opgenomen zijn en die de beslissing dan ook kunnen schratten.

Zij stelt dat de verzoekende partij tijdig een stageschool toegewezen heeft gekregen en tijdig gecontacteerd werd. Zij stelt dat er voldoende begeleiding is geweest door de stagewerkenden en stagebegeleider. Zij stelt dat de stagebegeleidster op basis van observaties verschillende begeleidingsgesprekken heeft gehad. Zij merkt op dat daarbij heel wat werk- en aandachtspunten werden geformuleerd en opgevolgd. Zij wijst ook op het tussentijdse feedbackgesprek. Zij werpt op dat de verzoekende partij zelf ongewettigd afwezig was op de eerste terugkomdag en een deel van de remediëring dus niet opgenomen. Zij merkt voorts op dat er geen sprake is van gebrekkige informatieverstrekking daar de verzoekende partij perfect wist waar zij de relevante informatie kon vinden. Zij stelt eveneens dat de verzoekende partij meermalen afwezig is op verplichte momenten zodat er zeker geen sprake is van een ongelukkige foutieve inschatting. Zij stelt voorts dat de verzoekende partij de opleiding niet op de hoogte heeft gebracht van de ADD-problematiek, noch enig bijzonder statuut of faciliteit heeft aangevraagd. Zij merkt op dat de verzoekende partij op een vraag van de begeleidster in die zin geen informatie heeft gegeven. Zij stelt dat de verzoekende partij begeleid werd door twee vaste begeleiders voor de onderwijsvakken.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij tijdens de afstudeerstage moet kunnen aantonen dat zij kan functioneren als beginnend leraar en dus beschikt over de nodige beroepshoudingen en basiscompetenties. Zij stelt dat de verzoekende partij de afspraken over de begeleiding moet opvolgen. Zij stelt dat de verzoekende partij nagelaten heeft om vervangopdrachten te maken voor het groeidossier, hoewel de communicatie daarover zeer duidelijk was. Zij stelt voorts dat de verzoekende partij afwezig was op de reflectie over de BuSO-stage en nagelaten heeft op alle begeleidingsdocumenten de hoofding in te vullen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De grief die de verzoekende partij, in dit middel, in essentie aanvoert is dat de interne beroepsinstantie niet, althans niet afdoende, geantwoord heeft op de klachten in verband met de gebrekkige begeleiding en communicatie. Zoals de Raad reeds herhaaldelijk heeft geoordeeld, zijn gebrekkige begeleiding en gebrekkige informatie behoudens uitzonderlijke omstandigheden geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. Omstandigheden zijn uitzonderlijk wanneer niet alleen de feitelijke juistheid van die omstandigheden is aangetoond, maar bovendien dat juist daardoor de evaluatie van de student onbetrouwbaar is, en er overigens voldoende gegevens zijn om zijn prestaties op meer betrouwbare wijze te evalueren.

Dergelijke omstandigheden blijken in deze zaak niet aanwezig te zijn, zodat het middel op de eerste plaats niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang. Een vernietiging op deze grond zou de verzoekende partij geen voordeel bijbrengen, omdat ook al zou de verwerende partij moeten erkennen dat de begeleiding en informatie gebrekkig geweest zijn, dit niet zou kunnen leiden tot een verbetering van het resultaat van de verzoekende partij.

Het middel is voorts ongegrond. Anders dan de verzoekende partij beweert, is de weerlegging van de klachten over de gebrekkige begeleiding en informatie niet in standaardmotieven en nietszeggende motieven vervat, maar wijst de verwerende partij op concrete begeleidingsmomenten en informatiekanaal, die de verzoekende partij kon gebruiken, maar blijkbaar niet of niet volledig gebruikt heeft. De verzoekende partij betwist of nuanceert weliswaar een aantal van die motieven – zij zou niet steeds afwezig geweest zijn, of men kon van een student die geen opleidingsonderdelen in de onderwijsinstelling zelf moest volgen niet verwachten dat hij die informatiekanaal zou gebruiken – maar die betwistingen en nuanceringen zijn niet van die aard dat zij de door de verwerende partij gegeven motieven onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, maken.

Het middel is niet gegrond.

5.2. De verzoekende partij beroeft zich in een tweede middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet op dezelfde wijze als andere studenten in dezelfde omstandigheden, behandeld werd doordat zij (1) een bisser was; (2) geen remediering zoals beloofd op de website, kreeg; (3) telkens nieuwe lessen moest maken en dus geen parallelle lessen kon geven waardoor er minder tijd was voor klasmanagement en organisatie; (4) een gekende ADD-aandoening heeft.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zoals alle andere studenten behandeld werd. Zij stelt dat de verzoekende partij als bisser zeer intensief werd begeleid, dat de verzoekende partij niet inging op de remediering tijdens de eerste terugkomdag, dat de stageklas niet uitzonderlijk was en dat zij niet op de hoogte werd gebracht van de ADD-aandoening. Zij stelt voorts dat het gaat om een eindstage en dat de verzoekende partij evenals alle andere studenten moet kunnen aantonen dat ze de vereiste competenties bezit.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij stelt dat zij in vergelijking met medestudenten een veel zwaardere stage moest lopen, zodat het gelijkheidsbeginsel geschonden werd.

De verzoekende partij, op wie de bewijslast rust, voert geen enkel feit aan waaruit zou kunnen blijken dat zij, in vergelijking met medestudenten, een veel zwaardere stage moest lopen

Het middel mist feitelijke grondslag en is niet gegrond.

5.3. De verzoekende partij beroep zich in een derde middel op de schending van het legaliteitsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de stagebegeleiding niet in overeenstemming was met het stagereglement daar haar nooit een remediëringaanbod werd gedaan zoals nochtans wordt opgelegd in het reglement.

Verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partij intensief begeleid werd en dat er remediëring werd aangeboden in de vorm van terugkomdagen waarbij de verzoekende partij uit een reeks workshops kon kiezen op basis van haar noden. Zij stelt voor dat er regelmatig hulp werd aangeboden, maar dat de verzoekende partij deze niet opvolgde. Zij merkt voorts op de aangeboden begeleiding door de stagebegeleidster verder ging dan het standaardpakket. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij zelf engagement miste om de praktijkactiviteiten optimaal te volbrengen.

i. Beoordeling door de Raad

Het middel stelt dat de verwerende partij geen remediëringaanbod heeft gedaan. Dat komt erop neer dat aan de verwerende partij verweten wordt dat zij de verzoekende partij op gebrekkige wijze begeleid heeft.

Het middel valt dus samen met het eerste middel, en moet derhalve om de daar aangegeven redenen eveneens verworpen worden.

De verwerende partij betwist overigens dat zij de verzoekende partij geen extra ondersteuning heeft gegeven. De verzoekende partij toont de onjuistheid van deze stelling niet aan, zodat het middel ook feitelijke grondslag mist.

Het middel is niet gegrond.

5.4. De verzoekende partij beroep zich in een vierde middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat zij door de late toewijzing van de stageschool, gecombineerd met de hoge moeilijkheidsgraad van de richting met 6u wiskunde, geen tijd kon investeren in de verbetering van de werkpunten uit vorige stages (nl. problemen met de organisatie). Zij stelt dat zij zich teveel moest concentreren op de inhoud.

Zij stelt ook dat de tussentijdse feedback veel te laat kwam om nog te kunnen bijsturen en dat er te weinig rekening gehouden werd met de zeer positieve verslagen van de vakmentor aardrijkskunde. Zij stelt dat de stagebegeleidster onvoldoende rekening heeft gehouden met de discrepantie tussen de visie van de vakmentor wiskunde en de andere vakmentor en dat zij zich eenzijdig heeft laten leiden door de negatieve kritiek.

Verwerende partij stelt dat er geen onregelmatigheden bij het stageverloop waren. Zij stelt dat de verzoekende partij tijdig werd ingelicht over de toegewezen stageschool en dat de toegewezen stageklas (6u wiskunde) niet uitzonderlijk is en dat dit in overleg gebeurde met de stageschool. Zij werpt voorts ook op dat de stagebegeleiding meer dan voldoende werd opgenomen door de vakmentoren en de stagebegeleidster. Zij wijst op de verschillende begeleidingsgesprekken waarbij aandachtspunten en werkpunten werden geformuleerd en

opgevolgd. Zij wijst op het tussentijds feedbackgesprek. Zij stelt voorts dat de stagebegeleidster wel degelijk rekening heeft gehouden met het functioneren binnen de lessen aardrijkskunde, maar dat de verzoekende partij desondanks niet heeft kunnen aantonen dat zij de nodige competenties voor haar lesbevoegdheid, zijnde zowel aardrijkskunde als wiskunde, bezit. Zij stelt voorts dat de verzoekende partij elk jaar opnieuw een aanvraag moet indienen voor een zorgcoach, wat zij dit academiejaar niet gedaan heeft.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Ook dit middel komt in essentie neer op een verwijt van gebrekkige begeleiding, hetgeen betwist wordt door de verwerende partij.

Het middel valt samen met het eerste middel en dient om de bij de bespreking van dat middel aangegeven redenen verworpen te worden.

Het mist voorts feitelijke grondslag, nu het verweer van de verwerende partij dat de extra zorg in beginsel verstrekt wordt door de begeleider, en die extra zorg aan verzoekende partij ook werd gegeven, geloofwaardig is.

Het middel is niet gegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 29 januari 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie van 17 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyveld

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 21 maart 2014

Rolnr. 2014/026 - 21 maart 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de voorzitter van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de professionele bachelor in de energietechnologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de beperkte examencommissie d.d. 7 februari 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 februari 2014 een intern beroep in bij voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie op datum van 22 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het resultaat correct was toegekend en dat de score bevestigd wordt. De beroepsbeslissing stelde dat er over het bedrijfsbezoek correct gecommuniceerd is geweest, dat er geen klachten waren over gebrek aan vervoer en dat verzoekende partij bovendien zelf aanwezig was. De beroepsbeslissing stelde voorts dat het bezoek niet noodzakelijk was om de tweede vraag op te lossen daar er een PPT beschikbaar was. De beslissing stelde voorts dat de antwoorden op de bijvragen wel degelijk in de

presentatie gevonden kunnen worden. De beslissing stelde voorts dat van de student verwacht kan worden dat deze niet enkel op kennisvragen kan antwoorden, maar ook op inzichtsvragen. De beslissing stelde dat de derde en vierde vraag even determinerend waren voor de score als de tweede vraag.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 22 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft een intern beroep ingesteld. De Raad onderzoekt ambtshalve of het intern beroep wel regelmatig is verlopen en uitgeput.

2. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 27 februari 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 22 februari 2014. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 23 februari 2014.

Het beroep van 27 februari 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt ambtshalve of de beslissing op intern beroep, als zodanig door de partijen gekwalificeerd, regelmatig is.

De Raad wijst er in de eerste plaats op dat de verwerende partij een zeer ingewikkelde interne beroepsprocedure in haar reglement heeft opgenomen. De Raad stelt vast dat Artikel de gemanateerde van het hogeschoolbestuur aanwijst als de primaire interne beroepsinstantie, met een eventuele doorverwijzing naar de examencommissie. Uit een toelichting bij het OER blijkt welke personen de functies uit het OER opnemen. Daaruit blijkt onttegensprekelijk dat het intern beroep *in casu* moet ingediend worden bij de gemanateerde van het hogeschoolbestuur, de heer

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar intern beroep gericht heeft tot de voorzitter van de examencommissie en niet tot de gemanateerde. De Raad herinnert eraan dat het OER van de verwerende partij een sanctie van niet-ontvankelijkheid zou kunnen opleggen indien het intern beroep tot de verkeerde instantie wordt gericht. Bij gebreke aan sanctie kan de bevoegde interne beroepsinstantie, zonder daartoe verplicht te zijn, het verkeerd ingestelde interne beroep dat haar binnen de onderwijsinstelling werd doorgestuurd, ontvankelijk verklaren. Deze bevoegdheid komt echter enkel toe aan de bevoegde interne beroepsinstantie zelf. Uit de stukken blijkt niet dat de gemanateerde het intern beroep ontvankelijk verklaard heeft. De Raad stelt voorts vast dat het OER bepaalt dat indien een intern beroep ontvankelijk en niet manifest ongegrond blijkt te zijn, de gemanateerde een consultatieronde start met alle betrokken partijen waarbij o.a. de voorzitter van de examencommissie gehoord wordt. Na deze consultatieronde neemt de gemanateerde een beslissing of verwijst deze het beroepsdossier door naar de examencommissie.

De Raad stelt vast dat de voorzitter van de examencommissie een reactie geeft, die dan door alle partijen gekwalificeerd wordt als de beslissing op het 'intern beroep'. Uit de door beide partijen meegedeelde 'beslissing' valt niet af te leiden dat de voltallige examencommissie op

verzoek van de gemandateerde – zoals voorgeschreven door het OER – kennis heeft genomen van het intern beroep.

De Raad ziet bovendien aanwijzingen voor het feit dat de meegedeelde beslissing van de voorzitter van de examencommissie niet gekwalificeerd kan en mag worden als een regelmatige beslissing op intern beroep (i.e. beroepsbeslissing van de gemandateerde, dan wel van de voltallige examencommissie). In de beslissing, zoals meegedeeld aan de verzoekende partij en in deze procedure niet-betwist (meer nog, zelfs gewoon erkend als zodanig) door de verwerende partij, wordt immers vermeld wat volgt: "*Ik [voorzitter van de examencommissie] kan dan ook niet anders dan het behaalde punt, 9/20, [...] bevestigen.*" (eigen toevoeging en onderlijning). Uit de stukken blijkt volgens de Raad niet dat de bevoegde beroepsinstantie van de verwerende partij conform het OER tot een beslissing op intern beroep is gekomen.

De Raad wijst erop dat de voorzitter van de examencommissie geen enkele zelfstandige beslissingsbevoegdheid, noch mededelingsbevoegdheid in het kader van het intern beroep heeft. In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat het intern beroep niet regelmatig uitgeput werd doordat een onbevoegde instantie de beslissing op het intern beroep genomen heeft. De beslissing van de voorzitter van de examencommissie moet om deze redenen vernietigd worden.

Het ambtshalve middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de voorzitter van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 april 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/029 - 21 maart 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor '.....' een 8/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master of architecture.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 10 februari 2014 voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 13 februari 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 24 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de evaluatie gebeurd was op basis van drie tussentijdse reviews en de jurydag. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij bij de laatste tussentijdse review de code rood (= onvoldoende) had meegekregen. De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij verzocht werd om haar werk verder uit te diepen. De beslissing stelde dat de verzoekende partij bij het voorleggen van haar nieuw projectvoorstel inderdaad positieve commentaar heeft ontvangen, maar dat dit geen garantie op een positieve eindbeoordeling is. De beslissing stelde voorts dat de beoordeling op de jurydag steunt op de mondelinge presentatie, het vraaggesprek en de output van de panelen en maquette. De beroepsbeslissing stelde dat de score voor het ingeleverde project

gebaseerd was op de ondermaatse prestaties tijdens de tussentijdse reviews; de ondermaatse conceptuele en grafische kwaliteit, en de ondermaatse inhoudelijke en technische uitwerking. De beroepsbeslissing stelde dat de jury het erover eens was dat de verzoekende partij onvoldoende de vereiste competenties (bv. geen eigen verhaal, noch inpassing in de stedelijke context, ...) behaald heeft. De beslissing stelde dat de verzoekende partij volgende deelscores behaald heeft: 8/20, 7/20 en 8/20, wat resulteerde in een rekenkundig gemiddelde dat door de jury als een correcte weergave werd beoordeeld.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 24 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 24 februari 2014. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet wanneer de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing.

Het beroep van 3 maart 2014 wordt in deze omstandigheden geacht tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld te zijn.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroeft op de schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet in samenhang met het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat haar eindbeoordeling negatief beïnvloed werd door een onjuiste evaluatie van het proces. Zij merkt immers op dat door gezondheidsproblemen in het begin de perceptie ontstaan is dat zij niet gemotiveerd en niet geïnteresseerd in het studiowerk zou zijn. Zij werpt op dat deze perceptie nog steeds ten onrechte in de eindbeoordeling wordt meegenomen en niet geweerd wordt uit haar evaluatie. Zij stelt voorts dat zij na deze moeilijke start een inhaalbeweging heeft gemaakt, wat geleid heeft tot positieve feedback. Zij stelt dat – indien zij op de hoogte was geweest van het bestaan van de ombudsman – zij haar problemen daar aangekaart zou hebben, maar wijst er toch op dat de professoren op de hoogte waren gebracht.

Verzoekende partij stelt dat haar werk niet met dat van andere niet-geslaagde studenten vergeleken kan worden en dus onterecht als onvoldoende werd beschouwd. Zij merkt op dat zij na de presentatie heel veel positieve reacties heeft gekregen van medestudenten, die haar werk bij de top 5 zagen.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij nagelaten heeft de ombudsdienst te contacteren over de medische problemen teneinde examenfaciliteiten te bekomen. Zij stelt dat de medische problematiek geen aanleiding kan zijn om de vereisten te verlagen. Voor de verantwoording van de score verwijst zij uitvoering naar de beroepsbeslissing. Zij stelt voorts dat de inbreng van de verzoekende partij als beneden het gemiddelde niveau werd

beschouwd. Zij merkt op dat het werk van de verzoekende partij dus niet vergeleken werd met dat van andere studenten. De verwerende partij stelt ook dat uit de commentaar duidelijk blijkt dat de verzoekende partij nog veel moest uitwerken.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de evaluatie over een bepaald opleidingsonderdeel of over de globale beoordeling niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Verzoekende partij verwijst ter staving van de beweerde schending van het redelijkheidsbeginsel naar haar gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie die daaruit zou kunnen zijn ontstaan m.b.t. haar inzet voor het studiowerk.

Naar het oordeel van de Raad blijkt uit de neergelegde stukken niet dat verzoekende partij werd benadeeld wegens haar gezondheidstoestand en dat enig vooroordeel de beoordeling negatief zou hebben beïnvloed. De Raad beseft dat de evaluatie van prestaties in het domein van de architectuur moeilijker objectieveerbaar zijn dan dit voor andere domeinen het geval is, maar uit de motivering in de beslissing op intern beroep blijkt dat zij haar beslissing zorgvuldig heeft gemotiveerd en voor de eindbeoordeling rekening heeft gehouden met drie tussentijdse evaluaties en met de jurybeoordeling van het eindontwerp. Uit de motivering van de eindbeoordeling blijkt niet dat het bevoegd orgaan onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk, zou hebben gehandeld door het toekennen van de quatering 8/20.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat verzoekende partij – om welke redenen ook – geen contact heeft gezocht met de bevoegde instanties van verwerende partij om haar toestand kenbaar te maken en eventueel aangepaste faciliteiten te bekomen. Dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn geweest van de daartoe bevoegde instanties, is spijtig, maar is geen aanvaardbaar argument om, in de huidige stand van de zaak, de beoordeling te wijzigen.

De bewering van verzoekende partij dat haar medestudenten de presentatie zeer positief hebben onthaald, is evenmin een aanvaardbaar argument omdat enkel de examencommissie bevoegd is om een eindontwerp te beoordelen en derden, waaronder de medestudenten, niet over alle beoordelingselementen beschikken en niet noodzakelijk dezelfde criteria voor ogen hebben die de leden van jury hanteren.

Voor zoveel als nodig vestigt de Raad er de aandacht op dat de beoordeling van presentatie van het eindontwerp moet samengelezen worden met de deelscores die in de loop van de academiejaar werden toegekend. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de tussentijdse beoordelingen onvoldoende waren en deze deelscores in aanmerking zijn genomen bij de eindbeoordeling.

Verzoekende partij beroeft zich ook op de schending van het gelijkheidsbeginsel omdat haar eindontwerp niet werd vergeleken met dat van andere niet-geslaagde studenten.

De Raad wijst erop dat de examencommissie een score toekent waarbij rekening wordt gehouden met de evaluatiemomenten in de loop van het academiejaar, de progressie van de student bij het uitwerken van zijn ontwerp en de presentatie voor de jury. Bij de presentatie voor de jury wordt het eindontwerp voor elke student op zijn eigen merites beoordeeld en de beoordeling is slechts één element voor de eindbeoordeling.

Verzoekende partij brengt geen concrete aanwijzingen aan dat zij bij de beoordeling door de jury zou gediscrimineerd zijn.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 10 februari 2014 en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/038 - 21 maart 2014

Inzake

[REDACTED]
wonende te [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 21 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen enerzijds de examenbeslissing voor de opleidingsonderdelen [REDACTED] en de examenbeslissing om haar geen graad van onderscheiding toe te kennen en tegen anderzijds de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het predoctorale programma in [REDACTED].

Het beroep betreft de examenbeslissing van 13 januari 2014 voor de opleidingsonderdelen [REDACTED].

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 17 januari 2014 een intern beroep in bij vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 28 januari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing handhaafde de beslissing van de examencommissie, zoals bekraftigd door het Faculteitsbestuur: geslaagd voor het predoctoratsdiploma zonder voldoende resultaten (geen onderscheiding en geen score op de TOEFL test). De interne beroepsbeslissing stelde dat de examens gehouden moesten worden in december 2013, gelet op de financieringsperiode van de verzoekende partij. De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie echter pas op 13 januari 2014 kon beraadslagen omdat ze moet

wachten op ontbrekende informatie. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de examencommissie nog steeds voor de deadline van 15 januari 2014, conform de VLIR-afspraken een beslissing genomen heeft.

De beslissing stelde dat de examencommissie kennis heeft genomen van de respectieve beoordelingen en de verschillen. De beslissing stelde dat de score 10/20 voor “.....” werd gemotiveerd door het feit dat in de paper geen duidelijke onderzoeksraag gehanteerd werd. De beslissing gaf ook aan dat enerzijds het theoretische gedeelte onvoldoende liet blijken dat verzoekende partij inzicht heeft in de theoretische kaders rond het thema, en dat anderzijds het empirische gedeelte onvoldoende gedetailleerd werd uitgewerkt. De beslissing stelde dat de score 11/20 voor “.....” werd gemotiveerd door het feit dat de paper te algemeen bleef. Wat het onderdeel “.....” betreft, stelde de beslissing dat verzoekende partij enerzijds 13/20 – wat nog steeds beneden de toelatingsdrempel is – en anderzijds 9/20 kreeg. De beslissing stelde dat de scores verantwoord worden door het feit dat de relevante literatuur te beperkt was en dat de thans gebruikte literatuur bovenbien onvoldoende werd betrokken op het eigen voorstel. Wat het onderdeel “.....” betreft; wordt de 9/20 van één van de beoordelaars verantwoord doordat de onderzoeksraag en het onderzoeksopzet te algemeen waren.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 28 januari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift en het belang

De Raad stelt vast dat het beroep van de verzoekende partij niet ondubbelzinnig is. De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid van het beroep in alle mogelijke hypotheses.

De Raad overwoog in besluit nr. 2012/074 dat een onderzoek naar de geschiktheid van de kandidaat een onderzoek is “waarbij gepeld wordt of de kandidaat-student(e) de minimale aanleg heeft om, in normale omstandigheden en met een voldoende studie-efficiëntie, het opleidingsonderdeel of de opleiding met succes te volgen.”. De Raad heeft eveneens in dat besluit geoordeeld dat een onderzoek van de geschiktheid van een kandidaat om een opleiding van hoger onderwijs aan te vatten, een examenbeslissing is. Met andere woorden, geschiktheidsonderzoeken met negatieve impact (bv. niet-slagen) op het toelaten tot een bepaalde opleiding in het hoger onderwijs, kunnen bij de Raad aangevochten worden. Dit geldt voor de geschiktheidsonderzoeken die de decreetgever toegestaan heeft (bv. artikel II.188 Codex Hoger Onderwijs), maar *a fortiori* ook voor de onderzoeken die de decreetgever opgelegd heeft (bv. artikelen II.186-II.187 Codex Hoger Onderwijs).

De Raad stelt vast dat de artikelen II.184 en II.185 Codex Hoger Onderwijs toelaten dat de universiteiten een onderzoek voeren naar de geschiktheid van een kandidaat, *in casu* door de toelating tot inschrijving voor de voorbereiding van een doctoraat afhankelijk te maken van de resultaten van een geschiktheidsonderzoek. De Raad stelt vast dat artikel 3 Facultair reglement doctoraatsprogramma in uitvoering van bovenstaande decretale bepalingen bepaalt dat het faculteitsbestuur Sociale Wetenschappen een kandidaat voor het doctoraatsprogramma kan verplichten een ‘predoctoraatsprogramma’ te volgen en daarvoor te slagen met de graad van onderscheiding alvorens toegelaten te worden tot het doctoraatsprogramma zelf. De Raad stelt *in casu* vast dat de bevoegde instantie van de verwerende partij beslist heeft om de verzoekende partij te onderwerpen aan zulk programma. De Raad merkt ten overvloede op dat het opleggen van een predoctoraal programma een beslissing is die onder artikel I.3, 69°, e) Codex Hoger Onderwijs valt.

De Raad merkt op dat het predoctoraatsprogramma *in casu* in wezen hetzelfde is als een voorbereidingsprogramma – i.e. een voorbereidende opleiding –, dat een universiteit kan

opleggen om de kandidaat-doctorandus de nodige wetenschappelijke competenties te laten verwerven alvorens toegelaten te worden tot de vervolgopleiding, *in casu* het doctoraatsprogramma. De Raad wijst er voorts op dat een predoctoraatsprogramma in deze omstandigheden beschouwd moet worden als een opleiding in de zin van artikel I.3, 69°, a) Codex Hoger Onderwijs, die op maat van de kandidaat – nl. een selectie van relevante en noodzakelijke opleidingsonderdelen voor de vervolgopleiding – vastgesteld wordt. Dit brengt de Raad ertoe om te oordelen dat de vaststelling van de bestreden examenresultaten een examenbeslissing is zodat het beroep wat het voorwerp betreft, ontvankelijk is.

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen een score van minstens 10/20 behaalde en geslaagd werd verklaard, wat mogelijk het belang van de verzoekende partij bij de betwisting van de examenbeslissing in het gedrang kan brengen. De Raad merkt *in casu* onder verwijzing naar bovenstaande argumentatie op dat het voorbereidingsprogramma en het doctoraatsprogramma nauw verbonden zijn doordat de examenbeslissing over de opleiding, nl. het predoctoraatsprogramma (m.i.v. opleidingsonderdelen) determinerend is voor de toelating tot het doctoraatsprogramma zelf, de opleiding in de *bamadoc*-structuur (bachelor, master, doctoraatsopleiding) die de verzoekende partij uiteindelijk beoogt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op grond van het facultair reglement niet wordt toegelaten tot het doctoraatsprogramma omdat haar bij de beoordeling van de globale opleiding (predoctoraatsprogramma) geen graad van verdienste 'onderscheiding' werd toegekend. Gelet op het feit dat een graad van verdienste in beginsel door de behaalde examenresultaten bepaald wordt, heeft de verzoekende partij het vereiste juridische belang om een beroep in te stellen tegen de toegekende examenresultaten.

In zoverre het beroep gericht is tegen de beslissing van VLIR om de verzoekende partij niet langer als beursstudent te behouden, is het niet ontvankelijk. In zoverre het beroep ertoe strekt om toelating tot het doctoraatsprogramma te bekomen, is het onontvankelijk daar de Raad zich niet in de plaats van de onderwijsinstelling kan stellen. In zoverre het beroep strekt tot de vernietiging van de beslissing van de vicerector is het ontvankelijk.

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 28 januari 2014. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij minstens op 18 februari 2014 kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. Immers, de verzoekende partij dateert zelf haar verzoekschrift op die datum en de Raad ziet geen enkele aanwijzing dat het hier een kennelijke feitelijke vergissing betreft.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 februari 2014.

Het beroep van 6 maart 2014 (datum poststempel) werd derhalve niet tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is laattijdig en daardoor onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 13 januari 2014, de beslissing van het faculteitsbestuur d.d. 27 januari 2014 en de beslissing van de vicerector studentenbeleid d.d. 28 januari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 27 maart 2014

Rolnr. 2014/030 - 27 maart 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding '.....' van het CVO.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 25 januari 2014 een intern beroep in.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie op datum van 27 februari 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep laattijdig werd ingesteld.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uit het samenlezen van de artikelen II.285 en II.291 en uit de algemene doelstelling van de Codex Hoger Onderwijs volgt dat de Raad enkel bevoegd is om kennis te nemen van beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen betreffende het hoger onderwijs.

Aangezien het voorliggende beroep klaarblijkelijk gericht is tegen een examenbeslissing van een Centrum voor volwassenenonderwijs, een onderwijsinstelling die niet onder het systeem van rechtsbescherming in de Codex Hoger Onderwijs valt, is de Raad niet bevoegd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Marc Boes	Jean Goossens	Piet Versweyvelt
De secretaris,		
David Keyaerts		

Rolnr. 2014/032 - 27 maart 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadslieden meester
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'stages' een 8/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 7 februari 2014 voor het opleidingsonderdeel 'stages' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 25 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat voor de evaluatie rekening wordt gehouden met alle beschikbare gegevens op het moment van de evaluatievergadering. De beslissing gaf aan dat de evaluatievergadering rekening houdt met de geldende criteria en de bemerkingen van de mentoren. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de eindbeslissing over de stage genomen wordt door de stagecommissie, die de eindverantwoordelijkheid draagt conform artikel

..... OER. De interne beroepsbeslissing stelde vervolgens dat er feedback van de mentoren is geweest, en dat er docenten op bezoek zijn geweest.

De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij bezoeken heeft gehad waarbij zij zowel mondelinge als schriftelijke feedback heeft gekregen. De beslissing gaf aan dat lectoren met een verschillende achtergrond op bezoek zijn geweest zodat een rijk en genuanceerd beeld van de capaciteiten van de verzoekende partij ontstond. De beslissing geeft aan dat de verzoekende partij vanaf de tweede reguliere stage geen beroep meer deed op de begeleiding van de hogeschool. De beroepsbeslissing geeft voorts aan dat de verzoekende partij de omstandige motivering voor de onvoldoende kende, daar zij op 20 januari 2014 inzage kreeg in de motivering, en voor deze inzage getekend heeft. In dat document werd rekening gehouden met de feedback van de mentoren, de verslagen van de lectoren om een onvoldoende voor verschillende competenties en het gebrek aan groei te motiveren. De beslissing stelde voorts dat zoals bepaald in de stagewijzer bij meerdere onvoldoendes op de competenties maximaal 8/20 voor het geheel toegekend kan worden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 26 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 5 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 25 februari 2014. Verzoekende partij heeft op 4 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 5 maart 2014.

Het beroep van 5 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroeft op een gebrekkige begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt impliciet dat haar stageresultaat te wijten is aan een gebrekkige begeleiding. Zij wijst op het syntheserapport waarin gewag wordt gemaakt van zware werkpunten voor volgende stages (die er *in casu* niet waren) om te besluiten dat er slechte opvolging en coaching is geweest. Zij merkt op dat ze de beloofde coaching niet gekregen heeft.

Zij stelt ook dat er onvoldoende feedback is geweest van de stagementoren, en dat zij eventuele feedback met gunstig gevolg heeft opgenomen. Zo verwijst zij naar het niet beantwoorden van een e-mail d.d. 31 oktober 2013 over een lesvoorbereiding.

Verwerende partij stelt dat er geen sprake is van onvoldoende begeleiding. Zij wijst erop dat vier verschillende stagebegeleiders de verzoekende partij tijdens haar stage hebben bezocht en zowel mondelinge als schriftelijke feedback hebben gegeven. Zij stelt ook dat de

stagementoren verschillende werkpunten en aandachtspunten genoteerd hebben. Zij wijst er m.b.t. de e-mail over de lesvoorbereiding op dat de lessen op dat moment reeds gegeven waren zodat het niet meer zinvol was te reageren op de e-mail.

i. *Beoordeling door de Raad*

Zoals de Raad reeds meermaals geoordeeld heeft, is een gebrekkige begeleiding op zichzelf geen reden om, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, een voor de student ongunstige evaluatie in een meer gunstige zin te wijzigen. Van uitzonderlijke omstandigheden, is maar sprake als er niet alleen bewezen is dat de begeleiding gebrekkig was en dat daardoor de betwiste evaluatie onbetrouwbaar is, maar ook dat er nog voldoende niet betwiste gegevens vorhanden zijn die wel een betrouwbare evaluatie mogelijk maken.

De verzoekende partij, op wie de bewijslast rust, bewijst niet naar genoegen van recht dat de begeleiding gebrekkig is geweest, laat staan in de mate dat dit een invloed gehad heeft op de evaluatie.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroep op een schending van het motiveringsbeginsel, al dan niet in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beoordeling van haar stage steunt op onvoldoende observaties daar er tijdens 9 weken stage slechts 5 uur door vijf verschillende personen werd geobserveerd. Zij werpt ook op dat de verslagen van de mentoren tegenstrijdig zijn aan de bevindingen van de lectoren. Zij stelt dat de mentoren aangeven in hun verslagen dat de verzoekende partij alles bezit om een goede leerkracht te zijn.

Verzoekende partij betwist het motief dat er geen lesvoorbereidingen meer doorgestuurd geweest zouden zijn.

Verzoekende partij betwist ook dat het op 20 januari 2014 aan haar getoonde document een inhoudelijke motivering voor de stage bevatte. Zij stelt ook dat ze geen mondelinge motivering voor de onvoldoende heeft gekregen.

Verwerende partij stelt dat verschillende stagementoren aandachtspunten en werkpunten genoteerd hebben zodat deze de verzoekende partij zeker niet unaniem als voldoende beoordeeld hebben. Zij wijst er bovendien op dat het niet de stagementoren zijn, maar wel de voltallige stagecommissie is, die de punten toekent voor de stage.

Verwerende partij stelt dat de e-mails waarnaar verzoekende partij als bewijs van het feit dat ze wel lesvoorbereidingen heeft doorgestuurd, in de juiste context geplaatst moeten worden. Zo stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij pas op 31 oktober 2013 – toen de lessen reeds gegeven waren – reageerde op een verzoek d.d. 16 oktober 2013 om aangepaste lesvoorbereidingen door te sturen waardoor het niet meer zinvol was voor de lector om te reageren op deze voorbereidingen. Zij merkt ook op dat de verzoekende partij geen bewijs van het doorsturen van andere lesvoorbereidingen levert.

Verwerende partij stelt dat er op 20 januari 2014 een uitgebreide mondelinge besprekking heeft plaatsgevonden tussen de stagebegeleider en de verzoekende partij. Zij stelt dat bij deze besprekking uitdrukkelijk verwezen werd naar de inhoudelijk gemotiveerde beoordelingsformulieren, het syntheserapport, het stageademecum en de stagewijzer om de score van 8/20 te motiveren. Zij wijst erop dat de bewijzen voor de onvoldoendes terug te vinden zijn in de schriftelijke beoordelingen en bewoordingen van de mentoren en begeleiders. Zij wijst erop dat *in casu* er voldoende aandachtspunten en werkpunten in de evaluatieformulieren van de verzoekende partij opgenomen zijn. Zij wijst er ook op dat de stagebegeleiders verschillende werkpunten hebben vermeld. Zij wijst er ook op dat in het syntheserapport de werkpunten vermeld werden.

Zij merkt op dat de interne beroepscommissie deze motivering heeft onderschreven.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie van de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Artikel 7.2 van het Stagevademecum bepaalt dat de voltallige stagecommissie bevoegd is voor de eindbeoordeling van de stage:

7.2 De eindbeoordeling

De eindbeoordeling van de stage wordt toegekend door de voltallige stagecommissie na de laatste stageperiode van het academiejaar. Het is een summatieve evaluatie d.w.z. dat geëvalueerd wordt of de student de vereiste criteria heeft gehaald om over te gaan naar de volgende stagefase.

7.2.1 Al of niet geslaagd voor stage

Op het einde van het jaar wordt door de stagecommissie geoordeeld of een student al of niet geslaagd is voor stage. Geslaagd betekent dat de leden van de stagecommissie menen dat de student bekwaam is om over te gaan naar het volgende stage opleidingsonderdeel of dat de student bekwaam is om te starten in het beroep (einde 3de jaar).

Deze beslissing wordt vóór de examenperiode persoonlijk meegedeeld (geen cijfer!). Studenten die menen dat er een vergissing gebeurd is bij het nemen van de uiteindelijke beslissing van de stagecommissie kunnen hiertegen beroep aantekenen (zie hoofdstuk 10).

Indien een student niet geslaagd is voor stage, wordt daarvan een schriftelijke motivatie opgesteld. Deze wordt door alle leden van de stagecommissie ondertekend-voor-akkoord.

Artikel 6.5, laatste lid, van de Stagewijzer bepaalt m.b.t. de evaluatie het volgende:

Voor het eindcijfer van het opleidingsonderdeel leerpraktijken stage van de derde opleidingsfase worden alle beoordelingsformulieren van de eerste semester periode en het praktijksemester samen in acht genomen. Het eindcijfer is echter geen mathematisch gemiddelde van de basiscompetenties per stage noch van de beoordelingen van de afzonderlijke stageperiodes (zie meer in vademeucum).

Het enkele feit dat er een discrepantie is tussen de verslagen van de mentoren en die van de bezoekende lectoren is niet van aard de eindbeoordeling die gemaakt wordt zoals uit de hiervoor aangehaalde bepalingen blijkt, onwettelijk te maken. Het volstaat dat de eindbeoordeling op zichzelf genomen draagkrachtige motieven bevat. Behoudens de hiervoor genoemde discrepantie voert de verzoekende partij evenwel geen argument aan waaruit zou blijken dat de eindbeoordeling, en in het verlengde daarvan de bestreden beslissing, onvoldoende gemotiveerd is om het resultaat te verantwoorden.

Ten overvloede voegt de Raad daar nog het volgende aan toe. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, ook de verslagen van de mentoren van de stages niet eenduidig positief waren en bevatten ze nogal wat aandachtspunten en ook een werk punt. Uit de stageformulieren blijkt dat aandachtspunten en werk punten lager scoren dan de rubriek 'voldoende', en dus neerkomen op een beoordeling dat de student voor deze punten nog niet het vereiste minimumniveau bereikt.

De mentor van de stage in de school noteert en motiveert 1 werk punt en 12 aandachtspunten. In het besluit staat bij de rubriek 'waar moet de student nog aan werken?': "Tempo, inhoud en zelfcontrole", en bij de rubriek 'verdere opmerkingen' staat weliswaar dat de verzoekende partij 'een super juf' zal worden, met het voorbehoud 'als ze met haar werk punten zal rekening houden'.

Een andere leerkracht van dezelfde school noteerde 6 aandachtspunten, en er staat in het besluit als werk punten 'tempo en pit, planning en huiswerk, organisatorisch toch wat meer

vooruitdenken'. Ook de derde stagementor vermeldt 6 aandachtspunten, en noteert dat er aandacht moet zijn voor alle kinderen, en dat je de kinderen moet kunnen boeien tot de pauze.

Daaruit blijkt dat de discrepantie die de verzoekende partij meent te ontwaren tussen de verslagen van de mentoren en de verslagen van de lectoren zoniet onbestaande, dan toch minstens zeer relatief is.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 7 februari 2014 en de beslissing van 25 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/033 - 27 maart 2014

Inzake [REDACTED]
wonende [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De Raad verwerpt de kritiek van de verwerende partij in de zin dat haar rechten van verdediging geschonden zouden zijn omdat de procedurekalender haar onvoldoende tijd zou gegeven hebben om op het verzoekschrift te reageren. De Raad stelt vast dat de procedurekalender via het meest gereide communicatiemiddel, met name een e-mail d.d. 12 maart 2014, aan de partijen werd meegedeeld. Conform de decretale bepalingen heeft de verwerende partij vanaf de mededeling van de procedurekalender samen met een kopie van het verzoekschrift, minstens 48 uren gekregen om een antwoordnota in te dienen, wat zij ook gedaan heeft, zodat haar rechten van verdediging niet geschonden werden. Bovendien mag ervan worden uitgegaan dat de verwerende partij, doordat de verzoekende partij eerst intern beroep heeft ingesteld, al vertrouwd was met de litigieuze aspecten van de zaak, zodat het beroep bij de Raad voor haar geen verrassing kan geweest zijn.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Uit het verzoekschrift blijkt niet duidelijk wat het voorwerp van het beroep is. De Raad neemt met enige welwillendheid aan dat de verzoekende partij bezwaar maakt tegen de examenbeslissingen waarbij haar een onvoldoende werd toegekend. Verzoekende partij tekent een in die zin geïnterpreteerd beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen 'stage: keuzestage' 7/20, 'stage: methodeschool' 6/20, 'stage: multiculturele school' 6/20 en 'stage: administratieve stage' 6/20 werden toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 februari 2014 voor de opleidingsonderdelen: 'stage: keuzestage' 7/20, 'stage: methodeschool' 6/20, 'stage: multiculturele school' 6/20 en 'stage: administratieve stage' 6/20.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 24 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij reeds op de tweede dag van het nieuwe academiejaar 2013-2014 geïnformeerd werd over de stageplaats. De beslissing stelde vervolgens dat de opleiding ervan mag uitgaan dat de stagescholen in Gent voor de verzoekende partij bereikbaar zijn, te meer daar de verzoekende partij gekozen heeft om in Gent te studeren. De beslissing geeft ook aan dat de verzoekende partij tijdens het jaar een klacht ter zake had kunnen formuleren. De beroepsbeslissing geeft aan dat de lectoren deelevaluaties formuleerden en deze met de verzoekende partij besproken hebben. De beroepsbeslissing geeft aan dat de tussentijdse evaluaties niet aan de verzoekende partij worden overhandigd, maar dat het de verzoekende partij vrij stond om notities te nemen. De beroepsbeslissing stelde vervolgens dat de verzoekende partij niet aanwezig was op de feedback, waar zij de motivering voor haar resultaten had kunnen vernemen indien zij dit wenste (zie artikel OER).

De interne beroepsbeslissing stelde dat de scores voor de opleidingsonderdelen conform de studiefiche en de richtlijnenbundel vastgesteld werden. De beroepsbeslissing stelde dat dit blijkt uit de begeleidingsdocumenten en evaluatieverslagen.

Voor wat de stage in de methodeschool betrof, stelde de beroepsbeslissing dat de mentoren en lectoren niet alleen positieve elementen, maar ook werkpunten genoteerd hebben, wat resulterde in een 6/20. De beslissing vermeldde welke eindcompetenties in verband met attitudes niet bereikt werden. Voor wat de stage in de multiculturele school betrof, stelde de beroepsbeslissing dat door zowel de mentoren als de lectoren een aantal werkpunten werden geformuleerd zodat een aantal eindcompetenties niet behaald werden, wat resulterde in een 6/20. Voor wat de administratieve stage betrof, stelde de beroepsbeslissing dat de verzoekende partij onvoldoende flexibel, leergierig was en over onvoldoende organisatievermogen beschikte. De beroepsbeslissing geeft aan dat de inhoudelijke uitdieping van de themabundels, het voorbereidende werk, de uitwerking van de observatieverslagen en de eigen reflecties oppervlakkig was zodat de verzoekende partij een aantal eindcompetenties niet behaalde. Voor wat de keuzestage betrof, stelde de beroepsbeslissing dat er geen werkpunten genoteerd werden, maar dat uit de verslagen van de lectoren en het syntheseverslag blijkt dat de verzoekende partij een aantal beroepsspecifieke eindcompetenties niet heeft behaald, wat resulterde in een 7/20.

De beslissing stelde voorts dat de discussie over het al dan niet volbracht hebben van de flexibele stagedagen geen negatieve invloed heeft gehad op de beoordeling. De interne beroepsbeslissing stelde vervolgens dat de docent terecht in het licht van het recht op privacy weigerde om zelfs de vader van de verzoekende partij te woord te staan daar de verzoekende partij meerderjarig is. De interne beroepsbeslissing geeft ook nog aan dat eventuele indiscreties van een lector betrouwenswaardig zijn, maar dat uit de feiten zelf blijkt dat deze geen negatieve invloed hebben gehad op de beoordeling.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 6 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 24 februari 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 3 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennissname, *in casu* vanaf 4 maart 2014.

Het beroep van 6 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennissname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. *Vormvereisten*

Mededeling kopie van het verzoekschrift

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen kopie van het verzoekschrift heeft bezorgd zodat haar rechten van verdediging geschonden zouden zijn.

De Raad merkt op dat op het niet-naleven van dit procedureel vereiste geen decretale sanctie staat. Bovendien stelt de Raad vast dat het secretariaat van de Raad een kopie van het verzoekschrift aan verwerende partij heeft bezorgd via een e-mail d.d. 12 maart 2014, evenals via een aangetekend schrijven zodat de rechten van verdediging niet geschonden zijn. De Raad verwijst voorts naar hetgeen overwogen werd in 1. *in fine*.

Uiteenzetting van feiten en middelen in het verzoekschrift

In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot het volgende:

"Ik kan niet akkoord gaan met het besluit van de interne beroepscommissie [...]. Gelieve in bijlagen (4) mijn argumentatie te vinden".

De verwerende partij stelt dat, gelet op de gebrekkige uiteenzetting van de middelen, het beroep onontvankelijk moet verklaard worden.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat er geen enkel juridisch middel, hoe vaag ook, wordt ingeroepen in het verzoekschrift, de uiteenzetting van de feiten en de bezwaren die afgesloten wordt met een handtekening. Verzoekende partij verwijst naar verdere argumentatie in bijlage, die *in casu* wel telkens met een handtekening eigen werd gemaakt. Zelfs indien zulke verwijzing door de Raad aanvaard zou worden, dan nog stelt de Raad vast dat in deze bijlagen geen enkel argument tegen de bestreden beroepsbeslissing opgenomen is. Het is op basis van het verzoekschrift voor de verwerende partij, noch voor de Raad voldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de beroepsbeslissing inbrengt.

Het verzoekschrift bevat aldus geen minimale uiteenzetting van de middelen zoals nochtans opgelegd wordt door artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs. De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste

worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 11 februari 2014 en de beslissing van 24 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/035 - 27 maart 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de verpleegkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 7 februari 2014.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 maart 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 5 maart 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de resultaten meegedeeld werden op 7 februari 2014 zodat het intern beroep d.d. 3 maart 2014 laattijdig is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 5 maart 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Bij schrijven d.d. 14 maart 2014 heeft de verzoekende partij afstand gedaan van haar beroep wegens het bereiken van een compromis met verwerende partij. De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet in te willigen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/037 - 27 maart 2014

Inzake
wonende

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'stage: vervolmaking' een 7/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 februari 2014 voor het opleidingsonderdeel 'stage: vervolmaking' (7/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 24 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de keuze van de stageschool geen invloed heeft gehad op het resultaat zodat het feit dat de verzoekende partij geen inspraak gehad zou hebben niet ter zake doet. De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij voor deze klachten de ombudsdienst in de loop van het academiejaar had kunnen aanspreken. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de beoordeling van de stage vastgelegd werd in de studiefiches en de richtlijnenbundel, die *in casu* correct werden toegepast. De beslissing geeft aan dat de beoordeling van de eindcompetenties voor de volle 100% gebeurt door de hogeschoolcollectoren op basis van het ingediende stagedossier, met name alle verslagen, begeleidings- en evaluatiedocumenten.

De beroepsbeslissing stelt dat voor de stage in de Freinetschool de lector een aantal werk- en aandachtspunten genoteerd heeft en dat de stagmentor naast positieve punten ook aandachts- en werkpunten vermeld heeft. De beroepsbeslissing geeft aan dat voor de stage in de basisschool door de lectoren en de mentoren zowel positieve punten als werkpunten genoteerd. De beroepsbeslissing geeft aan dat het verslag van de vervangende mentor eveneens in aanmerking werd genomen.

De beroepsbeslissing stelde de titularis van het opleidingsonderdeel in samenspraak met de lectoren een syntheseverslag, op basis van de verslagen van de lectoren en mentoren opgesteld heeft. De beroepsbeslissing geeft aan dat het syntheseverslag op gemotiveerde en gestructureerde wijze aangeeft welke eindcompetenties al dan niet behaald werden. De beroepsbeslissing stelde dat uit dat syntheseverslag blijkt op gemotiveerde wijze dat de verzoekende partij niet alle beroepsspecifieke eindcompetenties en attitudes behaald heeft zonder dat de positieve punten werden miskend. De beroepsbeslissing geeft aan dat er voldoende feedback werd gegeven. Ze wijst op het feit dat de lectoren bij hun observaties verschillende opmerkingen, aandachtspunten en werkpunten werden genoteerd in de begeleidingsformulieren en dat deze met de verzoekende partij werden besproken. De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij aldus in staat was om het eigen functioneren te evalueren en zichzelf bij te sturen. De beroepsbeslissing geeft aan dat de verzoekende partij de begeleidingsdocumenten weliswaar niet meekrijgt, maar dat ze wel de mogelijkheid had om notities te nemen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 28 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 24 februari 2014. Verzoekende partij heeft op 3 maart 2013 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 4 maart 2014.

Het beroep van 7 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad onderzoekt de middelen uit het verzoekschrift slechts in zoverre die middelen ook tijdens het intern beroep, minstens op impliciete wijze werden aangewend.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met een gebrekige begeleiding en het vertrouwensbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij niet de kans heeft gekregen om bij te leren tijdens de stage zoals nochtans in de richtlijnenbundel voor de stage voorgehouden wordt. Zij stelt dat de tussentijdse feedback bij de stage in de school laattijdig, onvoldoende, niet constructief, zelfs destructief en ongepast was. Zij stelt dat zij tot op het moment van de eindbeoordeling, dat bovendien doorgefaxt werd, niet kon vermoeden dat zij een negatieve beoordeling zou krijgen. Zij stelt vast dat ook de eindbeoordeling geen nuttige feedback bevatte, maar enkel destructief en partijdig was. Zij wijst ook op het feit dat bij het contact met de titularis ook een negatieve sfeer hing terwijl de titularis nooit iets gedaan heeft om te remediëren.

Verzoekende partij werpt op dat de onderwijsinstelling het gewettigd vertrouwen, met name de ontstane gewoonte dat de studenten een afschrift krijgen van de feedback, heeft miskend doordat plots deze informatie niet meer ter beschikking is van de verzoekende partij. Zij werpt op dat ze zich dus niet kon verbeteren bij gebrek aan deze informatie. Zij merkt ten slotte op dat deze documenten zeer belangrijk zijn voor de verzoekende partij daar deze formulieren de basis vormen voor de eindevaluatie.

Verwerende partij stelt dat de bemerkingen die de verzoekende partij heeft ten aanzien van de feedback niet ter discussie kunnen staan in de huidige procedure omdat deze betrekking hebben op omstandigheden en feiten die zich hebben afgespeeld tijdens het academiejaar. Zij wijst erop dat studenten die klachten hebben zich conform de geldende OER steeds kunnen wenden tot de ombudspersoon of de decaan. Zij stelt dat de lessen telkenmale wel degelijk met de student werden besproken. Zij merkt op dat het loutere feit dat men de verslagen niet meekreeg hier geen afbreuk aan doet omdat de verzoekende partij notities kon nemen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad reeds meermaals heeft geoordeeld, is een gebrekige begeleiding op zichzelf geen reden om, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, een voor de student ongunstige evaluatie in een meer gunstige zin te wijzigen. Van uitzonderlijke omstandigheden, is maar sprake als er niet alleen bewezen is dat de begeleiding gebrekig was en dat daardoor de betwiste evaluatie onbetrouwbaar is, maar ook dat er nog voldoende niet betwiste gegevens vorhanden zijn die wel een betrouwbare evaluatie mogelijk maken.

De verzoekende partij, op wie de bewijslast rust, bewijst niet naar genoegen van recht dat de begeleiding gebrekig is geweest, laat staan in de mate dat dit een invloed gehad heeft op de evaluatie.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het beginsel van onpartijdigheid, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

In een eerste onderdeel bekritiseert de verzoekende partij uitvoerig de motieven in de verslagen van de mentoren voor de respectieve stagescholen.

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel dat de eindevaluatie (in het bijzonder het syntheseverslag), evenals de beroepsbeslissing, daar deze principaal steunen op de

bevindingen van mevrouw [REDACTED], aangetast zijn door een vooringenomenheid en een gebrek aan didactische subtiliteit. Zij stelt dat de bewoordingen van de mentor kwetsend, ongepast, subjectief en niet-constructief waren.

Zij werpt voorts op dat de richtlijn die bepaalt dat een lector eenzijdig kan beslissen om verslagen geheel of gedeeltelijk te weren uit de eindevaluatie (i.e. het syntheseverslag) de objectiviteit in de weg staat.

Voor wat de school [REDACTED] betreft, stelt zij dat het negativisme van één stagmentor de teneur van het syntheseverslag negatief beïnvloed heeft. Zij wijst op het gebrek aan objectiviteit omdat geen enkele positieve element vermeld werd en omdat enkel negatieve punten uitvergroot werden. Zij stelt dat de objectiviteit vereist dat rekening gehouden wordt met de positieve punten uit de verslagen van de vervangende mentor, de mentor LO en één lector.

Voor wat de stage in de school [REDACTED] betreft, werpt de verzoekende partij op dat ook dit syntheseverslag in uitsluitend negatieve bewoordingen is opgesteld. Zij stelt dat ook hier de lectoren zich hebben laten leiden door de subjectieve houding van één mentor uit de stageschool [REDACTED].

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie nooit tot een bevestiging van de eindbeoordeling had kunnen komen indien er wel rekening was gehouden met deze positieve elementen.

Verwerende partij stelt dat uit een samenlezing van alle verslagen blijkt dat zowel door de lectoren als door de mentoren naast positieve elementen ook steeds verschillende negatieve elementen naar voor worden gebracht. Zij stelt dan ook dat niet voldaan is aan de voorwaarden om van enige partijdigheid te spreken.

Verwerende partij merkt ook op dat de verzoekende partij een selectieve lezing van de stageverslagen van (enkel) twee mentoren geeft. Zij merkt aldus op dat de verzoekende partij niet alle verslagen degelijk analyseert, en uit de wel geanalyseerde verslagen enkel de positieve elementen pikt en de negatieve elementen ontkennt of minimaliseert.

Herhaald wordt hierbij dat de verzoekende partij niet alleen niet alle verslagen in zijn verzoek aanhaalt en analyseert doch bovendien dat hij er ook wel een erg selectieve lezing op nahoudt van de vervolgens wel geciteerde verslagen, waarbij hij ook enkel aandacht schenkt aan de positieve elementen en de negatieve elementen ofwel worden ontkend ofwel worden geminimaliseerd, hetgeen natuurlijk niet kan. Zij stelt dat mits een samenlezing van alle verslagen de tekorten voor eindcompetenties/attitudes, evenals het globale tekort worden verantwoord.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herhaalt dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

Ook al kan gezegd worden dat de wijze waarop een mentor zijn appreciatie van een student verwoordt dient te gebeuren met een zekere terughoudendheid, dat betekent niet dat een onomwonden woordgebruik getuigt van een gebrek van objectiviteit.

In zoverre dat de klacht steunt op het woordgebruik van een mentor, is de klacht dat er sprake was van vooringenomenheid niet gegrond.

Het feit dat de verzoekende partij op een aantal punten positief werd geëvalueerd, die volgens haar onvoldoende tot uiting kwamen in het syntheseverslag, heeft niet tot gevolg dat, gelet op de punten waar een negatieve evaluatie werd gegeven, de betwiste evaluatie onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De competenties die de verzoekende partij niet behaald heeft, volstaan om de bestreden beslissing afdoende te motiveren.

Het middel is niet gegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 11 februari 2014 en de beslissing van 24 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyvelt

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/039 - 27 maart 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Ter zitting legt de verzoekende partij nog een pleitnota neer. De verwerende partij verzet zich daartegen. De Raad weert de nota uit de debatten wegens laattijdigheid.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij een 8/20 werd toegekend voor 'stage: methodeschool', 'stage: multiculturele school' en voor 'stage: administratie' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 11 februari 2014 voor de opleidingsonderdelen 'stage: methodeschool' (8/20), 'stage: multiculturele school' (8/20), en 'stage: administratie' (8/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 februari 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 24 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit de studiefiche en de richtlijnenbundel blijkt dat het steeds de begeleidende lectoren zijn die een resultaat toekennen op basis van het stagedossier, dat alle verslagen, begeleidings- en evaluatiedocumenten van de mentoren en de lectoren bevatten. De beslissing geeft ook aan dat enkel de lectoren verantwoordelijk zijn voor de beoordeling van de stage, niettegenstaande het feit dat de verslagen van de mentoren mee worden genomen bij de eindbeoordeling. De beroepsbeslissing stelde dat de lectoren een syntheseverslag hebben gemaakt op basis van begeleidingsdocumenten en mentorverslagen. De beslissing stelde voorts dat evaluatie op het einde van de stage gebeurt aan de hand van de eindcompetenties, maar dat de studenten tussentijdse feedback krijgen, die de student de kans moeten geven de stage bij te sturen waar nodig zou zijn.

De beroepsbeslissing stelde voorts dat het syntheseverslag en de evaluatiedocumenten op een gestructureerde en afdoend gemotiveerde wijze aangeeft welke competenties de verzoekende partij al dan niet bereikt heeft. Voor wat de stage methodeschool betreft geeft de beroepsbeslissing aan dat de eindcompetenties niet behaald werden voor de volgende onderdelen:

- De leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen
- De leraar als inhoudelijk aspect
- De leraar als organisator
- De leraar als innovator
- kritische ingesteldheid en verantwoordelijkheidszin.

Voor wat de stage multiculturele school betreft, geeft de beroepsbeslissing aan dat de tekorten behaald werden voor volgende onderdelen:

- De leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen
- De leraar als organisator
- De leraar als innovator
- relationele gerichtheid, leergierigheid en verantwoordelijkheidszin.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 28 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

Uit het intern beroepsschrift blijkt dat de verzoekende partij een intern beroep indient tegen de examenresultaten voor de opleidingsonderdelen 'stage: methodeschool' en 'stage: multiculturele school'. In haar verzoekschrift bij de Raad blijkt de verzoekende partij zich ook te richten tegen het examenresultaat voor het opleidingsonderdeel 'stage: administratie'. De Raad wijst er echter op dat voor laatstgenoemd opleidingsonderdeel geen intern beroep werd ingediend zodat het voorwerp van huidig beroep ambtshalve beperkt wordt tot de opleidingsonderdelen 'stage: methodeschool' en 'stage: multiculturele school'.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de examenbeslissingen voor de opleidingsonderdelen 'stage: methodeschool' en 'stage: multiculturele school' betreft.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 24 februari 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 3 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn

van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 4 maart 2014.

Het beroep van 7 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het beroep bij de Raad is in de aangegeven mate ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij zich niet kan vinden in de motivering voor de resultaten, te meer daar er een grote discrepantie is tussen de beoordeling van de lectoren en de stagamentoren, waarvan sommige verslagen geweerd werden zodat uiteindelijk enkel de visie van de lectoren werd meegenomen in de beoordeling. Zij stelt dat een positief verslag vanuit een stageschool niet in het dossier zat en er door de beroepscommissie ten onrechte geen rekening mee gehouden werd. Zij stelt ook dat de beoordeling van de lectoren steunt op zeer korte bezoeken.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsinstantie terecht oordeelde dat de beide examenresultaten correct vastgesteld en niet kennelijk onredelijk zijn. Zij merkt op dat een positieve evaluatie door de begeleider of mentor tijdens de stageperiode op zich niet betekent dat de eindevaluatie 'onvoldoende' kennelijk onredelijk zou zijn. Zij verwijst daarvoor uitvoering naar de motivering door de interne beroepscommissie in verband met enerzijds de tekorten in onderdelen en attitudes en anderzijds de respectieve rollen van de lectoren en stagamentoren in de eindbeoordeling van de stages.

De verwerende partij werpt voorts op dat het ongedateerde en niet-getekende verslag dat door de verzoekende partij als bijlage 1 bij haar huidige verzoekschrift wordt gevoegd, de verwerende partij volslagen onbekend is en dat het post-factum schrijven niets verandert aan de gegevens op basis waarvan de beslissing werd genomen. Zij stelt immers dat de eindevaluatie betrekking heeft op het al dan niet bereikt hebben van de (eind)competenties en attitudes. Zij wijst erop dat het feit dat voor bepaalde onderdelen een voldoende score wordt behaald, niet uitsluit dat één of meerdere competenties niet behaald werden, met een negatieve eindscore tot gevolg.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

In verband met de evaluatie van de stages bevat de richtlijnenbundel Stage de volgende relevante bepaling:

"8.1.3 De evaluatie van je stage

De begeleidende lectoren geven je een cijfer op basis van je zogeheten stagedossier. Dat stagedossier bevat alle verslagen, begeleidings- en evaluatiedocumenten die opgemaakt werden door je mentoren en begeleidende lectoren.

Die evaluatie gebeurt met de voorgeschreven stagecompetenties in de hand. De begeleidende lectoren van de nemen steeds de eindbeslissing voor de evaluatie van de stage. Verslagen van mentoren worden dus steeds doorgenomen. Of ze ook in rekening worden gebracht, hangt af van de mate waarin de mentor de beoogde stagecompetenties beoordeelt. Zijn de lectoren van de van oordeel

dat mentoren de beoogde stagecompetenties bij een modeltraject niet, onvoldoende, of onvoldoende gemotiveerd beoordelen, dan kan de lector beslissen dit verslag niet (volledig) in rekening te brengen. Een evaluatie gebeurt pas op het einde van het opleidingsonderdeel (op het einde van het semester). Tussentijds krijg je feedback en op basis van wat je leert tijdens de stage en de reflectiemomenten, heb je voldoende tijd en kans om competenter te worden. De stage is immers een leerproces.”

Het syntheseverslag van de stages (bijlage 5 bij het standpunt van de faculteit in het kader van het intern beroep) stelt over de begeleiding van de stage door de verwerende partij:

"3. Stagebezoeken"

Tijdens het intern overleg met de betrokken stagebegeleiders werd beslist dat de januaristudenten, omwille van de extra begeleiding die zij nodig hebben:

- Minstens 3 stagebezoeken krijgen tijdens stage methodeschool (door 2 verschillende stagebegeleiders)
- Minstens 3 stagebezoeken krijgen tijdens stage multiculturele school (door 2 verschillende begeleiders)
- Minstens 1 stagebezoek krijgen tijdens keuzestage
- Stage administratie wordt beoordeeld tijdens de bovenstaande stageopleidingsonderdelen."

De vijf verslagen van de lectoren (bijlage 11 van het standpunt van de faculteit) vermelden, naast een aantal positieve punten, de volgende aandachts- en werkpunten:

- 11 december 2013 (activiteit "onthaal"): mondeling taalgebruik
- 11 december 2013 (activiteit "WO/TO"): "Hier waren duidelijke afspraken nodig. De activiteit is niet geslaagd. Je beloont niet de kleuters die doen wat je vraagt"
- 12 december 2013. Gaat niet over een activiteit, geen samenvatting, maar vermeldt wel het volgende: geen weekrooster afgeprint, verkeerd gebruik van de foto
- 13 december 2013 (activiteit "prentkijken"): "stemgeluid, veel zelfde patronen, stopwoorden"
- 13 december 2013 (activiteit niet vermeld): "voorzie altijd differentiatie; voorzie concrete instructie in functie van differentiatie leerinhouden".

De verslagen van de mentoren zijn in het algemeen positief, maar bevatten toch ook heel wat kritische commentaren, zo de stage in over het Functioneel Geheel 1 (de leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen): heel weinig gevraagd over de beginsituatie, de leergebieden worden soms onvoldoende uitgediept, geef de kleuters tijd om zelf oplossingen te zoeken. Ook na de tweede helft van de stage wordt gesteld dat de didactische beginsituatie grondig moet worden nagegaan. De mentor van de stageschool (lichamelijke opleiding) vermeldt het volgende:

"Inhouddelijk zijn er zeker nog wel groeimogelijkheden, het is wel ok maar denk dat de lesjes zeker nog beter en origineeler kunnen worden uitgewerkt."

Uit de bijgebrachte stukken blijkt dat de betwiste evaluaties steun vinden in de eigen bevindingen van de lectoren, bevindingen die door de verzoekende partij niet inhoudelijk bekritiseerd worden, en ook, zij het in mindere mate, in verslagen van sommige mentoren. Daaruit blijkt dat die verslagen niet zo eenduidig positief waren als de verzoekende partij voorhoudt en dat, gelet op de punten van kritiek in de verslagen van de lectoren en de hiervoor genoemde punten van kritische aard in de verslagen van de mentoren, kan worden afgeleid dat ook met deze laatste verslagen rekening werd gehouden. Het argument dat de verslagen van de mentoren positief waren, en van een mentor zelfs zeer positief, heeft niet als gevolg dat de Raad, binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, tot de conclusie komt dat de betwiste evaluaties onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zijn.

Het argument dat bij de tussentijdse evaluaties wel een aantal aandachtspunten vermeld werden zodat de uiteindelijke evaluaties als een verrassing overkwamen, is niet gegrond omdat het geen automatisme is dat dergelijke punten zijn weggewerkt bij het einde van de stage.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar niet gegrond is.

De examenbeslissing van 11 februari 2014 en de beslissing van 24 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyveld

De secretaris,

David Keyaerts

Rolnr. 2014/041 - 27 maart 2014

Inzake [REDACTED]

wonende [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]

kantoor houdende [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing, gekoppeld aan een maatregel van studievoortgangsbewaking waarbij de verzoekende partij niet-geslaagd werd verklaard voor de opleiding, maar toch een herneming onder voorwaarden wordt toegestaan en tegen de beslissing van de bijzondere examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

Het beroep heeft dus een dubbel voorwerp.

Een beroep kan meer dan een voorwerp hebben als er tussen die voorwerpen een zodanige samenhang bestaat dat ze in een beroep bestreden kunnen worden.

In dit geval stelt de Raad vast dat de examencommissie op de eerste plaats heeft beslist dat de verzoekende partij niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel Eindstage V (eerste voorwerp) en aansluitend daarop dat de verzoekende partij dat opleidingsonderdeel toch mocht hernemen in hetzelfde academiejaar, zij het onder bindende voorwaarden, die volgens de interne beroepsinstantie niet vervuld waren op het ogenblik dat zij haar beslissing nam (tweede voorwerp).

De vereiste van een nauwe samenhang is in dit geval vervuld.

Bij de besprekking van de middelen zal dan moeten worden uitgemaakt welke middelen tegen het ene, dan wel het andere voorwerp worden aangevoerd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de verkorte bachelor in het onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 14 februari 2014 van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel "eindstage" (8/20) en de deliberatiebeslissing (uitstel van diploma zonder tweede examenkans).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 19 februari 2014 een intern beroep in bij de Coördinator regelgeving en klachtenbehandeling van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de bijzonder examencommissie op datum van 28 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de punten behouden blijven.

De beslissing verwijst voor de beslissing in verband met de zelfstandigheid naar het beoordelingsformulier van de mentor d.d. 20 januari 2014 waarin een aantal tekorten worden aangegeven zodat de verzoekende partij niet zelfstanding kon en mocht starten. De beroepsbeslissing stelde dat dit voldoende gemotiveerd werd. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de evaluatie op 24 januari 2014 opnieuw tot gevolg had dat de verzoekende partij niet zelfstandig kon en mocht starten, wat automatisch tot een onvoldoende voor de stage leidt. De beroepsbeslissing geeft aan dat deze beslissing afdoende gemotiveerd werd door toegevoegde opmerkingen over dezelfde werkpunten. De interne beroepsbeslissing stelde vervolgens wat de procedure betreft dat, hoewel het overleg student-mentor-leertrajectbegeleider niet kon doorgaan, het doel van overleg werd bereikt waarna de verzoekende partij beslist heeft om de stage stop te zetten. De beslissing stelde voorts nog dat de eindbeoordeling steunt op dezelfde elementen als de tussentijdse beoordeling.

De beroepsbeslissing stelde ten slotte dat de uitzonderlijke bindende maatregel waarbij toegelaten wordt om de stage tijdens het huidige academiejaar al te hernemen zonder voorwerp is geworden daar verzoekende partij er niet op inging en de beroepsinstantie deze optie niet wenst te hernemen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 3 maart 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 28 februari 2014. Verzoekende partij heeft op 7 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 8 maart 2014.

Het beroep van 10 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad onderzoekt de middelen slechts in zoverre zij overeenkomen met de bezwaren uit het intern beroepsschrift d.d. 19 februari 2014.

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de motivering van de interne beroepscommissie over de "eindbeoordeling" in wezen een loutere standaardmotivering is zodat zij de motieven waarom de stage beëindigd moet worden, noch waarom er een beletsel zou zijn om de stage verder te zetten. Zij stelt dat indien de (bijzondere) examencommissie wenst te verwijzen naar de beoordeling van derden zij dient te controleren of deze niet intern tegenstrijdig zijn. Zij merkt op dat er geen andere beoordeling werd gegeven op 24 januari 2014 dan op 20 januari 2014 met als gevolg het ontzeggen van de zelfstandige stage, zodat de bijzondere examencommissie daar niet zomaar uit kan afleiden dat dezelfde werkpunten gelden. Zij betwist ook dat er sprake zou zijn van een aanvulling.

Verwerende partij stelt dat de beroepsbeslissing afdoende gemotiveerd werd. Zij stelt immers dat in de interne beroepsbeslissing werd geantwoord op de bezwaren van de verzoekende partij betreffende de motivering en de procedure bij de totstandkoming van het resultaat voor de stage. Zij wijst erop dat voor een afdoende motivering kan volstaan met een verwijzing naar het tussen- en eindstageverslag en de lesverslagen van de trajectbegeleider. Zij wijst erop dat de verzoekende partij reeds in het bezit was van deze stukken. Zij stelt dat de stukken geen interne tegenstrijdheden bevat. Zij merkt op dat het eerste verslag met beoordeling d.d. 20 januari 2014 van de mentor alleen is, terwijl de beslissing d.d. 24 januari 2014 genomen werd samen met de trajectbegeleider op basis van feiten tussen 20 januari 2014 en 24 januari 2014. Zij merkt voorts op dat er geen tegenstrijdigheid is met de eindevaluatie.

Zij wijst er bovendien op dat uit mailverkeer duidelijk blijkt dat verzoekende partij zelf wist dat er beletsels waren om de stage voort te zetten. Zij wijst er ook op dat uit de verslagen blijkt dat de verzoekende partij een algemene achteruitgang vertoonde tijdens de tweede fase van de eindstage. Zij wijst ook op de eindevaluatie waaruit blijkt dat er nog veel competenties ontbreken.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel van het middel dat het dragende motief dat de verzoekende partij beslist zou hebben om de stage stop te zetten onjuist is en ten onrechte wordt afgeleid uit omstandigheden, met name het al dan niet ondertekenen van een contract. Zij werpt op dat de ondertekening van het voorgestelde contract voor de deadline (die samenliep met de deadline voor het intern beroep) het intern beroep zonder voorwerp zou maken, en dat de niet-ondertekening gelijkgesteld zou worden met het stopzetten van de stage door de verzoekende partij. De verzoekende partij stelt zich vragen bij de toepasselijkheid van het contract in de situatie van de verzoekende partij daar de uitgangspunten van het contract niets te maken hebben met de stage van de verzoekende partij. Zij wijst erop dat in het contract niets is opgenomen over afspraken aangepast aan de individuele omstandigheden betreffende wat binnen een timing in orde moet gebracht worden om te slagen. Verzoekende partij werpt op dat het betrekken van een contract in de deliberatiebeslissing niet overeenkomt met de plaats van zulk contract in de stage. Zij merkt op dat het lijkt alsof het contract dient om de beroepsprocedure te voorkomen of te doorkruisen.

Verwerende partij stelt dat het motief dat verzoekende partij de stage niet meer verder gezet heeft, niet wordt afgeleid uit het niet-ondertekenen van het contract, maar wel uit het feit dat verzoekende partij na 24 januari 2014 niet meer teruggekomen is naar de stageschool, hoewel zij nochtans de mogelijkheid had om zo verder ervaring op te doen. Zij wijst erop dat op basis van het gebrek aan warm klashouden, gebrek aan creativiteit en het onvoldoende

zelfstandig laten werken van de leerlingen de praktijkcommissie beslist heeft om de verzoekende partij niet langer zelfstandig te laten lesgeven, maar ondanks het gedrag van verzoekende partij jegens mentoren, begeleiders, ombudsdiens en stagecoördinator, haar wel een vooruitgeschoven tweede zittijd te gunnen. Zij stelt dan ook dat er aanleiding was om betwiste uitgangspunten in het contract op te nemen. Zij stelt vervolgens dat verwerende partij gerechtigd was om een bewakingsmaatregel met voorwaarden op te leggen, met name het ondertekenen van een contract. Zij merkt voorts op dat de termijn voor het ondertekenen van het contract louter bedoeld was om de stage praktisch te kunnen organiseren, maar dat de bewakingsmaatregel na het intern beroep niet werd hernomen.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met de reglementen.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat zij na de inloopweek geëvalueerd werd en dat zij behalve voor Nederlands en Wiskunde zelfstandig voor de klas mag staan. Op 21 januari 2014 gaf de leertrajectbegeleider tips met de mededeling dat zij opnieuw zou langskomen op 24 januari 2014. Zij stelt echter dat zij op 24 januari 2014 het bezoek van een persoon, die zich niet voorgesteld heeft en waarvan blijkt dat het om een beleidsondersteuner van de stageschool gaat, kreeg. Zij stelt dat deze heer slechts kort is gebleven, waarna de beslissing wordt genomen dat zij niet langer zelfstandig voor de klas mag staan. Zij werpt op dat zij beoordeeld werd door een niet-gekende persoon zonder aantoonbare pedagogische bekwaamheid of vertrouwdheid met beoordeling van stages. Zij werpt op dat deze onregelmatigheid kleeft aan de beroepsbeslissing daar deze erop steunt.

Verwerende partij ontket dat de beslissing om de verzoekende partij niet langer zelfstandig te laten lesgeven genomen zou zijn door de beleidsondersteuner. Zij stelt dat de zelfstandige stage werd stopgezet door de leertrajectbegeleider, in telefonisch overleg met de stagmentor. Zij stelt wel dat de stagmentor wegens de ziekte van de begeleider dit heeft meegedeeld aan de verzoekend partij.

Tweede onderdeel

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat de procedure voor het overleg zoals voorgeschreven niet werd nageleefd zonder dat de ingereden macht aangetoond werd, noch dat deze overmacht ernstig kan beschouwd worden daar de eigenlijke beslissing pas drie weken later werd genomen. Zij werpt op dat in deze omstandigheden het hoorrecht van de verzoekende partij werd miskend, wat raakt aan de regelmatigheid van de interne beroepsbeslissing.

Verwerende partij stelt dat het overleg met de verzoekende partij niet kon doorgaan wegens overmacht in hoofde van de leertrajectbegeleider. Zij werpt op dat er daarbij geen kwade trouw aanwezig was. Zij wijst erop dat de bijzonder examencommissie zich daarover grondig gebogen heeft. Zij wijst erop dat er voldoende communicatie tussen de verzoekende partij en de begeleider is geweest zodat laatstgenoemde nauw betrokken is geweest bij de stage. Zij wijst er ook nog op dat de leertrajectbegeleider op 20 januari 2014 de verzoekende partij nog aan het werk heeft gezien, waarna tips werden gegeven en een verslag werd opgemaakt zodat het duidelijk is dat de leertrajectbegeleider wel degelijk op de hoogte was van de tekortkomingen. Zij wijst er vervolgens nog op dat de verzoekende partij gehoord werd door de ombudsdiens en de praktijkcommissie. Zij wijst erop dat de omstandigheden dermate waren dat er niet gewacht kon worden met het nemen van de beslissing om verzoekende partij niet langer zelfstandig te laten werken.

5.3. Beoordeling door de Raad over het eerste onderdeel van het eerste middel en het tweede onderdeel van het tweede middel, wat betreft het eerste voorwerp van het beroep.

In haar intern beroep voert de verzoekende partij letterlijk de volgende bezwaren aan:

- ontnemen van leerkans (**zelfstandige stage**) zonder motivering.
- niet volgen van procedure zoals beschreven in stagegids **Zelfstandige stage van KdG**.
- beslissing genomen op subjectieve en discriminerende basis.
- ontzeggen van eerlijke 2de kans.

Uit de beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt dat de verzoekende partij haar bezwaren als volgt toelichtte:

De student verwijst naar stagegids (p. 17 +18 'wat indien de ZS niet goed loopt?') waarbij er een gesprek moet plaatsvinden tussen student, mentor en lector. De student met dan een aantal opties krijgen. Het was voor de student niet duidelijk waarom hij de klas niet mocht overnemen. Er werd van de student verwacht dat hij zelf naar de stageschool zou gaan om te melden dat hij de stage zou stopzetten. Omdat de lector ziek was de daag dat er een gesprek was voorzien is er tijdens een telefoongesprek beslist om de ZS stop te zetten. De student heeft het gevoel dat hij hierin niet voldoende gehoord is.

De tussentijdse evaluatie geeft niet duidelijk aan dat er een probleem was van die aard dat dit de student zou verhinderen om het zelfstandige deel van de stage aan te vatten.

De student was erg geschrokken van dit oordeel en de wijze waarop dit werd gecommuniceerd.

De student heeft het gevoel dat de mentor liefst had dat de student de stage niet meer zou verder zetten.

Bart heeft een aantal sms-jes gestuurd naar zijn leertrajectbegeleider waar hij nu wel spijt van heeft. KdG heeft wel mogelijkheid aangeboden om de stage verder af te leggen als extra leerlus en dan de stage te bissen in ACJ 14-15 en uiteindelijk af te studeren in juni 2015.

De student is niet ingegaan op het voorstel om de stage verder af te leggen en het contract na te komen. Eén van de voorwaarden vermeld in het contract was dat de student zich moest verontschuldigen bij de betrokkenen. Dit kon niet volgens de student. De student weet niet waarom hij zich zou moeten verontschuldigen bij de stageschool. De student is zich niet bewust van mogelijke acties waarvoor hij zich zou moeten verontschuldigen.

De bestreden beslissing motiveert als volgt de beslissing over de evaluatie van het opleidingsonderdeel:

In het beoordelingsformulier van de mentor van 20/1 wordt onder andere aangegeven dat tempo van de lessen nog niet goed lukt, dat expressie en creativiteit een probleem zijn en dat de schriften en het verbeterwerk nog niet naar behoren worden bijgehouden. De student kon op basis van deze evaluatie nog niet zelfstandig starten voor Nederlands en Wiskunde. De commissie stelt vast dat deze keuze voldoende wordt gemotiveerd door de onvoldoendes en de commentaar in het beoordelingsformulier. De inloopweek werd dus verlengd.

Op 24 januari werd conform de stagegids opnieuw geëvalueerd en beslist dat de student niet zelfstandig kon starten. Deze evaluatie gebeurde weliswaar niet op een nieuw formulier, maar door aanvullingen op het formulier van 20/1 (aanvullingen gedateerd 24/1). Daaruit kan afgeleid worden dat dezelfde werkpunten gelden. Uit de beoordeling van de lector van 21 januari komen vergelijkbare werkpunten naar voor.

Het in 8.4 van de stagegids voorziene overleg kon niet plaatsvinden omdat van overmacht in hoofde van de leertrajectbegeleider. De mentor en de leertrajectbegeleider overlegden evenwel telefonisch en de student werd de mogelijkheid geboden om verdere toelichting te krijgen door contact op te nemen met de mentor (zie vermelding op aangevuld formulier van 24/1). Op 25/1 gaf de leertrajectbegeleider ook nog per mail aan dat de student zelf kon beslissen om zijn stage verder te zetten, deze volgend academiejaar te hernemen.

Alhoewel het overleg student-mentor-leertrajectbegeleider niet kon plaatsvinden, blijkt dus wel duidelijk uit het dossier dat het met dit overleg nagestreefde doel (beslissing in gezamenlijk overleg tussen hogeschool en stageschool, informeren van de student) werd bereikt.

De student besliste dan zijn stage niet verder te zetten.

In de eindbeoordeling komen dezelfde elementen naar voren als in de tussentijdse beoordeling en de overige stukken in het dossier. De commissie stelt vast dat deze voldoende gemotiveerd werd.

Om haar klacht die in dit onderdeel geformuleerd wordt te onderbouwen, namelijk dat de interne beroepsinstantie niet verder gekomen is dan een standaardmotivering, citeert de verzoekende partij enkel de laatste hiervoor geciteerde alinea van die beslissing. De aan deze alinea voorafgaande alinea's zijn evenwel ook relevant op het vlak van de motivering, en in zoverre mist het onderdeel dus feitelijke grondslag.

In het eerste onderdeel van het eerste middel wordt er ook over geklaagd dat de verzoekende partij uit de bestreden beslissing niet kan afleiden waarom zij niet zelfstandig stage mocht geven en haar stage moet worden stopgezet.

In het tweede onderdeel van het tweede middel klaagt de verzoekende partij erover dat in dat verband punt 8.4 van de studiegids niet werd nageleefd. Er was geen overleg tussen de mentor, de trajectbegeleider en de student voorafgaand aan een van de vier mogelijke beslissingen over al dan niet voortzetten van de stage. De verwerende partij beantwoordt deze grieven in de alinea's drie en vier van hierboven aangehaalde tekst.

Ook al is het aannemelijk dat omwille van overmacht een of meer personen van het in artikel 8.4 van de studiegids voorgeschreven overleg door andere daarvoor in aanmerking komende personen vervangen worden, dat overleg moet wel plaatsvinden, op de eerste plaats om alle betrokkenen, en dus ook de student, de gelegenheid te geven om hun standpunt naar voren te brengen, en op de tweede plaats om alle betrokkenen, en dus ook de student, inzicht te geven in de te nemen beslissing.

Dat overleg heeft niet plaatsgevonden (tweede onderdeel van het tweede middel) en daardoor heeft de verzoekende partij geen gelegenheid gekregen om haar standpunt naar voren te brengen en inzicht te krijgen in de motieven die het niet-toelaten tot een zelfstandige stage konden verantwoorden (eerste onderdeel van het eerste middel).

Beide onderdelen zijn in de aangegeven mate gegrond, zodat het eerste voorwerp van het beroep vernietigd dient te worden.

De andere onderdelen van de twee middelen kunnen wat het eerste voorwerp betreft niet tot een ruimere vernietiging leiden en hoeven niet onderzocht te worden.

5.4. Wat het tweede voorwerp van het beroep betreft: het ambtshalve opgeworpen middel dat de verwerende partij niet bevoegd was om de verzoekende partij een tweede examenkans te gunnen.

Uit de studiegids blijkt dat voor het opleidingsonderdeel Eindstage V een tweede kans mogelijk is voor de deelopleidingsonderdelen die hernomen kunnen worden. Uit diezelfde studiegids blijkt dat dit niet het geval is voor de deelopleidingsonderdelen V.A, V.B en V.C.

De examencommissie was derhalve niet bevoegd om aan de verzoekende partij de toelating te geven om onder de door haar bepaalde bindende voorwaarden – waarvoor evenzeer geen grond te vinden is in het Onderwijs- en Examenreglement van de verwerende partij – de verzoekende partij toelating te geven zich in het lopende academiejaar opnieuw in te schrijven voor het opleidingsonderdeel en haar op die manier een tweede examenkans te gunnen.

Het beroep, in zoverre het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, namelijk om de verzoekende partij 'een eerlijke 2^e kans' te ontzeggen, is om die reden gegrond.

De vernietiging gebeurt zonder verwijzing.

5.5. Rechtsherstel

Een passend rechtsherstel na de vernietiging van de beslissing dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel Eindstage V niet geslaagd is, blijkt daarin te bestaan dat de verzoekende partij de gelegenheid krijgt nog dit academiejaar dit opleidingsonderdeel van meet af aan opnieuw te volgen en daarover geëvalueerd te worden, zonder bindende voorwaarden.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond wat betreft de beslissing dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel Eindstage V 8/20 behaalt, en wat betreft de beslissing om de verzoekende partij onder bindende voorwaarden toe te laten dit opleidingsonderdeel in het lopende academiejaar over te doen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en in de aangegeven mate gegrond is wat betreft de beslissing dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel Eindstage V 8/20 behaalt en wat betreft de beslissing om de verzoekende partij onder bindende voorwaarden toe te laten dit opleidingsonderdeel in het lopende academiejaar over te doen.

De examenbeslissing van 14 februari 2014 en de beslissing van 28 februari 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd wat betreft de beslissing dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel Eindstage V 8/20 behaalt.

De beslissing dat de verzoekende partij geen tweede examenkans kan benutten omdat zij de bindende voorwaarden niet heeft nageleefd wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 12 april 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De verzoekende partij zal de gelegenheid krijgen nog dit academiejaar dit opleidingsonderdeel van meet af aan opnieuw te volgen en daarover geëvalueerd te worden zonder bindende voorwaarden.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 27 maart 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Jean Goossens

Piet Versweyveld

De secretaris,

David Keyaerts

Zitting van 22 april 2014

Rolnr. 2014/031 - 22 april 2014

Inzake
wonende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 27 maart 2014 en 22 april 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota, de toelichtende nota van de verzoekende partij d.d. 9 april 2014 en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen bewijzen van bekwaamheid werden toegekend en tegen de mededeling van de beleidssecretaris.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij heeft tijdens het begin van het academiejaar 2013-2014 een EVC-procedure opgestart met het oog op het bekomen van het diploma bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

De EVC-beoordelingscommissie heeft op 12 december 2013 besloten geen enkel bewijs van bekwaamheid toe te kennen. Deze beslissing werd ten vroegste op 15 januari 2014 ondertekend.

De verzoekende partij stelde op 21 januari 2014 een eerste intern beroep in bij de beleidssecretaris van de Bij beslissing van de beleidssecretaris van de d.d. 28 januari 2014 werd geoordeeld dat het intern beroep ontvankelijk is waarna het dossier terug werd gestuurd naar de bevoegde EVC-beoordelingscommissie.

Het beroep betreft dan ook de beslissing van de EVC-beoordelingscommissie d.d. 10 februari 2014, ten vroegste ondertekend op 24 februari 2014 en waarbij geen enkel bewijs van bekwaamheid wordt toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 maart 2014 een tweede intern beroep in bij de beleidssecretaris van de [REDACTED].

3.3. Bij mededeling van de beleidssecretaris [REDACTED] op datum van 4 maart 2014 werd aan verzoekende partij gemeld dat de beslissing van de EVC-beoordelingscommissie een verkeerde vermelding inzake de beroeps mogelijkheden bevatte.

De mededeling vermeldde vervolgens de beroeps mogelijkheid en -modaliteiten bij de Raad. De mededeling werd bij e-mail van 4 maart 2014 en per schrijven van 4 maart 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. *Uitputting interne beroeps mogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld.

2. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

De beroeps mogelijkheden en -modaliteiten werden pas correct vermeld in de mededeling van de beleidssecretaris [REDACTED] op datum van 4 maart 2014.

Het beroep van 5 maart 2014 is derhalve tijdig en ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan opgemaakt worden dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroeft op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, in samenhang met het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1 Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat zij alle nuttige stukken (lesvoorbereidingen, leerplanstudie, jaarplanstudie, opgestelde examens, taken, opdrachten, werkvormen, diversiteit, taal, etc.) ter staving van haar competenties zeer gedetailleerd geordend heeft volgens de opleidingsonderdelen, maar niet volgens de vereiste competenties zodat in wezen een misverstand ontstaan is. Zij geeft ook per opleidingsonderdeel aan welke bewijsstukken zij daarvoor relevant acht. Zij stelt bijgevolg dat de EVC-beoordelingscommissie de ingediende bundel (4 mappen en een USB-stick) niet grondig heeft doorgenomen waardoor deze verkeerdelijk de portfolio niet als een geheel heeft beschouwd en waardoor willekeurige vragen werden gesteld. Zij betwist dan ook het motief waarin gesteld wordt dat er geen lesvoorbereidingen, werkvormen of evaluaties in de portfolio opgenomen zijn.

Verwerende partij stelt dat de bekwaamheidsverslagen nauwkeurig en op gedetailleerde wijze motiveren waarom een bepaalde competentie niet bereikt is en dus geen bewijs van bekwaamheid werd gegeven. Zij wijst erop dat er bijgevolg geen sprake kan zijn van onzorgvuldigheid. Zij stelt voorts dat het niet aan de EVC-beoordelingscommissie is om in de stapel neergelegde documenten of in een USB-stick op zoek te gaan naar de elementen ter staving van verworven competenties voor een bewijs van bekwaamheid. Zij wijst erop dat de verzoekende partij vooraf wist welke opleidingsonderdelen en welke competenties getoetst

zouden worden. Zij stelt voorts dat de mondelinge vragen volgens een vooraf meegedeelde methode werden gesteld en dat de gestelde vragen niet zonder omkadering waren, gelet op wat getoetst moest worden.

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel dat de EVC-beoordelingscommissie onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat zij reeds sinds 1999 actief is in de onderwijssector (ervaring secundair onderwijs en Syntra) zonder negatieve evaluaties. Zij wijst op een positieve evaluatie van haar didactische stage. Zij stelt voorts dat de EVC-beoordelingscommissie geen rekening heeft gehouden met door haar bijkomend gevuld opleidingen. Zij stelt ten slotte dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de vrijstellingen die op basis van diploma's en getuigschriften werden verleend.

5.1.2 Beoordeling door de Raad

De Raad merkt vooreerst op dat, in zoverre het tweede middelonderdeel van het enige middel als een zelfstandige grief moet beschouwd worden, dit nieuw is daar het niet als zodanig in het intern beroep, noch in het verzoekschrift bij de Raad geformuleerd werd. In die interpretatie is het middelonderdeel onontvankelijk. Indien het middelonderdeel moet geïnterpreteerd worden dat de door verzoekende partij neergelegde documenten die betrekking hebben op haar werkervaring onzorgvuldig onderzocht werden, verschilt het niet van het eerste middelonderdeel. De Raad onderzoekt de middelonderdelen in deze interpretatie dan ook gezamenlijk.

De Raad herhaalt dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad herinnert eraan dat een EVC-procedure in tegenstelling tot de EVK-procedure erop gericht is om op basis van werkervaring verworven competenties te laten erkennen, wat leidt tot een bewijs van bekwaamheid voor specifieke competenties. Op basis van een bewijs van bekwaamheid (steunende op competenties) kan men dan vrijstellingen voor bepaalde opleidingsonderdelen bij een betrokken onderwijsinstelling aanvragen en bekomen, wat dan weer een andere beoordeling is. Dit impliceert volgens de Raad dat de EVC-beoordelingscommissie haar onderzoek en beoordeling kan en moet richten op competenties.

De Raad kan begrip opbrengen voor de aanpak van de verzoekende partij daar zij in een later stadium waarschijnlijk vrijstellingen voor opleidingsonderdelen wenst te bekomen, maar merkt op dat het ordenen van het ingediende dossier per opleidingsonderdeel niet dienend is daar een te beoordelen competentie bij meerdere opleidingsonderdelen aan bod kan komen en de EVC-beoordelingscommissie niet moet oordelen over de relevantie of het afdoende karakter van de bewijsstukken voor één of meerdere opleidingsonderdelen, maar wel voor één of meerdere competenties. De samenstelling van een ingediend EVC-dossier is de loutere verantwoordelijkheid van de verzoekende partij in zoverre zij wist of behoorde te weten hoe het dossier met het oog op het EVC-onderzoek geordend diende te worden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet betwist dat zij vooraf geïnformeerd werd over de te toetsen competenties, maar dat zij een eigen ordening per opleidingsonderdeel heeft gevolgd. Het is dan ook niet kennelijk onredelijk om van de verzoekende partij te verwachten dat het ingediende dossier, gelet op de gebruikelijke omvang daarvan, ook op die wijze geordend wordt.

Hetzelfde geldt eveneens voor de grief inzake de arbitrale vraagstelling. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij ook hier ervan uitgaat dat de beoordeling gebeurt in het licht van opleidingsonderdelen, en dat de vragen dan ook betrekking moeten hebben op opleidingsonderdelen. Zoals hiervoor uiteengezet werd, kan deze kritiek niet slagen daar de beoordeling gericht is op het al dan niet verworven karakter van competenties, los van elk verband met opleidingsonderdelen. De Raad vindt ook geen aanwijzingen in het dossier dat de vragen geen enkel verband hielden met de te maken beoordeling.

In zoverre de verzoekende partij de motivering bekritiseert bij bepaalde te verwerven competenties, stelt zij vast dat de EVC-beoordelingscommissie heeft moeten oordelen in de door de verzoekende partij zelf gecreëerde omstandigheden (afwijkende ordening) zodat het niet in aanmerking nemen van mogelijke stukken niet aan de commissie kan verweten worden.

De Raad is van oordeel dat de EVC-beoordelingscommissie niet onzorgvuldig, noch kennelijk onredelijk heeft gehandeld.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk maar ongegrond is.

De beslissing van de EVC-beoordelingscommissie d.d. 24 februari 2014 genomen in het kader van het intern blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 april 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/043 - 22 april 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 april 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen gehoord heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen afwijking krijgt op de weigering tot verdere inschrijving en tegen de beslissing van de Vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

- a. Verzoekende partij was tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de master in de psychologie.

Het beroep betreft de beslissing van de directeur studentenadministratie d.d. 21 januari 2014 waarbij een afwijking van de opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel, i.e. de weigering van verdere inschrijving gedurende 5 jaar wegens het herhaaldelijk niet-slaan voor het opleidingsonderdeel 'Stage in de klinische en gezondheidspychologie', afgewezen werd.

- b. Verzoekende partij stelde op datum van 27 januari 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.
- c. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 28 januari 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep buiten de vervaltermijn van vijf kalenderdagen werd ingesteld.

- d. Bij besluit van de Raad nr. 2014/008 d.d. 6 maart 2014 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing op grond van volgende overwegingen:

"Artikel II.13 Aanvullingsdecreet (thans Artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs) bepaalt op dwingende wijze de termijn waarbinnen een intern beroep ingesteld moet worden. De decretale vervaltermijn van vijf kalenderdagen gaat in beginsel in op de dag na de dag van de kennissname van de beslissing betreffende het opleggen van een studievoortgangbewakingsmaatregel. De Raad herinnert eraan dat de decretale vervaltermijn van vijf kalenderdagen voor het intern beroep slechts aanvangt indien de beroepsmodaliteiten (correct) vermeld zijn. Onder die beroepsmodaliteiten moet o.a. de termijn begrepen worden (zie arresten RvS nr. 225.129 d.d. 17 oktober 2013; RvS nr. 224.261 d.d. 4 juli 2013), in het bijzonder het startpunt van de vervaltermijn. Uit de stukken blijkt duidelijk dat de initiële studievoortgangsbeslissing vermeldt dat "Het beroep moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen die ingaat de dag na de schriftelijke mededeling van de beslissing." (eigen onderlijning). Daarbij verwijst de beslissing naar artikel OER 2013-2014. De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 op studievoortgangsbewakingsmaatregelen toepasselijk is en dat de initiële beslissing conform dit artikel aangeeft dat de vervaltermijn ingaat de dag na de schriftelijke mededeling. Het voorwerp van het voorliggend beroep (nl. een weigering tot afwijking van het verbod op verdere inschrijving) is een maatregel van studievoortgangsbewaking en dus een studievoortgangsbeslissing die geen examenbeslissing is. De Raad merkt vervolgens op dat artikel II.13, tweede lid, 2° Aanvullingsdecreet (thans Artikel II.283, tweede lid, 2° Codex Hoger Onderwijs) bepaalt dat de vervaltermijn voor een intern beroep tegen maatregelen van studievoortgangsbewaking ingaat de dag na de kennissname van deze beslissing. De Raad stelt aldus vast dat de beroepsmodaliteiten, in het bijzonder de aanvang van de termijn, niet correct vermeld werden. Bijgevolg is de vervaltermijn voor het instellen van het intern beroep nooit ingegaan.

De Raad merkt immers conform de vaste rechtspraak van de Raad van State op dat zelfs bewezen feitelijke kennis van de correcte beroepsmodaliteiten, in het bijzonder wat de termijn en de aanvang daarvan betreft, de onderwijsinstelling niet ontslaat van de plicht om de beroepsmodaliteiten te vermelden, a fortiori correct te vermelden. De Raad moet ambtshalve, gelet op het openbare orde karakter, vaststellen dat de vervaltermijn nooit is ingegaan en dat de interne beroepsinstantie ontrecht het intern beroep onontvankelijk verklaard heeft."

- e. De vicerector studentenbeleid nam in opvolging van het besluit van de Raad op 14 maart 2014 een nieuwe beslissing waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard. De beroepsbeslissing bevestigde de eerste beslissing van de directeur studentenadministratie d.d. 21 januari 2014 zodat afwijking van de opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel wordt aldus opnieuw afgewezen.

De beroepsbeslissing stelde dat de weigering werd opgelegd op basis van de vaststelling dat de verzoekende partij gedurende de academiejaren 2009-2010, 2010-2011 en 2012-2013 was ingeschreven voor de 'Stage in de Klinische en Gezondheidspsychologie' zonder hiervoor te slagen. De beroepsbeslissing stelde dat in het licht van de contacten die hij had gehad met de verzoekende partij in de afgelopen maanden evenals met haar advocaat, hij geen redenen zag om de beslissing te wijzigen omdat hij vaststelde dat deze beslissing correct tot stand gekomen was.

- f. Verzoekende partij diende bij aangetekend schrijven van 19 maart 2014 een verzoekschrift in bij de Raad.

Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II. 294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift expliciet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De initiële beslissing van de directeur studentenadministratie d.d. 21 januari 2014 en de beslissing van de vicerector studentenbeleid d.d. 14 maart 2014 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 april 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Jean Dujardin	Bertel De Groote	Henri Verhaaren
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/044 - 22 april 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED],

Hebbende als raadsman [REDACTED],
kantoor houdende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED],
met zetel te [REDACTED].

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 22 april 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen vrijstelling werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven aan de Universiteit Hasselt in het vierde jaar master industriële wetenschappen: biochemie.

Het beroep betreft de beslissing inzake de niet toegekende vrijstelling door de examencommissie 'master industriële wetenschappen: biochemie' voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]' d.d. 14 februari 2014.

Zij vroeg die vrijstelling aan op grond van het door haar bij de [REDACTED] behaalde resultaat voor het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 21 februari 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie studievoortgangsbeslissingen van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie studievoortgangsbeslissingen op datum van 14 maart 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie bij het nemen van haar beslissingen geen bepalingen van het OER heeft geschonden. Daarnaast stelt de interne beroepscommissie vast dat de genomen beslissing degelijk onderbouwd en gemotiveerd is en dat er geen grond bestaat om de door de examencommissie genomen beslissing te herzien.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 14 maart 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 14 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennissname, *in casu* ten vroegste vanaf 15 maart 2014.

Het beroep van 19 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennissname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

Hoewel de verzoekende partij in haar verzoekschrift meermaals aangeeft 'hoger beroep' in te stellen tegen een beslissing in datum van 14 maart 2013 genomen door de Interne Beroepscommissie studievoortgangsbeslissingen betreft het in wezen toch een beroep tot vernietiging.

De Raad wijst erop dat een hoger beroep impliceert dat de "rechter in beroep" de zaak helemaal onderzoekt en een beslissing neemt die in de plaats komt van de beslissing van de eerste rechter. De Raad wijst erop dat het beroep bij hem enkel kan strekken tot de vernietiging van een studievoortgangsbeslissing, een rechtshandeling genomen door een bestuursorgaan, *in casu* een bevoegde instantie van een hogeronderwijsinstelling.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het motiveringsbeginsel in samenvang met het redelijkheidsbeginsel

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het opleidingsonderdeel '.....' veel verder gaat dan het opleidingsonderdeel bij de verwerende partij en betwist de beweerde gebreken. Zij merkt vooreerst op dat het feit dat het 'inleidende' karakter van de cursus van de *an sich* niets betekent daar het opleidingsonderdeel '.....' zowel inhoudelijk als kwalitatief verder staat dan het opleidingsonderdeel '.....' op gespecialiseerd niveau bij de verwerende partij.

Verzoekende partij betwist dat enkel de leereenheden 28 en 29 relevant zouden zijn om de beide opleidingsonderdelen te vergelijken. Zij stelt vooreerst dat de leereenheden 28 en 29 van het opleidingsonderdeel aan de alle informatie bevatten die ook in het

opleidingsonderdeel van de verwerende partij aan bod komt. Zij merkt op dat de leerinhoud van het opleidingsonderdeel aan de uitgebreider, grondiger, nauwkeuriger en diepgaander is dan de inhoud van het opleidingsonderdeel bij de verwerende partij. Zij stelt voorts dat de inhoud van het opleidingsonderdeel aan de actueel is wat betreft de technieken en dat de biochemische aspecten en industriële aspecten eveneens grondiger aan bod komen. Verzoekende partij wijst er immers op dat er niet enkel naar leereenheden 28 en 29 van de cursus '.....' dient gekeken te worden, maar dat men de hele cursus dient te bekijken om tot de conclusie te komen dat eveneens chemische en biochemische aspecten zoals het gebruik van structuurformules, en reacties die door enzymen worden gekatalyseerd terug te vinden zijn. Tevens stelt de verzoekende partij dat er in het opleidingsonderdeel aan de ook ingegaan wordt op de studie, bespreking en protocol van bruikbaarheid.

Verwerende partij meent dat de examencommissie haar beslissing nam op basis van een gemotiveerd oordeel over het opleidingsonderdeel van de Zij stelt dat de cursus zowel qua omvang (aantal omgerekende studiepunten) als qua inhoud (niveau van het opleidingsonderdeel) onvoldoende overeenstemde met het opleidingsonderdeel waarvoor de vrijstelling bij haar werd aangevraagd, en bijgevolg niet in aanmerking kon genomen worden als basis voor het verlenen van de vrijstelling.

Verwerende partij merkt voorts op dat de verzoekende partij in de academiejaren 2011-2012 en 2012-2013 meerdere malen het examen voor het opleidingsonderdeel waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, zonder succes heeft afgelegd. Verwerende partij merkt op dat het eigenaardig en oneigenlijk is dat de verzoekende partij op basis van een in 2010 gevolgd opleidingsonderdeel aan de slechts een vrijstelling aanvraagt na het behalen van twee onvoldoendes voor het bewuste opleidingsonderdeel. Zij werpt ook op dat daaruit blijkt dat de eerder gevolgde cursus geen gelijkwaardige kennis zou hebben opgeleverd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert er aan dat het hem niet toekomt om te oordelen of een student al dan niet in aanmerking komt voor de door hem gevraagde vrijstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De Raad wijst er in eerste instantie op dat een gebrek aan succes bij het volgen van het opleidingsonderdeel bij verwerende partij niet relevant is bij de objectieve beoordeling van de vergelijkbaarheid tussen twee opleidingsonderdelen (een opleidingsonderdeel waarvoor extern een credit werd behaald en het opleidingsonderdeel bij de verwerende partij). De Raad wijst er vervolgens op dat een zuiver kwantitatieve benadering zoals de vergelijking op basis van het aantal studiepunten, en de omvang van leereenheden op zich niet afdoende is om een weigering te motiveren.

De Raad stelt vast dat de examencommissie de weigering ook motiveert op grond van een aantal verschillen in doelstellingen, leerdoelen en eindcompetenties. Zo wordt door de verwerende partij verwezen naar het feit dat het niveau en de inhoud van het opleidingsonderdeel gespecialiseerd is; dat van de student een eigen actieve inbreng via onderzoek (bv. wetenschappelijk artikel) verwacht wordt.

De examencommissie motiveert de weigering ook op grond van essentiële inhoudelijke tekorten waardoor de doelstelling van het opleidingsonderdeel niet gehaald werd: te beperkt gedeelte over genetische manipulatie; weinig of niets over de (bio)chemische aspecten zoals structuurformules en het katalyseren van reacties door enzymen, niets over industriële toepassingen en de nieuwste onderzoekstechnologieën; elementen van fundamenteel onderzoek in de moleculaire biologie ontbreken. De Raad stelt weliswaar vast dat de verzoekende partij deze elementen betwist, maar de betwisting blijft steken in loutere beweringen daar de verzoekende partij geen concrete elementen aanbrengt om de beoordeling door de examencommissie overtuigend te weerleggen.

De door de examencommissie aangehaalde verschillen volstaan in deze omstandigheden om de bestreden beslissing te dragen. Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad

immers niet tot de conclusie komen dat de door de verwerende partij gemaakte vergelijking feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn.

Het middel is niet gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van de examencommissie dd. 14 februari 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie studievoortgangsbeslissingen d.d. 14 maart 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 april 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Marc Boes	Bertel De Groote	Henri Verhaaren
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/045 - 22 april 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 22 april 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van 10 maart 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de opleiding bachelor in de journalistiek.

Het beroep betreft het opleidingsonderdeel '[REDACTED]'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2013 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 3 juli 2013 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de beoordeling conform is verlopen en dat er wel remediërend zou zijn opgetreden n.a.v. de opduikende problemen. Hierbij wordt opgeworpen dat bij het evaluatiegesprek de feedback door de hogeschoolmentor werd toegelicht waarbij werd gewezen op de werkpunten om te kunnen slagen. Daarenboven stelt men dat nadat de student de ervaren moeilijkheden gemeld had aan de hogeschoolmentor, de

hogeschoolmentor op 29 maart 2013 met de student een uitgebreid gesprek had, waarbij de student de opdracht kreeg om hierover een gesprek te vragen aan de bedrijfsmentor. De student zou dit volgens de interne beroepscommissie hebben bevestigd, maar zou het gesprek met de bedrijfsmentor niet gehouden hebben.

De beslissing op intern beroep werd tegen ontvangstmelding d.d. 5 juli 2013 en per aangetekend schrijven van 5 juli 2013 aan verzoekende partij overgemaakt. Bij aangetekend schrijven van 9 juli 2013 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.4. De Raad heeft in zijn besluit nr. 2013/104 d.d. 9 augustus 2013 de bestreden beslissing vernietigd op basis van volgende overwegingen:

"Wat de beweerde gebrekkige motivering betreft, kan de Raad er niet omheen dat de motivering voor de quotering 7/20 voor het opleidingsonderdeel "stage" (stuk nr. 13 van verwerende partij) zeer beperkt is en in zeer algemene en vage bewoordingen is gesteld. De betrokken docente gaat niet in op de reden(en) waarop de lage quotering steunt en evenmin op de oorzaken van de terugval van de quotering 10/20 bij de tussentijdse evaluatie naar 7/20 als eindcijfer."

De beslissing van 3 juli 2013 na intern beroep is eveneens bijzonder algemeen gesteld met zinnen als : "de interne beroepscommissie [...] ordeelt dat de examenbeslissing is genomen conform het Onderwijs- en Examenreglement [...]" en "vanuit de hogeschool werd remediërend opgetreden n.a.v. de opduikende problemen tijdens de stage". Er is ook niet of zeer summier geantwoord op de vragen die verzoekende partij heeft gesteld tijdens de interne beroepsprocedure.

Uit niets blijkt dat verwerende partij efficiënt remediërend is opgetreden ten opzichte van de problemen tijdens de stage van verzoekende partij.

De Raad is om die redenen van oordeel dat de motivering niet afdoende is en niet voldoet aan de motiveringsplicht."

"In voorliggend geval ziet de Raad de gebrekkige remediëring als een uitzonderlijke omstandigheid waarvan in redelijkheid kan worden aangenomen dat zij een beslissende invloed op de evaluatie heeft gehad."

In opvolging van besluit van de Raad nr. 2013/104 heeft de interne beroepscommissie op 5 september 2013 de zaak doorverwezen naar de bevoegde examencommissie die op 9 september 2013 voorlopig een 11/20 heeft toegekend onder voorbehoud.

3.5. Tegen het besluit nr. 2013/104 werd cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. De Raad van State oordeelde in zijn arrest nr. 226.215 d.d. 27 januari 2014 dat het cassatieberoep gegrond was. De Raad van State vernietigde het besluit nr. 2013/104 d.d. 9 augustus 2013 op grond van volgende overweging:

"12. Het zo-even aangehaalde artikel II.32, §3, tweede lid, van het aanvullingsdecreet, is gesteld in absolute termen. Het laat niet aan duidelijkheid te wensen over: een buiten de gestelde termijn aan de Raad overgemaakte wederantwoordnota "wordt uit de verdere procedure geweerd". De laattijdige memorie mag bijgevolg niet als een procedurestuk in aanmerking genomen worden; ze heeft ten hoogste de waarde van een gewone inlichting omtrent nieuwe feitelijke gegevens.

In die bepaling kan geen mogelijkheid voor de rechter worden bespeurd om na te gaan of een partij in het geding door de overtreding van die regel in haar belangen werden geschaad of niet. Meer nog, deze bepaling stelt uitdrukkelijk dat alleen laattijdige overmaking van een procedurestuk aan de Raad zelf wordt gesanctioneerd met een wering uit het debat; een laattijdige overmaking aan de tegenpartij wordt niet gesanctioneerd."

3.6. Bij besluit nr. 2014/006 heeft de Raad de bestreden beslissing opnieuw vernietigd op grond van volgende overwegingen:

"De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Wat de beweerde gebrekkige motivering betreft, kan de Raad er niet omheen dat de motivering voor de quotering 7/20 voor het opleidingsonderdeel "stage" (stuk nr. 13 van verwerende partij) zeer beperkt is en in zeer algemene en vage bewoordingen is gesteld. De betrokken docente gaat niet in op de reden(en) waarop de lage quotering steunt en evenmin op de oorzaken van de terugval van de quotering 10/20 bij de tussentijdse evaluatie naar 7/20 als eindcijfer.

De beslissing van 3 juli 2013 na intern beroep is eveneens bijzonder algemeen gesteld met zinnen als: "de interne beroepscommissie [...] oordeelt dat de examenbeslissing is genomen conform het Onderwijs- en Examenreglement [...]" en "vanuit de hogeschool werd remediërend opgetreden n.a.v. de opduikende problemen tijdens de stage". Er is ook niet of zeer summier geantwoord op de vragen die verzoekende partij heeft gesteld tijdens de interne beroepsprocedure.

Uit niets blijkt dat verwerende partij efficiënt remediërend is opgetreden ten opzichte van de problemen tijdens de stage van verzoekende partij, en in ieder geval is dit remediërend optreden, of het nu heeft plaats gevonden of niet, niet van aard om het gebrek aan motivering van de betwiste beoordeling ongedaan te maken.

De Raad is om die redenen van oordeel dat de motivering niet afdoende is en niet voldoet aan de motiveringsplicht."

3.7. In opvolging van het vernietigingsbesluit van de Raad nr. 2014/006 heeft de interne beroepscommissie op 10 maart 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd bevonden.

De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij geen concrete en overtuigende elementen aanvoert die de interne beroepscommissie kunnen overtuigen om het examencijfer aan te passen. De beslissing stelde voorts dat er voldoende begeleiding is geweest tijdens het academiejaar en dat er geen sprake is geweest van een apert gebrek aan begeleiding dat een uitzonderlijke omstandigheid zou zijn.

3.8. Bij aangetekend schrijven d.d. 19 maart 2014 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 maart 2014. Verzoekende partij heeft op 17 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennissname, *in casu* vanaf 18 maart 2014.

Het beroep van 19 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennissname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het beroep

De Raad stelt evenwel in het kader van deze procedure vast dat de verwerende partij in 2013 uitvoering gegeven heeft aan het besluit van de Raad nr. 2013/104 d.d. 9 augustus 2013 door een nieuwe beslissing van de interne beroepscommissie op 5 september 2013 en een daarmee samenhangende beslissing van de examencommissie d.d. 9 september 2013, en tegelijkertijd een administratief cassatieberoep bij de Raad van State ingesteld heeft. Dit geeft aanleiding tot heel wat bedenkingen.

De Raad stelt vast dat in het kader van de opvolging van het besluit nr. 2013/104 de bevoegde instanties van verwerende partij nieuwe beslissingen hebben genomen waarbij de interne beroepscommissie beslist heeft om het beroepsdossier door te verwijzen naar de examencommissie en deze laatstgenoemde vervolgens beslist heeft om de eindscore van 7/20 voor het opleidingsonderdeel te behouden. De Raad stelt daarnaast vast dat de examencommissie evenwel wegens een gebrekkige begeleiding ook ten voorlopige en voorwaardelijke titel een score van 11/20 voor de stage aan verzoekende partij heeft toegekend en haar bijgevolg geslaagd verklaard heeft.

De Raad erkent dat elke partij alle beschikbare rechtsmiddelen die zij nuttig acht, kan en mag uitputten, maar betreurt ten stelligste dat de verwerende partij blijkbaar geen duidelijke keuze (ofwel uitvoeren van het besluit van de Raad, ofwel niet uitvoeren in samenhang met het instellen van cassatieberoep) maakt. De Raad merkt op dat hierdoor een zeer verwarrend en verweven web (bv. door voorbehouden) van beslissingen in het rechtsverkeer worden gebracht waarvan de precieze draagwijdte en huidige relevantie niet duidelijk is.

De Raad stelt op basis van het beschikkende gedeelte van de beslissing van de examencommissie van 9 september 2013, in samenhang gelezen met de overwegingen, vast dat deze beslissing in direct verband staat met de uitspraak van de Raad van State over het cassatieberoep (i.e. vernietiging wegens miskenning bewijskracht aangaande het gebrek aan begeleiding) én de navolgende beslissing van de Raad waarin gesteld zou worden dat er geen gebrek aan begeleiding is geweest, minstens dat dit geen uitzonderlijke omstandigheid met een directe invloed op het resultaat zou uitmaken.

De Raad van State heeft zich echter niet uitgesproken over de bewijselementen inzake de gebrekkige begeleiding. De Raad heeft zich vervolgens, zoals hiervoor toegelicht werd, in zijn besluit nr. 2014/006 ook niet (opnieuw) uitgesproken over het middel met betrekking tot gebrekkige begeleiding daar het eerste middel (opnieuw) gegronde werd bevonden en er – althans op basis van de toen bij de Raad gekende gegevens – geen (aanleiding tot) ruimere vernietiging mogelijk was.

Dit heeft tot gevolg dat er nog steeds meerdere beslissingen in het kader van het intern beroep, niettegenstaande de definitieve vernietiging van de beroepsbeslissing d.d. 3 juli 2013 bij besluit van de Raad nr. 2014/006 en de nieuwe “tweede” beslissing in het kader van het intern beroep d.d. 10 maart 2014, in het rechtsverkeer zijn daar zij explicet, noch impliciet door de respectieve bevoegde instanties ongedaan zijn gemaakt.

De Raad stelt immers vast dat de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 10 maart 2014 aangeeft dat de “beslissing van de examencommissie” behouden blijft zonder te preciseren om welke examenbeslissing het gaat. Uit de overwegingen en uit de gedragingen van verwerende partij leidt de Raad af dat het misschien gaat over de initiële examenbeslissing van 21 juni 2013 (die immers nooit door de Raad vernietigd is geweest, maar mogelijk wel vervangen werd door de examenbeslissing d.d. 9 september 2013) waarbij een 7/20 werd toegekend daar nergens in de beroepsbeslissing d.d. 10 maart 2014 melding gemaakt wordt van de beslissing van de examencommissie d.d. 9 september 2013, noch van de voorafgaande beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 5 september 2013. In het bijzonder wordt ook nergens de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 5 september 2013 ongedaan gemaakt. De Raad wijst erop dat er geen twee beslissingen van de interne beroepscommissie naast elkaar kunnen bestaan, *a fortiori* niet wanneer zij aanleiding kunnen geven tot tegengestelde rechtstoestanden. De Raad stelt voorts vast dat de verwerende partij tijdens de gehele procedure de indruk wekt dat de beslissingen van de interne

beroepscommissie d.d. 5 september 2013 en de tweede examenbeslissing d.d. 9 september 2013 niet (meer) bestaan, minstens niet-relevant geacht worden.

In de hypothese – *per impossibile* – dat de beslissing d.d. 10 maart 2014 toch refereert naar de examenbeslissing d.d. 9 september 2013, dan wijst dit er eveneens op dat deze beslissing nog bestaat.

Dit impliceert dat de Raad zich ook moet buigen over de draagwijdte van het gemaakte voorbehoud in de beslissing van de examencommissie d.d. 9 september 2013. De Raad stelt vast dat de examenbeslissing d.d. 9 september 2013 in wezen werkt met een alternatief beschikkend gedeelte: ofwel wordt de eindscore van 7/20 (zoals in juni 2013 door de examencommissie vastgesteld werd) voor de stage bevestigd; ofwel wordt een eindscore van 11/20 toegekend. Het passende alternatief, in het bijzonder de toekenning van de eindscore van 11/20 wordt echter afhankelijk gesteld van de “uitspraak” van de Raad van State over het ingestelde cassatieberoep. De Raad wordt genoodzaakt om deze vage omschrijving nader te onderzoeken en te interpreteren. De Raad stelt vast dat deze afhankelijkheid verder verduidelijkt werd in de overwegingen van de beslissing. Deze voorwaardelijke examenbeslissing staat volgens de Raad in rechtstreeks verband met de inhoudelijke uitspraak van de Raad van State over het cassatieberoep én de navolgende ‘gunstige’ beslissing van de Raad.

Met andere woorden, de Raad stelt op basis van het opzet van de examenbeslissing en de gebruikte bewoordingen vast dat het alternatief met de gunstige beslissing (11/20 voor de stage + slagen voor de opleiding) definitief wordt indien (1) de vernietiging van de Raad van State niet steunt op miskenning van bewijskracht van stukken betreffende het gebrek aan begeleiding, wat *in casu* het geval is, en indien – voor zover door de Raad aangenomen wordt dat de uitspraak van de Raad van State het eerste deel van de voorwaarde vervult, (2) de Raad in navolgende besluiten het middel over de gebrekkige begeleiding ongegrond zou bevinden, wat in besluit nr. 2014/006 alvast niet het geval is. De Raad heeft zich daar in voormeld besluit nr. 2014/006 om de hiervoor aangehaalde redenen, niet over uitgesproken zodat de tweede voorwaarde naar het oordeel van de Raad nog steeds hangende is. Dit betekent evenwel dat, indien de Raad het middel inzake de gebrekkige begeleiding in dit besluit opnieuw gegrond zou bevinden, de tweede voorwaarde naar het oordeel van de Raad vervuld zou worden, wat meteen het definitieve karakter van het alternatief (11/20 voor de stage + slagen voor de opleiding) van de beslissing d.d. 9 september 2013 met zich meebrengt. In het andere geval, i.e. de afwijzing van het middel als ongegrond, zou de beslissing erin bestaan om het alternatief met een eindscore van 7/20 definitief te laten worden zodat deze beslissing, minstens het alternatief, ook tot nadeel strekt van de verzoekende partij en daarom aanvechtbaar is.

Dit brengt de Raad ertoe om in het kader van de rechtszekerheid het voorwerp van het beroep ambtshalve uit te breiden tot de beslissing van de examencommissie d.d. 21 juni 2013, de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 5 september 2013 en de beslissing van de examencommissie d.d. 9 september 2013 omdat ze dermate met de beroepsbeslissing d.d. 10 maart 2014 verweven kunnen zijn dat alle beslissingen in het kader van het door de verzoekende partij opgestarte intern beroep gezamenlijk door de Raad beoordeeld moeten worden om tegenstrijdigheden in het rechtsverkeer, die uit onderhavig besluit van de Raad zouden kunnen voortvloeien, te vermijden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroeft zich in een tweede middel op verschillende algemene rechtsbeginselen, die in essentie neerkomen op een gebrekkige begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat er geen ernstige begeleiding aanwezig was, noch van de bedrijfsmentor, noch van de hogeschoolmentor. Zij stelt immers dat geen van beiden de tussentijdse evaluatie met haar hebben besproken of aan haar kenbaar hebben gemaakt.

Daarnaast werpt de verzoekende partij op dat er in de tussentijdse evaluatie stond dat zij geslaagd zou zijn als zij rekening zou houden met de bemerkingen. Door het niet mededelen van deze bemerkingen heeft de hogeschool haar de kans ontnomen om zich hiernaar te gedragen en te slagen.

Zij werpt op dat zij de situatie op haar stage heeft aangekaart, maar de hogeschool in haar ogen hierop niet zorgvuldig heeft gereageerd. Volgens haar moet de hogeschool ingrijpen als er zich een ernstig probleem voordoet op de stageplek, zeker wanneer dit probleem een persoonlijk probleem is tussen twee mensen eerder dan een inhoudelijk probleem en dit de slaagkansen hypotheseert. Zij besluit dat ook door het onzorgvuldige optreden van de hogeschool haar de kans werd ontnomen om te slagen.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat uit de mailcorrespondentie tussen haar en de bedrijfsmentor duidelijk valt af te leiden dat deze laatste tevreden is met hetgeen zij aflevert als resultaat, maar dat deze laatste anderzijds wel een heleboel subjectieve en persoonlijke bemerkingen opschrijft in de evaluatieformulieren.

Verwerende partij stelt dat de hogeschoolmentor op 11 maart 2013 de stageplaats heeft bezocht. Zij stelt dat tijdens het bezoek op 11 maart 2013 bemerkingen en elementen van bijsturing mondeling werden besproken. Zij verwijst naar het e-mailverkeer om dit te staven. Zij stelt vervolgens dat de bedrijfsmentor een tussentijdse evaluatie opgesteld heeft. Zij betwist ook dat de verzoekende partij dit document nooit zou gezien hebben. Zij stelt ook dat er op 28 maart 2013 een gesprek tussen de verzoekende partij en de hogeschoolmentor is geweest naar aanleiding van problemen op de stageplaats waarin werd aangegeven dat de verzoekende partij de problemen eerst moest aankaarten bij de bedrijfsmentor. Zij stelt dat de verzoekende partij nagelaten heeft om zelf de nodige stappen richting de bedrijfsmentor te zetten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat een negatieve evaluatie niet onrechtmatig wordt omwille van een gebrekige begeleiding, behoudens in uitzonderlijke omstandigheden. Zoals de Raad in zijn eerdere rechtspraak uiteengezet heeft, is er enkel sprake van uitzonderlijke omstandigheden indien deze omstandigheden van dien aard zijn dat de betrouwbaarheid van de beoordeling in het gedrang komt.

Uit de ECTS-fiche blijkt dat de stagebeoordeling gebeurt door de bedrijfsmentor (50%) en de hogeschoolmentor (50%). De Raad merkt op dat deze expliciete evaluatiemethode in de ECTS-fiche op gespannen voet staat met de toelichting in de infobundel. In deze infobundel wordt gewag gemaakt van samenspraak tussen enerzijds de bedrijfsmentor en anderzijds de hogeschoolmentor bij de stagebeoordeling, wat zou impliceren dat de hogeschoolmentor tweemaal invloed heeft op de score voor de stage van verzoekende partij en dat de bedrijfsmentor niet zelfstandig een score kan geven. In de infobundel wordt nog vermeld dat de hogeschoolmentor het definitieve punt toekent. De Raad ziet niet in waarom de verantwoordelijke docent voor het opleidingsonderdeel via de ECTS-fiche in expliciete bewoordingen elke mentor machtigt om voor 50% (20 punten) van het totaal (40 punten) de stage te beoordelen indien de hogeschoolmentor een impact (samenspraak = consensus, wat ook een vetorecht van de hogeschoolmentor impliceert) mag hebben op de beoordeling van de stage door de bedrijfsmentor (wat een impact van meer dan 50% impliceert) en niet andersom (i.e. samenspraak met de bedrijfsmentor). Indien de stage een gezamenlijke beoordeling of een primaire beoordeling door de hogeschoolmentor (met input van bedrijfsmentor) zou zijn, dan zou een dergelijk explicet onderscheid met respectieve beoordelingen door de beide mentoren voor 50% van het totaal, irrelevant en overbodig zijn.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad de ECTS-fiche *in casu* niet anders begrijpen dan dat de beide mentoren afzonderlijk de stage moeten beoordelen. Dit heeft ook tot gevolg dat beide

mentoren ook de stage van de verzoekende partij moeten begeleiden, wat het noodzakelijk maakt dat beide mentoren bijtijds de werkzaamheden van de verzoekende partij tijdens de stage volgen, zelfstandig opmerkingen betreffende de te beoordelen evaluatiecriteria formuleren, zodat duidelijk blijkt waar de verzoekende partij nog moet aan werken.

De verwerende partij verwijst voor het bestaan van enige begeleiding steevast naar een 'tussentijdse' evaluatie d.d. 11 maart 2013 (stuk 3 van de verwerende partij), die naar verklaring van de verwerende partij door de bedrijfsmentor werd opgesteld. De Raad is evenwel van oordeel dat het niet bewezen is dat de verzoekende partij ook kennis heeft gekregen van de specifieke opmerkingen uit dit document. De wijze waarop het stuk is opgesteld, wekt alvast de indruk dat het niet aan de verzoekende partij, maar veeleer aan de hogeschoolmentor gericht is. Het is naar het oordeel van de Raad ook veeleer een eindbeoordeling bij gebrek aan remediërende elementen die nochtans thuishoren in een tussentijdse evaluatie met als doel leren uit tekortkomingen om zo te verbeteren. Uit de stukken blijkt nergens dat de hogeschoolmentor inhoudelijk feedback met specifieke terugkoppeling – zoals nochtans op blz. 4 van de infobundel staat – heeft gegeven. In de stukken betreffende het e-mailverkeer tussen verzoekende partij en hogeschoolmentor blijkt nergens dat er tussentijds inhoudelijke feedback werd gegeven.

De Raad merkt overigens op dat verzoekende partij elke week rapporteert en geregeld 'producties' doorstuurt aan de hogeschoolmentor zonder dat enig overtuigend bewijs geleverd wordt dat er ook relevante constructieve feedback (conform de infobundel) op die producties, gevuld is.

Voorts blijkt uit het administratief dossier nergens dat de hogeschoolmentor tussentijdse inhoudelijke verslagen, minstens een verslag van het stagebezoek, met wel omschreven inhoudelijke tekortkomingen en remediëring, heeft gemaakt. Uit het e-mailverkeer blijkt voorts dat de hogeschoolmentor 'slechts' 45-60 minuten voor het stagebezoek kon vrijmaken en dat in deze tijdspanne enkel evaluatiegesprekken gepland stonden, wat volgens de Raad niet hetzelfde is als het beoordelen van de stage-activiteit zelf (o.a. de werking en de producties) aan de hand van de criteria op dat moment. De verwerende partij geeft overigens zelf in haar nota van antwoord aan dat de hogeschoolmentor niet meer heeft gedaan dan de opmerkingen van de bedrijfsmentor (cfr. stuk 3 verwerende partij) met de verzoekende partij te bespreken, wat geen eigen tussentijdse feedback betreft – de Raad merkt ten overvloede dan ook op dat deze werkwijze niet strookt met het weliswaar verkeerde uitgangspunt in de infobundel waarbij de verantwoordelijkheid voor de score enkel zou berusten bij de hogeschoolmentor.

Naar het oordeel van de Raad volgt uit het voorgaande dat het voor de verzoekende partij minstens voor de helft van de beoordeling (i.e. 20 punten de hogeschoolmentor) niet duidelijk was welke positieve en negatieve punten (met duidelijke terugkoppeling naar specifieke feiten en producties) er waren zodat zij zich niet op een voldoende wijze heeft kunnen remediëren. Het feit dat de verzoekende partij zelf in een e-mail spreekt over zichzelf verbeteren, toont niet afdoende aan dat deze opmerking verband houdt met enige relevante en specifiek gerichte feedback, noch dat alle werkpunten die door beide mentoren afzonderlijk vastgesteld werden, effectief aan haar meegedeeld zijn geweest.

Voor het overige is de Raad van oordeel dat, indien de verzoekende partij conflicten of andere problemen op de stageplaats meldt, de verwerende partij niet kan volstaan met de mededeling dat verzoekende partij zelf een oplossing moet zoeken. Hoewel men van verzoekende partij enige assertiviteit kan en mag verwachten, gaat het te ver om passief te blijven in een conflictsituatie tussen verzoekende partij en bedrijfsmentor, die niet in een gelijke positie staan daar de bedrijfsmentor moet oordelen over het functioneren van de verzoekende partij.

In voorliggend geval ziet de Raad op basis van de feiten en de stukken uit het dossier de gebrekkeige remediëring, die niet overtuigend door de verwerende partij tegengesproken wordt, als een zeer uitzonderlijke omstandigheid waarvan in redelijkheid kan worden aangenomen dat zij een beslissende invloed op de betrouwbaarheid van de eindevaluatie heeft gehad.

Het middel is gegrond.

5.2. Gelet op het gegrond bevonden tweede middel, moet het eerste middel – in zoverre het al verschilt – niet meer onderzocht worden daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de examencommissie d.d. 21 juni 2013 wordt vernietigd.

De beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 10 maart 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 5 september 2013 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd. De beslissing van de examencommissie d.d. 9 september 2013 wordt vernietigd met betrekking tot het eerste alternatief van het beschikkende gedeelte waarbij beslist wordt dat de eindscore van 7/20 behouden blijft.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 5 mei 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met het feit dat (1) de door de verzoekende partij ingeroepen uitzonderlijke omstandigheden omtrent de gebrekkige begeleiding redelijk zijn; (2) de voorwaarde van de voorwaardelijke beslissing in het beschikkende gedeelte van de beslissing van de examencommissie dd. 9 september 2013 (11/20 voor de stage + het slagen voor de gehele opleiding) door dit besluit van de Raad geacht wordt vervuld te zijn.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 april 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/046 - 22 april 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED],

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 22 april 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De verzoekende partij werpt in haar nota van wederantwoord d.d. 10 april 2014 op dat de memorie van antwoord uit de debatten dient te worden geweerd op grond van de overweging dat de procedure-akte, *in casu* de antwoordnota, niet zou uitgaan van het daartoe bevoegde orgaan.

De Raad wijst er vooreerst op dat geen enkele bepaling in de Codex Hoger Onderwijs betreffende de regeling van de rechtspleging vereist dat de nota's ondertekend moeten worden. De Raad erkent dat artikel II.309 Codex Hoger Onderwijs voorschrijft dat de partijen zich tijdens de procedure, zowel wat het mondelinge als het schriftelijk aspect betreft, kunnen laten bijstaan door een advocaat (zonder machtiging) of een raadsman (met machtiging, ten laatste op de zitting).

Deze bepaling onttrekt de partijen evenwel niet aan de verplichting om de voorschriften uit andere toepasselijke wettelijke bepalingen betreffende de procesbekwaamheid van de rechtspersoon na te leven. *In casu* is de Raad, gelet op artikel I.3, 12° Codex Hoger Onderwijs, van oordeel dat de bestreden beslissingen uitgaan van een bestuur in de publiekrechtelijke zin terwijl de verwerende persoon als rechtspersoon een privaatrechtelijke vorm heeft aangenomen.

De Raad wijst erop dat de onderwijsinstellingen, niettegenstaande dat zij in het kader van betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen optreden als een functioneel bestuur, enkel als rechtspersonen voor de Raad kunnen optreden. De Raad stelt *in casu* vast dat de verwerende partij de rechtsvorm van een vzw heeft aangenomen zodat artikel 13 VZW-wet over de vertegenwoordiging in rechte nageleefd moet worden. Uit de statuten van de verwerende partij blijkt dat de Raad van Bestuur in alle gerechtelijke handelingen de vereniging vertegenwoordigt. Dit betekent dat zij een beslissing daarover moet nemen en het

nodige moet doen om de procesgang te doorlopen. Uiteraard kan zij de daadwerkelijke elementen van de rechtspleging, met name het opmaken, het neerleggen van procedurestukken en de verschijning ter zitting aan een derde delegeren in de vorm van een mandaat.

De Raad wijst erop dat in geval van een mandaat de proceshandeling rechtstreeks wordt toegerekend aan de lastgever. De Raad wijst erop dat een mandaat om in rechte op te treden, zowel in het licht van artikel 13 VZW-wet als in het kader van artikel II.309 Codex Hoger Onderwijs niet alleen uit expliciete schriftelijke stukken kan blijken, maar ook uit feitelijke gedragingen in het kader van een schijnmandaat kunnen voortvloeien.

De Raad wijst erop dat bij een gebrek aan of bij een overschrijding van de bevoegdheid, de persoon die als raadsman de verwerende partij *in casu* vertegenwoordigt en dus een schijn wekt van procesbevoegdheid via de theorie van het schijnmandaat de vzw toch rechtsgeldig kan vertegenwoordigen en de procesakten rechtsgeldig kan opmaken en neerleggen. De Raad wijst er voorts op dat de verwerende partij als de schijnlastgever ook heeft bijgedragen tot de indruk daar zij bij het in rechte optreden voor de Raad steeds heeft nagelaten om expliciete mandaten op te stellen en het feitelijk ageren van de betrokken raadsman (zowel schriftelijk als mondeling) als het ware te gedogen en zo dus aan haarzelf toe te rekenen. De Raad wijst erop dat de verwerende partij zich reeds bij herhaling op die wijze in gedingen heeft laten vertegenwoordigen (RvS 29 september 2003, nr. 123.574), ook tussen dezelfde partijen als in dit geding (zie besluit Raad nr. 2014/015), en dat er geen aanwijzingen voorhanden zijn dat de belangen van de verzoekende partij geschaad zijn, noch dat de procesgang daardoor in het gedrang zou komen (RvS 15 december 1987, nr. 29.011).

De exceptie wordt verworpen. De Raad is om deze redenen van oordeel dat de memorie van antwoord niet uit de debatten moet worden geweerd. Daar de Raad de antwoordnota als processtuk aanvaardt, hoeft hij geen uitspraak te doen over het al dan niet aanvaarden van de daaraan identieke pleitnota, waarvan de verzoekende partij de wering uit de debatten heeft gevraagd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing dd. 30 januari 2014 waarbij de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen '.....' een 9/20, '.....' een 7/20, '.....' een 9/20, en '.....' een 9/20 werden toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 17 maart 2014 genomen in navolging van het vernietigingsbesluit van de Raad nr. 2014/015 dd. 7 maart 2014 waarbij de eerdere beslissing van de interne beroepscommissie dd. 7 februari 2014 werd vernietigd.

Deze nieuwe beslissing van de interne beroepscommissie werd genomen per datum van 17 maart 2014 en houdt in dat het beroep tegen de initiële examenbeslissing ontvankelijk doch opnieuw als ongegrond wordt afgewezen.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de logopedie en audiologie, afstudeerrichting audiologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing dd. 30 januari 2014 voor de opleidingsonderdelen '.....'(9/20), '.....'(7/20), '.....'(9/20), en '.....'(9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 3 februari 2014 een eerste intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 7 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het tekort voor de stagemap, conform de ECTS-fiche tot gevolg had dat er geen mathematische optelsom meer mogelijk was en dat zij niet kon

slagen voor de stage. De beslissing stelde dat, aangezien de verzoekende partij niet slaagde voor 2 van de 4 clusters ze maximum een 9/20 kon behalen. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij nog veel basisfouten bij het afnemen van de testen gemaakt heeft. De beslissing stelde ook dat de verzoekende partij, ondanks veel feedback en begeleiding, opmerkingen uit vorige stages niet meenam naar de volgende stages waardoor zij inzicht mist in bepaalde essentiële onderdelen van de opleiding. De beslissing stelde voorts dat met betrekking tot de bachelorproef de verzoekende partij eveneens een gebrek aan inzicht vertoonde. De beslissing vermeldde dat de proef een groene code kreeg omdat er genoeg eigen materiaal was, maar er wordt gesteld dat bij de verdediging gebleken is dat de verzoekende partij de stof niet voldoende verworven had. De beslissing stelde voorts dat een onafhankelijke derde aantekeningen gemaakt heeft en dat er een verslag van de verdediging beschikbaar is. De beslissing stelde dat de beoordeling van de stage en de bachelorproef op duidelijke criteria berustte en dat de verzoekende partij niet voldeed aan de vereiste eindcompetenties.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 12 februari 2014 en per aangetekend schrijven van 13 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 februari 2014 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit van de Raad nr. 2014/015 dd. 7 maart 2014 oordeelde de Raad als volgt:

'De beslissing op intern beroep geeft geen antwoord op de vragen naar uitleg bij de quoteringen voor de stages, wat zeker aangewezen was voor de stagemap waar ze een onvoldoende behaalde, en voor de discrepanties tussen de evaluaties van de mentoren en de toegekende quotering. De verwerende partij had kunnen uitleggen hoe de evaluaties, volgens de ECTS fiches, tot stand kwamen en welke rol de evaluaties van de mentoren daar wel of niet bij speelden, en zij had voor wat betreft de onvoldoende voor de stagemappen, gegevens uit de evaluatie-documenten kunnen overnemen en zelf beoordelen, maar zij heeft dat niet gedaan.

Wat betreft de bachelorproef geeft de bestreden beslissing een gedeeltelijk antwoord, namelijk wat betreft de reden waarom een code 'groen' niet betekent dat de verzoekende partij dus een beter resultaat moest behalen dan het vorige jaar, maar het antwoord op de vraag naar uitleg over de evaluatie door de interne en externe promotor, namelijk de verwijzing naar een verslag door een onafhankelijke derde, is onvoldoende omdat de gegevens van dit verslag niet terug te vinden zijn in de bestreden beslissing en het verslag evenmin erbij gevoegd is.'

3.5. Per datum van 17 maart 2014 nam de bevoegde instantie in opvolging van het vernietigingsbesluit nr. 2014/015 een nieuwe beslissing waarbij zij besliste dat het beroep ontvankelijk doch ongegrond voorkwam.

Deze beslissing werd per email van 21 maart 2014 en per aangetekende zending van 24 maart 2014 aan de verzoekende partij bezorgd.

3.6. Op datum van 26 maart 2004 stelde verzoekende partij een tweede beroepsschrift in bij de Raad

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.292, §2 Codex Hoger Onderwijs stelt de verzoekende partij een rechtstreeks beroep in tegen de beslissing op opvolging van een vernietigingsbesluit van de Raad.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 26 maart 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 17 maart 2014. Verzoekende partij heeft op 21 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 22 maart 2014.

Het beroep van 26 maart 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste en enige middel op de schending van de artikelen 2 en 3 Formele Motiveringswet, in samenhang met het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het consistentiebeginsel, de hoorplicht en het principe '*patere legem, ...*'.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat er onvoldoende geantwoord werd op haar concrete vragen en bezwaren.

Verwerende partij werpt op dat zij tegemoet gekomen is aan de motiveringsvereisten.

Tweede onderdeel

In een tweede onderdeel betreffende de '.....' stelt verzoekende partij explicet te hebben opgemerkt dat er een bijzondere grote discrepantie is tussen de score die de mentor heeft gegeven en het uiteindelijk resultaat. Verzoekende partij stelt dat verwerende partij zich in de bestreden beslissing heeft beperkt tot het overschrijven of parafraseren van het standpunt van de opleiding waarbij de interne beroepscommissie geen eigen beoordeling heeft gemaakt zodat de formele motiveringswet, *a fortiori* het gezag van gewijsde van besluit nr. 2014/015 is geschonden. Zij stelt verder dat in de beslissing ook niet werd ingegaan op haar mondeling betoog tijdens de hoorzitting waarvan een schriftelijke neerslag (o.a. verklaring en kritiek van de stagmentor) werd neergelegd. Zij wijst op het gebrek aan begin van antwoord op deze kritiek.

Zij werpt verder op dat in de aanhef van het bestreden besluit verwezen wordt naar een niet vooraf meegedeeld stuk, zijnde een stuk uit de vorige procedure bij de Raad, om de doelstellingen van de stage te identificeren. Zij meent dat dit een intern document is zodat de bestreden beslissing daarop niet kan steunen.

Verzoekende partij stelt dat het dossier tegenstrijdigheden bevat. Zij stelt dat, indien zij niet alleen door de stagmentor maar ook door de directe stagebegeleider zowel in de eerste als in de tweede periode een positieve evaluatiefiche krijgt, er een bijzondere motivering ontbreekt om die evaluatiefiches buiten beschouwing te laten. Zij wijst op een eerste tegenstrijdigheid waarbij de evaluatiefiche uit de eerste periode die conform de stagegids mee door de stagebegeleider opgesteld werd, positief was zonder enige feedback (zoals opgelegd in de stagegids in geval van problemen) wat volgens haar een positieve beoordeling voor deze periode impliceert, terwijl de eindevaluatie, die steunt op tussenevaluaties een volledig tegenstrijdige beoordeling voor deze periode geeft. Zij stelt immers dat de eindbeoordeling naar 'fouten' uit deze periode verwijst. Zij stelt voorts dat ten onrechte de beoordeling van de stagmentor aan de kant wordt geschoven in het eindverslag van de stagecoördinator. Zij wijst erop dat de deze coördinator moet steunen op de evaluaties in het dossier en zich niet in de plaats mag stellen daar zij de stage niet gevuld heeft en er dus ook geen oordeel over kan vellen. Zij stelt vervolgens dat de het beoordelen van de elementen uit de evaluatiefiche in samenspraak met de stagebegeleider is gebeurd zodat de score op de evaluatiefiche van de stagmentor niet louter richtinggevend is. Zij wijst erop dat de stagegids aangeeft dat de

eindevaluatie wordt gemaakt op basis van o.a. feedback van de stagementor. In dat verband verwijst de verzoekende partij naar de neergelegde nota met kritiek van de stagementor.

Verder herhaalt zij de kritiek dat zij ontrecht (in strijd met de stagegids of de correcte interpretatie daarvan) strafpunten zou hebben gekregen. Zij merkt immers op dat zij wel voldoende verslagen heeft gemaakt. Zij werpt ten slotte ook op dat zij voor dezelfde vermeende fouten ook tweemaal in onderscheiden quoteringen wordt bestraft.

Verwerende partij stelt dat de ECTS-fiche duidelijk de rol van de mentor als adviseur bij de score vooropstelt zodat deze score slechts richtinggevend is. Zij werpt op dat de mentor in vele gevallen niet in staat is om een objectieve beoordeling te maken. Zij stelt dan ook dat het aan de stagebegeleider is om vast te stellen of de vereiste competenties behaald werden zodat eventuele verschillende appreciaties niet gelijkgesteld kunnen worden aan tegenstrijdigheden. Zij merkt dan ook op dat om deze reden de scores van de mentor door de begeleider aangepast kunnen worden omdat er met andere elementen rekening kan worden gehouden. Zij wijst erop dat deze werkwijze bekend was via de studiegids. Zij wijst ook op de criteria in de stagegids om de score van de mentor voor de vier clusters aan te passen.

Zij wijst erop dat de score voor 'kennis' werd aangepast wegens gemaakte fouten tegen basiskennis, die in de stagemap vastgesteld werden. Zij wijst erop dat de score voor 'attitudes' naar een 8/10 bijgesteld werd omdat er slechts 32 i.p.v. 36 verslagen (op basis van 283 uren stage) ingeleverd werden terwijl voor elke aangevattede schijf van 8 uur een verslag moet gemaakt worden. Zij wijst erop dat de score voor 'vaardigheden' niet werd bijgesteld. Zij wijst erop dat de score voor 'rapport' werd bijgesteld naar 6/20 wegens enerzijds de systematische fouten, de onvolledigheid, het gebrek aan structuur, achtergrond en visie in de verslagen (4/10), en anderzijds fouten in de casussen, het gebrek aan overzicht, taalfouten, het gebrek aan jargon (3/10). De score van 7/20 werd uiteindelijk nog verlaagd naar 6/20 wegens een niet-professionele schrijfstijl. Zij stelt ten slotte dat de code '0' niet wijst op een cijfer, maar enkel aangeeft dat de verzoekende partij niet meer kon slagen daar zij op twee clusters een onvoldoende haalde. Zij merkt aldus op dat de verzoekende partij vooral wegens inhoudelijke tekorten een onvoldoende behaalde. Zij stelt dat *in casu* de mentor de score vooral gesteund heeft op het engagement en de houding van de verzoekende partij terwijl de stagebegeleider alle clusters dient te beoordelen, wat de discrepantie ('kennis' 4/10; 'vaardigheden' 8/10, 'attitudes' 8/10' en stagemap '0/20') verklaart. Verwerende partij werpt ook op dat er geen bijzondere motivering nodig is om af te wijken van positieve evaluatiefiches die opgesteld worden door de mentor.

Verwerende partij stelt eveneens dat de verzoekende partij feedback heeft gekregen via e-mails, klassikaal en tijdens de terugkomdagen. Zij stelt ook dat de gematigde toon van de stagebegeleider na de eerste periode niet betekent dat automatisch een positieve beoordeling gegeven moet worden. Zij stelt ook dat het gebrek aan vermelding van de aangereikte subtypes in de stagemap niet als een zware fout werd aangerekend, maar dat een gebrek aan kritische aanvullingen wel werd meegenomen in de eindbeoordeling.

Derde onderdeel

In een derde onderdeel stelt de verzoekende partij in wezen dat de kritiek uit het tweede onderdeel ook *mutatis mutandis* van toepassing is op de stage gehoorstoestelaanpassing omdat twee positieve evaluatiefiches leiden tot een negatieve eindevaluatie, omdat de bestreden beslissing beperkt blijft tot een parafrasing van het standpunt van de examencommissie.

Zij werpt voorts op dat er geen bijkomende motivering wordt gegeven bij het gebruik van de mogelijkheid om strafpunten op te leggen en bij de keuze van de mathematische methode dan wel een andere methode/beoordelingswijze.

Verwerende partij stelt dat de scores van de mentor aangepast werden op basis van de gekende criteria. Zij stelt dat de score voor 'kennis' door de stagebegeleiders bijgesteld werd naar 4/10 wegens fouten tegen basiskennis. Zij stelt dat de score voor 'attitudes' werd bijgesteld naar 5/10 wegens gebrekkige administratie, onvoldoende leergierigheid en het niet

benutten van leerkansen. Zij stelt dat de score voor 'rapport' op basis van dezelfde redenen als bij het tweede onderdeel werd vastgesteld op 6/20. Zij werpt op dat de verzoekende partij niet kon slagen omdat ze voor twee clusters een onvoldoende behaald heeft. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij eind september 2013 reeds aandachtspunten kreeg aangereikt. Zij wijst er ook op dat de begeleider meer dan gebruikelijk feedback heeft gegeven.

Vierde onderdeel

In een vierde onderdeel met betrekking tot de bachelorproef stelt de verzoekende partij dat er geen antwoord wordt geformuleerd op de vraag naar een verantwoording voor het cijfer en dat er opnieuw enkel een parafrasing wordt weergegeven. Zij stelt ook dat een louter oplijsting van cijfers de score voor een bachelorproef niet kan verantwoorden daar het niet gaat om de beoordeling van kennis, maar vaardigheden. Zij werpt ook op dat het nog steeds niet duidelijk is waarom zij een 6/20 kreeg voor de poster.

Wat het subonderdeel 'realisatie' betreft, stelt verwerende partij dat verzoekende partij de code 'groen' kreeg, maar dat het duidelijk was dat het schriftelijke eindproduct slechts nipt voldoende was daar zij er erop gewezen werd dat de namen van de promotoren niet vermeld mochten worden. Zij stelt vervolgens dat vooral het mondelinge gedeelte tot een negatieve beoordeling heeft geleid. Zij wijst erop dat tijdens de ondervraging van de verzoekende partij een gebrek aan basiskennis aan de oppervlakte kwam. Zij wijst op een aantal gemaakte opmerkingen op de evaluatieve. Ze wijst er ook op dat beide promotoren gelijkaardige scores hebben gegeven.

Wat het subonderdeel 'verdieping' betreft, stelt de verwerende partij dat de score identiek is aan de vorige keer omdat er niets gewijzigd werd aan de poster zodat het niet verrassend is dat de beoordelaars objectief tot dezelfde score gekomen zijn. Zij wijst er ook op dat verzoekende partij bij de start van het academiejaar informatie heeft gekregen over de opmaak van de poster. Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij nooit feedback heeft gevraagd. Zij merkt op dat de verzoekende partij volgende deelscores behaalde: 9/30 inhoud poster; 6/20 vorm poster; inhoudelijke verdediging 20/50. Zij wijst erop dat de inhoudelijke verdediging slecht was omdat ze de inhoud van de bachelorproef niet begrijpt, de vakterminologie niet beheert en de eigen classificaties niet correct kan toepassen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herhaalt dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad wijst erop dat de beslissing de nodige motieven moet bevatten om deze te kunnen dragen en dat niet explicet op elk bezwaar geantwoord moet worden in de beslissing. De Raad stelt vast dat de nieuwe bestreden beslissing dd. 17 maart 2014 een uitvoerig gemotiveerd antwoord geeft op de vragen naar uitleg (o.a. rol mentoren en verhouding tot beoordeling door stagebegeleider, het aantal ingediende verslagen, de concrete scores voor de beide stages) bij de totstandkoming van de quoteringen voor de stages en voor de discrepanties tussen de evaluaties van de mentoren en de toegekende eindbeoordeling voor de beide stages.

Wat de bemerkingen van een stagementor betreft, is het naar recht voldoende dat de beslissing aangeeft dat de mentoren slechts een richtinggevende score geven en dat de onderwijsinstelling uiteindelijk de stage beoordeelt. De Raad stelt overigens vast dat de aangepaste scores van de mentor ook worden meegenomen in de eindbeoordeling zodat daarmee tegemoet wordt gekomen aan de rol zoals opgenomen werd in de stagegids. De Raad stelt voorts vast dat de bestreden beslissing zeer gedetailleerd aangeeft op welke gronden de eindscore is vastgesteld en dat daarmee impliciet, maar zeker de bezwaren van de verzoekende partij die steunen op de evaluaties van de mentor worden weerlegd in functie van de te beoordelen competenties.

De Raad stelt voorts vast dat de beslissing zeer gedetailleerd onder verwijzing naar de stagegids, die ook voor de verzoekende partij beschikbaar was, aangeeft hoe de eindscores voor beide stages (9/20), na bijstelling van de scores door de mentoren, tot stand zijn gekomen en waarom de verzoekende partij niet kon slagen, met name wegens twee als onvoldoende beoordeelde clusters. De onvoldoendes werden naar het oordeel van de Raad uitvoerig toegelicht. De Raad stelt vast dat de negatieve beoordeling vooral steunt op inhoudelijke tekorten (fouten tegen basiskennis, die overigens niet door de verzoekende partij als zodanig betwist worden) die doorwerken in twee clusters zodat de beoordeling van beide stages als onvoldoende (met een score van 9/20) niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Wat betreft de bachelorproef 'realisatie' stelt de Raad vast dat de totstandkoming van het resultaat wordt toegelicht. De Raad wijst erop dat de beoordeling niet alleen berust op een schriftelijk werkstuk, maar ook op het proces en de mondelinge verdediging. De beslissing geeft uitvoerig aan waarom voor het proces slechts een 4/10 toegekend werd: met name een gebrek aan zelfstandigheid, onprofessionele stijl, geen zin voor essentie, geen visie, geen stappenplan, geen bibliografie en inhoudstafel. Dit blijkt ook uit de toelichting bij de score door de interne promotor die verwijst naar het moeilijke proces. Wat de verdediging betreft, stelt de Raad in het verslag vast dat de jury oordeelde dat verzoekende partij onvoldoende de materie beheerde en dus niet voldeed aan de vereiste competenties. Binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid is de Raad van oordeel dat deze beoordeling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Wat betreft de betwisting inzake de bachelorproef 'verdieping' stelt de Raad vast dat het middelonderdeel maar ontvankelijk is in zoverre het overeenstemt met de klacht die de verzoekende partij in haar beroepsschrift formuleert. De Raad stelt vast dat bij het intern beroep er in essentie over geklaagd werd dat er bij de vorige versie geen commentaar is gegeven zodat zij zich nu niet kon verbeteren. Deze kritiek komt eigenlijk neer op een opgeworpen gebrek aan uitleg bij een examenbeslissing uit een vorig academiejaar. De Raad wijst erop dat bij gebrek aan tijdige en correcte betwisting die beoordeling van bachelorproef 'verdieping' en de eventuele gebreken (onduidelijkheid waarom de poster qua inhoud en vorm niet voldeed) definitief zijn geworden, niet meer in het kader van deze procedure aan de orde gesteld worden.

In die zin is het middelonderdeel onontvankelijk. Indien het ontvankelijk zou zijn, is het evenwel ook ongegrond daar de klacht met betrekking tot dit academiejaar in essentie neerkomt op een gebrek aan begeleiding (verzoekende partij stelt in het kader van het intern beroep immers dat zij nooit op fouten is gewezen en ook niet wist wat zij moest doen om te verbeteren), die slechts in uitzonderlijke omstandigheden door de Raad aanvaard wordt als determinerend voor het resultaat. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij ervan uitgang dat haar vorige versie voldeed en ook geen stappen heeft ondernomen om feedback te krijgen. In zoverre het middel moet opgevat worden als een kritiek op een gebrekkig antwoord terzake, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing aangeeft dat verzoekende partij nooit enige feedback gevraagd heeft, wat een afdoende antwoord is op de grief uit het intern beroep.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De initiële studievoortgangsbeslissing dd. 30 januari 2014 en de beslissing van 17 maart 2014 van de interne beroepscommissie genomen in navolging van het vernietigingsbesluit van de Raad nr. 2014/015 dd. 7 maart 2014 blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 april 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Marc Boes

Bertel De Groote Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/047 - 22 april 2014

Inzake
wонende te

Hebbende als raadsman
Kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Hebbende als raadsman
kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 april 2014

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent een beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel '.....' een eindscore van 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor Toerisme en recreatiemanagement.

Het beroep betreft de examenbeslissing d.d. 31 januari 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20), opgedeeld in het onderdeel personeelsbeleid (13,5/20) en het onderdeel sociaal recht (6/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 10 maart 2014 een intern beroep in bij de gemandateerde van het hogeschoolbestuur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de gemandateerde van het hogeschoolbestuur op datum van 27 maart 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de termijn voor het indienen van het intern beroep werd overschreden zodoende het beroep onontvankelijk is.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 27 maart 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij schrijven per gewone post van 28 maart 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten

In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot het volgende:

"[...] Aangezien ik tijdens de mogelijkheid tot in beroep gaan met primordiale zaken overvloed werd, dewelke gefundeerd zijn, was ik niet in staat om in beroep te gaan mogelijk te maken. Het instituut afdeling toerisme weigert echter ontvankelijkheid te bevestigen. Toch wijst alles er op dat mijn resultaat van het vak HRM en de beschreven wettelijk inhoud en regels van het vak, dat ik alsnog een geslaagd cijfer bekom. [...]"

De verwerende partij stelt dat het verzoek onontvankelijk is gelet op het feit dat er geen verzoekschrift werd ingediend door de student, laat staan dat dit voldoet aan de pleegvormen. De verwerende partij stelt dat haar rechten van verdediging in gedrang komen.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld en dat dit bovendien gericht is aan het afdelingshoofd van een Vlaamse administratie en niet aan de Raad, hoewel de enveloppe bij het gewoon schrijven weliswaar wel geadresseerd wordt aan de Raad.

Zelfs indien de Raad het schrijven als een verzoekschrift zou aanvaarden, dan nog stelt de Raad vast dat het stuk geen enkele uiteenzetting van een argument tegen de bestreden beroepsbeslissing (onontvankelijkheid intern beroep) is opgenomen.

De verzoekende partij kan niet volstaan met het algemeen verwijzen naar een beweerde overmachtssituatie zonder precies aan te geven waarin deze situatie bestaat en hoe deze situatie invloed heeft gehad op het intern beroep. De verzoekende partij werpt in de nota van wederantwoord weliswaar concrete en toegelichte argumenten tegen de beslissing tot onontvankelijkheid van het intern beroep op, maar dit is laattijdig.

Het is op basis van het verzoekschrift voor de verwerende partij, noch voor de Raad, voldoende duidelijk welke juridische bezwaren de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing inroeft.

Het verzoekschrift bevat aldus geen minimale uiteenzetting van de middelen zoals nochtans opelegd wordt door artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs. De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.".

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 31 januari 2014 en de beslissing van 27 maart 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 april 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Jean Dujardin	Bertel De Groote	Henri Verhaaren
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/048 - 22 april 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 april 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de voorzitter van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de professionele bachelor in de energietechnologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de beperkte examencommissie d.d. 7 februari 2014 voor het opleidingsonderdeel (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 februari 2014 een intern beroep in bij voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de voorzitter van de examencommissie op datum van 22 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het resultaat correct was toegekend en dat de score bevestigd wordt. De beroepsbeslissing stelde dat er over het bedrijfsbezoek correct gecommuniceerd is geweest, dat er geen klachten waren over gebrek aan vervoer en dat verzoekende partij bovendien zelf aanwezig was. De beroepsbeslissing stelde voorts dat het

bezoek niet noodzakelijk was om de tweede vraag op te lossen daar er een PPT beschikbaar was. De beslissing stelde voorts dat de antwoorden op de bijvragen wel degelijk in de presentatie gevonden kunnen worden. De beslissing stelde voorts dat van de student verwacht kan worden dat deze niet enkel op kennisvragen kan antwoorden, maar ook op inzichtsvragen. De beslissing stelde dat de derde en vierde vraag even determinerend waren voor de score als de tweede vraag.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 27 februari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.5. Bij besluit d.d. 21 maart 2014 nr. 2014/026 heeft de Raad de beslissing van de voorzitter van de examencommissie vernietigd op grond van volgende overwegingen:

"De Raad wijst erop dat de voorzitter van de examencommissie geen enkele zelfstandige beslissingsbevoegdheid, noch mededelingsbevoegdheid in het kader van het intern beroep heeft. In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat het intern beroep niet regelmatig uitgeput werd doordat een onbevoegde instantie de beslissing op het intern beroep genomen heeft. De beslissing van de voorzitter van de examencommissie moet om deze redenen vernietigd worden."

3.6. In opvolging van het vernietigingsbesluit nr. 2014/026 heeft de gemanageerde van de hogeschool een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing van de gemanageerde van de hogeschool d.d. 31 maart 2014 stelde dat het intern beroep werd ingediend bij de verkeerde instantie, met name de voorzitter van de examencommissie.

De beslissing werd via e-mail d.d. 31 maart aan de verzoekende partij bezorgd.

3.7. Bij aangetekend schrijven van 2 april 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Conform artikel II.292, §2 Codex Hoger Onderwijs stelt de verzoekende partij een rechtstreeks beroep in tegen de beslissing op opvolging van een vernietigingsbesluit van de Raad. De Raad onderzoekt bij de grond van de zaak of de het intern beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 2 april 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 31 maart 2014. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 1 april 2014.

Het beroep van 2 april 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad onderzoekt of de beslissing op intern beroep waarbij het intern beroep als onontvankelijk werd afgewezen, regelmatig is.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij een ingewikkelde interne beroepsprocedure in haar reglement heeft opgenomen. De Raad stelt vast dat Artikel OER de gemanageerde van het hogeschoolbestuur aanwijst als de primaire interne beroepsinstantie, met een eventuele doorverwijzing naar de examencommissie. Uit een toelichting bij het OER blijkt welke personen de functies uit het OER opnemen. Daaruit blijkt ontgeschrekkelijk dat

het intern beroep *in casu* moet ingediend worden bij de gemanateerde van het hogeschoolbestuur zelf.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar intern beroep gericht heeft tot de voorzitter van de examencommissie en niet tot de gemanateerde. De Raad herinnert eraan dat het OER zelf een expliciete sanctie van niet-ontvankelijkheid had kunnen opleggen indien het intern beroep tot de verkeerde instantie wordt gericht. Maar zelfs indien dit niet het geval is, is de beroepsinstantie van de verwerende partij gerechtigd om het intern beroep onontvankelijk te verklaren indien het intern beroepsschrift wordt gericht tot een verkeerde instantie.

De Raad is van oordeel dat de interne beroepsinstantie onregelmatig, noch onredelijk heeft gehandeld bij het onontvankelijk verklaren van het intern beroep.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de gemanateerde d.d. 31 maart 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft behouden.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 april 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jean Dujardin

Bertel De Groote

Henri Verhaaren

De secretaris,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 16 mei 2014

Rolnr. 2014/049 - 16 mei 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 16 mei 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij 0 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef Orkestdirectie' en tegen de beslissing van de Algemeen directeur genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de muziek.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef Orkestdirectie'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 februari 2014 een intern beroep in bij de Algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Algemeen directeur op datum van 11 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd gesteld dat het niet in strijd is met het examenreglement dat de verzoekende partij door drie verschillende jury's beoordeeld werd. De juryleden worden immers gekozen uit een 'pool'. De nadruk wordt gelegd op de

competenties van de jury en niet op de individuele leden, zodat de kwaliteit van de beoordeling kan worden gewaarborgd. Op die manier wordt ook de objectiviteit van de nieuwe beoordeling gewaarborgd.

Verder wordt in de beslissing op intern beroep aangegeven dat de studiefiche duidelijk stelt dat een student op de vier onderdelen moet slagen om een voldoende te kunnen behalen en dat er voor het totale opleidingsonderdeel een holistisch punt wordt gegeven. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de quotering niet als een gewogen gemiddelde van deelresultaten, maar als het equivalent van een niet-numeriek resultaat 'onvoldoende' kan worden beschouwd.

De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij werd vrijgesteld van de luisterstage en dus maar drie onderdelen moest afleggen. De beslissing stelde eveneens dat uit de pv's van de juryverslagen blijkt dat de verzoekende partij een voldoende behaalde voor de kritische reflectie en voor de vaardigheidsproef (het concert). De beide jury's waren evenwel van oordeel dat de verzoekende partij voor de twee bijgewoonde repetities een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat voor drie competenties de verzoekende partij een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat uit het juryverslag m.b.t. het concert blijkt dat de verzoekende partij voor twee van deze competenties op de grens zat tussen voldoende en onvoldoende (slagtechniek en interpretatie). De beslissing verwees ook naar het vademeicum waarin wordt aangegeven dat het onderdeel examenrepititie een aandeel heeft van 50% in de holistische totaalscore. De beslissing stelde dan ook dat de verzoekende partij niet voor alle onderdelen slaagde en dat de eindscore van 0/20 dus gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit nr. 2014/014 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 11 februari 2014 op grond van volgende overwegingen:

"Evenwel had de verzoekende partij ook een aantal EVC's verworven, op grond waarvan zij vrijgesteld werd van alle opleidingsonderdelen behalve twee, waaronder het opleidingsonderdeel Masterproef. Wat deze laatste betreft, stelt het verslag:

"De kandidaat heeft aangegeven dat in hij in zijn basisopleiding geen ervaring heeft opgedaan in het schrijven van scripties op het niveau van de masteropleiding. Zijn in het dossier opgenomen teksten voldoen volgens de commissie niet als bewijs van verworvenheid van de competenties behorend bij het reflectieve deel van de masterproef".

De commissie maakt bijkomende opmerkingen. Zij adviseert, voor wat betreft de Masterproef, het schrijven van een scriptie op masterniveau (de scriptie zou dan tevens kunnen gelden als voor het andere opleidingsonderdeel waarvoor de verzoekende partij geen vrijstelling had gekregen) en om zijn concert van de zesde symfonie van Beethoven te laten gelden als praktische proef.

Op grond daarvan krijgt hij geen vrijstelling voor de Masterproef.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij evenwel niet voor alle onderdelen van de Masterproef geëvalueerd werd: zij was vrijgesteld van het "luik 1b: specifieke kwalificaties hoofddiscipline directie: stages, arrangement, orkestratie of eigen compositie". Blijkbaar heeft de verwerende partij in het gekwalificeerd verslag voorafgaand aan de EVC beslissing aanleiding gezien om de verzoekende partij van dat onderdeel vrij te stellen.

Waarom de verzoekende partij dan wel nog het deel 'Repetitie' diende te volgen, is in het licht van het advies en de opmerkingen van het verslag van de EVC commissie niet geheel duidelijk. In haar opmerkingen adviseert de EVC-commissie dat de verzoekende partij "[haar] concert van Beethovens Zesde Symfonie te doen gelden als praktisch deel van de masterproef". Daaruit blijkt niet dat de adviescommissie meer bedoeld heeft dan de vaardigheidsproef (het uitvoeren van het concert). Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat het voor de verzoekende partij duidelijk was bij haar inschrijving dat zij ook het onderdeel 'repetitie' diende te volgen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Het kan zijn dat de verwerende partij van oordeel was dat de verzoekende partij het onderdeel 'repetitie' diende te volgen, maar dan dient zij dit wel aan te tonen."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op 27 maart 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

De beroepsbeslissing stelde dat uit het dossier van de EVC-commissie duidelijk blijkt dat de eindcompetenties voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef Orkestdirectie' onvoldoende aanwezig waren en dat het dus volledig (24 studiepunten) moest gevuld worden. De beslissing stelde dat de inhoudelijke suggesties van de EVC-commissie niet uitsluiten dat sommige deelproeven toch afgelegd moeten worden. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij zich ook voor 24 studiepunten ingeschreven heeft, maar als gunst werd vrijgesteld van de luisterstage omdat dit evident is. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij nooit een vrijstelling voor het deel 'repetitie' gevraagd heeft, en het ook als zodanig afgelegd heeft. Bijgevolg moet de verzoekende partij drie onderdelen afleggen.

De beslissing stelde voorts dat het niet in strijd is met het examenreglement dat de verzoekende partij door drie verschillende jury's beoordeeld werd. De juryleden worden immers gekozen uit een 'pool'. De nadruk wordt gelegd op de competenties van de jury en niet op de individuele leden, zodat de kwaliteit van de beoordeling kan worden gewaarborgd. Op die manier wordt ook de objectiviteit van de nieuwe beoordeling gewaarborgd.

Verder wordt in de beslissing op intern beroep aangegeven dat de studiefiche duidelijk stelt dat een student op de vier onderdelen moet slagen om een voldoende te kunnen behalen en dat er voor het totale opleidingsonderdeel een holistisch punt wordt gegeven. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de quotering niet als een gewogen gemiddelde van deelresultaten, maar als het equivalent van een niet-numeriek resultaat 'onvoldoende' kan worden beschouwd. De beslissing stelde eveneens dat uit de pv's van de juryverslagen blijkt dat de verzoekende partij een voldoende behaalde voor de kritische reflectie en voor de vaardigheidsproef (het concert). De beide jury's waren evenwel van oordeel dat de verzoekende partij voor de twee bijgewoonde repetities een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat voor drie competenties de verzoekende partij een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat uit het juryverslag m.b.t. het concert blijkt dat de verzoekende partij voor twee van deze competenties op de grens zat tussen voldoende en onvoldoende (slagtechniek en interpretatie). De beslissing verwees ook naar het vademeicum waarin wordt aangegeven dat het onderdeel examenrepetitie een aandeel heeft van 50% in de holistische totaalscore. De beslissing stelde dan ook dat de verzoekende partij niet voor alle onderdelen slaagde en dat de eindscore van 0/20 dus gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 27 maart 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 4 april 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 4 april 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 27 maart 2014. Verzoekende partij heeft op 31 maart 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze

beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 1 april 2014.

Het beroep van 4 april 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepsinstantie onvoldoende motiveert op basis van welke bewoeringen of documenten de verzoekende partij had kunnen weten dat zij vrijgesteld was voor luisterstages en niet voor 'repetitie'. Zij stelt dat de beslissing enkel aangeeft dat het "evident" is, gelet op de EVC-portfolio. Zij geeft voorts aan dat zij nooit een vrijstelling gevraagd heeft, maar dat zij wel als gunst door een beslissing van de opleiding geen luisterstages moest afleggen. Zij stelt dat deze beslissing haar niet bekend is. Zij stelt voorts dat er niet aangetoond wordt waarom deze gunst ook niet voor de 'repetitie' zou gelden, in het bijzonder wordt niet gemotiveerd waarom naast het 'orkest' ook de 'repetitie' beoordeeld moet worden, gelet op het advies van de EVC-commissie. De verzoekende partij werpt op dat, gelet op het feit dat de EVC-commissie en de interne beroepscommissie dezelfde onderwijsinstelling vertegenwoordigen, weliswaar in een andere rol, deze toch verondersteld kunnen worden om dezelfde houding aan te nemen. Zij merkt ten slotte ook op dat het ook niet duidelijk is wat het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'kunstfilosofie' is.

Verwerende partij stelt dat de EVC-commissie, weliswaar niet bindend, duidelijk heeft gesteld dat de volledige masterproef dient aangelegd te worden en dat de verzoekende partij behoorde te weten wat deze moest inhouden, gelet op de ECTS-fiche. Zij werpt op dat de verzoekende partij ingestemd heeft met het afleggen van de deelproef 'repetitie' daar zij de proef heeft aangelegd zonder enig bezwaar. Zij merkt op dat dit aantoont dat er wel voorafgaand overleg is geweest over de inhoud van de masterproef. Zij stelt dat de verzoekende partij vooraf had moeten laten blijken dat zij enkel de toegelichte competenties uit het EVC-verslag nog diende aan te tonen, wat niet zou blijken uit de houding van de verzoekende partij. Voor wat de vrijstelling voor de luisterstages betreft, stelt zij dat deze een andere finaliteit dan de 'repetitie' hadden en de gunstvrijstelling daarvoor afdoende werd gemotiveerd, mede na overleg.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt op dat, niettegenstaande het eigenlijke onderliggende voorwerp van het beroep een examenbeslissing is, zijn beoordeling niet los kan gezien worden van het resultaat van de door de verzoekende partij opgestarte EVC-procedure. Uit de stukken blijkt dat de verzoekende partij een onvoldoende scoorde voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef' als gevolg van een onvoldoende voor de deelproef 'repetitie'.

De Raad stelt vast dat in dit dossier verwarring is ontstaan door de verkeerde indruk, die de EVC-beoordelingscommissie met haar EVC-verslag (zgn. bijkomende opmerkingen bij het bekwaamheidsonderzoek) en beslissing over de bewijzen van bekwaamheid heeft gewekt. De Raad herinnert eraan dat een EVC-procedure erop gericht is om op basis van werkervaring verworven competenties te laten erkennen, wat leidt tot een bewijs van bekwaamheid voor specifieke competenties. Op basis van een bewijs van bekwaamheid (steunende op die competenties) kan men dan vrijstellingen voor opleidingsonderdelen bij een onderwijsinstelling van de associatie aanvragen en mogelijkerwijs bekomen, wat dan weer een andere autonome beoordeling is (zie Art. EVC-reglement).

Dit impliceert volgens de Raad dat de EVC-beoordelingscommissie haar onderzoek en beoordeling kan en moet richten op competenties en niet op opleidingsonderdelen. De Raad

stelt *in casu* vast dat de EVC-beoordelingscommissie in het verslag ontrecht, minstens impliciet, reeds vooruitloopt op de beslissing inzake het al dan niet toekennen van bepaalde vrijstellingen door explicet de verworven competenties (die als dusdanig overigens niet eens vermeld worden) te koppelen aan opleidingsonderdelen. Zo wordt een lijst opleidingsonderdelen vermeld waarvoor de competenties verworven zijn, wat de indruk wekt dat de verzoekende partij daarvoor in die procedure reeds een vrijstelling vraagt en krijgt. Het mag dan wel zijn dat de verzoekende partij de betrokken opleiding enkel kan volgen bij de verwerende partij, die ook namens en voor rekening van de AUHA de EVC-beoordeling gemaakt heeft, maar dat betekent nog niet dat de beide procedures minstens impliciet vermengd mogen worden. Die verkeerde indruk wordt volgens de Raad versterkt doordat het EVC-verslag enkel op basis van het gesprek met de kandidaat en de lacunes in het dossier aangeeft dat "de competenties" verbonden aan de opleidingsonderdelen 'Masterproef Orkestdirectie' en 'kunstfilosofie' niet verworven zijn en in het EVC-verslag aangeeft dat de kandidaat zich voor het behalen van het Masterdiploma moet inschrijven en voldoende credits behalen voor de onderdelen 'Masterproef' en 'Kunstfilosofie'.

In deze omstandigheden is het relevant om erop te wijzen dat de EVC-commissie meent dat de competenties verbonden aan het opleidingsonderdeel 'Masterproef' niet afdoende bewezen zijn zonder echter ondubbelzinnig aan te duiden over welke competenties het precies gaat (zie stuk 17 verzoekende partij). Daarmee wordt op het eerste gezicht de indruk gewekt dat *alle* competenties verbonden aan voormeld opleidingsonderdeel niet verworven zijn. De Raad stelt echter vast dat deze eerste indruk door twee feitelijke vaststellingen genuanceerd moet worden.

De motivering, in samenhang met het dossier, sluit naar het oordeel van de Raad niet uit dat bepaalde, voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef' relevante, competenties verworven kunnen zijn. Het is in deze zaak niet betwist dat niet *alle* competenties verworven zijn. Dit sluit evenwel niet uit dat sommige competenties wel verworven kunnen zijn. De Raad stelt vast dat in de (formele) motivering van de beslissing naar aanleiding van het bekwaamheidsonderzoek *de facto* en *de iure* geen "vrijstelling" gegeven wordt voor 'Masterproef' omdat de verzoekende partij heeft aangegeven dat zij geen ervaring heeft opgedaan in het schrijven van scripties op het niveau van de masteropleiding en daar de in het dossier opgenomen teksten niet voldoen als bewijs van verworvenheid van de competentie behorende bij het reflectieve deel van de masterproef. In het EVC-verslag maakt de EVC-commissie enkel melding van het feit dat de met voormeld opleidingsonderdeel verbonden competenties niet behaald werden zonder daarin precies aan te geven over welke competenties het gaat. De Raad merkt voorts op dat het EVC-verslag, dat verwijst naar "het schrijven van scripties" en "het reflectieve deel van de masterproef" wel explicet aangeeft dat verzoekende partij de deelproeven 'vaardigheidsproef' (i.e. concert) en 'kritische reflectie' (tevens relevant geacht voor het opleidingsonderdeel 'kunstfilosofie') moet afleggen zonder de andere in de studiefiche 'Masterproef' opgenomen deelproeven te vermelden. Daaruit kon de verzoekende partij rechtmatisch afleiden dat de competenties voor deze twee deelproeven als niet-verworpen werden beschouwd. Uit het voorgaande kon de verzoekende partij met zekerheid vooraf weten dat de beoordeling van de 'Masterproef' minstens zou steunen op twee deelproeven, in het bijzonder gelet op de inhoudelijke suggesties in het verslag. Over de andere in de studiefiche 2013-2014 voor 'Masterproef' vermelde proeven, met name repetitie en luisterstages, is volgens de Raad vooraf niets bekend zodat de verzoekende partij zich in een uiterst onzekere positie bevindt. Het is, gelet op de omstandigheden van het dossier (onduidelijkheid over twee deelproeven als gevolg van de formulering van het EVC-verslag en het officieuze autonome handelen van de verwerende partij: zie infra), normaal dat verzoekende partij pas na het kennen van de eindbeoordeling het evaluatiekader (op basis van drie deelproeven) betwist in een beroepsprocedure zoals zij ook gedaan heeft. Het feit dat de verzoekende partij een repetitie gehouden heeft, is niet ongewoon en laat niet toe te besluiten dat de student de deelproef 'repetitie' zonder meer heeft afgelegd. Het is naar het oordeel van de Raad immers een normale voorbereiding op een andere deelproef, met name het concert. Het is ook niet zo dat de verzoekende partij uit de aanwezigheid van juryleden bij de repetitie had moeten afleiden dat de repetitie ook als deelproef zou gelden. Het zou immers ook als een vorm van begeleiding van de verzoekende partij kunnen beschouwd worden. Uit geen enkel stuk blijkt voorts dat er vooraf een overleg geweest is over deze "vrijstellingen" en dus over de definitieve concrete inhoud van het beoordelingskader. De

Raad wijst erop dat de verwerende partij in gebreke blijft om op een overtuigende wijze (bv. stukken) het voorafgaand overleg over de deelproeven aan te tonen. De Raad is van oordeel dat het 'overleg' niet afgeleid kan worden uit het feit dat de verzoekende partij de deelproef zou hebben afgelegd en hieromtrent geen probleem zou hebben gehad. Evenmin blijkt het uit het feit dat de verzoekende partij niet de vraag zou hebben gesteld waarom hij geen luisterstage heeft moeten doen. De Raad wijst erop dat er daardoor twee hypotheses denkbaar zijn: (1) de twee andere deelproeven moeten niet afgelegd worden; (2) de twee andere deelproeven moeten wel afgelegd worden. In de eerste hypothese wordt een groter gewicht toegekend aan de EVC-documenten. In de tweede hypothese wordt een groter gewicht toegekend aan de strikte toepassing van de ECTS-fiche.

De Raad stelt vast dat de beroepsbeslissing aangeeft dat uit hetzelfde EVC-dossier blijkt dat verzoekende partij toch de competenties voor de deelproef 'luisterstages'(ECTS-fiche 'Masterproef' (orkestpraktijk)(2013-2014)) bereikt heeft en dus vanzelfsprekend een 'vrijstelling' voor deze deelproef, die door de opleiding klaarblijkelijk ook voorafgaand zonder aanvraag toegekend werd, verdiend heeft. Uit deze handelwijze blijkt dat wat betreft het al dan niet moeten afleggen van een deelproef door de verwerende partij toch belang gehecht werd aan de EVC-procedure, waaruit dan volgens de verwerende partij in het kader van de concrete examenbeoordeling blijkt dat competenties toch verworven zouden zijn. Deze beoordeling (i.e. de vrijstelling) wijst er volgens de Raad op dat de beroepsinstantie aanvaardt dat het resultaat van de EVC-procedure uiteindelijk enkel de competenties waarop twee deelproeven betrekking hebben als niet-verworven aanmerkt, met name 'repetitie' en 'luisterstages'. De Raad ziet niet hoe de verwerende partij anders tot die gunst kon komen. De theoretische optie van de bovenvermelde tweede hypothese komt daardoor in het gedrang. De Raad wijst er immers op dat deze handelwijze het bestaan van de eerste hypothese bevestigt. De verzoekende partij speelt daarin geen enkele actieve rol.

De Raad stelt immers vast dat het opleidingsonderdeel 'Masterproef' 24 studiepunten omvat zonder aanduiding van deelopleidingsonderdelen met respectieve studiepunten (zie ECTS-fiche). De Raad stelt ook vast dat artikel OER bepaalt dat een vrijstelling gevraagd kan worden voor een opleidingsonderdeel of een deelopleidingsonderdeel. De Raad merkt op dat in de ECTS-fiche (2013-2014) wel melding gemaakt wordt van vier deelproeven, maar niet van deelopleidingsonderdelen: een vaardigheidssproef (het examenconcert), een repetitie, een kritische reflectie en twee luisterstages. Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij in beginsel op basis van het OER geen officiële vrijstelling kon vragen voor de deelproeven, dus ook niet voor het onderdeel 'repetitie'. Het kan bijgevolg niet aan de verzoekende partij worden verweten dat zij geen vrijstelling aangevraagd zou hebben. Eén van de dragende motieven van de beslissing faalt dus in rechte.

Door te differentiëren bij de deelproeven (officieus wel vrijstelling voor 'luisterstages' en niet voor 'repetitie') maakt de verwerende partij een bijkomend onderscheid, hoewel de aanname van de eerste hypothese (zie supra) bevestigd werd. De Raad neemt aan dat de bevoegde instanties van verwerende partij de autonome en discretionaire bevoegdheid – het OER verbiedt dit niet explicet – hebben om studenten vrij te stellen van deelproeven (= beslissing ten gunste), zoals *in casu* blijkbaar gebeurd is. Hierbij raken zij aan het evaluatiekader. Bijgevolg moet deze "gunst" gemotiveerd worden, transparant zijn en niet-arbitrair (onverantwoord onderscheid) uitgeoefend worden. De Raad neemt akte van de verklaring van de verwerende partij dat aan de verzoekende partij toch een 'officieuse' vrijstelling werd toegekend op basis van het EVC-dossier. Dit roept vragen op bij het niet-vrijstellen voor de 'repetitie' daar de omstandigheden (niet-vermelding als af te leggen) van de verzoekende partij na het EVC-verslag wat die deelproef betreft, dezelfde zijn als voor de deelproef 'luisterstages'.

Dit betekent dat, gelet op het precaire en arbitraire karakter van de officieuze vrijstelling voor een deelproef en het feit dat de Raad de eerste hypothese geloofwaardiger acht, minstens in de examenbeslissing moet gemotiveerd worden waarom (zonder aanvraag van de verzoekende partij, die overigens geen recht heeft op een vrijstelling op basis van het OER) toch geen officieuze vrijstelling voor deelproef 'repetitie' wordt gegeven in het licht van de bestaande documenten uit de EVC-procedure en de bevestiging van de eerste hypothese.

Gelet op het stilzwijgen in het EVC-verslag en de praktijk van gunstvrijstellingen voor deelproeven had de beroepsinstantie grondig en correct moeten uitleggen waarom de 'repetitie' ook niet officieus werd vrijgesteld en dus wel deel uitmaakte van de globale meesterproefbeoordeling. Dit impliceert dat zij op basis van het EVC-dossier in detail moet verantwoorden welke voor deze deelproef relevante competenties, in weerwil van de eerste hypothese, toch niet verworven zouden zijn. De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing zich beperkt tot irrelevant en juridische onjuiste argumenten betreffende de houding van de verzoekende partij. De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing thans niet op een rechtens afdoende wijze motiveert waarom de verzoekende partij mede beoordeeld moest worden op basis van de deelproef 'repetitie'.

Het middel is gegrond.

5.2. Gelet op het gegrond bevonden eerste middel, dient het tweede middel niet beantwoord te worden daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 27 maart 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 juni 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder met het redelijke argument dat het EVC-dossier, dat in de concrete omstandigheden van de zaak aan de grondslag blijkt te hebben gelegen van de autonome toekenning van een officieuze vrijstelling voor de deelproef "luisterstages", niet onmiskenbaar aangeeft dat de competenties verbonden aan de deelproef 'repetitie' niet verworven zouden zijn, en met het redelijke argument dat de formele motivering uit het EVC-dossier wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak moet doorwerken in de examenbeslissing.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 mei 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/051 - 16 mei 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Hebbende als raadsman meester [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 16 mei 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

De Raad merkt ambtshalve op dat de verwerende partij haar antwoordnota slechts heeft neergelegd of overgemaakt aan de Raad per datum van 9 mei 2014, zodat deze laattijdig is en dient te worden geweerd uit de debatten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij als niet geslaagd werd beschouwd voor een opleidingsonderdeel.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het tweede jaar bachelor [REDACTED].

Het beroep betreft de beslissing van 21 januari 2014 van de commissie waarbij de stage vroegtijdig werd stopgezet ten gevolge waarvan tegelijk de verzoekende partij als niet geslaagd werd beschouwd voor het opleidingsonderdeel Beroepspraktijk II.

De beslissing van de commissie werd per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 april 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II. 294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift expliciet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 mei 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/052 - 16 mei 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

Hebbende als raadsman meesters, kantoor houdende te, waar
keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 16 mei 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing van de Decaan van de faculteit Recht en Criminologie dd. 1 april 2014 waarbij de verzoekende partij een examentuchtsanctie werd opgelegd en tegen de beslissing van de Facultaire Interne Beroepscommissie van de faculteit Recht en Criminologie dd. 17 april 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de Rechten.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van de Decaan van de faculteit Recht en Criminologie van 1 april 2014 tot uitsluiting van de verzoekende partij van de examenperiode van het tweede semester, dat wil zeggen dat geen cijfers toegekend kunnen worden voor alle examens in de examenperiode van het tweede semester, wat inhoudt dat alle cijfers die reeds werden verworven zouden zijn voor werkcolleges van het tweede semester of jaaropleidingsonderdelen verloren gaan en dat geen examens of andere evaluatieproeven meer kunnen afgelegd worden in het tweede semester van dit academiejaar.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 april 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 17 april 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de grieven van de verzoekende partij enkel gericht zijn op de bijzaak en niet op het dragend motief van het vastgestelde plagiaat. Ook stelde de interne beroepscommissie dat de verzoekende partij in haar beroep erkende de teksten te hebben gekopieerd om hierin 'enige aanpassingen' te doen, wat zou aantonen dat zij de ideeën van andere auteurs heeft overgenomen zonder bronvermelding, wat dan overeenstemt met plagiaat. Verder merkte de interne beroepscommissie dat de bewuste tweede fase van de jaartaak een gequoteerd onderdeel is van de jaartaak van het opleidingsonderdeel [REDACTED], dat tegen een bepaalde datum moet afgewerkt zijn. Als laatste punt merkte de interne beroepscommissie op dat de verwijzing in de initiële examentuchtbeslissing naar de e-mail aan de notaris een overtollig motief betrof waarop de bestreden examentuchtbeslissing niet is gesteund. Gelet op de omvang van het plagiaat, oordeelde de interne beroepscommissie dat de omvang van de sanctie terecht is.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt per e-mail op 18 april 2014.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 april 2014 diende de verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 april 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 17 april 2014, meegedeeld op 18 april 2014. De verzoekende partij kon ten vroegste op 18 april 2014 kennis nemen van de beslissing op intern beroep. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennissname, *in casu* ten vroegste vanaf 19 april 2014.

Het beroep van 22 april 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennissname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het gericht is tegen de beslissing van de interne beroepscommissie daar de beroepsbeslissing door de devolutieve werking van het intern beroep in de plaats is getreden van de initiële studievoortgangsbeslissing.

4. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De verwerende partij werpt op dat het verzoekschrift geen duidelijke en niet-verwarde uiteenzetting bevat van de middelen zodat het onontvankelijk verklaard dient te worden.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift weliswaar zeer verwarrend is opgesteld, maar dat er toch voldoende juridisch middelen, hoe verwarrend ook, worden ingeroepen in het verzoekschrift, i.e. de uiteenzetting van de feiten en de bezwaren die afgesloten wordt met een handtekening. De Raad stelt voorts vast dat de verwerende partij uit het verzoekschrift zelf de middelen heeft afgeleid zodat zij zich in de door haar gegeven interpretatie heeft kunnen verdedigen.

Het verzoekschrift bevat aldus een minimale uiteenzetting van feiten en middelen zoals opgelegd wordt door artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs. De memorie van toelichting

bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk en wordt behandeld zoals het door de verwerende partij en de Raad begrepen wordt.

5. Grond van de zaak

- a. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het gelijkheidsbeginsel (verder in sommige opzichten geconcretiseerd naar een vermoeden van discriminatie op basis van etnische afkomst), het rechtszekerheidsbeginsel, het openbaarheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Argumenten van de verzoekende partij

Eerste onderdeel

Verzoekende partij betwist het motief over de intentie tot plagiaat daar waar zij stelt dat er weldegelijk een vergissing moet zijn gebeurd bij het indienen van de juiste fase omdat zij 'wel ongelooflijk' stom moet zijn om de derde fase al in te dienen in de tweede fase en omdat er wel vermelding is geweest van de masterproeven in de bibliografie van de laatste versie. Ook stelt de verzoekende partij dat het gegeven dat de ingediende tekst volstaat met fouten en onlogische zinsconstructies, nogmaals versterkt zou aantonen dat de ingediende tekst een 'zwak prototype' zou zijn geweest van hoe het eindproduct ervan eruit ging zien. Zij stelt in het bijzonder omtrent de intentie om 'bewust andermans werk voor de zijne te willen laten gelden' dat zij niet betwist dat zij deze pagina's heeft gekopieerd en opgeslagen in een WORD-bestand, maar dat zij deze werkwijze hanteert, gelet op het feit dat het Nederlands haar tweede taal is. Zij merkt op dat zij eerst verscheidene jaartaken i.v.m. het correct taalgebruik in juridisch werk consulteert en dat zij dit knip-en plakwerk verkeerdelyk opgeslagen heeft om het aansluitend verkeerdelyk door te sturen als haar tweede fase van haar originele jaartaak.

Zij stelt daarbij dat zij zich reeds bij het indienen van een bepaald bestand van de eerste fase had vergist, gelet op haar beperkte ervaring met het gebruik van het webplatform.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de assistente van het vak de studenten uiteen heeft gezet wat zij moeten doen om de eerste fase van de jaartaak af te leggen waarbij zij zeer duidelijk gemeld zou hebben dat enige bronvermelding nog niet aan de orde is, maar dat wie toch besloot om de bronnen te vermelden hierop niet zou worden gequoteerd. Hierbij verzoekt zij de betrokken assistente onder ede te horen over deze kwestie.

Derde onderdeel

Zij werpt verder een schending van het gelijkheidsbeginsel op. Zij verwijst naar twee jaartaken zonder enige vermelding van bronnen van twee andere studenten - die ook de les

volgen van de assistente - waarbij klaarblijkelijk geen sanctie zou opgelegd zijn, hoewel de assistente duidelijk zou toegelicht hebben dat het niet sluiten van de portfolio voor buitenstaanders gelijk zou staan aan plagiaat. Zij merkt voorts op dat zij de indruk heeft dat er een zekere willekeur in straffen van bepaalde personen is op basis van hun afkomst, ras of handicap.

Vierde onderdeel

Als laatste onderdeel werpt de verzoekende partij een schending van het openbaarheidsbeginsel op omdat de decaan in de initiële examentuchtbeslissing verwijst naar zijn rechtspraak in andere gevallen, waarbij de verzoekende partij geen inzage heeft gekend in deze eerdere rechtspraak.

Argumenten van de verwerende partij over alle onderdelen gezamenlijk

Verwerende partij stelt met betrekking tot het volledige eerste middel dat het in zijn geheel niet-ontvankelijk is daar het niet werd opgeworpen in het intern beroep en dat niets de verzoekende partij belette om deze grieven reeds aan te voeren in het kader van het intern beroep en deze grieven bovendien de openbare orde niet raken. Ook herhaalt de verwerende partij dat het eerste middel onontvankelijk voorkomt bij gebrek aan uiteenzetting. Zij stelt ook dat verzoekende partij op geen enkele wijze aantoon hoe de bestreden beslissing van de interne beroepscommissie een schending zou inhouden van de ingeroepen beginselen.

Verder stelt de verwerende partij dat het middel feitelijke grondslag mist waar zij stelt dat door de assistente werd meegedeeld dat in de eerste fase "*enige bronvermelding nog niet aan de orde is*" en de verzoekende partij op basis daarvan het horen onder ede verzoekt van de assistente, nu het vermeende plagiaat *in casu* zich situeert in de tweede fase van de jaartaak. Bovendien herhaalt de verwerende partij dat de studenten reeds vanaf de eerste fase van de jaartaak er op werden gewezen dat zij alle bronnen dienden te vermelden conform de omschrijving van de jaartaak. Gelet op het feit echter dat de werkcolleges i.v.m. verwijzingen en afkortingen slechts konden plaatsvinden deels na de deadline van de eerste fase van de jaartaak, werd door de assistente gemeld dat de studenten voor wat betreft de eerste fase nog niet beoordeeld zouden worden op het al dan niet correct gebruik van de verwijzingen en afkortingen. Ook stelt de verwerende partij dat het de eigen verantwoordelijkheid is van elke student om na te gaan of zij de juiste en finale versie indient.

Wat betreft de opgeworpen schending van het gelijkheidsbeginsel stelt de verwerende partij dat er geen sprake kan zijn van een schending nu men zich niet op een andere onwettige situatie kan beroepen om een eigen onwettige toestand te bekomen of bestendigd te zien. Bovendien stelt de verwerende partij dat het verschil in behandeling betrekking heeft op verschillende situaties.

5.1.2. Beoordeling door de Raad over alle onderdelen gezamenlijk

De Raad dient niet zelf te oordelen of er effectief plagiaat werd gepleegd, maar dient enkel na te gaan of de verwerende partij niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen, rekening houdende met de omstandigheden en de gegevens van het dossier.

Uit de neergelegde stukken blijkt – en de verzoekende partij betwist als zodanig de feitelijke elementen niet – dat er weliswaar met aangepaste randnummering (los van de vraag of de aangepaste nummering al dan niet automatisch gebeurde) zonder enige bronvermelding enerzijds drie pagina's letterlijk werden overgenomen uit andermans Masterproef en dat anderzijds twee pagina's grote gelijkenissen vertonen met nog iemand anders Masterproef waarbij enkele passages eigenhandig reeds werden aangevuld. De Raad stelt vast dat de verwerende partij daarbij geoordeeld heeft dat het niet geloofwaardig overkwam dat één en ander zou berusten op een vergissing door het indienen van een voorlopige verkeerde kopie. De Raad is daarbij van oordeel dat de verzoekende partij niet afdoende bewijst of aanneembaar maakt dat zij louter per vergissing een verkeerde werkversie van haar tweede fase van de jaartaak zou hebben ingediend, zodat het de Raad voorkomt dat het oordeel van

de beroepsinstantie over het intentioneel element van het plagiaat niet onredelijk, noch kennelijk onredelijk is.

Ten overvloede bevestigt de Raad dat het de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij is om na te gaan of zij de juiste versie van haar taak indient, te meer daar zij *in casu* aangeeft reeds bij het indienen van de eerste fase een vergissing te hebben begaan bij het indienen van een bepaald bestand van de jaartaak.

De Raad stelt voor het overige vast dat het eerste middel voor wat betreft het tweede, het derde en het vierde onderdeel, niet eerder werd opgeworpen in het intern beroep, zodat deze onderdelen onontvankelijk zijn. Om deze reden dient ook het verzoek tot het horen van de getuige te worden afgewezen.

Het middel is gedeeltelijk ontvankelijk, maar ongegrond.

- b. De verzoekende partij beroep zich verder in een tweede middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, verder geconcretiseerd naar het beginsel van het gewekte vertrouwen en het legaliteitsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de examentuchtsanctie disproportioneel zou zijn voor het verkeerdelyk indienen van de tweede fase. Zij wijst daarbij op drie punten: 1) het niet-definitieve karakter van de tweede fase van de jaartaak, 2) het feit dat er geen rekening zou zijn gehouden met het gegeven dat zij een generatiestudent is van vreemde afkomst en 3) dat er verkeerdelyk zou worden beweerd door de interne beroepscommissie dat verzoekende partij ideeën zou hebben overgenomen zonder bronvermelding daar waar verzoekende partij stelt dat er weldegelijk bronvermelding was doch enkel geen vermelding van de desbetreffende masterproeven.

Verwerende partij stelt dat het middel als gedeeltelijk onontvankelijk dient te worden afgewezen daar waar het steunt op een vermeende schending van het vertrouwens- en het legaliteitsbeginsel nu deze voor het eerst worden ontwikkeld in het kader van huidige procedure, daarnaast herhaalt verwerende partij dat het middel onontvankelijk voorkomt bij gebreke aan uiteenzetting.

Zij stelt voorts dat de interne beroepscommissie in alle redelijkheid, rekening houdende met de omstandigheden van het dossier de opgelegde sanctie heeft kunnen bevestigen.

Zij meent dat, hoewel de verzoekende partij thans het enigszins anders zou willen laten uitschijnen, het duidelijk is dat de feiten, de aard en de omvang van het plagiaat niet worden betwist. Zij stelt ook dat het niet onredelijk is dat de interne beroepsinstantie in deze omstandigheden heeft vastgesteld dat de intentie zonder meer aanwezig was. Zij stelt dat werd vastgesteld dat een groot deel van de jaartaak zonder meer letterlijk werd overgenomen uit de twee aangehaalde Masterproeven, zonder correcte bronverwijzing, zodat moeilijk kan worden volgehouden dat een dergelijke werkwijze niet bewust of niet intentioneel zou zijn gebeurd. Het feit dat de verzoekende partij naar eigen zeggen per vergissing een fout bestand zou hebben ingediend, is volgens de verwerende partij onvoldoende om dit intentioneel element te weerleggen.

Zij wijst er ook op dat de verzoekende partij intensief begeleid werd bij het schrijven van de jaartaak door middel van zeer uitgebreid studiemateriaal met sterke aandacht voor de juiste verwerking van geconsulteerde bronnen en de vermelding hiervan, zodat hierover geen misverstand kon bestaan.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad benadrukt dat het aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toekomt om de passende sanctie te bepalen voor examentuchtfeiten. Alleen wanneer er een kennelijke

wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie is er sprake van een onrechtmatige sanctie.

In casu staat vast dat en wordt er niet betwist door de verzoekende partij dat er pagina's werden gekopieerd en overgenomen zonder correcte bronvermelding. Zelfs al neemt de Raad aan dat de student slechts een eerstejaarsstudent is in het hoger onderwijs, dan kan niet gesteld worden dat de opgelegde sanctie de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, temeer gelet op het feit dat verzoekende partij bijzonder intensief werd begeleid bij het maken van de jaartaak en een duidelijke toelichting had verkregen in de instructies op het elektronisch leerplatform, het handboek bij het opleidingsonderdeel en in de PPT-presentatie naar aanleiding van de werkcolleges, met een duidelijke omschrijving van wat plagiaat is en een duidelijke nadruk op de mogelijke sancties ingeval van plagiaat, wat overigens niet wordt ontkend door de verzoekende partij. De Raad wijst er bovendien op dat de verzoekende partij wist of behoorde te weten dat elke fase beoordeeld zou worden. Zo merkt de Raad op dat in de 'omschrijving van de jaartaak' herhaaldelijk duidelijk staat aangegeven wanneer de student beoordeeld wordt:

- "Punt 3. De timing & afgifte van de taak
... De student wordt na elke fase en ook op het eindresultaat beoordeeld."
- "Punt 4. De verrekening van de cijfers
...De student wordt, wat betreft de jaartaak, beoordeeld na elke fase alsmede op het eindresultaat. ...
Wat betreft de jaartaak, wordt iedere tussentijdse fase beoordeeld."

De opgelegde examentuchtsanctie, *in casu* de op één na lichtste sanctie, kan volgens de Raad dan ook niet worden aanzien als onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

De Raad stelt voorts vast dat het tweede middel voor zover het stoelt op een vermeende schending van het vertrouwens- en het legaliteitsbeginsel, onontvankelijk voorkomt nu het niet eerder werd opgeworpen in het intern beroep door de verzoekende partij.

Het middel is gedeeltelijk ontvankelijk, maar ongegrond.

- c. In een derde middel beroeft de verzoekende partij zich op de schending van het legaliteitsbeginsel, een schending van de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals op een schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Argumenten van de verzoekende partij

Eerste onderdeel

In een eerste onderdeel werpt de verzoekende partij een schending van het legaliteitsbeginsel op daar waar zij meent dat de beslissing van de interne beroepscommissie op een onvoldoende rechtsgrond zou steunen.

Tweede onderdeel

Vervolgens stelt de verzoekende partij als tweede onderdeel van het derde middel een schending van het onpartijdigheidsbeginsel in. Zij stelt dat de bewoordingen van de motivering in het proces-verbaal van de interne beroepscommissie een partijdige weergave zou zijn van de feiten, daar waar de tweede en derde pagina van het proces-verbaal identiek zijn aan de eerste en tweede pagina van de motivering in de eerste beslissing.

Derde onderdeel

Ten derde haalt de verzoekende partij een schending aan van de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. De verzoekende partij verwijst daarbij naar artikel OER. De verzoekende partij haalt daarbij aan dat er geen sprake zou zijn van een bewuste poging om de assistente te bedriegen en andermans werk als eigen werk in te dienen, dat de tweede fase van de jaartaak een niet-definitieve versie is van de jaartaak en het gegeven dat hij geen ervaring heeft als generatiestudent aan de universiteit. Zij meent dat de aard en de omvang van het plagiaat weliswaar aantoonbaar zou zijn indien men geen rekening zou houden met het verkeerdelijk indienen van het pdf-bestand, waarbij de verzoekende partij als reden van zijn beroepsschrift herhaalt dat hij een verkeerd bestand heeft ingediend.

In haar wederantwoordnota vult de verzoekende partij haar argumentatie aan met de opmerking dat zij geen rapport heeft gezien waaruit '*de ernst van het (vermeende) plagiaat zou moeten blijken*', waarbij zij poneert dat het een loutere bewering is dat de student omstandig van externe bronnen heeft overgenomen zonder enige bronvermelding met de bedoeling een juist oordeel over haar kennis, inzicht en/of vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk te maken.

Argumenten van de verwerende partij over alle onderdelen gezamenlijk.

Verwerende partij stelt dat het derde middel vooreerst gedeeltelijk onontvankelijk voorkomt bij gebrek aan uiteenzetting. Ondergeschikt meent de verwerende partij dat de opgeworpen schending van het legaliteitsbeginsel ingevolge het niet steunen op een voldoende rechtsgrond, grondslag mist nu de bestreden beslissing haar grondslag vindt in artikel OER.

Wat betreft de opgeworpen schending van het onpartijdigheidsbeginsel en de formele en materiële motiveringsplicht, stelt de verwerende partij dat de integrale weergave van de initiele beslissing in de bestreden beslissing van de interne beroepscommissie, slechts wordt weergegeven in de feitelijke uiteenzetting en geenszins in de uiteengezette motivering, daar waar duidelijk de beslissing van de interne beroepscommissie een eigen beoordeling en aldus motivering bevat. Bovendien benadrukt de verwerende partij dat er niets aan in de weg staat dat de interne beroepscommissie zich de motivering van de eerste beslissing eigen maakt en zich daarbij aansluit, indien zij tot hetzelfde besluit komt.

5.3.2. Beoordeling door de Raad over alle onderdelen gezamenlijk

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing een voldoende en duidelijke rechtsgrond vindt in artikel OER.

De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie de motieven van de eerste beslissing als feitelijk gegeven opneemt in de bestreden beslissing. De Raad stelt verder vast dat de grieven van de verzoekende partij opgenomen zijn. De Raad is van oordeel dat de beide standpunten gehoord werden en dat de interne beroepscommissie vervolgens tot een eigen beoordeling is gekomen. Het loutere feit dat de interne beroepscommissie tot dezelfde beoordeling is gekomen als door de eerste instantie toont niet aan dat de interne beroepscommissie partijdig zou zijn. De verzoekende partij toont voor het overige niet concreet aan dat de interne beroepsinstantie niet tot een onafhankelijk en onpartijdig oordeel is gekomen. De Raad oordeelt dan ook dat er geen schending is van het onpartijdigheidsbeginsel.

Met betrekking tot de in de wederantwoordnota geformuleerde opmerking van de verzoekende partij dat zij '*geen rapport zou hebben gezien waaruit de ernst van het vermeende plagiaat zou moeten blijken*', is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij tijdens het onderhoud met de decaan uitdrukkelijk op de verschillende pagina's en de overgenomen stukken werd gewezen met daarbij benadrukking van de omvangrijke overnames. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij dit niet formeel heeft betwist in het intern beroep. Nog in het intern beroep noch in het huidig beroep haalt de verzoekende partij aan geen 'rapport' te hebben ontvangen omtrent de omvang van het aangehaalde plagiaat.

Zelfs indien aangenomen wordt dat deze bijkomende grief ontvankelijk zou zijn, dan is deze evenwel ongegrond. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij in het kader van het intern beroep gewezen is op de feitelijkheden – uit de stukken blijkt immers dat in het onderhoud met de decaan de feitelijke elementen voorgelegd geweest zijn, – die zij overigens niet betwist heeft, zodat zij thans niet overtuigend kan voorhouden dat zij de omvang van de overnames niet kende of kon kennen en dat deze dus niet zou vaststaan. Het is dan ook niet noodzakelijk een rapport over te maken. De Raad stelt voorts vast dat de beslissing afdoende gemotiveerd is en voldoende duidelijk aangeeft op welke feitelijke en juridische gronden de examentuchtsanctie werd genomen. De Raad verwijst voor wat de motivering betreft eveneens naar zijn beoordeling van het eerste middel.

Het middel is ontvankelijk, maar ongegrond.

- d. In een vierde en laatste middel beroept de verzoekende partij zich op een schending van de substantiële vormvereisten.

5.4.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij werpt op dat zij, gelet op de korte beroepstermijn, verwacht had dat zij zou worden verwittigd bij aangetekende zending van de zitting van de interne beroepscommissie. Gelet op het gegeven dat zij destijs een bezoldigde studentenjob uitoefende, vernam zij pas laattijdig de mogelijkheid om gehoord te worden. Zij verwijst daarbij aanvullend in haar wederantwoordnota naar artikel 7 van het Tuchtreglement.

Daarnaast merkt zij op dat de beslissing van de interne beroepscommissie niet door alle aanwezige ZAP-leden werd ondertekend. In de antwoordnota voegt zij daaraan toe dat daardoor niet zou kunnen worden vastgesteld of alle commissieleden aanwezig waren bij de hoorzitting.

Verwerende partij stelt dat er geen enkel wetskrachtig of reglementair voorschrift een vormvereiste, laat staan een substantiële vormvereiste, oplegt noch voor wat betreft de beslissing zelf, noch voor wat betreft de mededeling van de datum van de bijeenkomst van de facultaire interne beroepscommissie. Zij stelt dat de bijeenkomst tijdig werd aangekondigd per email en dat het feit dat de verzoekende partij nalaat zijn mailbox te controleren, niet aan de verwerende partij kan worden aangerekend. Verder stelt de verwerende partij dat de interne beroepscommissie rechtsgeldig was samengesteld, dat dit bovendien een collegiaal orgaan zou zijn dat haar beslissing bij consensus neemt waarbij de omstandigheid dat enkel de voorzitter en de secretaris de beslissing ondertekenen, daaraan niets afdoet.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij erin geslaagd is om tijdig een intern beroep in te dienen. De verzoekende partij beklaagt zich erover niet per aangetekende zending te zijn opgeroepen voor deze zitting. De Raad stelt echter vast dat het Onderwijs- en Examenreglement van de onderwijsinstelling hieromtrent geen vormvereisten oplegt. Het tuchtreglement waarnaar door de verzoekende partij verwezen wordt is niet van toepassing daar het *in casu* een examentuchtsanctie betreft en geen gewone tuchtsanctie. De Raad merkt hierbij op dat de uitnodiging om gehoord te worden werd toegestuurd aan het-e-mailadres van de student. Het is de verantwoordelijkheid van de verzoekende partij om, indien zij een intern beroep indient, waakzaam te zijn op haar post, zowel per gewone post als digitaal.

Ook wat betreft de vormvoorschriften van de bestreden beslissing dient de Raad vast te stellen dat het OER geen enkel vormvoorschrift oplegt omrent de ondertekening van de beslissing door alle leden van de interne beroepscommissie. De Raad stelt bovendien vast op basis van de neergelegde stukken zonder dat het tegendeel blijkt dat de interne beroepscommissie correct en rechtsgeldig samengesteld was.

Het middel is ontvankelijk, maar ongegrond.

5.5. Het bij de Raad ingestelde beroep is gedeeltelijk ontvankelijk, maar ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van gedeeltelijk ontvankelijk doch ongegrond is.

De examentuchtbeslissing van 1 april 2014 en de beslissing van 17 april 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig VUB 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 16 mei 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groot

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 19 juni 2014

Rolnr. 2014/066 - 19 juni 2014

Inzake
wонende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 juni 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij een onvoldoende kreeg voor het opleidingsonderdeel 'Stage I'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor secundair onderwijs.

Het beroep betreft de beslissing 'onvoldoende' voor het opleidingsonderdeel Stage I.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing op datum van 6 juni 2014 werd het intern beroep niet-ontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er op dat moment nog geen sprake is van een studievoortgangsbeslissing, dat er enkel een melding is dat er een onvoldoende is. Het intern beroep werd als voorbarig en onontvankelijk afgewezen.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 2 juni 2014 diende verzoekende partij eveneens een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad onderzoekt ambtshalve of het voorwerp een studievoortgangsbeslissing is in de zin van artikel I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs.

Op basis van artikel van het OER van de onderwijsinstelling behoort het tot de bevoegdheid van de examencommissie om de resultaten definitief vast te leggen met het oog op het toekennen van een creditbewijs.

In casu is de examencommissie nog niet samengekomen en is dit pas voorzien voor 26 juni 2014 met officiële bekendmaking van de resultaten op 27 juni 2014. Pas na deze officiële bekendmaking start de vervaltermijn tot het aantekenen van vooreerst het intern beroep voor de student en desgevallend naderhand aansluitend extern beroep bij de Raad. Uit deze elementen volgt dat er thans nog geen examenbeslissing van de bevoegde examencommissie vorhanden is, zodat er ook geen voorwerp is waarvoor de Raad bevoegd is.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 juni 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/067 - 19 juni 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de,
met zetel te

hebbende als raadsman meester,
kantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 19 juni 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij een onvoldoende kreeg voor het opleidingsonderdeel Stage.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs (.....)

Het beroep betreft de mededeling van de toekenning 'onvoldoende' voor het opleidingsonderdeel stage.

3.2. De stukken van het dossier laten niet toe met zekerheid vast te stellen of en op welke manier door de verzoekende partij een intern beroep is ingesteld bij de onderwijsinstelling. Verzoekende partij stelde vermoedelijk op onbepaalde datum een intern beroep in bij de onderwijsinstelling.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 3 juni 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

2. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad onderzoekt ambtshalve of het voorwerp een studievoortgangsbeslissing is in de zin van artikel I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs.

Op basis van artikel van het OER van de onderwijsinstelling behoort het tot de bevoegdheid van de examencommissie om de resultaten definitief vast te leggen met het oog op het toekennen van een creditbewijs;

In casu is de examencommissie nog niet samengekomen en is er nog geen beslissing van de examencommissie tussengekomen noch gepubliceerd. Pas na deze officiële bekendmaking start de vervaltermijn voor het aantekenen van vooreerst intern beroep voor de student en desgevallend naderhand aansluitend extern beroep bij de Raad. Uit deze elementen volgt dat er thans nog geen examenbeslissing van de bevoegde examencommissie vorhanden is, zodat er ook geen voorwerp is waarvoor de Raad bevoegd is.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 19 juni 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,
Bertel De Groote	Jean Goossens
De secretarissen,	Jan Geens
David Keyaerts	Nele Laseure

Zitting van 7 juli 2014

Rolnr. 2014/071 - 7 juli 2014

Inzake
wонende te

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel

hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij 0/20 behaalde voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef Orkestdirectie' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de muziek.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef Orkestdirectie'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 7 februari 2014 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 11 februari 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

In de interne beroepsbeslissing werd gesteld dat het niet in strijd is met het examenreglement dat de verzoekende partij door drie verschillende jury's beoordeeld werd. De juryleden worden immers gekozen uit een 'pool'. De nadruk wordt gelegd op de competenties van de jury en niet van de individuele leden, zodat de kwaliteit van de

beoordeling kan worden gewaarborgd. Op die manier wordt ook de objectiviteit van de nieuwe beoordeling gewaarborgd.

Verder wordt in de beslissing op intern beroep aangegeven dat de studiefiche duidelijk stelt dat een student op de vier onderdelen moet slagen om een voldoende te kunnen behalen en dat er voor het totale opleidingsonderdeel een holistisch punt wordt gegeven. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de quotering niet als een gewogen gemiddelde van deelresultaten, maar als het equivalent van een niet-numeriek resultaat 'onvoldoende' kan worden beschouwd.

De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij werd vrijgesteld van de luisterstage en dus maar drie onderdelen moest afleggen. De beslissing stelde eveneens dat uit de pv's van de juryverslagen blijkt dat de verzoekende partij een voldoende behaalde voor de kritische reflectie en voor de vaardigheidsproef (het concert). De beide jury's waren evenwel van oordeel dat de verzoekende partij voor de twee bijgewoonde repetities een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat voor drie competenties de verzoekende partij een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat uit het juryverslag m.b.t. het concert blijkt dat de verzoekende partij voor twee van deze competenties op de grens zat tussen voldoende en onvoldoende (slagtechniek en interpretatie). De beslissing verwees ook naar het vademecum waarin wordt aangegeven dat het onderdeel examenrepétitie een aandeel heeft van 50% in de holistische totaalscore. De beslissing stelde dan ook dat de verzoekende partij niet voor alle onderdelen slaagde en dat de eindscore van 0/20 dus gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 13 februari 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 februari 2014 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit nr. 2014/014 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 11 februari 2014 op grond van volgende overwegingen:

"Evenwel had de verzoekende partij ook een aantal EVC's verworven, op grond waarvan zij vrijgesteld werd van alle opleidingsonderdelen behalve twee, waaronder het opleidingsonderdeel Masterproef. Wat deze laatste betreft, stelt het verslag:

"De kandidaat heeft aangegeven dat in hij in zijn basisopleiding geen ervaring heeft opgedaan in het schrijven van scripties op het niveau van de masteropleiding. Zijn in het dossier opgenomen teksten voldoen volgens de commissie niet als bewijs van verworvenheid van de competenties behorend bij het reflectieve deel van de masterproef".

De commissie maakt bijkomende opmerkingen. Zij adviseert, voor wat betreft de Masterproef, het schrijven van een scriptie op masterniveau (de scriptie zou dan tevens kunnen gelden als voor het andere opleidingsonderdeel waarvoor de verzoekende partij geen vrijstelling had gekregen) en om zijn concert van de zesde symfonie van Beethoven te laten gelden als praktische proef.

Op grond daarvan krijgt hij geen vrijstelling voor de Masterproef.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat de verzoekende partij evenwel niet voor alle onderdelen van de Masterproef geëvalueerd werd: zij was vrijgesteld van het "luik 1b: specifieke kwalificaties hoofddiscipline directie: stages, arrangement, orkestratie of eigen compositie". Blijkbaar heeft de verwerende partij in het gekwalificeerd verslag voorafgaand aan de EVC beslissing aanleiding gezien om de verzoekende partij van dat onderdeel vrij te stellen.

Waarom de verzoekende partij dan wel nog het deel 'Repetitie' diende te volgen, is in het licht van het advies en de opmerkingen van het verslag van de EVC commissie niet geheel duidelijk. In haar opmerkingen adviseert de EVC-commissie dat de verzoekende partij "[haar] concert van Beethovens Zesde Symfonie te doen gelden als praktisch deel van de masterproef". Daaruit blijkt niet dat de adviescommissie meer bedoeld heeft dan de vaardigheidsproef (het uitvoeren van het concert). Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat het voor de verzoekende partij duidelijk was bij haar inschrijving dat zij ook het onderdeel 'repetitie' diende te volgen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Het kan zijn dat de verwerende partij van oordeel was dat de verzoekende partij het onderdeel 'repetitie' diende te volgen, maar dan dient zij dit wel aan te tonen."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op 27 maart 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

De beroepsbeslissing stelde dat uit het dossier van de EVC-commissie duidelijk blijkt dat de eindcompetenties voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef Orkestdirectie' onvoldoende aanwezig waren en dat het dus volledig (24 studiepunten) moest gevuld worden. De beslissing stelde dat de inhoudelijke suggesties van de EVC-commissie niet uitsluiten dat sommige deelproeven toch afgelegd moeten worden. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij zich ook voor 24 studiepunten ingeschreven heeft, maar als gunst werd vrijgesteld van de luisterstage omdat dit evident is. De beslissing stelde voorts dat de verzoekende partij nooit een vrijstelling voor het deel 'repetitie' gevraagd heeft, en het ook als zodanig afgelegd heeft. Bijgevolg moet de verzoekende partij drie onderdelen afleggen. De beslissing stelde voorts dat het niet in strijd is met het examenreglement dat de verzoekende partij door drie verschillende jury's beoordeeld werd. De juryleden worden immers gekozen uit een 'pool'. De nadruk wordt gelegd op de competenties van de jury en niet van de individuele leden, zodat de kwaliteit van de beoordeling kan worden gewaarborgd. Op die manier wordt ook de objectiviteit van de nieuwe beoordeling gewaarborgd.

Verder wordt in de beslissing op intern beroep aangegeven dat de studiefiche duidelijk stelt dat een student op de vier onderdelen moet slagen om een voldoende te kunnen behalen en dat er voor het totale opleidingsonderdeel een holistisch punt wordt gegeven. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de quotering niet als een gewogen gemiddelde van deelresultaten, maar als het equivalent van een niet-numeriek resultaat 'onvoldoende' kan worden beschouwd. De beslissing stelde eveneens dat uit de pv's van de juryverslagen blijkt dat de verzoekende partij een voldoende behaalde voor de kritische reflectie en voor de vaardighedsproef (het concert). De beide jury's waren evenwel van oordeel dat de verzoekende partij voor de twee bijgewoonde repetities een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat voor drie competenties de verzoekende partij een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat uit het juryverslag m.b.t. het concert blijkt dat de verzoekende partij voor twee van deze competenties op de grens zat tussen voldoende en onvoldoende (slagtechniek en interpretatie). De beslissing verwees ook naar het vademecum waarin wordt aangegeven dat het onderdeel examenrepetitie een aandeel heeft van 50% in de holistische totaalscore. De beslissing stelde dan ook dat de verzoekende partij niet voor alle onderdelen slaagde en dat de eindscore van 0/20 dus gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 27 maart 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 4 april 2014 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit nr. 2014/049 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 27 maart 2014 op grond van volgende overwegingen:

"De Raad merkt op dat, niettegenstaande het eigenlijke onderliggende voorwerp van het beroep een examenbeslissing is, zijn beoordeling niet los kan gezien worden van het resultaat van de door de verzoekende partij opgestarte EVC-procedure. Uit de stukken blijkt dat de verzoekende partij een onvoldoende scoorde voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef' als gevolg van een onvoldoende voor de deelproef 'repetitie'.

De Raad stelt vast dat in dit dossier verwarring is ontstaan door de verkeerde indruk, die de EVC-beoordelingscommissie met haar EVC-verslag (zgn. bijkomende opmerkingen bij het bekwaamheidsonderzoek) en beslissing over de bewijzen van bekwaamheid heeft gewekt. De Raad herinnert eraan dat een EVC-procedure erop gericht is om op basis van werkervaring verworven competenties te laten erkennen, wat leidt tot een bewijs van bekwaamheid voor specifieke competenties. Op basis van

een bewijs van bekwaamheid (steunende op die competenties) kan men dan vrijstellingen voor opleidingsonderdelen bij een onderwijsinstelling van de associatie aanvragen en mogelijkerwijs bekomen, wat dan weer een andere autonome beoordeling is (zie Art. EVC-reglement).

Dit impliceert volgens de Raad dat de EVC-beoordelingscommissie haar onderzoek en beoordeling kan en moet richten op competenties en niet op opleidingsonderdelen. De Raad stelt in casu vast dat de EVC-beoordelingscommissie in het verslag onterecht, minstens impliciet, reeds vooruitloopt op de beslissing inzake het al dan niet toekennen van bepaalde vrijstellingen door explicet de verworven competenties (die als dusdanig overigens niet eens vermeld worden) te koppelen aan opleidingsonderdelen. Zo wordt een lijst opleidingsonderdelen vermeld waarvoor de competenties verworven zijn, wat de indruk wekt dat de verzoekende partij daarvoor in die procedure reeds een vrijstelling vraagt en krijgt. Het mag dan wel zijn dat de verzoekende partij de betrokken opleiding enkel kan volgen bij de verwerende partij, die ook namens en voor rekening van de de EVC-beoordeling gemaakt heeft, maar dat betekent nog niet dat de beide procedures minstens impliciet vermengd mogen worden. Die verkeerde indruk wordt volgens de Raad versterkt doordat het EVC-verslag enkel op basis van het gesprek met de kandidaat en de lacunes in het dossier aangeeft dat "de competenties" verbonden aan de opleidingsonderdelen 'Masterproef Orkestdirectie' en 'kunstfilosofie' niet verworven zijn en in het EVC-verslag aangeeft dat de kandidaat zich voor het behalen van het Masterdiploma moet inschrijven en voldoende credits behalen voor de onderdelen 'Masterproef' en 'Kunstfilosofie'.

In deze omstandigheden is het relevant om erop te wijzen dat de EVC-commissie meent dat de competenties verbonden aan het opleidingsonderdeel 'Masterproef' niet afdoende bewezen zijn zonder echter ondubbelzinnig aan te duiden over welke competenties het precies gaat (zie stuk 17 verzoekende partij). Daarmee wordt op het eerste gezicht de indruk gewekt dat alle competenties verbonden aan voormeld opleidingsonderdeel niet verworven zijn. De Raad stelt echter vast dat deze eerste indruk door twee feitelijke vaststellingen genuanceerd moet worden.

De motivering, in samenhang met het dossier, sluit naar het oordeel van de Raad niet uit dat bepaalde, voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef' relevante, competenties verworven kunnen zijn. Het is in deze zaak niet betwist dat niet alle competenties verworven zijn. Dit sluit evenwel niet uit dat sommige competenties wel verworven kunnen zijn. De Raad stelt vast dat in de (formele) motivering van de beslissing naar aanleiding van het bekwaamheidsonderzoek de facto en de iure geen "vrijstelling" gegeven wordt voor 'Masterproef' omdat de verzoekende partij heeft aangegeven dat zij geen ervaring heeft opgedaan in het schrijven van scripties op het niveau van de masteropleiding en daar de in het dossier opgenomen teksten niet voldoen als bewijs van verworvenheid van de competentie behorende bij het reflectieve deel van de masterproef. In het EVC-verslag maakt de EVC-commissie enkel melding van het feit dat de met voormeld opleidingsonderdeel verbonden competenties niet behaald werden zonder daarin precies aan te geven over welke competenties het gaat. De Raad merkt voorts op dat het EVC-verslag, dat verwijst naar "het schrijven van scripties" en "het reflectieve deel van de masterproef" wel explicet aangeeft dat verzoekende partij de deelproeven 'vaardigheidsproef' (i.e. concert) en 'kritische reflectie' (tevens relevant geacht voor het opleidingsonderdeel 'kunstfilosofie') moet afleggen zonder de andere in de studiefiche 'Masterproef' opgenomen deelproeven te vermelden. Daaruit kon de verzoekende partij rechtmatig afleiden dat de competenties voor deze twee deelproeven als niet-verworpen werden beschouwd. Uit het voorgaande kon de verzoekende partij met zekerheid vooraf weten dat de beoordeling van de 'Masterproef' minstens zou steunen op twee deelproeven, in het bijzonder gelet op de inhoudelijke suggesties in het verslag. Over de andere in de studiefiche 2013-2014 voor 'Masterproef' vermelde proeven, met name repetitie en luisterstages, is volgens de Raad vooraf niets bekend zodat de verzoekende partij zich in een uiterst onzekere positie bevindt. Het is, gelet op de omstandigheden van het dossier (onduidelijkheid over twee deelproeven als gevolg van de formulering van het EVC-

verslag en het officieuze autonome handelen van de verwerende partij: zie infra), normaal dat verzoekende partij pas na het kennen van de eindbeoordeling het evaluatiekader (op basis van drie deelproeven) betwist in een beroepsprocedure zoals zij ook gedaan heeft. Het feit dat de verzoekende partij een repetitie gehouden heeft, is niet ongewoon en laat niet toe te besluiten dat de student de deelproef 'repetitie' zonder meer heeft afgelegd. Het is naar het oordeel van de Raad immers een normale voorbereiding op een andere deelproef, met name het concert. Het is ook niet zo dat de verzoekende partij uit de aanwezigheid van juryleden bij de repetitie had moeten afleiden dat de repetitie ook als deelproef zou gelden. Het zou immers ook als een vorm van begeleiding van de verzoekende partij kunnen beschouwd worden. Uit geen enkel stuk blijkt voorts dat er vooraf een overleg geweest is over deze "vrijstellingen" en dus over de definitieve concrete inhoud van het beoordelingskader. De Raad wijst erop dat de verwerende partij in gebreke blijft om op een overtuigende wijze (bv. stukken) het voorafgaand overleg over de deelproeven aan te tonen. De Raad is van oordeel dat het 'overleg' niet afgeleid kan worden uit het feit dat de verzoekende partij de deelproef zou hebben afgelegd en hieromtrent geen probleem zou hebben gehad. Evenmin blijkt het uit het feit dat de verzoekende partij niet de vraag zou hebben gesteld waarom hij geen luisterstage heeft moeten doen. De Raad wijst erop dat er daardoor twee hypotheses denkbaar zijn: (1) de twee andere deelproeven moeten niet afgelegd worden; (2) de twee andere deelproeven moeten wel afgelegd worden. In de eerste hypothese wordt een groter gewicht toegekend aan de EVC-documenten. In de tweede hypothese wordt een groter gewicht toegekend aan de strikte toepassing van de ECTS-fiche.

De Raad stelt vast dat de beroepsbeslissing aangeeft dat uit hetzelfde EVC-dossier blijkt dat verzoekende partij toch de competenties voor de deelproef 'luisterstages'(ECTS-fiche 'Masterproef' (orkestpraktijk)(2013-2014)) bereikt heeft en dus vanzelfsprekend een 'vrijstelling' voor deze deelproef, die door de opleiding klaarblijkelijk ook voorafgaand zonder aanvraag toegekend werd, verdiend heeft. Uit deze handelswijze blijkt dat wat betreft het al dan niet moeten afleggen van een deelproef door de verwerende partij toch belang gehecht werd aan de EVC-procedure, waaruit dan volgens de verwerende partij in het kader van de concrete examenbeoordeling blijkt dat competenties toch verworven zouden zijn. Deze beoordeling (i.e. de vrijstelling) wijst er volgens de Raad op dat de beroepsinstantie aanvaardt dat het resultaat van de EVC-procedure uiteindelijk enkel de competenties waarop twee deelproeven betrekking hebben als niet-verworven aanmerkt, met name 'repetitie' en 'luisterstages'. De Raad ziet niet hoe de verwerende partij anders tot die gunst kon komen. De theoretische optie van de bovenvermelde tweede hypothese komt daardoor in het gedrang. De Raad wijst er immers op dat deze handelswijze het bestaan van de eerste hypothese bevestigt. De verzoekende partij speelt daarin geen enkele actieve rol.

De Raad stelt immers vast dat het opleidingsonderdeel 'Masterproef' 24 studiepunten omvat zonder aanduiding van deelopleidingsonderdelen met respectieve studiepunten (zie ECTS-fiche). De Raad stelt ook vast dat artikel OER bepaalt dat een vrijstelling gevraagd kan worden voor een opleidingsonderdeel of een deelopleidingsonderdeel. De Raad merkt op dat in de ECTS-fiche (2013-2014) wel melding gemaakt wordt van vier deelproeven, maar niet van deelopleidingsonderdelen: een vaardigheidsproef (het examenconcert), een repetitie, een kritische reflectie en twee luisterstages. Uit het voorgaande volgt dat de verzoekende partij in beginsel op basis van het OER geen officiële vrijstelling kon vragen voor de deelproeven, dus ook niet voor het onderdeel 'repetitie'. Het kan bijgevolg niet aan de verzoekende partij worden verweten dat zij geen vrijstelling aangevraagd zou hebben. Eén van de dragende motieven van de beslissing faalt dus in rechte.

Door te differentiëren bij de deelproeven (officieus wel vrijstelling voor 'luisterstages' en niet voor 'repetitie') maakt de verwerende partij een bijkomend onderscheid, hoewel de aannname van de eerste hypothese (zie supra) bevestigd werd. De Raad neemt aan dat de bevoegde instanties van verwerende partij de autonome en

discretionaire bevoegdheid – het OER verbiedt dit niet explicet – hebben om studenten vrij te stellen van deelproeven (= beslissing ten gunste), zoals in casu blijkbaar gebeurd is. Hierbij raken zij aan het evaluatiekader. Bijgevolg moet deze “gunst” gemotiveerd worden, transparant zijn en niet-arbitrair (onverantwoord onderscheid) uitgeoefend worden. De Raad neemt akte van de verklaring van de verwerende partij dat aan de verzoekende partij toch een ‘officieuze’ vrijstelling werd toegekend op basis van het EVC-dossier. Dit roept vragen op bij het niet-vrijstellen voor de ‘repetitie’ daar de omstandigheden (niet-vermelding als af te leggen) van de verzoekende partij na het EVC-verslag wat die deelproef betreft, dezelfde zijn als voor de deelproef ‘luisterstages’.

Dit betekent dat, gelet op het precaire en arbitrale karakter van de officieuze vrijstelling voor een deelproef en het feit dat de Raad de eerste hypothese geloofwaardiger acht, minstens in de examenbeslissing moet gemotiveerd worden waarom (zonder aanvraag van de verzoekende partij, die overigens geen recht heeft op een vrijstelling op basis van het OER) toch geen officieuze vrijstelling voor deelproef ‘repetitie’ wordt gegeven in het licht van de bestaande documenten uit de EVC-procedure en de bevestiging van de eerste hypothese.

Gelet op het stilzwijgen in het EVC-verslag en de praktijk van gunstvrijstellingen voor deelproeven had de beroepsinstantie grondig en correct moeten uitleggen waarom de ‘repetitie’ ook niet officieus werd vrijgesteld en dus wel deel uitmaakte van de globale meesterproefbeoordeling. Dit impliceert dat zij op basis van het EVC-dossier in detail moet verantwoorden welke voor deze deelproef relevante competenties, in weervil van de eerste hypothese, toch niet verworven zouden zijn. De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing zich beperkt tot irrelevante en juridische onjuiste argumenten betreffende de houding van de verzoekende partij. De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing thans niet op een rechtens afdoende wijze motiveert waarom de verzoekende partij mede beoordeeld moest worden op basis van deelproef ‘repetitie’.”

In het beschikkende gedeelte van het besluit nr. 2014/049 gaf de Raad nog volgende elementen mee:

“De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 2 juni 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder met het redelijke argument dat het EVC-dossier, dat in de concrete omstandigheden van de zaak aan de grondslag blijkt te hebben gelegen van de autonome toe kenning van een officieuze vrijstelling voor de deelproef “luisterstages”, niet onmiskenbaar aangeeft dat de competenties verbonden aan de deelproef ‘repetitie’ niet verworven zouden zijn, en met het redelijke argument dat de formele motivering uit het EVC-dossier wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak moet doorwerken in de examenbeslissing.”

3.7. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op 2 juni 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

De beroepsbeslissing stelde dat de luisterstage een hulpmiddel is voor het verwerven van competenties en een noodzakelijk stap is in de evolutie van ‘je kunnen’. De beslissing stelde ook dat het kunnen repeteren een actieve momentopname is en dus een essentieel onderdeel is in het examen daar men geen vak volgt, maar een bewijs moet leveren dat men een competente dirigent is. De beroepsbeslissing stelde dat als men niet kan repeteren men noch kan slagen als dirigent in het beroepsleven, noch in het conservatorium. De beroepsbeslissing stelde onder verwijzing naar de ECTS-fiche dat de opleiding daarom veel belang hecht aan de repetitie. De beslissing stelde vervolgens dat de competenties in verband met ‘repetitie- en dirigeertechniek’ niet aan de hand van een portfolio beoordeeld, noch bewezen kunnen worden.

De beroepsbeslissing stelde voorts dat het niet in strijd is met het examenreglement dat de verzoekende partij door drie verschillende jury’s beoordeeld werd. De juryleden worden

immers gekozen uit een 'pool'. De nadruk wordt gelegd op de competenties van de jury en niet op de individuele leden, zodat de kwaliteit van de beoordeling kan worden gewaarborgd. Op die manier wordt ook de objectiviteit van de nieuwe beoordeling gewaarborgd.

Verder wordt in de beslissing op intern beroep aangegeven dat de studiefiche duidelijk stelt dat een student op de vier onderdelen moet slagen om een voldoende te kunnen behalen en dat er voor het totale opleidingsonderdeel een holistisch punt wordt gegeven. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de quotering niet als een gewogen gemiddelde van deelresultaten, maar als het equivalent van een niet-numeriek resultaat 'onvoldoende' kan worden beschouwd. De beslissing stelde eveneens dat uit de pv's van de juryverslagen blijkt dat de verzoekende partij een voldoende behaalde voor de kritische reflectie en voor de vaardigheidsproef (het concert). De beide jury's waren evenwel van oordeel dat de verzoekende partij voor de twee bijgewoonde repetities een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat voor drie competenties de verzoekende partij een onvoldoende behaalde. De beslissing stelde dat uit het juryverslag m.b.t. het concert blijkt dat de verzoekende partij voor twee van deze competenties op de grens zat tussen voldoende en onvoldoende (slagtechniek en interpretatie). De beslissing verwees ook naar het vademecum waarin wordt aangegeven dat het onderdeel examenrepetitie een aandeel heeft van 50% in de holistische totaalscore. De beslissing stelde dan ook dat de verzoekende partij niet voor alle onderdelen slaagde en dat de eindscore van 0/20 dus gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 2 juni 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.8. Bij aangetekend schrijven van 6 juni 2014 diende verzoekende partij een derde verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de decretale bepalingen heeft zij thans tegen een nieuwe beslissing in opvolging van een vernietigingsbesluit door de Raad rechtstreeks beroep aangetekend.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 6 juni 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 2 juni 2014. Verzoekende partij heeft op 5 juni 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 6 juni 2014.

Het beroep van 6 juni 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroeft zich in een eerste middel op de schending van het gezag van gewijsde, in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat in strijd met het besluit van de Raad nr. 2014/049 de nieuwe beroepsbeslissing niet afdoende motiveert waarom voor de twee deelproeven 'luisterstages' en 'repetitie' enkel een officieuze vrijstelling gegeven wordt voor de 'luisterstages' en niet voor het onderdeel 'repetitie'. Zij werpt, minstens op impliciete wijze, eveneens op dat in de nieuwe beslissing het beschikkend gedeelte van het besluit van

de Raad nr. 2014/049 miskend wordt doordat de nieuwe beslissing het bestaande EVC dossier op basis waarvan volgens haar geen enkel onderscheid bij het toekennen van officieuze vrijstellingen tussen enerzijds het onderdeel ‘luisterstages’ en anderzijds het onderdeel ‘repetitie’ gerechtvaardigd kan worden, volledig naast zich neerlegt. Zij stelt immers dat de officieuze vrijstelling enkel geweigerd kan worden indien wordt aangetoond dat de relevante competenties voor het onderdeel ‘repetitie’ niet verworven zouden zijn.

Zij stelt dat de beslissing hier niet afdoende gemotiveerd is omdat deze in strijd is met het EVC dossier en de formele motivering bij de EVC-beslissing. Zij wijst erop dat de bestreden beslissing zich beperkt tot het opsommen van de competenties die verbonden zijn aan het onderdeel ‘repetitie’ en tot de bewering dat deze competenties niet op basis van een portfolio konden beoordeeld, noch aangetoond worden. Zij wijst erop dat zij conform de richtlijnen voor de portfolio ook vele videofragmenten waaruit bepaalde capaciteiten blijken, had toegevoegd. Zij werpt daarbij op dat uit het EVC dossier en de toegekende bewijzen van bekwaamheid wel blijkt dat relevante competenties verworven werden. Zij wijst er immers op dat zij bewijzen van bekwaamheid verkreeg voor de opleidingsonderdelen ‘Musiceerpraktijk 4+5’ en ‘Orkestdirectie 1’ zodat zij bewezen heeft over de vereiste competenties te beschikken, te meer gelet op de gelijkenissen tussen de competenties voor het onderdeel ‘repetitie’ en deze voor de twee vermelde opleidingsonderdelen. Zij verwijst ook naar de formele motivering bij het EVC dossier waarin enkel aangegeven wordt dat de competenties voor het reflectieve deel van de masterproef ontbraken.

Zij stelt in een tweede onderdeel dat nergens gemotiveerd wordt hoe de competenties voor het onderdeel ‘luisterstages’ wel en voor ‘repetitie’ niet beoordeeld konden worden op basis van dezelfde portfolio.

In een derde onderdeel stelt zij dat nergens wordt aangetoond of en hoe zij had kunnen weten dat zij wel een vrijstelling had voor ‘luisterstages’ en niet voor ‘repetitie’.

In een vierde onderdeel stelt zij dat zij nog steeds geen resultaat heeft voor de scriptie en dat de motivering ter zake faalt.

Verwerende partij stelt dat de nieuwe beroepsbeslissing tegemoet komt aan het besluit van de Raad daar de interne beroepscmissie bijkomend gemotiveerd heeft waarom de competenties voor de deelproef ‘repetitie’ niet officieus vrijgesteld konden worden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herbevestigt dat er voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef Orkestdirectie’ volgens de ECTS-fiche normaal vier deelproeven afgelegd moeten worden. Volgens die fiche leidt een onvoldoende op de ‘repetitie’ automatisch tot het niet-slagen voor het opleidingsonderdeel. In haar verzoekschrift werpt de verzoekende partij op dat de nieuwe beroepsbeslissing het besluit van de Raad nr. 2014/049 miskent, wat impliceert dat het gezag van gewijsde zou geschonden zijn. Volgens de Raad wordt door de verzoekende partij in het verzoekschrift ook in het bijzonder het oordeel van de Raad in besluit nr. 2014/049 over het al dan niet afleggen van de deelproef ‘repetitie’ aangekaart, gelet op de onvoldoende die de verzoekende partij hiervoor kreeg en die doorwerkt als een onvoldoende voor het geheel. De Raad stelt daarnaast vast dat de andere onderdelen/deelproeven als voldoende beoordeeld werden of zelfs niet afgelegd moesten worden.

De Raad is in het kader van het onderzoek van dit middel genoodzaakt om zijn besluit nr. 2014/049 in de beoordeling van onderhavig beroep te betrekken en te kaderen. Naar het oordeel van de Raad gaat de verwerende partij er ten onrechte vanuit dat de nieuwe beroepsbeslissing d.d. 2 juni 2014 tegemoet komt aan het besluit nr. 2014/049. De Raad steunt zich daarbij op volgende elementen.

Uit het besluit nr. 2014/049 volgt volgens de Raad dat het relevant is om na te gaan of competenties verbonden aan specifieke deelproeven van het gehele opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ verworven zijn, gelet op de nauwe band die zij vertonen met het beoordelingskader bij de examenbeslissing (officieuze vrijstellingen voor deelproeven op basis van de verworven geachte competenties), die in het huidig beroep voorligt. De Raad heeft in zijn besluit nr. 2014/049 vastgesteld dat de EVC-commissie meent dat de competenties

'verbonden aan het opleidingsonderdeel' niet afdoende bewezen zijn zonder echter te preciseren over welke competenties het gaat. De Raad heeft ook vastgesteld dat de hieruit mogelijk afleidbare eerste indruk dat *alle* relevante competenties niet verworven zouden zijn, sterk genuanceerd moet worden. De Raad kwam immers in zijn besluit nr. 2014/049 tot de vaststelling dat het EVC-dossier (het verslag en de beslissing inzake de bewijzen van bekwaamheid verwijzen enkel naar een specifiek examenconcert, een kritische reflectie en het erkende gebrek aan ervaring met het schrijven van teksten op academisch niveau) en de handelswijze van de opleiding *in casu* (met name het automatisch zonder enig overleg of aanvraag ter zake toekennen van officieuze vrijstellingen voor onderdelen/deelproeven van de meesterproef) aantonen dat bepaalde competenties, die meer specifiek aan bepaalde deelproeven verbonden zijn, toch verworven zijn.

De Raad heeft in zijn besluit nr. 2014/049 immers vastgesteld dat er op het moment van de examenbeslissing over de globale masterproef op basis van hetzelfde EVC-dossier een officieuze vrijstelling voor het onderdeel 'luisterstages' meegenomen werd. De Raad heeft geoordeeld dat deze aanvaardbare praktijk van officieuze vrijstelling – wat het verworven karakter van de relevante competenties voor dat onderdeel impliceert – enkel verklaard kon worden door het bestaande EVC-dossier, in het bijzonder door het stilzwijgen over het afleggen van deze deelproef. Dit impliceert volgens de Raad dat bij de EVC-beoordeling door de commissie de relevante competenties erkend werden, maar dat dit niet rechtstreeks tot uiting komt in de beslissing doordat bij de bewijzen van bekwaamheid enkel verwezen wordt naar opleidingsonderdelen. De Raad wijst erop dat er anders over oordelen, anders toelichten of handelen inconsistent zou zijn. De Raad heeft in zijn besluit nr. 2014/049 eveneens aangegeven dat de niet-vermelding als af te leggen onderdeel een relevante aanwijzing is voor de rechtspositie van de verzoekende partij wat de deelproef 'repetitie' betreft.

De Raad heeft immers overwogen dat de omstandigheden (niet-vermelding als af te leggen) voor de deelproef 'repetitie' dezelfde zijn als voor 'luisterstages', wat de Raad ertoe gebracht heeft om de hypothese dat deze twee deelproeven niet afgelegd moeten worden geloofwaardiger te achten dan de hypothese dat ze wel moeten afgelegd worden. De Raad is van oordeel dat uit deze overwogen gelijkheid, *a fortiori* uit andere overwegingen, volgt dat de Raad reeds geoordeeld heeft dat uit het EVC-dossier blijkt dat de specifieke competenties verbonden aan het onderdeel 'repetitie' niet als niet-verworven beschouwd kunnen worden.

Daarom heeft de Raad in zijn besluit nr. 2014/049 ook duidelijk aangegeven dat hij de eerste hypothese bevestigd zag. De Raad treedt de verzoekende partij daarom dan ook bij in het opgeworpen standpunt dat uit het EVC-dossier en de toegekende bewijzen van bekwaamheid, in het bijzonder het bewijs voor het opleidingsonderdeel 'Orkestdirectie 1' blijkt dat de verzoekende partij de specifieke competenties, die verbonden zijn aan het onderdeel 'repetitie' van het opleidingsonderdeel 'Masterproef' verworven heeft. De Raad stelt immers vast dat de door de EVC-commissie op basis van het door de verzoekende partij voorgelegde portfolio verworven geachte competenties voor het opleidingsonderdeel 'Orkestdirectie 1' volledig identiek, zonder enige aanduiding van niveauverschil, zijn aan de te beoordelen specifieke competenties voor het onderdeel 'repetitie' van het opleidingsonderdeel 'Masterproef'.

Zo vermeldt de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel uit de master 'Orkestdirectie 1' volgende competenties:

"De student is in staat een partituur op zodanige manier te ontleden dat hij/zij binnen enkele repetities een resultaat kan bereiken dat muzikaal verantwoord is. De student brengt de analyse tot uiting in de slagtechniek (de theoretische benadering wordt omgezet in bewegingen die een orkest helpen bij het realiseren van een orkestwerk).

De student is in staat binnen een repetitie controlerend en opbouwend te werk te gaan om het muzikale eindpunt (het realiseren van de partituur) te bereiken."

Diezelfde ECTS-fiche vermeldt ook nog:

"De jury beoordeelt in het bijzonder volgende specifieke competenties:

Van de student wordt verwacht dat hij/zij competenties heeft verworven om een (pre-) professioneel orkest door middel van verbale aanduidingen en specifieke directiebewegingen op een hoger niveau kan tillen.

De student is in staat een orkestpartituur te ontleden mbt stijlgetrouwheid, directie, uitvoering en repetitietechniek

De student brengt deze analyse tot uiting in de slagtechniek (de theoretische benadering wordt omgezet in bewegingen die de groep musici helpen bij het realiseren van de partituur).

De student kan tijdens een repetitieproces een resultaat bereiken dat muzikaal verantwoord is.

De student heeft een basiskennis van de literatuur mbt het vakgebied opgebouwd."

De ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef: Orkestdirectie' vermeldt voor het onderdeel 'repetitie' volgende te beoordelen specifieke competenties:

"1. De student leidt het orkest op alle gebied en kan het door middel van verbale aanduidingen en specifieke directiebewegingen op een hoger niveau tillen.

2. De student is in staat een partituur op zodanige manier te ontleden mbt stijlgetrouwheid, directie, uitvoering en repetitiertechniek, dat hij/zij binnen de repetitie een resultaat kan bereiken dat muzikaal verantwoord is.

3. De student brengt de analyse tot uiting in de slagtechniek : de theoretische benadering wordt omgezet in bewegingen die de groep musici helpen bij het realiseren van de partituur.

4. De student is in staat binnen een repetitie controlerend en opbouwend te werk te gaan om het muzikale eindpunt (het realiseren van de partituur) te bereiken."

Uit de samenlezing van alle informatie, in het bijzonder het EVC-dossier, volgt dat de competenties, verbonden aan het onderdeel 'repetitie' verworven geacht moeten worden en dat dit verklaart, gelet op de noodzaak tot een consistente houding van de EVC-commissie, dat er evenals voor de luisterstages in het verslag ook geen melding wordt gemaakt van het afleggen van een repetitie.

De Raad heeft in zijn besluit nr. 2014/049 overwogen dat de examenbeslissing grondig en correct – de Raad kon immers op basis het ingeroepen middel enkel de motieven van de toen voorliggende beslissing van de beroepsinstantie als irrelevant of onjuist beoordelen – moet uitleggen op basis van het bestaande EVC-dossier in het licht van de aangegeven hypothese waarom het onderdeel 'repetitie' ook niet vrijgesteld kon worden en dus meegenomen werd in het beoordelingskader van de masterproef.

De verwerende partij lijkt bijzonder grote aandacht te schenken aan het woord 'thans' in de overwegingen van de Raad. De Raad wijst erop dat dit in het gewone spraakgebruik verwijst naar iets actueels, met name de in die procedure betwiste beroepsbeslissing. Uit een samenlezing van alle overwegingen en het beschikkend gedeelte blijkt evenwel dat de Raad op basis van alle stukken, in het bijzonder het EVC-dossier, in zijn besluit nr. 2014/049, minstens impliciet, reeds tot het oordeel was gekomen dat het weigeren van een officieuze vrijstelling, i.e. het steunen van de examenbeslissing op o.a. de deelproef 'repetitie' niet gemotiveerd was en dat de beroepsinstantie moet uitleggen hoe zij wel tot dat oordeel kon komen. Dit betekent niet dat de Raad daarmee aanvaard zou hebben dat er, inzonderheid op basis van het EVC-dossier, een uitleg voor te geven valt daar uit het voorgaande blijkt dat de competenties voor de deelproef 'repetitie' verworven geacht kunnen worden.

De Raad acht de in de interne beroepsbeslissing van 2 juni 2014 vermelde motivering dat het kunnen repeteren een essentieel onderdeel is in een examen, dat het de bewijsvoering een competent dirigent te zijn betreft, dat de docenten van het Conservatorium een groot belang hechten aan de repetitie zonder welke men niet kan slagen als dirigent en bijgevolg aan het conservatorium – hetgeen bevestigd wordt in de ECTS-fiche, bijgevolg niet dragend.

Ten overvloede merkt de Raad op dat de nieuwe beroepsbeslissing de beoordeling op basis van de deelproef 'repetitie' rechtvaardigt op grond van het motief dat de relevante competenties niet aantoonbaar zijn op basis van documenten. De Raad is van oordeel dat

deze motivering niet kan slagen daar ze te algemeen is en daar ze ook niet strookt met de realiteit van de bevindingen in de EVC-procedure (met name het afleveren van een bewijs van bekwaamheid voor het opleidingsonderdeel 'Orkestdirectie 1' en de overwegingen met betrekking tot de masterproef en de vrijstelling voor de 'luisterstage' die er niet los van gezien kan worden).

Het middel is gegrond.

5.2. Gelet op het gegrond bevonden eerste onderdeel van het eerste middel, dienen de overige onderdelen en middelen niet beantwoord te worden daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 2 juni 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 14 juli 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder met het redelijke argument dat het EVC-dossier dat in de concrete omstandigheden van de zaak aan de grondslag blijkt te hebben gelegen van de autonome toekenning van een officieuze vrijstelling voor de deelproef "luisterstages" zonder elementen te bevatten die het niet-toekennen van dergelijke vrijstelling voor de deelproef "repetitie" rechtvaardigen, duidelijk aantonnt dat de specifieke competenties verbonden aan het opleidingsonderdeel 'Orkestdirectie 1' die identiek zijn aan die van de deelproef 'repetitie' ook verworven geacht zijn door het toekennen van een bewijs van bekwaamheid voor dat opleidingsonderdeel, en met het redelijke argument dat de (formele) motivering uit het EVC-dossier alsmede het dossier zelf wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak moet doorwerken in de examenbeslissing.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/073 - 7 juli 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman Mr.
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij haar stageverzoek voor het tweede deel van haar stage werd geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 10 juni 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding 'Bachelor in marketing'.

Het beroep betreft de beslissing van 23/26 mei 2014 voor het opleidingsonderdeel 'stage marketing'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 mei 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juni 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de bestreden beslissing geen studievoortgangsbeslissing betreft zodat zij zich onbevoegd dient te verklaren.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 11 juni 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juni 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

3. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

4. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juni 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juni 2014. Verzoekende partij heeft op 16 juni 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 17 juni 2014.

Het beroep van 16 juni 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. *Voorwerp van het verzoekschrift*

In haar verzoekschrift kwalificeert de verzoekende partij de beslissing waarbij haar stageverzoek werd afgewezen en waardoor haar geen punten kunnen worden gegeven voor dit opleidingsonderdeel, als een studievoortgangsbeslissing. In de interne beroepsbeslissing wordt dit betwist. De interne beroepscommissie stelt niet bevoegd te zijn daar dit geen studievoortgangsbeslissing zou betreffen.

De Raad onderzoekt ambtshalve zijn bevoegdheid en gaat na of de beslissing om de verzoekende partij haar tweede stageverzoek (i.e. het afleggen van het tweede deel van de stage) – al dan niet louter administratief – te weigeren een beslissing is die als een studievoortgangsbeslissing gekwalificeerd kan worden.

De Raad stelt vast dat *in casu* aan de eigenlijke examenbeoordeling (i.e. de examenbeslissing over het opleidingsonderdeel 'stage Marketing') een beslissing inzake het tweede stageverzoek, met name een toelating tot het aanvatten en effectief afleggen van het tweede deel van de stage (7 weken) op een bepaalde stageplaats voorafgaat.

Door de bestreden beslissing waarbij de verzoekende partij haar tweede stageverzoek geweigerd wordt, kan zij haar tweede stagedeel niet meer aanvatten waardoor zij onvermijdelijk geen of een negatieve beoordeling zal krijgen over het voldoen van het opleidingsonderdeel. De examencommissie kan niet anders meer dan vaststellen dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vereisten om een voldoende te behalen voor dit opleidingsonderdeel. Met andere woorden, de beslissing om de verzoekende partij *in casu* een weigeringsbeslissing te geven inzake het ingediende tweede stageverzoek, is naar het oordeel van de Raad *in se* een administratieve rechtshandeling, met name een voorbeslissing, waarbij reeds aan de rechtspositie van de verzoekende partij op een eenzijdige, bindende en ongunstige wijze wordt geraakt. Uit de beslissing volgt immers dat de verzoekende partij voor dit opleidingsonderdeel niet meer kan slagen in huidig academiejaar.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat voorbeslissingen (*in casu* de weigeringsbeslissing naar aanleiding van het tweede stageverzoek), die de eindbeslissing (i.e. de examenbeslissing omtrent dit opleidingsonderdeel) kunnen beïnvloeden en die een ongunstig karakter hebben, reeds aangevochten kunnen worden. Door de voorbeslissing waarbij een weigeringsbeslissing wordt verleend aan het tweede stageverzoek, wordt aan de eindbeslissing over het al dan niet voldoen van het opleidingsonderdeel 'stage Marketing' rechtstreeks geraakt. Uit de voorbeslissing volgt automatisch dat de examencommissie tot

een examenbeslissing moet komen waarbij het resultaat voor de stage van verzoekende partij als niet-afgelegd of als onvoldoende zal vastgesteld worden zodat de verzoekende partij aldus binnen het lopende academiejaar geen credit kan behalen en bovendien niet zal kunnen afstuderen in haar geheel.

De Raad is van oordeel, onder verwijzing naar haar voorgaande rechtspraak¹, dat de bestreden beslissing door haar rechtstreekse impact een voorbeslissing inhoudt en dus een *accessorium* is van voormelde uiteindelijke examenbeslissing, zoals opgenomen in artikel I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs, en dat het thans bij de Raad ingestelde beroep tegen deze beslissing afzonderlijk om al deze redenen ontvankelijk is. De Raad overweegt dat de beslissing om de verzoekende partij niet toe te laten tot het tweede (zeven weken bestrijkende) deel van de stage (die, blijkens de ECTS-fiche in totaal 14 weken moet duren), hetgeen er *zoniet de iure*, dan minstens *de facto* toe leidt dat zij voor het opleidingsonderdeel geen credit kan verwerven (cfr. mail van 23 mei 2014), daarenboven als een impliciete "examenbeslissing", zoals bedoeld in de Codex Hoger Onderwijs, kan worden aangemerkt aangezien zij aldus beschouwd onmiskenbaar een eendoordeel – anders dan de aangevochten beslissing in de door de verwerende partij aangehaalde zaak – over het voldoen van de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'Stage Marketing' in zich draagt. Dat deze weigeringsbeslissing niet uitgaat van de examencommissie Bedrijfsmanagement – doch van de co-titularis van het opleidingsonderdeel 'Stage Marketing' en/of het opleidingshoofd – noch in het kader van een deliberatievergadering werd getroffen staat volgens de Raad in de concrete omstandigheden van de zaak niet aan deze kwalificatie in de weg. Evenmin staat de vaststelling dat de examencommissie overeenkomstig het geldende OER (art. de resultaten definitief vastlegt de door de Raad gegeven kwalificatie in de weg.

5. Grond van de zaak

- a. De Raad gaat ambtshalve na of de interne beroepscommissie rechtmatig het intern beroep als onontvankelijk heeft afgewezen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

De verzoekende partij stelt dat de weigeringsbeslissing een studievoortgangsbeslissing uitmaakt waarbij aan alle voorwaarden van een studievoortgangsbeslissing is voldaan, met name een beslissing die een eendoordeel inhoudt over het voldoen aan een opleidingsonderdeel (artikel I.3,69° Codex Hoger Onderwijs).

De verwerende partij stelt uitdrukkelijk dat de mededeling van de docent marketing niet voldoet aan de definitie van artikel I.3,69° Codex Hoger Onderwijs, waardoor zij stelt dat de interne beroepscommissie terecht het intern beroep onontvankelijk heeft verklaard.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad verwijst naar zijn bovenstaande uiteenzetting onder 4.3 (voorwerp) waar hij vaststelt dat de voorliggende weigeringsbeslissing inzake het tweede stageverzoek een voorbeslissing uitmaakt, die *in casu* dwingend doorwerkt in de examenbeslissing, en daarom reeds intern aangevochten moet kunnen worden.

Hieruit volgt dat de interne beroepscommissie, gelet op de dwingende doorwerking van de weigeringsbeslissing, ontrecht het intern beroep als onontvankelijk heeft afgewezen.

Het middel, ambtshalve aangevuld, is gegrond.

- b. Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk en gegrond.

Besluit

¹ R. Stvb. nr. 2013/184.

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie dd. 10 juni 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 15 juli 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Bertel De Groote	Jan Geens	Daniël Cuypers
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Zitting van 22 juli 2014

Rolnr. 2014/076 - 22 juli 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 juli 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij geen uitzonderlijke toelating tot inschrijving wordt toegestaan en tegen de beslissing van de decaan genomen in het kader van het verzoek tot heroverweging waarbij het verzoek tot heroverweging van de aanvraag werd afgewezen wegens voorbarigheid.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master ingenieurswetenschappen, afstudeerrichting bouwkunde, evenals in de bachelor architectuur/ontwerp-wetenschappen.

Het beroep betreft de beslissing tot het niet-verlenen van een uitzonderlijke toelating tot inschrijving voor het academiejaar 2014-2015.

3.2. Verzoekende partij stelde een verzoek tot heroverweging in bij de decaan van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de decaan op datum van 18 juni 2014 werd het verzoek tot heroverweging afgewezen wegens voorbarigheid.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de aanvraag tot inschrijving het academiejaar 2014-2015 betreft, waarvoor de inschrijvingsperiode nog niet was gestart en de verzoekende partij bovendien nog geen concreet zicht had op de exacte stand van haar leerkrediet.

De beroepsbeslissing werd aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 23 juni 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 juni 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 18 juni 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 18 juni 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 juni 2014.

Het beroep van 23 juni 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De voorliggende bestreden beslissing betreft de weigeringsbeslissing op de aanvraag tot heroverweging van een verzoek tot uitzonderlijke toelating tot inschrijving voor het academiejaar 2014-2015 bij negatief leerkrediet.

Het voorwerp betreft een beslissing aangaande een weigering tot inschrijving op grond van een leerkrediet dat kleiner of gelijk aan nul is, die op basis van artikel 113^{quater} Structuurdecreet in samenlezing met artikel 48 van het Financieringsdecreet (thans respectievelijk artikel IV.93 en artikel II. 205 Codex Hoger Onderwijs) en artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet (thans artikel II. 285, derde lid Codex Hoger Onderwijs) onder de bevoegdheid van de Raad valt.

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve na of de verwerende partij rechtmatig het verzoek tot heroverweging als onontvankelijk ingevolge voorbarigheid heeft afgewezen.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het niet correct voorkomt dat de door haar aangehaalde omstandigheden ter motivering van haar verzoek voorbarig zouden zijn en nog niet aan de orde. Zij benadrukt dat zij op het ogenblik van haar aanvraag tot uitzonderlijke toelating tot inschrijving bij een negatief leerkrediet, wel reeds met zekerheid kon stellen dat er per eind juni 2014 ingevolge het behalen van haar diploma van Master in de ingenieurswetenschappen, 140 studiepunten zouden worden afgetrokken van haar leerkrediet waardoor zij tot een negatief leerkrediet zou komen. Zij stelt daarbij dat ongeacht het aantal credits ze nog zou verwerven, zij nooit voldoende zou verwerven om de aftrek van 140 studiepunten te compenseren naar een positief leerkredietsaldo. Verder argumenteert de verzoekende partij daarbij haar tijdstip van aanvraag tot het bekomen van een uitzonderlijke toelating tot inschrijving bij negatief leerkrediet op basis van het feit dat zij niet kon wachten tot in september om haar aanvraag in te dienen daar zij ingeval van het bekomen van een negatief antwoord op haar aanvraag, geen andere tijdige oplossingen meer zou kunnen vinden voor bijvoorbeeld een inschrijving in het buitenland.

In haar wederantwoordnota geeft verzoekende partij aan dat het gaat om een principebeslissing van al dan niet toekenning van een afwijking die in juni reeds kan genomen worden met betrekking tot een komende inschrijving. Ze benadrukt haar belang om deze

beslissing nu reeds te kennen gezien zij de rest van haar beroepsleven en studie verder dient te plannen. Ze wijst ook op het gebrek aan motivering om deze afwijking niet toe te staan.

Verwerende partij stelt dat de aanvraag een inschrijving voor het academiejaar 2014-2015 betreft, waarbij de verzoekende partij op het ogenblik van haar aanvraag nog geen zicht heeft op de exacte stand van haar leerkrediet en daarenboven de inschrijvingsperiode nog niet gestart is. De verwerende partij stelt verder dat op het ogenblik van de aanvraag door de verzoekende partij het OER 2013-2014 van toepassing is, zodat niet kan verwezen worden naar het OER 2014-2015. De verwerende partij besluit dat de aangehaalde omstandigheden voorbarig zijn.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 het volgende bepaalt:

“

..... *De in artikel bedoelde instantie weigert de verdere inschrijving van een student die zijn leerkrediet heeft uitgeput. Onverminderd de bepaling van artikel kan de in artikel bedoelde instantie een student slechts verder inschrijven voor het nog beschikbare leerkrediet.*

..... *De in artikel bedoelde instantie kan in uitzonderlijke omstandigheden of in geval van overmacht en mits ze een afdoende motivering geeft, afwijken van de bepalingen van artikels*

...”

De Raad herinnert eraan dat een OER enkel van toepassing kan zijn op feitelijkheden, verzoeken, etc. die binnen het relevante academiejaar gesitueerd kunnen worden. De Raad stelt verder vast dat de inschrijvingsprocedure voor het academiejaar 2014-2015 pas vanaf 1 juli 2014 opstart en dat de herinschrijvingen (wat de situatie is van de verzoekende partij) doorlopend elektronisch kunnen worden ingediend vanaf 15 juli 2014. Vanaf het moment dat (her)inschrijving voor het academiejaar 2014-2015 mogelijk is, is het OER 2014-2015 van toepassing.

Op het moment van het verzoek tot afwijking d.d. 2 juni 2014 kon de bevoegde instantie van de verwerende partij dit verzoek enkel beoordelen als een verzoek met betrekking tot het academiejaar 2013-2014 op grond van het geldende OER 2013-2014. Gelet op het gegeven dat de inschrijvingsprocedure nauwkeurig de periode aangeeft waarin een inschrijving kan gebeuren voor het volgende academiejaar, dient de Raad vast te stellen dat het verzoek tot het bekomen van een uitzonderlijke toelating tot inschrijving (*i.e.* 2 juni 2014) door de verzoekende partij voor het academiejaar 2014-2015 werd ingediend voorafgaand aan de inschrijvingsperiode voor het academiejaar 2014-2015, *i.e.* vanaf 15 juli tot 31 oktober. Het OER 2014-2015 dat enkel van toepassing is op een verzoek tot afwijkende toelating tot inschrijving voor het academiejaar 2014-2015 bepaalt in artikel dat de student de ‘inschrijvingsprocedure’ moet volgen, wat uiteraard verwijst naar de procedure inschrijvingen 2014-2015. Daarin wordt bepaald dat de verzoekende partij onder de bijzondere inschrijvingsprocedure valt (A3, in het bijzonder punt 7). Het is aan de verzoekende partij om de inschrijvingsprocedure 2014-2015 correct te volgen en het resultaat van de procedure (verzoek tot afwijkende toelating) af te wachten.

De door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden zijn niet van dien aard dat ze de verwerende partij kunnen dwingen om buiten het normale reglementaire kader en de vastgestelde data te handelen.

De Raad besluit dat de verwerende partij terecht het verzoek heeft afgewezen ingevolge voorbarigheid. Gezien de inschrijvingsprocedure voor 2014-2015 nog niet opgestart was, was het voorbarig om reeds een afwijking op een weigering tot inschrijving aan te vragen die betrekking heeft op het academiejaar 2014-2015.

Gezien deze voorbarigheid dienen de overige middelen betreffende bijzondere omstandigheden voor een afwijking op een inschrijvingsweigering in de huidige procedure niet te worden onderzocht.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van 18 juni 2014 genomen in het kader van het verzoek tot heroverweging blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/079 - 22 juli 2014

Inzake [REDACTED]
wonen te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

hebbende als raadsman Mr. [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED],
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 22 juli 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen gehoord heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'stage Mode 3'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'stage Mode 3'.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 30 juni 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroeps mogelijkheden

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat verzoekende partij geen intern beroep heeft ingesteld.

Verzoekende partij stelt in haar wederantwoordnota dat zij wel degelijk een klacht heeft ingediend die dateert van 3 februari 2014 waarna er ook bemiddelingsgesprekken zijn gehouden.

De Raad onderzoekt ambtshalve of het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput werd. De Raad wijst erop dat het intern beroep in elk geval binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na de officiële mededeling van de examenresultaten, moet ingesteld worden bij de juiste instantie en volgens de geëigende procedure, die in het OER bepaald worden.

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 juni 2014. Op basis van het puntenblad kan niet worden vastgesteld van welke datum de kennisgeving van het examenresultaat dateert. Er staat wel een datum van afdrukken vermeld, nl. 30 juni 2014. Nazicht van de jaarkalender voorzien in het OER van de onderwijsinstelling geeft 30 juni 2014 weer als proclamatiedatum. De beslissing volgend uit een eventueel intern beroep kan derhalve onmogelijk reeds ter kennis zijn gegeven aan verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat de klachtenbrief van 3 februari 2014 gericht aan het studentensecretariaat noch naar vorm, noch naar tijdigheid als een regelmatig ingesteld intern beroep kan worden beschouwd gezien er nog geen definitieve examenbeslissing werd genomen. Het OER 2013-2014 van het departement Onderwijs en Training bepaalt dat de examencommissie als enige bevoegd is om de resultaten definitief vast te leggen.

De Raad stelt vast dat op het resultatenrapport dd. 30 juni 2014 de beroeps mogelijkheid en de essentiële modaliteiten om een intern beroep in te stellen tegen de genomen initiële studievoortgangsbeslissing bij de voorzitter van de interne beroepscommissie zijn aangeduid.

De voorafgaandelijke uitputting van het interne beroep bij de onderwijsinstelling is een essentiële voorwaarde voor de ontvankelijkheid van een verzoek bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/083 - 22 juli 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

hebbende als raadsman meester [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 22 juli 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij de verzoekende partij naast een 0/20 voor het deelopleidingsonderdeel '.....' een weigering van inschrijving voor de volledige opleiding tijdens de drie volgende academiejaren werd opgelegd en tegen de beslissing van de buitengewone examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de verpleegkunde.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van de examencommissie d.d. 23 juni 2014 op basis van feitelijkheden in het kader van het opleidingsonderdeel '.....'(4 studiepunten).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2014 een intern beroep in bij de Coördinator Regelgeving en Klachtenbehandeling van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 3 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de examencommissie op basis van het dossier en de verklaring van de student van oordeel is dat er niet louter sprake is van een onzorgvuldigheid, maar van intentioneel handelen met de bedoeling om het werk van anderen door te laten gaan voor dat van hemzelf, i.e. plagiaat. De beslissing stelde dat de verzoekende partij de onregelmatigheid ook erkent. De beslissing stelde voorts dat de sanctie aangepast is aan de

omstandigheden en de vastgestelde feiten. De beslissing vermeldde dat het gaat om een ernstige vorm van plagiaat, waarvan vaststaat dat ze intentioneel werd gepleegd. De beslissing stelde voorts dat van de verzoekende partij, gelet op basis van verschillende opleidingsonderdelen en de nadruk op correcte verwijzingen kon verwacht worden dat zij de verwijzingsregels kende. De beslissing stelde dat het erkennen van fouten en daaruit leren een belangrijke attitude van een verpleegkundige is en dat het plegen van plagiaat een grote beroepsfout is, die het integer en ethisch handelen in het gedrang brengt.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 4 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 7 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 7 juli tegen de beslissing op intern beroep van 3 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 5 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Het beroep van 7 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroeft op de schending van het evenredigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt samengevat dat de sanctie, in het bijzonder de uitsluiting om in te schrijven voor de opleiding tijdens de komende drie academiejaren, buitensporig is daar haar toekomst als verpleegkundige in het gevaar wordt gebracht. Zij werpt immers op dat zij geslaagd is voor alle andere opleidingsonderdelen en dat alle studiemoeite dus voor niets is geweest indien zij de opleiding niet op korte termijn kan afronden.

Ze wijst op verzachtende omstandigheden: overlap tussen info- en feedbackmomenten rond de literatuurstudie en haar stage, moeilijkheden bij de keuze van het onderwerp, een gebrekkige feedback en moeizame communicatie met de promotor.

Verwerende partij stelt dat de sanctie gerechtvaardigd is. Zij wijst immers op het vaststaande karakter van het tuchtfeit, dat wordt erkend door de verzoekende partij. Zij wijst erop dat de criteria uit het OER voor het opleggen van de bijkomende sanctie, *in casu* uitsluiting van een verdere inschrijving voor de opleiding gedurende drie volgende academiejaren, toegepast werden.

Zij wijst op de omvang van het plagiaat waardoor er geen sprake is van eigen inzichten van de verzoekende partij. Zij wijst op het laattijdige schuldenzicht en de kennis van de verzoekende partij met betrekking tot de verwijzingsregels. Ze wijst ook op het belang van het opleidingsonderdeel teneinde bepaalde competenties voor de opleiding aan te tonen.

Zij stelt ook dat er geen verzachtende omstandigheden zijn. Zij stelt dat de ingeroepen omstandigheden met betrekking tot de tijd, werkdruk en gebrekkige begeleiding enkel te wijten zijn aan de verzoekende partij zelf. Zij wijst erop dat overlappen met de stage te voorzien waren en dat de verzoekende partij ook geen enkele moeite heeft gedaan om alternatieve contactmomenten te zoeken. Zij wijst erop dat het afwezig zijn en het niet tijdig indienen van een eerste versie tot gevolg hadden dat de begeleiding moeilijk was, maar dat dit het gevolg is van zelf gecreëerde omstandigheden. Zij stelt daarbij ook dat verzoekende partij zelf laattijdig initiatief heeft genomen om een onderwerp te kiezen waardoor zij zichzelf tijd ontnomen heeft.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad dient niet zelf te oordelen of er effectief plagiaat werd gepleegd, maar hij gaat wel na of de verwerende partij in alle redelijkheid tot deze vaststelling is gekomen, in het bijzonder rekening houdende met de omstandigheden en de feitelijke gegevens van het concrete dossier. Het komt aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toe om de passende sanctie te bepalen voor de examentuchtfeiten. De Raad gaat echter binnen zijn controlebevoegdheid na of de opgelegde tuchtsanctie niet buitenproportioneel of onevenredig is. De Raad wijst erop dat de bevoegde instantie bij het bepalen van de passende examentuchsancie ook alle belangen en gegevens mee in rekening moet nemen.

Het artikel OER definieert plagiaat (overnemen van andermans werk in een identieke of licht gewijzigde vorm, zonder correcte bronvermelding) als een specifieke vorm van onregelmatigheid waaronder de hogeschool verstaat:

- indiening van aangekochte of aangepaste werkstukken als eigen werk;
- hergebruik van eigen werk als nieuw werk;
- simulatie of vervalsing van onderzoeksgegevens.

De Raad stelt vast dat het artikel OER van de verwerende partij naast de minimumsanctie (0/20) voor '.....' een bijkomende sanctie kan opleggen (gaande van 0/20 voor het volledige (deel)opleidingsonderdeel en het verlies van een tweede examenkans tot een 0/20 voor alle opleidingsonderdelen van de examenperiode en verlies van tweede examenkans), waarbij *in casu* de zwaarste sanctie, met name: de uitsluiting van verdere inschrijving voor de opleiding verpleegkunde gedurende de drie volgende academiejaren opgelegd wordt. De Raad stelt vast dat artikel OER ook voorschrijft dat de bijzondere examencommissie bij de vaststelling van de bijkomende sanctie rekening moet houden met de ernst van de onregelmatigheid (waarbij de ernst bepaald wordt aan de hand van drie criteria: de aard en de omvang van de onregelmatigheid, de intentie, de mate waarin de student zich ervan bewust zou moeten zijn dat hij in de fout gaat). Het OER voorziet ook in de mogelijkheid om, rekening houdend met de bijzondere omstandigheden, de minimumsanctie te herleiden tot een aangepast cijfer.

De Raad stelt vast dat het bestaan van het examentuchtfeit plagiaat, met name: het overnemen van een werk van iemand anders, zowel inhoudelijk als naar vorm en het niet-correct refereren zoals ook door de verzoekende partij erkend wordt, in alle redelijkheid uit het dossier kan afgeleid worden.

De Raad stelt vast dat de bijzondere examencommissie voor elk criterium (aard en omvang, intentioneel karakter en ervaring) betreffende de ernst een beoordeling geeft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de aard en de omvang niet langer betwist. Uit de meegedeelde stukken (stuk 12 van de verwerende partij) blijkt dat het werkstuk van de verzoekende partij niet alleen behept is met het ontbreken van referenties voor bepaalde tekstgedeelten en de structuur, maar dat de aangehaalde referenties bij andere gedeelten van het werk ook niet altijd relevant of accuraat zijn.

De Raad stelt ook vast dat de bijzondere examencommissie aanneemt dat de verzoekende partij intentioneel gehandeld heeft. De Raad is van oordeel dat dit door de verzoekende partij niet ernstig wordt tegengesproken.

Verzoekende partij stelt in zijn intern beroepsschrift dat zij inziet welke fout zij heeft begaan en de ernst ervan. Zij heeft stukken overgenomen zonder correct te refereren uit angst om het werk niet tijdig klaar te krijgen.

Gezien verzoekende partij zich bevindt in het laatste deeltraject van haar opleiding, is het ook niet onredelijk dat verwerende partij ervan uitgaat dat zij al op de hoogte is van de verwijzingsregels temeer gezien het belang hiervan in het kader van een literatuurstudie.

Verzoekende partij roept wel verzachtende omstandigheden in waarmee zij vraagt om rekening te houden bij het vaststellen van de sanctie.

Deze omstandigheden hebben te maken met tijdsgebrek en gebrek aan feedback en de onderlinge communicatie tussen promotor en student. De Raad is van oordeel dat verzoekende partij onvoldoende concreet aantoont waarom deze omstandigheden ertoe zouden leiden om het oordeel van de examencommissie in vraag te stellen.

Verzoekende partij vraagt ook om rekening te houden bij het opleggen van de sanctie met het feit dat zij alle andere opleidingsonderdelen heeft afgewerkt en dat al dit werk verloren moeite is en haar toekomst wordt ontnomen.

Uit de verklaringen en het verzoekschrift van de verzoekende partij blijkt namelijk dat zij enkel nog niet geslaagd is voor het deelopleidingsonderdeel '.....' waardoor verzoekende partij op de drempel van het afstuderen staat. De uitsluiting voor die opeenvolgende academiejaren is in vergelijking met de andere mogelijke sancties de zwaarste sanctie daar zij langdurig doorwerkt en *in casu* ook belet dat de verzoekende partij op korte termijn haar diploma bij verwerende partij kan behalen, daargelaten het feit dat de student in rechte wel de mogelijkheid heeft om een aanvraag tot inschrijving in te dienen in andere hogescholen waar de opleiding verpleegkunde wordt aangeboden en de reeds verworven creditbewijzen kan laten valideren via de procedure van vrijstellingen.

Alleen wanneer vaststaat dat er een kennelijke wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie is er volgens de Raad een onrechtmatige beslissing. De zwaarte van de sanctie kan gerechtvaardigd zijn in het licht van diverse omstandigheden. Het al dan niet kunnen afstuderen is volgens de Raad een belangrijke factor in de beoordeling van de redelijkheid van de straf (in het bijzonder naar de gevolgen).

In casu werkt de opgelegde zwaarste sanctie van uitsluiting tot inschrijving voor drie opeenvolgende academiejaren zeer zwaar door op de rechtspositie van verzoekende partij die door zijn bijna afgewerkt studietraject (op één deelopleidingsonderdeel na van 4 studiepunten) niet kan afstuderen. De verwerende partij maakt naar het oordeel van de Raad onvoldoende duidelijk in hoeverre zij met deze belangrijke omstandigheid ingeroeopen door de verzoekende partij heeft rekening gehouden bij het opleggen van de sanctie. De Raad is van oordeel dat het plegen van plagiaat de instelling niet toelaat een uitspraak te doen over de totaliteit van de professionele ethiek van de verzoekende partij.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examentuchtbeslissing van de examencommissie d.d. 23 juni 2014 en de beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 3 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 18 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Karla Van Lint	Jean Goossens	Henri Verhaaren
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/084 - 22 juli 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
Met zetel te

Hebbende als raadsman: Mr., met kantoor te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 22 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij een aantal leerkredietpunten werden onthouden omdat zij niet was ingeschreven als heroriënteringsstudent en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2012-2013 ingeschreven in de bachelor management en communicatie: journalistiek.

Op 7 januari 2013 dient zij een aanvraag in om niet meer deel te nemen aan de onderwijs- en examenactiviteiten van de Hogeschool.

Op het uitschrijvingsbewijs (bijlage E van de verzoekende partij) ondertekend door de verzoekende partij staat vermeld dat in toepassing van artikel van het OER 2012-2013 de uitschrijving zonder terugval van leerkrediet gebeurt voor opleidingsonderdelen ten belope van 22 studiepunten.

Voor opleidingsonderdelen ten belope van 38 studiepunten kan verzoekende partij niet meer uitschrijven. Op het uitschrijvingsbewijs wordt tevens gewezen op het feit dat er een mogelijkheid bestaat om leerkrediet terug te krijgen voor uitgeschreven studiepunten ingeval de student nog tijdens het betreffende academiejaar heroriënteert.

Verzoekende partij geeft aan dat na afloop van het academiejaar 2012-2013 er 56 studiepunten in min werden gebracht. Vier studiepunten werden teruggegeven wegens tijdige uitschrijving.

3.2. Verzoekende partij heeft een verzoek gericht bij aangetekend schrijven van 14 juni 2014 aan de onderwijsinstelling om haar leerkrediet te herstellen zoals ingeval zij zich als heroriënteringsstudent zou hebben kunnen inschrijven.

Verzoekende partij stelt samengevat dat zij niet in de mogelijkheid is gesteld om te heroriënteren en niet voldoende ingelicht was van het belang van deze oriëntering.

3.3. De onderwijsinstelling stelt bij schrijven van 24 juni 2014 dat zij geen studiepunten kan teruggeven.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 9 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

De verzoekende partij maakt melding van een klacht inzake het onthouden van leerkrediet. De Raad stelt vast dat de kern van het betoog in het verzoekschrift draait rond een probleem met de bewegingen van het leerkrediet (een uitschrijving zonder dat zij de opgenomen studiepunten terugkrijgt waarop zij als oriënteringsstudent normaliter recht heeft).

Uit de stukken kan mogelijk afgeleid worden dat de verzoekende partij een 'onjuistheid' van de stand van haar leerkrediet bestrijdt wegens onvoldoende informatie vanwege de onderwijsinstelling die haar bij het eerste contact niet zou gewezen hebben op de opties en de gevolgen daarvan (met name bij heroriëntering) om haar leerkredietsaldo voor het academiejaar te vrijwaren. Zij wijst ook op het feit dat zij zich in de onmogelijkheid bevond om als heroriënteringsstudent in te schrijven in een andere studierichting.

Het voorwerp betreft naar het oordeel van de Raad een beslissing aangaande een weigering tot rechtdeling van vermeende onjuiste leerkredietbewegingen, die op basis van artikel 113*quater* Structuurdecreet (thans artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs) en artikel II.15, derde lid Aanvullingsdecreet (thans artikel II. 285, derde lid Codex Hoger Onderwijs) onder de bevoegdheid van de Raad valt.

Artikel IV.93 Codex Hoger Onderwijs bepaalt:

"De hogeronderwijsinstellingen stellen een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtdeling van materiële vergissingen en onjuistheden die de grondslag vormen voor een studievoortgangsbeslissing, een weigering tot inschrijving als vermeld in artikel II.205, of de vaststelling, vermeerdering of vermindering van het leerkrediet overeenkomstig deel 2, titel 4, hoofdstuk 2, afdeling 3.

De stuurgroep vermeld in artikel IV.91 stelt een procedure op betreffende de melding en behandeling van verzoeken tot rechtdeling van materiële vergissingen en onjuistheden, zoals vermeld in het vorige lid, die vastgesteld zijn na het afsluiten van de gegevens van het desbetreffende academiejaar."

Deel 2, titel 4, hoofdstuk 2, afdeling 3 codex Hoger Onderwijs bepaalt de wijze waarop het leerkrediet van een student wordt berekend met ondermeer in artikel II.204 §2 de bepaling van het leerkrediet voor generatiestudenten die heroriënteren.

De Raad is aldus bevoegd om het ingestelde beroep te onderzoeken.

2. *Interne procedure*

Artikel IV 93 Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat de onderwijsinstelling moet voorzien in een procedure betreffende melding en behandeling van verzoeken tot rechzettingen van het leerkrediet. De decreetgever heeft in het kader van deze rechzettingsprocedure niet explicet bepaald dat een intern beroepsprocedure moet uitgeput worden. De student kan dus in beginsel een rechtstreeks beroep instellen bij de Raad tegen een beslissing die door de onderwijsinstelling is genomen onder artikel 113quater Structuurdecreet (thans artikel IV.39 Codex Hoger Onderwijs), tenzij het OER van de onderwijsinstelling een intern georganiseerd beroep voorziet.

In casu heeft de hoger onderwijsinstelling het beroep van verzoekende partij, ingediend bij aangetekend schrijven van 14 juni 2014, beschouwd als een vraag tot teruggave van leerkrediet ingevolge een overmachtssituatie. Op 24 juni 2014 heeft de Algemeen directeur beslist dat de onderwijsinstelling niet bevoegd is om leerkredietpunten terug te geven en werd verzoekende partij doorverwezen naar de Raad.

De Raad is van oordeel dat verzoekende partij hiermee de intern voorgeschreven procedures heeft uitgeput.

Het beroep voldoet voor het overige aan de ontvankelijkheidsvereisten.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij vraagt dat haar leerkrediet wordt herzien omdat zij enerzijds in de onmogelijkheid verkeerde voor een herinschrijving als heroriénteringsstudent en anderzijds omdat zij niet of onvoldoende was ingelicht over het feit dat de volledige studiepunteninzet zou verloren gaan ongeacht of zij vóór de examenperiode was uitgeschreven. Zij was niet op de hoogte van het belang van een herinschrijving in een andere studierichting.

Zij motiveert haar overmachtssituatie als volgt:

"Ondanks verschillende pogingen om me in het academiejaar 2012-2013 nog in een andere studierichting in te schrijven, is dit niet gelukt. Ik ben niet in de mogelijkheid geweest om opnieuw in te schrijven als heroriénteringsstudent.

In Bijlage G (dd 08 januari 2013) en Bijlage H (dd 16 januari 2013) : Mailverkeer van het; met de weigering van inschrijving;

Een andere school waar ik me heb proberen inschrijven is de Ook hier werd me gemeld dat het niet mogelijk is om zich in het 2de semester nog in te schrijven. Contacten waren vooral telefonisch, er werden ook mails uitgewisseld(met en het algemene e-mailadres van de maar deze heb ik voorlopig niet kunnen recupereren.

Opmerking:

Het belang van herinschrijving was bij mij op dat moment niet bekend."

5.2. De verwerende partij gedraagt zich naar de wijsheid van de Raad.

5.3. De Raad onderzoekt of er hier sprake is van een overmachtssituatie op grond waarvan de leerkredietstand van de verzoekende partij moet herzien worden.

Overmacht is "een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden." (RvS 15 maart 2011, nr.212.044, Gazan).

De Raad merkt op dat het behoort tot de autonomie van de onderwijsinstelling om de grensdata te bepalen waarbinnen studenten zich alsnog met behoud van het leerkrediet kunnen uitschrijven voor een opleiding:

"Art. III.4. §1. Het aantal opgenomen en verworven studiepunten van een student wordt berekend over een academiejaar.

Het instellingsbestuur legt het tijdstip, eventueel per semester, vast tot waarop wijzigingen van of in een diplomacontract, die gevolgen hebben voor het aantal opgenomen studiepunten, mogelijk zijn. In ieder geval valt de uiterste datum voor wijzigingen vóór de start van de examens die betrekking hebben op de desbetreffende opgenomen studiepunten.

Het instellingsbestuur legt tevens het tijdstip vast tot waarop het mogelijk is dat bij het voortijdig beëindigen van een opleiding de student uitgeschreven wordt voor het aantal opgenomen studiepunten. De uiterste datum van uitschrijving voor het aantal opgenomen studiepunten bij de voortijdige beëindiging van een opleiding valt voor de eerste examenperiode, vastgelegd voor de desbetreffende opleiding.

Het instellingsbestuur maakt de regels daarvoor op duidelijke wijze kenbaar, ten minste een maand voor de start van de inschrijvingen.

Uitschrijvingen voor opleidingsonderdelen door studenten onder creditcontract kunnen geen wijzigingen geven in het aantal opgenomen studiepunten."

De grensdata voor het terugkrijgen van leerkrediet ingeval van een generatiestudent die heroriënteert zijn decretaal bepaald.

De Codex Hoger Onderwijs stelt immers als volgt in artikel II.204, §2:

"§2. Met behoud van de toepassing van de bepalingen in paragraaf 1 wordt bij een generatiestudent die in de loop van hetzelfde academiejaar verandert van opleiding of door over te stappen naar een opleiding van het hoger beroepsonderwijs zoals bepaald in artikel 4 van het decreet van 30 april 2009 betreffende het secundair na secundair onderwijs en het hoger beroepsonderwijs:

1° het aantal opgenomen studiepunten opnieuw toegevoegd aan het individuele leerkrediet als de student verandert voor 1 december van het desbetreffende academiejaar;

2° de helft van het aantal opgenomen studiepunten, afgerond naar het bovenliggende geheel getal, opnieuw toegevoegd aan het individuele leerkrediet als de student verandert tussen 1 december en 15 maart van het desbetreffende academiejaar;

3° het aantal opgenomen studiepunten afgetrokken van het leerkrediet als de student verandert na 15 maart van het desbetreffende academiejaar."

De verzoekende partij haalt enerzijds aan als een reden tot overmacht het gegeven dat zij niet werd ingelicht over de gevolgen van haar uitschrijving voor haar leerkrediet en het belang van de tijdige herinschrijving in hetzelfde academiejaar als generatiestudent die zich heroriënteert teneinde haar leerkrediet te kunnen – al dan niet gedeeltelijk – recupereren; en anderzijds aan als reden tot overmacht het gegeven dat zij in de onmogelijkheid zou verkeerd hebben zich tijdens het academiejaar 2012-2013 tijdig her in te schrijven in een andere opleiding.

De verzoekende partij verwijst daarbij onvolledig naar de desbetreffende regelgeving uit de Codex Hoger Onderwijs:

"Volgens het structuurdecreet worden de helft van de ingezette punten aan de student teruggegeven indien hij zich uitschrijft tussen 1 december en 15 maart."

Hieruit kan niet verkeerd begrepen worden dat enkel in geval de generatiestudent in hetzelfde academiejaar verandert van opleiding of overstapt naar een opleiding van het hoger beroepsonderwijs, afhankelijk van de datum van verandering of van het overstappen, alle studiepunten dan wel de helft van de opgenomen studiepunten terug toegevoegd krijgt aan

haar individuele leerkrediet, wat onmiskenbaar betekent dat de student in hetzelfde academiejaar zich dient in te schrijven in een andere opleiding.

Het door de verzoekende partij voorgelegde document inzake uitschrijving d.d. 7 januari 2013 geeft deze regelgeving uitdrukkelijk weer, waarvan de verzoekende partij kennis heeft genomen of had moeten genomen hebben gelet op de plaatsing van zijn handtekening op het document. Ook het OER 2012-2013 van de verwerende partij geeft desbetreffende regeling weer in artikel

Enige gebrekkige inlichting hieromtrent kan dan ook niet verweten worden aan de verwerende partij, noch kan de Raad enige overmacht aannemen omtrent de kennisname van de desbetreffende reglementering inzake herinschrijving van generatiestudenten.

Als tweede motivering voor haar overmachtssituatie stelt de verzoekende partij dat zij in de onmogelijkheid zou verkeerd hebben om zich alsnog tijdig tijdens het academiejaar 2012-2013 her in te schrijven in een andere opleiding.

Zij legt daartoe twee emailberichten voor vanwege een andere hogeronderwijsinstelling d.d. 8 januari 2013 en d.d. 16 januari 2013 waarbij de verzoekende partij gemeld wordt dat een inschrijving bij hen niet mogelijk is, onder een duidelijke vermelding dat het vaak onmogelijk is in het hoger kunsonderwijs om in te stappen in het tweede semester. De Raad voegt daaraan toe dat de verzoekende partij behoorde te weten dat zij zich niet zomaar kon inschrijven in de beoogde kunstopleiding daar de toegang tot die opleiding afhankelijk is van het succesvol afleggen van een voorafgaande toelatingsproef (zie artikel II.186 Codex Hoger Onderwijs), die bij de aangeschreven onderwijsinstelling enkel voor de aanvang van het academiejaar en niet tijdens het academiejaar afgelegd kon worden.

Uit nazicht van de leerkredietbewegingen blijkt dat verzoekende partij zich uiteindelijk pas voor het academiejaar 2013-2014 opnieuw heeft ingeschreven aan een hogeronderwijsinstelling, met name de in de academische bachelor revalidatiewetenschappen en kinesitherapie, wat niet in aanmerking komt als heroriëntering met vrijwaring van leerkrediet voor het academiejaar 2012-2013.

De Raad stelt vast dat, hoewel de verzoekende partij inderdaad klaarblijkelijk werd geweigerd om zich alsnog in te schrijven voor een opleiding in het hoger kunsonderwijs in de loop van het academiejaar 2012-2013, haar niets in de weg stond om zich alsnog in te schrijven in het academiejaar 2012-2013 in een andere heroriënteringsrichting. Zo had de verzoekende partij zich in de loop van januari 2013 kunnen inschrijven aan de in de academische bachelor revalidatiewetenschappen en kinesitherapie.

Het verzoek tot rechtzetting op basis van de overmachtssituatie is ongegrond.

5.4. De Raad stelt verder vast dat *in casu* wat de weigering tot rechtzetting van vermeende foutieve leerkredietbeweging betreft dat de verwerende partij de verzoekende partij correct heeft geïnformeerd over de gevolgen van de uitschrijving op het leerkrediet en de wijze waarop de verzoekende partij als generatiestudent zijn leerkrediet kon vrijwaren door tijdig te heroriënteren. Dit impliceert dat de onderwijsinstelling *in casu* geen fout heeft begaan bij het doorgeven van de leerkredietbewegingen betreffende de verzoekende partij voor het academiejaar 2012-2013.

5.5. De Raad is van oordeel dat het leerkrediet correct werd vastgesteld.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de algemeen directeur d.d. 24 juni 2014 blijft behouden.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 22 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Henri Verhaaren

Jean Goossens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 31 juli 2014

Rolnr. 2014/086 - 31 juli 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman kantoor houdende te waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij: en

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 kreeg voor een opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de verpleegkunde.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 27 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2014 een, aan de algemeen directeur in zijn hoedanigheid van voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling te richten, intern beroep in door middel van een aan de voorzitter van de examencommissie verpleegkunde gerichte brief.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de klacht niet correct werd ingesteld t.a.v. de algemeen directeur, voorzitter van de interne beroepscommissie en dat de klacht niet ondertekend werd door de verzoekende partij of haar raadsman.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Of de interne beroepscommissie het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 juli 2014.

Het beroep van 11 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. *Voorwerp van het verzoekschrift*

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 4 juli 2014 betreft.

5. Grond van de zaak

a. De Raad dient na te gaan of de interne beroepscommissie bij haar beslissing dd. 4 juli 2014 het intern beroep terecht of onterecht als onontvankelijk heeft verklaard.

5.1.1. *Argumenten van de partijen*

Verzoekende partij stelt dat zijn handtekening op zijn aangetekend schrijven stond, doch zij legt hiervan geen enkel bewijs voor.

In haar wederantwoordnota vult de verzoekende partij haar argumentatie aan met de opmerking dat haar intern beroepsschrift wel degelijk door haarzelf werd ondertekend, waarbij zij stelt dat het ondertekenen juridisch gezien op verschillende manieren kan gebeuren en dat het OER niet specifiek vastlegt op welke manier dit zou dienen te gebeuren waardoor de student de vrije keuze daartoe zou hebben. De verzoekende partij verwijst daarbij naar een definitie van het woord 'ondertekenen' uit een juridisch woordenboek en stelt daarnaast dat een naam en voornaam in elektronische vorm een digitale handtekening uitmaken die juridisch zou aanvaard worden.

Tevens stelt de verzoekende partij voor de opmaak van haar intern beroepsschrift beroep te hebben gedaan op de hulp van de ombudsdiens die haar niet zou hebben gewezen op de

noodzakelijke handtekening, waarnaast de verzoekende partij de interne beroepscommissie hekelt haar niet te hebben gevraagd of, bij hun vaststelling van de kennelijke fout in de vormvereisten, haar de kans te hebben geboden om dit binnen een bepaalde termijn te herstellen.

Verwerende partij geeft weer dat het verzoekschrift op intern beroep niet ondertekend was en dat dit op zich ook niet betwist wordt door de student naar aanleiding van het externe beroep.

De verwerende partij verwijst verder naar artikel 27.1 OER (dit dient artikel 21.7 OER te zijn) waarin vastgelegd werd dat het verzoekschrift individueel dient ondertekend te zijn. Eveneens verwijst de verwerende partij naar eerdere rechtspraak hieromtrent van de Raad.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde stuk 3 van de verwerende partij inhoudende het intern beroepsschrift van de verzoekende partij, blijkt dat dit niet gehandtekend is door de verzoekende partij of een raadsman.

De verzoekende partij geeft door een met de hand geschreven opmerking op het bij haar verzoekschrift gevoegde stuk dat de interne beroepsbeslissing d.d. 4 juli 2014 inhoudt, aan dat haar handtekening op het aangetekend schrijven staat waarmee zij haar intern beroep instelde tegen de studievoortgangsbeslissing. De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij hiervan geen enkel bewijs voorlegt zodat de Raad enkel kan vaststellen dat het intern beroepsschrift niet ondertekend werd door de verzoekende partij.

De regelgeving van de verwerende partij legt vast in OER dat het intern beroepsschrift dient ondertekend te zijn door de verzoekende partij op straffe van onontvankelijkheid. De Raad voegt daaraan toe dat het ondertekende intern beroepsschrift binnen de dwingende vervaltermijn van vijf dagen moet ingediend worden.

De Raad is van oordeel dat het ondertekenen (i.e. het plaatsen van handgeschreven tekens die het stuk authenticeerbaar maken) van een te versturen beroepsschrift een substantiële formaliteit is, vermits dit de enige garantie is dat het beroep wel degelijk door de belanghebbende zelf is ingesteld. De verwijzing naar de oude rechtspraak en het argument dat het typen van haar naam en voornaam op het WORD-document zou volstaan, kunnen bijgevolg niet gevuld worden.

Iimmers, het toelaten van een niet-ondertekend intern beroepsschrift zou het mogelijk maken dat derden (al dan niet met medeweten van de belanghebbende, zonder enige volmacht) in plaats van de belanghebbende een intern beroep instellen zonder dat vaststaat dat dit ook de vaste wil van de belanghebbende is.

Het feit dat de verzoekende partij voor de opmaak van haar intern beroepsschrift hulp heeft gevraagd aan de ombudsdiens die haar niet zou gewezen hebben op de noodzakelijke, op straffe van onontvankelijkheid voorgescreven, handtekening, doet hieraan niets af. De verzoekende partij had of kon kennis nemen van de opgelegde vormvereisten zoals voorzien in het OER van de onderwijsinstelling. Temeer daar de verzoekende partij zelf aangeeft zelf opgemerkt te hebben dat haar intern beroepsschrift aan een andere instantie diende te worden aangeschreven dan vooreerst voorzien op haar ontwerp van intern beroep.

Het intern beroep werd terecht onontvankelijk verklaard. De Raad merkt ten slotte op dat het enkele feit dat de interne beroepsbeslissing aangeeft 'de klacht onontvankelijk en ongegrond te verklaren' daaraan niets afdoet. De vermelding dat de klacht 'ongegrond' werd bevonden is immers niet coherent met de overwegingen in de beslissing waaruit duidelijk blijkt dat de interne beroepscommissie het intern beroep onontvankelijk acht. De Raad is om deze redenen van oordeel dat het hier een louter materiële vergissing in het beschikkend gedeelte betreft, die de regelmatigheid van de beslissing niet in het gedrang brengt.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De initiële examenbeslissing en de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Bertel De Groote	Jan Geens	Jean Goossens
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/087 - 31 juli 2014

Inzake
wondende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsman
kantoor houdende te waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor een opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de orthopedagogie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van een toegekend 'niet-slagen' voor het opleidingsonderdeel 'stage/stage-supervisie'.

3.2. Verzoekende partij stelde op onbekende datum een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het interne beroepverzoekschrift niet aangetekend werd verstuurd en geen datum vermeldde, waardoor het onontvankelijk is.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroeps mogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. Of de interne beroepscommissie het intern beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard, wordt hierna bij de beoordeling van de grond van de zaak onderzocht.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 werd verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 10 juli 2014.

Het beroep van 10 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de interne beroepscommissie dd. 4 juli 2014 betreft.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad dient na te gaan of de interne beroepscommissie bij haar beslissing dd. 4 juli 2014 het intern beroep terecht of onterecht als onontvankelijk heeft verklaard.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt enkel dat haar klacht onontvankelijk en ongegrond werd verklaard door het feit dat zij haar verzoekschrift niet aangetekend heeft verstuurd en geen datum heeft vermeld. Zij stelt enkel dat zij daartegen beroep aantekent.

Verwerende partij stelt dat artikel van het OER uitdrukkelijk stelt dat het verzoekschrift aangetekend en binnen de termijn dient te worden verstuurd, dat er *in casu* niet kan betwist worden dat er geen aangetekende zending is gebeurd en dat daarenboven de brief niet gedateerd was wat het voor de interne beroepscommissie onmogelijk maakte om na te gaan of het beroep tijdig aangetekend is geworden. Aanvullend wijst de verwerende partij er op dat bij de mededeling van het resultaat van de eerste examenkans uitdrukkelijk wordt vermeld dat het beroep aangetekend moet worden verzonden.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat Codex Hoger Onderwijs ruime autonomie verleent aan de onderwijsinstellingen om de vorm van het intern beroep vast te leggen. Daaruit volgt dat onderwijsinstellingen in hun onderwijs- en examenreglement ontvankelijkheidsvereisten – al dan niet met sancties – kunnen vastleggen. De Raad merkt evenwel op dat deze autonomie niet onbegrensd is en dat hij toezicht houdt op de redelijkheid van het OER en op de wijze van toepassing van ontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde stuk 3 van de verwerende partij inhoudende het intern beroepsschrift van de verzoekende partij, blijkt dat dit noch per aangetekende zending, noch per gewone post is verstuurd.

In het geval dat de verzoekende partij kiest voor een vorm van beroep die niet door het reglement wordt bepaald, dient nagegaan te worden of het beroep (1) tijdig, (2) volledig en (3) naar behoren ter kennis is gebracht van de instelling.

De Raad onderzoekt dit ambtshalve op basis van het administratief dossier. De Raad merkt vooreerst op dat de officiële interne beroepsbeslissing zelf noteert als volgt:

"*Ingediend 01.07.2014
Beteekend 02.07.2014
Opleiding Bachelor orthopedagogie*"

Hieruit volgt dat de interne beroepscommissie zelf aangeeft minstens op 2 juli 2014 het interne beroepsschrift te hebben ontvangen. Verwerende partij geeft tevens aan dat de individuele rapporten voor de opleiding werden bekendgemaakt op 27 juni 2014. Hieruit volgt dat de vervaltermijn voor het aantekenen van intern beroep een aanvang nam op 28 juni 2014 om te eindigen op 2 juli 2014. In deze omstandigheden kan de interne beroepscommissie nadat zij zelf erkend heeft dat het stuk haar op 2 juli 2014 betekend werd, zich niet beroepen op het ontbreken van een datum en van een aangetekende zending om te beslissen dat het voor haar onmogelijk was de tijdigheid van het intern beroep na te gaan.

De Raad stelt vervolgens op basis van de stukken vast dat de verzoekende partij haar intern beroep gericht heeft aan de bevoegde instantie. De Raad stelt op basis van het dossier eveneens vast dat het in deze vorm ingediende intern beroep volledig is.

De interne beroepscommissie kon in deze omstandigheden kennis nemen van een tijdig, volledig en naar behoren ter kennis gebracht beroepsschrift, zodat de Raad op basis van het dossier vaststelt dat de verwerende partij onterecht het verzoekschrift onontvankelijk heeft verklaard.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie dd. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 18 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdende met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Jean Goossens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/089 - 31 juli 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de klacht over slechte begeleiding door geen enkel objectief element werd bewezen. De beslissing stelde daarnaast dat een afronding niet automatisch gebeurt, maar de verantwoordelijkheid is van de coördinator op basis van een oordeel over het behalen van de eindcompetenties. De beslissing stelde dat het oordeel van de verantwoordelijke niet onjuist is. De beslissing stelde ten slotte dat de verzoekende partij voor de deelopdrachten, die de grootste weging hebben, een onvoldoende scoorde waardoor er afgerond werd naar/20.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 10 juli 2014 en per aangetekend schrijven van 10 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 11 juli 2014.

Het beroep van 11 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een slechte begeleiding.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de score van/20 te wijten is aan een slechte begeleiding door de toegewezen begeleider. Zij wijst erop dat zij in het vorige academiejaar goede resultaten voor behaalde en dit academiejaar voor voor de deelopdrachten zonder begeleiding een goede score behaalde. Zij wijst erop dat voor de deelopdrachten (met het meeste gewicht) een begeleider werd aangesteld die zich arrogant en agressief opstelde waardoor zij niet kon uitmaken wat de sterke en zwakke punten in het ontwerp waren. Zij stelt dat vele studenten dit zouden kunnen getuigen, maar dat zij uit angst voor de gevolgen in de masteropleiding (de begeleider is daar immers ook nog actief) niet durven. Zij stelt ook dat de begeleider haar op het verkeerde pad heeft gezet. Zij wijst er ook op dat de deelopdrachten gelinkt zijn zodat de slechte begeleiding bij deelopdracht doorwerkt in deelopdracht Zij werpt op dat de studenten meermaals geklaagd hebben over de slechte begeleiding door de toegewezen begeleider, maar er is nooit gevolg aan gegeven.

Verwerende partij stelt dat de begeleiding door de betrokkenen het voorwerp is geweest van een interne evaluatie. Zij verwijst naar het evaluatieverslag waarin te lezen valt dat de strenge aanpak door de begeleider als zijn stijl erkend wordt om de student te harden, maar dat dit niet moet leiden tot een negatieve evaluatie. Zij stelt ook dat de resultaten van de andere studenten niet laten blijken dat er een slechte begeleiding is geweest en dat de daling van de deelpunten vanaf module even goed het gevolg kan zijn geweest van de toenemende complexiteit van het opleidingsonderdeel. Ze stelt bijgevolg dat de interne beroepscommissie geen problemen bij de begeleiding heeft kunnen vaststellen. Zij stelt dat de onvoldoendes voor de deelopdrachten te wijten zijn aan een onvoldoende kennis en vertrouwdheid met de verwachtingen bij de verzoekende partij als gevolg van haar afwezigheid bij begeleidingsmomenten.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Zoals de Raad al meermaals geoordeeld heeft, is een gebrekkige begeleiding op zichzelf, behoudens in geval van uitzonderlijke omstandigheden (i.e. omstandigheden die de betrouwbaarheid van de evaluatie in het gedrang brengen), geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen.

De beweringen die de verzoekende partij in bijlage 4 aanvoert, zijn zeer ernstig en doen vragen rijzen over de geschiktheid van de begeleider. Het is echter aan de verzoekende partij om deze beweringen concreet aan te tonen en de Raad ervan te overtuigen dat zij de evaluatie van de door de verzoekende partij bereikte competenties voor het opleidingsonderdeel zou hebben vertekend. De Raad is *in casu* van oordeel dat de verzoekende partij de aldus omschreven uitzonderlijke omstandigheden onvoldoende aantoon en dat deze ook niet blijken uit het dossier. Uit het dossier blijkt wel dat de verwerende partij de begeleiding door de betrokkenen na een aantal klachten geëvalueerd heeft zonder echter verdere acties te ondernemen.

Het middel is ongegrond.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op een schending van de studiegids.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de jury van de deelopdrachten niet verlopen is zoals in de studiegids beschreven staat. Zij werpt op dat conform de regel zowel interne als externe leden deel moeten uitmaken van de jury. Zij stelt dat er *in casu* geen externe juryleden aanwezig waren bij haar beoordeling.

Verwerende partij werpt op dat het middel onontvankelijk is daar het niet opgeworpen werd bij het intern beroep.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat het middel niet werd opgeworpen in het kader van het intern beroep, hoewel de verzoekende partij daartoe de mogelijkheid had.

Het middel is onontvankelijk.

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op een schending van de afrondingsregels.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de gewogen scores van de deelopdrachten resulteren in een/20 en dat dit ontstondt naar/20 in plaats van/20, zoals gebruikelijk is, werd afgerond. Zij stelt vervolgens dat de globale jaarscore van/20 het gevolg is van de subjectieve houding van de begeleider.

Verwerende partij stelt dat het OER niet voorschrijft dat een 0,5 naar de hogere eenheid afgerond moet worden. Zij stelt dat de coördinerende verantwoordelijke het cijfer vastlegt voor het opleidingsonderdeel en dat deze in functie van eventuele negatieve deelpunten kan oordelen dat de eindcompetenties niet bereikt werden. In voorliggend geval werd volgens de verwerende partij afgerond naar omwille van de negatieve deelpunten voor 2 belangrijke modules.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt zijn beoordeling over de verdiensten van de student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de

onderwijsinstelling, maar ziet er wel op toe dat de betwiste beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De Raad wijst erop dat de ECTS-fiche duidelijk moet vermelden hoe de evaluatie voor een opleidingsonderdeel verloopt en hoe het resultaat vastgesteld wordt. De Raad stelt vast dat de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeelaangeeft dat de beoordeling bestaat uit vijf deelevaluaties (vier modules en portfolio) met een respectief gewicht in de globale score.

De verzoekende partij behaalde op de modules 1 tot en met 4 de volgende resultaten:/20 (gewicht 4/18);/20 (gewicht 1/18);/20 (gewicht 6/18);/20 (gewicht 6/18).

Dit leidde tot een gewogen gemiddelde van op 20. Dit cijfer werd afgerond naar de lagere eenheid, namelijk

De Raad stelt vast dat de moduleszwaar doorwegen in het globale eindresultaat. Het resultaat voor elk van deze modules maakt immers 1/3 van het totale eindresultaat uit. De Raad ziet geen reden om te werken met zeer specifieke numerieke gewichten voor de deelopdrachten indien de gemiddelde gewogen globale score nadien kan gewijzigd worden. De verwerende partij verklaart de concrete afronding door de negatieve deelpunten voor twee belangrijke modules. De Raad is van oordeel dat het belang van deze modules *in casu* weerspiegeld wordt in hun gewicht in de globale score. De Raad ziet niet in hoe dit belang, binnen de kijtlijnen van de ECTS-fiche, anders tot uiting komt in de eindscore. Indien het de verantwoordelijke coördinator toegelaten zou zijn om de rekenkundige gemiddelde gewogen eindscore bij te stellen op basis van de ongewogen scores voor de deelopdrachten met het meeste gewicht, dan zou de verwerende partij een bijkomend gewicht aan deze opdrachten (naast het numerieke gewicht in de totaalscore) toekennen zonder dat dit vooraf vermeld werd.

Nu de ECTS-fiche de eindscore duidelijk tot stand laat komen door een gewogen gemiddelde van deelresultaten ziet de Raad niet hoe de coördinerend verantwoordelijke het globaal behaalde gewogen gemiddelde afrondt in functie van negatieve deelpunten en het daardoor al dan niet bereiken van de noodzakelijke eindcompetenties. De Raad stelt immers vast dat de ECTS-fiche niet aangeeft dat de verantwoordelijke coördinator het rekenkundige gewogen gemiddelde (op basis van de toegekende respectieve scores) kan bijstellen in functie van een eigen oordeel over de eindcompetenties.

De Raad ziet daarin aanwijzingen dat de beoordeling voor het geheel enkel het gevolg kan zijn van een rekenkundig gewogen gemiddelde dat niet wordt gecorrigeerd door of bij de afronding waarvan geen rekening wordt gehouden met de globale beoordeling in functie van de eindcompetenties. Immers, niets belet dat bij de respectieve modules een score werd toegekend in functie van de vereiste competenties. De deelscore wordt immers geacht de mate tot uiting te brengen waarin de student de competenties heeft bereikt die hij aan de hand van de deelopdracht diende te demonstreren.

De Raad stelt vast dat beide partijen erkennen dat de gewogen globale score uitkomt op/20. Bij gebrek aan bepalingen in het OER over afronding van examencijfers, is de Raad van oordeel dat het hanteren van de normale afrondingsregels (afronden vanaf 0,5 naar de hogere eenheid) de enige redelijke handelwijze is.

Het middel is gegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 18 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groot

Jan Geens

Jean Goossens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nelle Laseure

Rolnr. 2014/090 - 31 juli 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED] waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de stage werd stopgezet en de verzoekende partij een onvoldoende kreeg als cijfer en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Bachelor in het Onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel stage [REDACTED] waarbij de stage vroegtijdig werd stopgezet en de verzoekende partij een onvoldoende als examenresultaat kreeg.

3.2. Verzoekende partij stelde per aangetekend schrijven van 28 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde, onder verwijzing naar [REDACTED] van het OER, dat gelet op de niet-ondertekening van het interne beroepsverzoekschrift, deze diende te worden afgewezen als onontvankelijk.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp.

Vermits verzoekende partij in haar wederantwoordnota dd. 20 juli 2014 stelt haar klacht in te trekken en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Bertel De Groote	Jan Geens	Jean Goossens
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/092 - 31 juli 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED] waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een onvoldoende kreeg voor het opleidingsonderdeel 'stage/stagesupervisie 2/9&10' en tegen de beslissing van interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Bachelor in de orthopedagogie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 30 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage/stagesupervisie [REDACTED]'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat hoewel de student van oordeel is dat de score onvoldoende gemotiveerd werd, er uit het eindverslag van de stagelector evenwel duidelijk kan worden afgeleid waarom bepaalde leerdoelen niet werden bereikt, en waarbij deze motivering overeenstemt met het eindverslag van de stageplaats zelf, dat een tekort aan assertiviteit, zelfvertrouwen en zelfstandigheid vermeldt. Tevens zou ook uit het verslag van

de verantwoordelijke lector in het dossier blijken dat een belangrijke reden om tot de beslissing (tot een onvoldoende als quotering) te komen was dat de student tijdens de mondelinge eindevaluatie zelf aangaf dat ze de (haar stageplaats) geen volledige dag alleen zou kunnen draaien, welke een belangrijk criterium is binnen het stageteam om een derdejaarsstudent al dan niet te laten slagen. Dit gegeven zou ook bevestigd zijn geweest door de stagebegeleidster daar om diezelfde reden de student geen vakantiejob op de dienst werd aangeboden. Verder stelt de interne beroepsbeslissing dat de toekenning van de score door de lector is gebeurd conform de ECTS fiche, waar door dit alles de interne beroepscommissie besloot dat de score voldoende gemotiveerd werd. Als laatste punt haalt de interne beroepsbeslissing aan dat het OER van de hogeschool geen hoorrecht voorziet.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 juli 2014.

Het beroep van 11 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroeft zich in een eerste middel op de schending van het beginsel van de openbaarheid van het bestuur, ingevolge een schending van de hoorplicht.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij merkt op dat zij uitdrukkelijk vroeg om gehoord te worden in de interne beroepsprocedure. Zij stelt dat het recht om gehoord te worden een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is en dat zij dat recht heeft waaraan een OER geen afbreuk kan doen, waardoor de besluitvorming van de interne beroepscommissie niet op rechtsgeldige wijze zou zijn tot stand gekomen.

Verwerende partij stelt dat er niet in een hoorplicht voorzien is in het OER.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat de hoorplicht betreft, herinnert de Raad aan zijn rechtspraak dat de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet verplicht tot het horen van de student, behalve indien de beslissing steunt op het persoonlijk gedrag van de verzoekende partij, zijnde feiten die van aard zijn dat ze kunnen leiden tot examentuchtsancties, wat *in casu* niet het geval is. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij alle nuttige gegevens en argumenten schriftelijk heeft kunnen bijbrengen en in het OER geen verplichting tot het horen van de student is opgenomen.

Het middel is niet gegrond.

- a. De verzoekende partij beroep zich in een tweede middel op een schending van de formele en materiële motiveringsplicht.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat de praktijklector eerst een cijfer van 8/20 heeft toegekend waarna pas door de praktijklector werd kennisgenomen van de dienstige stukken waaronder het eindverslag van de stageplaats zelf en waarna pas *post factum* een beoordelingsverslag/eindrapport stage derde jaar 2013-2014' door de praktijklector werd opgesteld ter motivering van het negatieve cijfer, beoordelingsverslag dewelke na een tussenkomende email van de stagebegeleider alsnog werd aangevuld.

Voorts stelt verzoekende partij, onder verwijzing naar artikel II.11 Aanvullingsdecreet, dat het 'eindrapport stage derde jaar 2013-2014' aan verzoekster werd overgemaakt, niet ondertekend door de praktijklector, noch zou zij zelf de mogelijkheid gehad hebben deze te ondertekenen, bezwaren of opmerkingen te noteren, hetgeen de nietigheid van dit verslag met zich zou meebrengen en merkt zij op dat het eindrapport geen afdoende juridische overwegingen als motivering aanhaalt.

Hierbij haalt verzoekende partij aan dat er in het eindrapport geenszins concrete voorbeelden worden aangegeven uit de praktijk ter ondersteuning of motivering van de aangegeven tekorten in hoofde van de studente. Ook leest de verzoekende partij in de besluitvorming een interne tegenstrijdigheid waar onder 'score.....

' als volgt staat genoteerd: "onvoldoende bekwaamheid en een te groot tekort op één of meerdere terreinen", daar waar in het stageverslag van de praktijklector zelf nergens gewag zou zijn gemaakt van een te groot tekort op welk terrein dan ook. Met uitzondering van een opmerking omtrent het invullen van het logboek, haalt verzoekende partij aan dat de praktijklector nimmer concrete onvoldoendes heeft aangeduid, te meer zij stelt dat de praktijklector haar, behoudens in het kader van de eindevaluatie, ter plaatse nooit aan het werk heeft gezien. Hierbij stelt verzoekende partij dat de thans door haar bestreden beslissing dan ook geenszins overeenstemt met het eindverslag van de stageplaats. Verzoekende partij werpt dan ook op dat de interne beroepscommissie aansluitend een manifester foute lezing zou geven aan het eindverslag van de stageplaats.

Als laatste punt verwijst de verzoekende partij daarbij naar de aanvullende email van de stagebegeleider dd. 31 januari 2014 waarin zou gesteld worden dat verzoekster voor de gehele dienst weldegelijk voldeed en verzoekende partij ter staving van deze bevinding ook aanduidt waarom zij *in casu* geen vakantiejob op de dienst werd aangeboden en waar zij als bewijs van de door haar bereikte bekwaamheid verwijst naar door haar eerder uitgevoerde vakantiewerken.

Verwerende partij stelt dat het argument van de verzoekende partij als zou de praktijklector besloten hebben tot een onvoldoende vooraleer zij kennis heeft genomen van de evaluatie van de stagebegeleiding, niet werd aangewend naar aanleiding van het intern beroep. Verder stelt de verwerende partij omtrent de aangehaalde rechtspraak van de Raad van State dat deze ter zake niet dienend voorkomt en dat er zich niets tegen verzet dat de praktijklector het door haar reeds gevormde oordeel uitspreekt zonder op dat ogenblik reeds te voldoen aan de formele motiveringsplicht, waarbij zij stelt dat de praktijklector perfect na haar mededeling haar oordeel *de facto* kan gaan motiveren. Verwerende partij stelt voorts dat conform de ECTS fiche het de praktijklector is die de uiteindelijke punten geeft, en niet de stagebegeleider. Dat ook in het verslag van de stageplaats er verschillende werkpunten worden weerhouden, ook en in het bijzonder 'zelfvertrouwen, assertiviteit en zelfstandigheid', precies die tekorten die ook door de praktijklector werden weerhouden. Aansluitend stelt de verwerende partij dat conform de ECTS fiche de stage zich niet alleen afspeelt op de werkvloer van de voorziening, ook wat er op school gebeurt, de schriftelijke rapportage en stagesupervisiebijeenkomsten, maken een wezenlijk deel uit van de praktijkervaring.

Met betrekking tot de opgeworpen grief dat het 'eindrapport stage derde jaar 2013-2014' niet werd ondertekend door de praktijklector, stelt de verwerende partij dat ook dit argument niet werd opgeworpen in het kader van het intern beroep.

Verwerende partij stelt ten slotte dat de beroepsbeslissing voldoende gemotiveerd is en tegelijk stelt zij dat deze motivering haar grondslag terugvindt in zowel het stageverslag van de stageplaats als in het verslag van de praktijklector. Waar de verzoekende partij aanhaalt dat de verwerende partij een manifeste foute lezing heeft gegeven aan het eindverslag van de stageplaats, argumenteert de verwerende partij dat in de bestreden beslissing weldegelijk verwezen werd naar de opmerkingen in de stageverslagen waaruit overduidelijk zou blijken dat er wel degelijk vele werkpunten/pijnpunten bleven in hoofde van de verzoekende partij.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

In casu komt de grief van de verzoekende partij er in grote lijnen op neer dat zij zich er niet kan in vinden dat het toegekende cijfer van niet overeenstemt met de beoordeling die verzoekende partij kreeg van de stagebegeleider en dat de beoordeling door de praktijklector werd toegekend alvorens dat laatstgenoemde kennis had genomen van het stageverslag van de stagebegeleiding en dat de praktijklector slechts achteraf haar beoordelingsverslag opgemaakt heeft.

Voor eerst is de Raad van oordeel dat het middel in alle onderdelen ontvankelijk is. Het geformuleerde argument van de verwerende partij dat laatstgenoemde opmerking niet zou zijn aangegeven in het kader van het intern beroep, mist feitelijke grondslag daar dit argument als volgt werd opgenomen in het verzoek tot heroverweging in het kader van het intern beroep (stuk 8 verzoekende partij):

"2) *Het geven van de beoordeling der stage zonder enige motivering op het moment van de uitspraak: het beoordelingsverslag is immers opgemaakt nadat de beoordeling reeds veruitwendig was naar mij toe."*

Wat de grond betreft, herinnert de Raad eraan dat hij zijn appreciatie over competenties van de verzoekende partij niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag evenwel nagaan of de beslissing op een wettige wijze tot stand is gekomen en de bevoegde instanties van de verwerende partij niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld. De Raad voegt er meteen ook aan toe dat de beoordeling van stages niet moet neerkomen op een rekenkundig gemiddelde van alle beoordeelde competenties en dat een onvoldoende op slechts één enkele competentie zelfs een tekort voor het geheel kan verantwoorden, *a fortiori* voor een stage in de afstudeerfase van een opleiding.

Wat de beoordelingswijze betreft, verwijst de Raad voor eerst naar de uiteenzetting in de ECTS fiche van het betrokken opleidingsonderdeel (stuk 1 verwerende partij):

Toetsing (lijst)

Evaluatie(s) voor beide examenkansen, niet herhaalbaar in tweede examenkans

Moment	Vorm	% Opmerking
Academiejaar	Stage en praktijkopdracht	100,00 Toetsmethode: gedragsobservatie, werkstukken en presentatie Toetsmedium: mondeling en schriftelijk Toetsmoment: permanent proces Beoordelaar: lector de stagebeoordeling gebeurt op basis van: - de tussentijdse evaluatie en de eindevaluatie aan de hand van het evaluatieschema, waarbij de stagiair aanwezig is; - een kwalitatieve beoordeling aan de hand van

punten op 20, waarbij de stagiair in principe niet aanwezig is
- een appreciatie onder de vorm van een synthese gegeven aan de stagiair door de stagebegeleider.
Voor het toekennen van de punten, wordt rekening gehouden met:
- de voorgaande punten
- de stagesupervisies, de eventuele individuele besprekingen, de evaluatiebesprekingen en de schriftelijke opdrachten.

Verder leest de Raad in het document 'stagebundel' (stuk 8 verwerende partij, p. 14/24) het volgende met betrekking tot de totstandkoming van de beoordeling:

6. STAGEBEOORDELING

Aan het einde van de rit dienen stages beoordeeld te worden. Het volgende overzicht geeft weer welke elementen een rol spelen in de evaluatie.

De stagebeoordeling gebeurt op basis van:

- de tussentijdse evaluatie en de eindevaluatie aan de hand van het evaluatieschema, waarbij de stagiair aanwezig is;
- een kwalitatieve beoordeling aan de hand van punten op 20, waarbij de stagiair in principe niet aanwezig is;
- een appreciatie onder de vorm van een synthese gegeven aan de stagiair door de stagebegeleider.

Voor het toekennen van de punten door de praktijklector, wordt rekening gehouden met:

- de voorgaande punten;
- de stagesupervisies, de eventuele individuele besprekingen, de evaluatiebesprekingen en de schriftelijke opdrachten.

Procentuele normen gehanteerd door de hogeschool:

4:	zeer slecht
6:	niet bekwaam en grote tekorten over de hele lijn
8:	minimale evolutie
10:	onvoldoende bekwaamheid en een te groot tekort op één of meerdere terreinen.
12:	onvoldoende evolutie en/of geen rekening gehouden met feedback
14:	voldoende, maar matige bekwaamheid over de hele lijn en aandachtspunten op meerdere terreinen
16:	voldoende bekwaamheid en aandachtspunten op één of meerdere terreinen
(16+):	evolutie
(16+):	goede bekwaamheid en minder essentiële aandachtspunten
(16+):	positieve vaardigheden en attitudes
(16+):	goede evoluties
(16+):	onderscheiding
(16+):	zeer bekwaam, met opmerkelijke vaardigheden en attitudes
(16+):	goede evoluties
(16+):	grote onderscheiding
(16+):	met de nodige argumentatie kan de meerwaarde van de stage besproken worden
(16+):	grootste onderscheiding

Uit de ECTS fiche en het stagebundel volgt uitdrukkelijk dat het geen de stagebegeleider opmaakt als evaluatie enkel een appreciatie uitmaakt in de vorm van een synthese, die slechts een onderdeel uitmaakt van alle elementen – naast de tussentijdse evaluatie, de eindevaluatie en de kwalitatieve beoordeling aan de hand van punten op 20 evenals de stagesupervisies, de eventuele individuele besprekingen, de evaluatiebesprekingen en de schriftelijke opdrachten – waarmee rekening wordt gehouden voor het toekennen van de punten door de praktijklector.

De Raad betreurt dat de praktijklector eigengereid mondeling aan de verzoekende partij een eindbeoordelingmeegedeeld heeft voordat de examencommissie conform het OER de resultaten definitief heeft vastgesteld. De Raad herinnert er vervolgens aan dat de examenbeslissingslechts een individuele bestuurshandeling is indien zij definitief vastgesteld werd door de bevoegde instantie. Op dat moment moet de examenbeslissing steun kunnen vinden in het stagedossier. Het mondeling meedelen van het voornemen om een/20 toe te kennen is geen administratieve handeling, die op dat moment reeds gemotiveerd moet zijn. De Raad is dan ook van oordeel dat er geen sprake is van een *post factum* motivering voor de toegekende score daar het eindverslag van de praktijklector definitief tot stand is gekomen, rekening houdend met meerdere elementen, in het bijzonder na kennismaking van het eindverslag van de stagebegeleiding, en vooraleer het resultaat door de examencommissie definitief was vastgesteld.

Vervolgens merkt de Raad op dat het de praktijklector en niet de stagebegeleider is, die bevoegd is voor de eindevaluatie van verzoekende partij (i.e. de eindscore), met dien verstande dat o.a. de verslagen en de evaluaties van de stagebegeleiders elementen zijn die moeten betrokken worden in de eindevaluatie. De ECTS-fiche geeft conform deze visie van de Raad aan dat er vooral met verslagen rekening gehouden moet worden. De Raad stelt vast dat noch de ECTS-fiche, noch de stagebundel explicet verplichten dat de praktijklector zelf de verzoekende partij op de stageplaats gaat observeren.

De Raad heeft in eerdere rechtspraak aangenomen dat de beoordelingsmaatstaven die de praktijklectoren hanteren verschillend kunnen zijn in vergelijking met de maatstaven die de stagewerkers hanteren. Indien de evaluatie van de docent of praktijklector grondig verschilt ten aanzien van de evaluatie door de stagebegeleiding, dient volgens de Raad dit verschil wel gemotiveerd of uitgelegd te worden. *In casu* ziet de Raad niet in waarin de grondige verschillen bestaan daar in de beoordeling door de praktijklector naast een aantal positieve punten ook bepaalde negatieve punten (o.a. onzekerheid, onvoldoende analyse van de praktijk, onvoldoende zelfkritische analyse, een te beperkte zin voor initiatief), die voor enkele aspecten ook in de eindbeoordeling door de stagebegeleiding (die melding maakt van evolutie in bepaalde competenties zonder dat echter blijkt dat daarmee een voldoende niveau behaald werd) en de e-mail d.d. 31 januari 2014 (waarin onvoldoende zelfstandigheid en onzekerheid vermeld werden) te lezen staan.

De Raad stelt vast dat er rekening werd gehouden met de positieve aspecten van de stage en de evaluatie door de stagebegeleider, maar dat ernstige tekorten beletten dat de verzoekende partij een voldoende voor het opleidingsonderdeel kon krijgen. De Raad stelt eveneens vast dat het eindbeoordelingsverslag van de praktijklector conform de ECTS-fiche/de stagebundel en de daarin opgenomen leerdoelen/competenties, duidelijk aangeeft dat de verzoekende partij meerdere competenties onvoldoende bereikt heeft en dat ze daarin onvoldoende geëvolueerd is. In het bijzonder wordt gewezen op het gebrek aan zelfstandigheid, zekerheid en assertiviteit. Het is niet kennelijk onredelijk dat de praktijklector bij de stagebeoordeling ook geen rekening houdt met de factor dat de verzoekende partij mogelijk in bepaalde settings beter zou presteren daar zij de verzoekende partij dient te beoordelen op grond van generieke competenties, die voor alle stageplekken gelden en die los van de specificiteit van de stage voldoende verworven dienen te zijn. De dragende motieven voor de onvoldoende (...../20), die in de beroepsbeslissing vermeld werden, vinden voldoende steun in het stagedossier zodat de beroepsbeslissing en de eindscore afdoende materieel en formeel gemotiveerd zijn.

Binnen de perken van zijn controlebevoegdheid kan de Raad niet stellen dat deze motivering onvoldoende, noch dat de eindscore (...../20) kennelijk onredelijk is.

Volledigheidshalve bevestigt de Raad dat het opgeworpen argument van de verzoekende partij dat het beoordelingsverslag van de praktijklector niet rechtsgeldig is, ontvankelijk is. De Raad merkt echter op dat de ondertekening van het beoordelingsverslag in geen enkele reglementering op straffe van nietigheid staat voorgeschreven.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De initiële examenbeslissing van 30 juni 2014 en de beslissing van 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Bertel De Groote	Jan Geens	Jean Goossens
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/093 - 31 juli 2014

Inzake

[.....]
wondende te [.....]

hebbende als raadslieden meester [.....]
kantoor houdende te [.....], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [.....]

hebbende als raadsman meester [.....],
kantoor houdende te [.....], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [.....] werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [.....]
- de verwerende partij: [.....]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 3 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2014 een intern beroep, aangevuld op 1 juli 2014, in bij de gemanageerde van het hogeschoolbestuur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de beperkte examencommissie op datum van 3 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het cijfer 8/20 bevestigd blijft. Zij stelde dat er nog steeds heel wat taal- en spelfouten in de stagemap aanwezig waren ondanks de feedback in het kader van het tussentijds syntheseverslag dat met verzoekende partij besproken werd. De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij voldoende feedback voor Frans en wiskunde gekregen heeft en dat verzoekende partij zich niet aangemeld heeft voor alle relevante stagevoorbereidingsdagen, waar ze een beroep kon doen op de docenten. Er wordt verder melding gemaakt van het feit dat de verzoekende partij ook niet naar het

feedbackmoment d.d. 27 juni 2014 gekomen is. In de beroepsbeslissing wordt ook nog aangegeven dat verzoekende partij evenmin de afspraken over voorbereiding naleefde.

De beroepsbeslissing stelde dat in het tussentijdse syntheseverslag reeds een code rood werd gegeven wegens nipte onvoldoendes en een negatieve evolutie voor de functionele gehelen ‘begeleiden van leer- en ontwikkelingsprocessen’, ‘opvoeden’ en ‘inhoudelijke expertise aanwenden’. De beroepsbeslissing geeft ook aan dat in het stagevademecum aangegeven werd dat een onvoldoende voor één of meer functionele gehelen kan leiden tot een onvoldoende voor praktijk. In de beroepsbeslissing wordt ook aangegeven dat de lesvoorbereidingen nooit goedgekeurd werden door de docent. De beroepsbeslissing stelde dat de gemaakte lesvoorbereidingen niet volgens de normale methode werden opgesteld, waaruit volgens de beroepsinstantie blijkt dat de verzoekende partij niet begrijpt waaruit een les vertrekt en wat de doelen zijn. In de beroepsbeslissing wordt ook gesteld dat verzoekende partij weinig zelfreflectie aan de dag legt en zich louter beperkt tot de opmerkingen van de docent.

De beslissing geeft ten slotte nog aan dat het cijfer niet door één persoon, maar door de praktijkcommissie werd vastgesteld.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 7 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig werd doorlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2014. Verzoekende partij heeft op 8 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 9 juli 2014.

Het beroep van 11 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve de regelmatigheid van het intern beroep na.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beslissing op het intern beroep genomen werd door een onbevoegde instantie. Verzoekende partij werpt in eerste instantie op dat uit niets valt af te leiden dat de voltallige examencommissie kennis heeft genomen van het intern beroep (i.e. nota en neergelegde stukken), zoals voorgeschreven door het OER. Zij stelt in tweede instantie dat zij op basis van de gebruikte bewoordingen de indruk heeft dat de beroepsbeslissing enkel door de gemanageerde werd opgesteld, te meer daar geen enkel stuk uitgaande van de examencommissie zelf, werd meegedeeld. Verzoekende partij werpt vervolgens op dat de gemanageerde optreedt in een dubbele hoedanigheid, enerzijds als gemanageerde van het hogeschoolbestuur en anderzijds als voorzitter van de examencommissie. Verzoekende partij verwijst naar artikel ER en algemene beginselen van bestuur, in het bijzonder het algemeen beginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid,

om te stellen dat deze beide hoedanigheden niet door dezelfde persoon opgenomen mogen worden.

Verwerende partij stelt dat de procedure regelmatig is verlopen. Zij stelt dat de beperkte examencommissie op verzoek van de gemandateerde opnieuw is samengekomen om het intern beroep te behandelen. Zij stelt dat enkel de beperkte commissie bevoegd is daar de verzoekende partij “onderweg” is in de opleiding en dus niet in de afstudeerfase zit. Zij wijst er nog op dat de gemandateerde geen lid is van de beperkte examencommissie. Zij stelt dat de notulen in het bezit zijn van de gemandateerde.

In haar nota van wederantwoord stelt de verzoekende partij vervolgens dat de beperkte examencommissie niet bevoegd is daar artikel ER OER bepaalt dat “*de examencommissie [...] opnieuw dient samen te komen*”. Zij wijst erop dat bevoegdheid van de beperkte examencommissie strikt bepaald is in artikel ER OER. Zij wijst vervolgens op artikel ER OER waarin bepaald wordt dat de examencommissie mogelijke betwistingen na elke examenperiode beslecht. Zij werpt op dat het vreemd is dat stukken van de beperkte examencommissie in het bezit zijn van de gemandateerde, gelet op de artikelen ER OER). Zij werpt ten slotte op dat indien de beperkte examencommissie bevoegd zou zijn, wat zij betwist, deze in de gegeven samenstelling niet regelmatig kon beraadslagen daar een lid betrokken partij was bij het voorgelegde geschil.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat Artikel IB OER de gemandateerde van het hogeschoolbestuur aanwijst als de primaire interne beroepsinstantie, met een eventuele doorverwijzing naar de examencommissie na het houden van een consultatieronde. Uit een toelichting bij het OER blijkt welke personen de functies uit het OER in het academiejaar 2013-2014 opnemen. Daaruit blijkt ontgensprekelijk dat het intern beroepsschrift *in casu* moest ingediend worden bij de gemandateerde van het hogeschoolbestuur of zijn gedelegeerde voor de opleiding, *in casu* de heer , wat de verzoekende partij gedaan heeft. Daaruit blijkt eveneer dat drie personen die naar verklaring van de verwerende partij de beroepsbeslissing hebben genomen handelden in het kader van hun toegewezen hoedanigheid, respectievelijk als voorzitter en secretaris van de examencommissie, en examenombuds.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat partijen het erover eens zijn dat de gemandateerde een consultatieronde gehouden heeft. Uit artikel IB OER blijkt vervolgens dat, indien de gemandateerde het intern beroep ontvankelijk en niet manifest ongegrond acht, hij de klacht kan overmaken aan de examencommissie, die op verzoek van de gemandateerde bijeenkomt en beslist over de grond van het intern beroep. Uit de stukken blijkt dat een examencommissie op verzoek van de gedelegeerde van de gemandateerde op 3 juli 2014 is samengekomen en het intern beroep met betrekking tot een examenresultaat ten gronde heeft behandeld en een afwijzende beslissing heeft genomen. In de antwoordnota wordt bevestigd dat de beperkte examencommissie inderdaad opnieuw is samengekomen op verzoek van de gemandateerde naar aanleiding van het intern beroep van verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat uit de samenlezing van artikelen OER volgt dat enkel ‘de examencommissie’ bevoegd is om in het kader van een intern beroep kennis te nemen van het intern beroep om vervolgens daarover een beslissing te nemen. Gelet op het feit dat de beperkte examencommissie grotendeels dezelfde samenstelling als ‘de examencommissie’ kent, onderzoekt de Raad eveneens of de verklaring van de verwerende partij dat de drie deelnemers zetelden als beperkte examencommissie niet ook geïnterpreteerd kan worden dat de drie personen zetelden als ‘examencommissie’. De beperkte examencommissie bestaat volgens artikel OER uit de voorzitter van de examencommissie, de secretaris van de examencommissie en de examenombuds. Artikel ER OER bepaalt enerzijds dat ‘de examencommissie’ minstens uit zes leden bestaat en anderzijds dat de examenombuds geen deel uitmaakt van ‘de examencommissie’. De Raad stelt vast dat om *in casu* geldig te kunnen beslissen conform artikel ER OER minstens drie leden van de examencommissie aanwezig moeten zijn. Uit de samenlezing van artikelen OER blijkt volgens de Raad dat de door de verwerende partij aangegeven samenstelling van de beperkte examencommissie, in de hypothese dat ze mogelijk toch zou gehandeld hebben als ‘de examencommissie’, niet regelmatig is gelet op het niet-bereikte beslissingsquotum voor de leden (uit de verklaring

van de verwerende partij blijkt dat slechts twee leden aanwezig waren, waarvan bovendien één lid betrokken partij is bij de betwisting).

In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat het intern beroep onregelmatig is verlopen.

Ten overvloede merkt de Raad op dat uit het schrijven van de gedelegeerde van de gemanageerde, wat naar het oordeel van de Raad vermoedelijk moest doorgaan als de mededeling van de beslissing in het kader van het intern beroep (zie artikel OER), door de verzoekende partij ontrect wordt afgeleid dat de gedelegeerde van de gemanageerde zelf de beroepsbeslissing zou genomen, dan wel opgesteld hebben. De Raad stelt vast dat deze in een eigen schrijven de "inhoud" van de beroepsbeslissing door de examencommissie medeelt zonder de eigenlijke beroepsbeslissing mee te delen. De Raad wijst erop dat dit tot verwarring leidt over bevoegdheden, terwijl de betrokken voor de in artikel OER bedoelde mededeling had kunnen volstaan met een eenvoudig schrijven, dat de originele beroepsbeslissing van 'de examencommissie' begeleidt.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 18 augustus 2014 een nieuwe

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daaryoor niet bevoegd is

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 156a-1a, voorziening en wetten en de Raad van State is het Koninklijk Rechtbank.

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus bestaat op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter, De bijzitters,

Bertel De Groot
Jarl Geens
Jean Goossens

De secretaris,

David Keyaerts Nele Laseure

Rolnr. 2014/095 - 31 juli 2014

Inzake
wonende te

hebbende als raadsmankantoor houdende tewaar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadsmankantoor houdende te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De wederantwoordnota wordt wegens laattijdigheid uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing waarbij de verzoekende partij het diploma 'Leraar lager onderwijs' geweigerd wordt en tegen de beslissing op intern beroep genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Bachelor in het lager Onderwijs.

Het beroep betreft de weigering tot uitreiking van het diploma 'Leraar lager onderwijs', de examenbeslissing van/20 voor het opleidingsonderdeel 'stage' en het gebrek aan motivering van de examenbeslissing van 8/20 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij het hogeschoolbestuur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de gedelegeerde van de gemandateerde van het hogeschoolbestuur op datum van 7 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de studente reeds in januari 2014 een niet-tolereerbaar tekort behaalde voor een opleidingsonderdeel zodat afstuderen in het academiejaar 2013-2014 sowieso niet meer tot de mogelijkheden behoorde waardoor haar beroep tegen ‘de beslissing om het niet verlenen van diploma ‘Leraar lager onderwijs’ ongegrond is. De beroepsbeslissing stelde vervolgens dat het voorstel van eindscore gegeven door de stagementoren slechts een element is dat wordt meegenomen bij de bepaling van het eindcijfer in overeenstemming met de generieke beoordelingsniveaus daar de eindverantwoordelijkheid voor de toekenning van de eindscore steeds bij de hogeschool blijft liggen. De beslissing stelde dat de eindscore wordt voorbereid door de dossierverantwoordelijke en pas op basis van de generieke beoordelingsniveaus die voor alle betrokken studenten gehanteerd wordt, definitief wordt vastgelegd tijdens een vergadering met het docententeam. De beroepsbeslissing stelde dat de verzoekende partij in onvoldoende mate de competenties realiseert die in de ECTS-fiche vooropgesteld worden. De beslissing stelde bijgevolg dat het betwiste examencijfer behouden blijft.

De beroepsbeslissing werd per aangetekend schrijven d.d. 8 juli 2014 aan de verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2014. Verzoekende partij heeft op 8 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 9 juli 2014.

Het beroep werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De voorliggende bestreden beslissing betreft de weigering tot uitreiking van het diploma ‘Leraar lager onderwijs’, de examenbeslissing van 8/20 voor het opleidingsonderdeel en het gebrek aan motivering van de examenbeslissing van 8/20 voor het opleidingsonderdeel.....

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel

Verzoekende partij stelt dat de examencommissie onterecht een “niet tolereerbaar tekort” in aanmerking neemt voor het “opleidingsonderdeeldaar dit opleidingsonderdeel in de

studiewijzer wordt aanzien als een onderdeel van het opleidingsonderdeel en niet als een apart onderdeel.

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij zelf de beslissing nam om zich in het academiejaar 2012-2013 uit te schrijven voor het opleidingsonderdeel

Zij wijst erop dat verzoekende partij zelf bewust en geïnformeerd de beslissing nam om tijdens het voorgaande academiejaar 2012-2013 enkel het onderdeel "keuzestage" op te nemen als een afzonderlijk opleidingsonderdeel. Zij stelt dat verzoekende partij zich het huidig academiejaar bovendien voor de aparte opleidingsonderdelen, ingeschreven heeft. Zij erkent dat de opdeling van het opleidingsonderdeel zoals *in casu* voorligt, mogelijk is. Zij wijst erop dat studenten zichzelf via het elektronisch platform (eventueel met hulp) inschrijven, maar zelf verantwoordelijk zijn voor de definitieve goedkeuring van hun programma zoals voorzien in het OER.

Tweede onderdeel

Verzoekende partij werpt op dat de wijze waarop de examencommissie tot de score van/20 voor het opleidingsonderdeel is gekomen, niet terug te vinden is en dat de motivering aldus onvoldoende is. Zij merkt op dat de eigenlijke motivering die gegeven wordt, neerkomt op twee lijnen uit het beoordelingskader.

Verwerende partij stelt dat de motivering voor de score gebaseerd is op een synthese van alle verslagen (mentoren en docenten), de reflecties van de student en het gesprek tijdens de mentorenontmoeting. Zij stelt dat met het stageverslag en de bijhorende toelichting concreet aangegeven wordt welke competenties binnen de stage bereikt moeten worden en hoe de verzoekende partij daarop scoorde. Gezien de veelheid aan competenties is het niet mogelijk om op een analytische manier een cijfer toe te kennen. Tijdens de mentorenontmoeting wordt van elk gesprek met mentoren nota genomen en toegevoegd aan het stagedossier van de betreffende student. Achteraf in gesprek met de student wordt deze informatie mondeling toegelicht, maar niet op papier overhandigd omdat deze info spreektaal is en in vertrouwen wordt verteld. Zij wijst er bovendien op dat verzoekende partij noch tijdens noch onmiddellijk na de zelfstandige stage een gesprek gevraagd heeft. Zij wijst er ook op dat de generieke beoordelingsniveaus en de toelichting bij het stageverslag voorafgaand bekend was bij verzoekende partij. Zij stelt dat op basis van al deze informatie het passende niveau van de verzoekende partij bepaald werd.

Verwerende partij merkt op dat doorheen de stageperiode de mentoren vaststellen dat verzoekende partij het nog moeilijk heeft met een aantal aspecten: 'creativiteit', 'ruimte voor inbreng van kinderen', 'afspraken maken en grenzen stellen', 'enthousiasmerende stijl', 'leerlingactiviteit/ervaringskansen', 'variatie', 'differentiatie naar tempo', 'niveau en belangstelling'. Volgens verwerende partij zijn enkele belangrijke basisvaardigheden van het lesgeven nog niet bereikt, had verzoekende partij voortdurend tips nodig van de mentor, was er geen consistente vooruitgang met betrekking tot de reeds gesignaleerde werkpunten. Zij stelt ook dat de verslagen van de docenten in het midden en aan het einde van de stage deze onvoldoendes bevestigen. Zij wijst erop dat deze opmerkingen ook tijdens de mentorenontmoeting aan bod kwamen. Zij stelt ook dat de reflecties na de stage niet aantonen dat verzoekende partij echte inzichten heeft opgedaan.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste onderdeel betreft, herinnert de Raad eraan dat het aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toekomt om de stagecompetenties van verzoekende partij te beoordelen. De Raad ziet er echter wel op toe dat de betwiste beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt. De Raad herinnert er vervolgens aan dat een tekort voor één opleidingsonderdeel kan verantwoorden dat verzoekende partij als niet-geslaagd voor de gehele opleiding wordt beoordeeld, te meer indien het gaat om een zwaarwichtig opleidingsonderdeel in de afstudeerfase van de opleiding. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij voor twee opleidingsonderdelen tekorten (...../20) heeft.

Uit de stukken blijkt dat de verzoekende partij er zelf voor gekozen heeft om het opleidingsonderdeel niet als een geheel op te nemen, maar wel als een combinatie van drie zelfstandige opleidingsonderdelen, die wat het aantal studiepunten en de inhoud gezamenlijk genomen, overeenkomen met de inhoud en de studiepunten voor het opleidingsonderdeel De verzoekende partij dient dan ook de gevolgen van deze keuze te dragen. De beroepsbeslissing geeft aan dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel reeds een niet-tolereerbaar tekort behaalde waardoor ze niet kon afstuderen. De beroepsbeslissing steunt bijgevolg op in rechte en in feite aanvaardbare motieven. In deze omstandigheden (twee tekorten) is de Raad bovendien van oordeel dat het niet-toekennen van het diploma, zoals opgeworpen in het intern beroep (i.e. niet-geslaagd verklaren) niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Wat het tweede onderdeel betreft, herinnert de Raad eraan dat het aan de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling toekomt om de stagecompetenties van verzoekende partij te beoordelen. De Raad ziet er echter wel op toe dat de betwiste beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid ligt.

De Raad wijst erop dat de eindbeoordeling bij de verantwoordelijke docenten van de onderwijsinstelling ligt, maar dat de stageverslagen of andere bevindingen van de mentoren mee in rekening moeten genomen worden. Het voorstel tot eindscore door de mentoren is niet bindend voor de onderwijsinstelling. De Raad stelt *in casu* vast dat de eindbeoordeling over de verzoekende partij steun vindt in een syntheseverslag waarin alle verslagen en bevindingen van docenten en mentoren werden opgenomen. De Raad ziet geen aanwijzingen dat het syntheseverslag niet objectief is daar er zowel positieve als negatieve punten in het verslag werden opgenomen. In het bijzonder worden de sterktes en de zwaktes van verzoekende partij (voor mentoren en docenten afzonderlijk) samengevat. Bovendien betwist de verzoekende partij het syntheseverslag niet ernstig. De Raad stelt in het syntheseverslag tevens vast dat de opmerkingen en de bevindingen van de mentoren en de docenten vaak gelijkaardig zijn. De Raad herinnert er verder aan dat een tekort op één aspect van de te beoordelen competenties kan verantwoorden dat de verzoekende partij een onvoldoende scoort voor de stage, te meer indien het gaat om een stage in de afstudeerfase van de opleiding. Gelet op de negatieve punten in het syntheseverslag is de Raad van oordeel dat de eindbeoordeling – die overeenkomstig de ECTS-fiche niet voortvloeit uit een rekenkundig gemiddelde – niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij kennis had van minstens het syntheseverslag daar zij dit zelf in de procedure heeft gebracht zodat zij de dragende motieven die aan de grond van de eindbeoordeling en de beroepsbeslissing (die explicet naar de eindbeoordeling verwijst) lagen, kon kennen.

Het middel is ongegrond

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en ongegrond is.

De initiële beslissing van de examencommissie en de beslissing van de gemandateerde d.d. 7 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Bertel De Groote	Jan Geens	Jean Goossens
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/096 - 31 juli 2014

Inzake
wonende te

hebbende als raadsman.....
kantoor houdende

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de.....
met zetel te

hebbende als raadsman,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 31 juli 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een/20 voor 'Stage/stage-supervisie' werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk en ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de orthopedagogie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 27 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de algemeen directeur op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk en ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk is daar het intern beroepsschrift niet ondertekend werd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 14 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroeps mogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 14 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft op 10 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 juli 2014.

Het beroep van 14 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve na of het intern beroep regelmatig is verlopen en of het intern beroep terecht onontvankelijk verklaard werd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepsprocedure onregelmatig is verlopen daar zij ondanks haar expliciet verzoek niet werd gehoord, noch werd uitgenodigd door de interne beroepscommissie. Zij stelt dat, indien zij wel uitgenodigd geweest zou zijn, zij het ontbreken van een handtekening op haar intern beroepsschrift had kunnen rechtzetten.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet ontkent dat het intern beroepsschrift niet ondertekend werd. Zij stelt dat daarmee niet aan een ontvankelijkheidsvereiste is voldaan. Zij wijst er voorts op dat het horen van de verzoekende partij niet aan de orde was omdat de interne beroepscommissie vaststelde dat het intern beroep onontvankelijk was. Zij wijst er eveneens op dat het intern beroepsschrift ondertekend moet zijn op het moment dat de interne beroepscommissie het stuk ontvangt. Zij stelt ten slotte dat het OER niet voorziet in een mogelijkheid tot herstel van een gebrek in het intern beroepsschrift.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt vooreerst op dat een eventuele onontvankelijkheid van het intern beroep niet belet dat een interne beroepsinstantie de indiener van het intern beroep hoort om het vervolgens als onontvankelijk af te wijzen. De relevantie van het horen van de verzoekende partij hoeft niet beperkt te zijn tot de behandeling van de grondheid van het door deze partij ingestelde beroep. De Raad wijst erop dat het beginsel van de hoorplicht de interne beroepsinstantie evenwel niet verplicht om de verzoekende partij tijdens een hoorzitting te horen, behoudens indien de te nemen studievoortgangsbeslissing gebaseerd is op het gedrag van de verzoekende partij, wat *in casu* niet het geval is. De interne beroepscommissie mocht zich om deze redenen beperken tot het onderzoek van de schriftelijke stukken waarin de verzoekende partij haar standpunt kon opnemen. De Raad is bijgevolg van oordeel dat de interne beroepsbeslissing *in casu* rechtsgeldig tot stand is gekomen.

De Raad stelt ten tweede vast datOER bepaalt dat het intern beroep enkel ontvankelijk is, indien het ondertekend werd door de student of een raadsman, wat impliceert dat een niet-ondertekend verzoekschrift het intern beroep onontvankelijk maakt. Volgens de Raad kan de verwerende partij *in casu* rechtmatig het ondertekenen van het intern beroepsschrift als substantiële formaliteit opleggen daar dit de enige garantie is dat het intern beroep door de belanghebbende student zelf wordt ingesteld. Immers, het toelaten van een niet-ondertekend intern beroepsschrift zou het mogelijk maken dat derden (al dan niet met medeweten van de belanghebbende, zonder enige volmacht) in plaats van de belanghebbende een intern beroep instellen zonder dat vaststaat dat dit ook de vaste wil van de belanghebbende is.

De Raad voegt eraan toe dat het ondertekende intern beroepsschrift, conform de hierboven vermelde bepaling uit het OER, binnen de dwingende vervaltermijn van vijf dagen moet ingediend worden.

De Raad wijst erop dat het evident is dat een intern beroepsschrift in schriftelijke vorm ondertekend moet zijn voordat het bij de interne beroepsinstantie toekomt. Immers, zodra de akte van rechtsingang de interne beroepsinstantie gevat heeft doordat laatstgenoemde deze akte heeft ontvangen, komt het aan die instantie toe om het ingediende interne beroepsschrift te onderzoeken, in eerste instantie wat de ontvankelijkheid ervan betreft.

Het regulariseren of rechtzetten van een niet-ondertekend beroepsschrift is niet *a priori* uitgesloten, maar beperkt zich tot het unieke geval waarbij de belanghebbende zelf - uit eigen beweging én binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen - een nieuw ondertekend intern beroepsschrift indient, dat expliciet het voorgaande intrekt.

De Raad ziet niet in hoe een gebrekkig intern beroepsschrift nog op een eventuele hoorzitting van de interne beroepsinstantie na het melden van het gebrek aan de belanghebbende student kan worden geregulariseerd. Dit zou immers betekenen dat de interne beroepsinstantie kennis heeft van dit gebrek en daaraan de nodige rechtsgevolgen moet verbinden.

In hoofde van de verzoekende partij kunnen zich volgens de Raad twee hypotheses voordoen. Ofwel kende de verzoekende partij het gebrek. Desgevallend ziet de Raad niet in waarom de verzoekende partij zou mogen wachten op een eventuele hoorzitting om het gebrek recht te zetten, te meer daar de vervaltermijn van vijf dagen loopt. Ofwel kende de verzoekende partij het gebrek niet en werd dit haar door de beroepsinstantie tijdens de hoorzitting meegedeeld. Dit verhindert echter een regularisatie door een ondertekening ter zitting van het ingediende stuk. Dergelijke ondertekening heeft vooreerst niet tot gevolg dat het aldus ondertekende beroepsschrift een 'nieuw ingediend' intern beroepsschrift (met oog op de noodzakelijke expliciete intrekking van het eerdere intern beroep) is. Daarnaast werkt de ondertekening niet terug tot op het moment dat het intern beroepsschrift aangetekend werd verstuurd, hetgeen, gelet op de dwingende vervaltermijnen, relevant is voor de beoordeling van de tijdigheid van de indiening van het ondertekende verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet tijdig een tweede (lees: nieuw) intern beroepsschrift ingediend heeft ter intrekking van het niet-ondertekende beroepsschrift (i.e. enige toelaatbare regularisatie), hoewel zij daartoe de mogelijkheid had.

Gelet op de duidelijke strekking van het OER van verwerende partij dat – in zoverre een regularisatie na het ontvangen van een verzoekschrift door de interne beroepsinstantie mogelijk zou zijn – niet voorziet in een regularisatie, kan de interne beroepscommissie *in casu* niet anders dan het ontvangen niet-ondertekende beroepsschrift onontvankelijk verklaren.

Het intern beroep werd terecht onontvankelijk verklaard. De Raad merkt ten slotte op dat het enkele feit dat de interne beroepsbeslissing aangeeft 'de klacht onontvankelijk en ongegrond te verklaren' daaraan niets afdoet. De vermelding dat de klacht 'ongegrond' werd bevonden is immers niet coherent met de overwegingen in de beslissing waaruit duidelijk blijkt dat de interne beroepscommissie het intern beroep onontvankelijk acht. De Raad is om deze redenen van oordeel dat het hier een louter materiële vergissing in het beschikkend gedeelte betreft, die de regelmatigheid van de beslissing niet in het gedrang brengt.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2014 en de beslissing van de algemeen directeur d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 31 juli 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Bertel De Groote	Jan Geens	Jean Goossens
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Zitting van 7 augustus 2014

Rolnr. 2014/091 - 7 augustus 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]
hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hij een onvoldoende van 9/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel [REDACTED] en tegen de beslissing van 3 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de 'Specifieke Lerarenopleiding Muziek'.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel [REDACTED].

3.2. Verzoeker stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de Voorzitter van de Centrale Klachtencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de Centrale Klachtencommissie op datum van 1 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk verklaard. Bij beslissing van de Departementale examencommissie op datum van 3 juli 2014 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepscommissie stelt in de bestreden beslissing, die de initiële beslissing handhaaft, vooreerst dat het beroepschrift onjuiste en onterechte feiten bevat. Ten eerste stelt zij dat de aanwezigheid van de verzoekende partij geen 95% uitmaakte doch slechts 6, 5 van de acht lessen en een afwezigheid op de studiedagen, ten tweede stelt zij dat de formulering van de vraagstelling niet 'wat heeft jou deze les het meest getroffen' doch wel 'wat heeft me het meest getroffen'. Ten derde stelt ze dat de student tussen 23 maart en 11 juni geen enkel reflectieverslag bij de docente zou hebben ingediend, reden waarom er enkel

schriftelijke feedback zou zijn gegeven op het verslag van de student van 23 maart. Daarnaast stelt zij dat er feedback zou zijn gegeven aan de student over zijn problemen met attitude in zijn les. Ten vierde stelt zij dat de student niet bevoegd is om de beoordeling en de inhoud van de reflectieverslagen van de medestudenten te vergelijken met zijn persoonlijke documenten. Ten vijfde merkt zij op dat er voor wat betreft de feedback op het resultaat een korte termijn van twee werkdagen werd gerealiseerd. Als laatste punt stipt zij aan dat de docente voor elke student een document heeft aangemaakt met duidelijke evaluatiecriteria met motivatie van het cijfer waartoe zij dit document ook voorlegt.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 4 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 10 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroeps mogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 10 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 3 juli 2014. Verzoeker heeft ten vroegste op 5 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing, vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 4 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoeker vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 6 juli 2014.

Het beroep van 10 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep niet, en de Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Verzoeker betwist de quotering van 9/20 die hem werd toegekend voor het opleidingsonderdeel

1. Eerste middel

In een eerste middel bestrijdt verzoeker de in het geschil zijnde quotering op grond van de grief dat "de punten subjectief tot stand zijn gekomen". Uit de nadere uiteenzetting van het middel blijkt dat het middel niet (uitsluitend) is gesteund op een gebrek aan objectiviteit of onbevooroordelheid van de betrokken docent, doch (ook) op verschillende aspecten van de materiële motiveringsplicht, het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel (feedback).

Ook verwerende partij heeft het eerste middel in die zin gelezen en beantwoord, wat door verzoeker in zijn wederantwoordnota niet is tegengesproken.

1.1. Eerste middelonderdeel

Standpunt van partijen

In een eerste middelonderdeel betwist verzoeker de deelquatering van 7/10 die hem werd gegeven voor de aanwezigheid tijdens de lessen.

Uit de ECTS-fiche volgt dat het opleidingonderdeel in de eerste examenperiode wordt beoordeeld via observatie en permanente evaluatie. Uit de bestreden beslissing en de gevoegde bijlage blijkt dat voor aanwezigheid een maximum van 10 punten kon worden verdiend, één voor elke bijgewoonde les en twee punten voor de studiedag(en).

Verzoeker betwist dat zijn afwezigheid op de studiedag(en) 'de KunstPiloten' van maandag 5 mei en dinsdag 6 mei 2014 een nulquatering voor dat onderdeel tot gevolg kon hebben. Verzoeker voert aan dat hij als gitaarleerkracht is verbonden aan de academie te waar hij op maandag en dinsdag een lesopdracht had vanaf 15u45, dat hij aan de docent had meegedeeld dat hij onmogelijk op de studiedagen aanwezig kon zijn, dat hij is ingeschreven met een inservicebaan en dat ook andere studenten niet aan de studiedagen kunnen deelnemen.

In de antwoordnota repliceert verwerende partij dat de studiedagen bij aanvang van de lesserenreeks waren aangekondigd als een wezenlijk deel van het opleidingsonderdeel, dat ter compensatie hiervoor twee andere lessen wegvielen en dat de docente nooit heeft aangegeven dat verzoekers afwezigheid op de studiedagen was toegestaan of dat die afwezigheid zonder gevolgen zou blijven voor de quatering. Verder stelt verwerende partij dat het gelijkheidsbeginsel niet is geschonden doordat afwezigheden – ook wanneer die op voorhand door de student waren aangekondigd – steeds op dezelfde wijze werden verrekend in de quatering, met uitzondering van twee studenten die omwille van beroepsactiviteiten aan geen enkele les konden deelnemen.

In de wederantwoordnota herneemt verzoeker zijn initiële uiteenzetting, onder toevoeging van een bijkomend stuk te weten een verklaring van medestudent S.W., waarin wordt verklaard dat de betrokken docente in de les van 21 april 2014 heeft meegedeeld dat de voormalde studiedagen niet verplicht konden worden gesteld omwille van de daaraan verbonden kosten.

Beoordeling

Uit het dossier blijkt dat alvast drie elementen door verzoeker niet worden betwist: het principe van de gehanteerde puntenverdeling, de toekenning van 7 punten (afronding van 6,5) voor de bijgewoonde lessen en zijn afwezigheid op de studiedag 'de KunstPiloten'.

Het argument dat verzoeker in de wederantwoordnota ontwikkelt, als zou de deelname aan de studiedagen niet verplicht zijn geweest, overtuigt de Raad niet.

Voorerst moet worden vastgesteld dat verzoeker uiterlijk met de bestreden beslissing kennis heeft kunnen nemen van het feit dat hij wegens zijn afwezigheid op de studiedagen een deelscore van 0/2 had toegekend gekregen. Het komt de Raad voor dat de vraag of het al dan niet een verplichte activiteit betrof fundamenteel is en in de logica voorgaat op de vraag of een afwezigheid verschoonbaar is in de quatering. Het komt de Raad immers logisch voor dat de afwezigheid op een niet-verplichte activiteit bezwaarlijk kan worden gesancioneerd. Daarbij valt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift over het al dan niet verplichte karakter van de studiedagen geen enkel argument ontwikkelt, doch enkel ingaat op de reden waarom hij afwezig was, waarbij ondergeschikt wordt gesteld dat hij zich tijdig had verontschuldigd. Dit is – nog daargelaten of het aldus niet om een nieuw middelonderdeel gaat dat ten onrechte pas in de wederantwoordnota wordt opgeworpen – des te meer bevremdend wanneer, zoals medestudent S.W. verklaart, tijdens de les van 21 april 2014 uitdrukkelijk door de docente zou zijn verklaard dat aanwezigheid op de studiedagen niet verplicht was. De Raad vraagt zich bovendien af waarom de andere medestudent E.C., van wie tevens een verklaring wordt gevoegd, over de beweerde mededeling van de docente stilzwijgend blijft. Bovendien merkt de Raad op dat in de mededelingen op het digitaal leerplatform die verzoeker neerlegt (stuk 4) te lezen is dat de docente op 26 april 2014 heeft herinnerd aan de inschrijving voor de studiedag: "Denk ook aan je inschrijving voor de studiedag van de pilootprojecten! Je kan nog inschrijven tot 30/4". Ook deze mededeling, die eerder te rijmen valt met een verplichting dan met een facultatieve deelname, en die door geen enkel

schriftelijk stuk wordt tegengesproken, doet de Raad aannemen dat deelname aan de studiedagen wel degelijk integraal deel uitmaakte van het opleidingsonderdeel.

Ten slotte moet met verwerende partij worden vastgesteld dat verzoeker initieel een wijziging van lessenrooster had gevraagd in de academie te ten einde spijts de examenperiode in het deeltijds kunstonderwijs, toch te kunnen deelnemen aan de studiedagen. Ook dit gegeven is niet van aard de Raad te overtuigen dat die studiedagen louter facultatief waren.

Aldus aangenomen dat de aanwezigheid van verzoeker op de studiedagen van het project 'De KunstPiloten' verplicht was, is de Raad van oordeel dat er geen redenen voorliggen waarom verzoekers afwezigheid niet zou mogen resulteren in een deelquatering van 0/2.

Het feit dat verzoeker vooraf had meegedeeld niet aanwezig te kunnen zijn, heeft rechtens niet tot gevolg dat de docent verplicht zou zijn hiermee rekening te houden in de quatering voor de aanwezigheden. Verwerende partij ontkent dat de docente ooit zou hebben toegezegd dat verzoeker afwezig kon blijven op de studiedagen of dat een dergelijke afwezigheid zonder invloed zou zijn op de quatering, en verzoeker levert niet het bewijs van het tegendeel.

Uit de antwoordnota van de verwerende partij blijkt dat ook andere studenten die occasioneel afwezig waren op de les, zelfs in geval van tijdige verwittiging voor die les geen punten voor aanwezigheid kregen. In dat opzicht ziet de Raad niet in hoe verzoeker discriminatoir zou zijn behandeld.

Ten slotte wijst de Raad er ten overvloede op dat verzoeker niet aantoonbaar beweert, dat hij werkelijk in de onmogelijkheid was om aan de studiedagen deel te nemen. Zoals verzoeker zelf aangeeft, bestonden de studiedagen telkens uit een volledige dag, eindigend om 16 uur. De lesopdracht van verzoeker in de academie te vangt aan om 15u45. Verzoeker lijkt aldus in staat te zijn geweest op beide dagen minstens een deel van de studiedag te hebben kunnen bijwonen.

Het eerste middelonderdeel is niet gegrond.

1.2. Tweede middelonderdeel

Standpunt van partijen

In een tweede middelonderdeel bekritiseert verzoeker de inhoudelijke beoordeling van de zelfreflectie, waarbij tevens wordt aangevoerd dat geen of onvoldoende feedback werd gegeven om verzoeker toe te laten de wijze van rapportering inzake zelfreflectie af te stemmen op de verwachtingen van de docente.

In de antwoordnota stelt verwerende partij dat verzoeker bij brief van 4 juli 2014 – bedoeld wordt: samen met de kennisgeving van de bestreden beslissing – in kennis werd gesteld van de concrete evaluatie en deelquoteringen, en dat het voor alle studenten duidelijk was wat met de zelfreflectie werd bedoeld, en dit op basis van de ECTS-fiche en toelichting die werd gegeven bij aanvang van de lessen. Verwerende partij verwijst bovendien naar het samenvattend einddocument.

Inzake de feedback replicaert verwerende partij dat er (aan alle studenten) één maal schriftelijke feedback is gegeven – voor sommigen aan het begin van de lessenperiode, voor sommigen, zoals verzoeker, eerder naar het einde – en daarnaast regelmatig mondelinge feedback voor, tijdens en na de lessen. Verder stelt verwerende partij dat verzoeker zich in de loop van het academiejaar nooit heeft beklaagd over een gebrek in begeleiding of feedback.

In de wederantwoordnota herneemt verzoeker in essentie de uiteenzetting uit het verzoekschrift.

Beoordeling

De Raad brengt vooreerst in herinnering dat het hem krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de hogeronderwijsinstelling. De Raad kan er enkel op toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en niet kennelijk onredelijk is.

De stelling van verzoeker, als zou de verwachting omtrent de inhoud van de reflectieverslagen niet duidelijk zijn geweest, kan de Raad niet overtuigen.

De Raad stelt vooreerst vast dat de opdrachten luiden als volgt: "Denk na over de les", "Wat heeft me het meest getroffen", "Wat ga ik ermee doen", "Reflectievragen over mezelf tijdens de activiteiten", "Wat heb je doorheen de lessen geleerd", enz. Uit de ECTS-fiche blijkt dat één van de twee doelstellingen van het opleidingsonderdeel erin bestaat dat "De student leert door o.m. intervisie reflecteren over zijn handelen in de lespraktijk waardoor hij deze kan evalueren en bijsturen." Aldus geformuleerd, duidt de doelstelling op zelfreflectie.

De Raad stelt verder vast dat de grieven die verzoeker in dit licht opwerpt, slechts betrekking hebben op twee van de vier gegeven quoteringen op basis van de ingezonden reflecties, nu het tweede criterium (De student kan verschillende argumenten beschrijven) en het vierde criterium (De student kan scenario's bedenken voor de toekomst) een inhoudelijke appreciatie betreffen die geen verband houdt met reflectie op zichzelf of op anderen, en door verzoeker ook niet worden bewist.

In dat licht is de Raad van oordeel dat de gegeven quoterings in de mate dat zij wordt bewist (tweemaal 0, 5), met als motivering dat verzoeker niet of onvoldoende heeft beschreven wat hijzelf deed, ondervond of had kunnen doen, niet kennelijk onredelijk is. Het is mogelijk dat verzoeker de precieze draagwijdte van de opdracht niet juist geïnterpreteerd of begrepen, doch dit maakt de beoordeling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Wat betreft de beweerde gebrekkige begeleiding of feedback in de loop van het academiejaar, herinnert de Raad aan zijn vaste rechtspraak dat een daarop gesteund middel, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, er niet toe leidt dat een negatieve evaluatie moet worden gewijzigd in een voor de verzoekende partij meer gunstige beoordeling.

In casu kan de Raad uit de stukken van het dossier niet afleiden dat verzoeker geen of onvoldoende begeleiding zou hebben gekregen. Uit niets blijkt dat feedback door de docente bij elke opdracht in het raam van de beoordeling via permanente evaluatie verplicht was, noch dat verzoeker doorheen het academiejaar zijnerzijds actief om feedback of bijkomende toelichting heeft gevraagd. In die omstandigheden is de vraag of er door de docente tijdens de lessen al dan niet feedback is gegeven op de ingediende verslagen – verwerende partij stelt van wel, verzoeker ontken dit in zijn wederantwoordnota – niet dienend voor de beslechting van het geschil. Verzoeker toont immers niet aan dat hij op basis van de ECTS-fiche en de omschrijving van de opdracht van noodzakelijke informatie of essentiële feedback verstoken is gebleven zodat het quasi onmogelijk was om de opdracht te volbrengen.

Ten slotte bewist verzoeker het motief van de bestreden beslissing waarin wordt overwogen dat verzoeker tussen 23 maart en 11 juni geen enkel reflectieverslag heeft ingediend, waardoor enkel schriftelijk feedback is gegeven op het verslag van 23 maart 2014.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker afdrukken van e-mailberichten aan de docente d.d. 30 maart en 27 april 2014, waaruit moet blijken dat op die data respectievelijk verslagen 2 en 3 zijn ingediend. De Raad stelt vast dat verwerende partij dit argument niet weerlegt in de antwoordnota, zodat de Raad aanneemt dat de door verzoeker voorgebrachte stukken met de werkelijkheid overeenstemmen.

Dit heeft evenwel niet tot gevolg dat het argument kan leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. Zoals hierboven reeds aangegeven, is de Raad van oordeel dat verzoeker niet in die mate van begeleiding en feedback verstoken is gebleven dat er sprake kan zijn van de uitzonderlijke omstandigheden die de aanspraak op een hogere beoordeling kunnen wettigen. Bovendien blijkt niet dat verzoeker op enige wijze zou zijn gesanctioneerd voor het laattijdig indienen van een of meer reflectieverslagen.

Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

1.3. Derde middelonderdeel

In een derde middelonderdeel lijkt verzoeker zich te beroepen op het gelijkheidsbeginsel, waar hij opwerpt dat hij na vergelijking van de aanwezigheid van medestudenten en de door hen ingediende verslagen, onmogelijk de uitzonderlijk hoge scores onder sommigen van hen kan verklaren. Verzoeker verwijst ter zake naar zijn stuk 2.

Vooreerst wil de Raad het beginsel in herinnering brengen dat examens in het hoger onderwijs niet vergelijkend van aard zijn (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 23-24*) zodat er geen rangschikking wordt opgemaakt, en de hypothese dat een andere student ten onrechte een hogere quatering zou hebben gekregen geen invloed heeft op de rechtspositie van de student die zich ter zake benadeeld voelt. Een verzoeker kan zich in die omstandigheden slechts met goed gevolg op een schending van het gelijkheidsbeginsel beroepen, wanneer hij een manifeste ongelijke behandeling aantoon.

Te dezen moet de Raad vaststellen dat verzoeker geen inzicht verschafft in de quateringen van andere studenten, zodat de raad onmogelijk kan nagaan of er sprake kan zijn van een ongeoorloofde ongelijke behandeling wanneer de aanwezigheid en de reflectieverslagen van andere studenten enerzijds, en hun quatering anderzijds, met die van verzoeker worden vergeleken.

Het derde middelonderdeel is ongegrond.

1.4. Vierde middelonderdeel

In een vierde middelonderdeel beklaagt verzoeker zich over een gebrekige feedback op het einde van het academiejaar, nadat de resultaten waren vastgesteld.

Deze grief, aldus verwoord, heeft betrekking op de communicatie tussen de instelling en verzoeker nadat de quatering tot stand is gekomen, zodat dit gegeven geen invloed kan hebben gehad op de prestaties van verzoeker.

Verzoeker voert verder niet aan dat het beweerde stilzitten van verwerende partij of de docente in het bijzonder, hem zou hebben gehinderd bij het vrijwaren van zijn rechten in het raam van het intern beroep. Zulks blijkt evenmin uit de stukken, nu verzoeker na de proclamatie op 26 juni over een termijn beschikte tot 1 juli om intern beroep in te stellen, hij op 29 juni een telefonisch gesprek heeft gehad met de docente, hij op 30 juni schriftelijke toelichting heeft ontvangen en hij diezelfde dag nog – dus een dag vóór het verstrijken van de beroepstermijn – het intern beroep heeft ingesteld.

Daar het middelonderdeel niet kan leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing, kan het niet worden aangenomen.

2. Tweede middel

Standpunt van partijen

In wat voorkomt als een tweede middel, betwist verzoeker in zijn beroep voor de Raad de 'objectiviteit van het vak zelf'.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van dit middel, op grond van de vaststelling dat verzoeker het een nieuw middel betreft dat in de interne beroepsprocedure niet werd opgeworpen, terwijl het evenmin tegen de beslissing op intern beroep zelf is gericht.

In zijn wederantwoordnota beperkt verzoeker zich tot het hernemen van het middel, zonder repliek op de door verwerende partij aangevoerde exceptie.

Beoordeling

Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat verzoeker dit middel in het intern beroep niet heeft opgeworpen en dat het evenmin is gericht tegen de beslissing op intern beroep. Deze vaststelling volstaat om een dergelijk nieuw middel onontvankelijk te verklaren, ten ware het van openbare orde zou zijn. Verzoeker voert zulks niet aan, en de Raad ziet evenmin redenen om aldus te oordelen.

Het tweede middel is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van deels onontvankelijk en deels ongegrond is.

De Raad verwerpt het beroep.

De initiële examenbeslissing en de bestreden beslissing op intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/101 - 7 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman.....,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hij een 9/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma 'Master of Science in Management' en tevens in de Engelstalige opleiding 'Master of Science in Management'.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 4 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel uit het voorbereidingsprogramma.

3.2. Verzoeker stelde op datum van 5 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er onvoldoende gronden aanwezig waren om de examenbeslissing te herzien en besluit om de toegekende score van 9/20 te behouden. De interne beroepscommissie motiveert haar beslissing vooreerst door te stellen dat de beslissing om de wijze van examenvraagstellingen te wijzigen wordt gefundeerd op een pedagogische basis; ofschoon zij eveneens stelt dat deze had moeten opgenomen in de lesomschrijving, oordeelt zij tevens dat de theoretische onderdelen werden getest in de vorm van oefeningen, wat niet tegengesteld zou zijn aan hetgeen van de studenten verwacht werd te studeren. Verder stelt de interne beroepscommissie dat er geen verplichting bestaat om een gewichtsscore op te nemen bij de verschillende examenvragen. Ten laatste stelt de interne

beroepscommissie dat zij geen reden ziet om te twijfelen aan het oordeel van de professor en zijn assistent wat betreft het niet toekennen van punten voor het volgen van de juiste stappen bij de oplossing van een examenvraag in de specifieke examenoplossing van de student.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 10 juli 2014 en tegen ontvangstbewijs d.d. 14 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. De beslissing werd per e-mail van 10 juli 2014 verstuurd. De officiële beslissing werd overhandigd per 14 juli 2014 tegen ontvangstbevestiging overgemaakt. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 15 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoeker ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de interne beroepscommissie betreft.

5. Grond van de zaak

5.1. Eerste middel

Verzoeker beroeft zich in een eerste middel op de schending van de rechten van verdediging en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat zijn rechten van verdediging werden geschonden. Ten eerste stelt hij dat de vakdocent afwezig was op de zitting van het intern beroep en dat diens opmerkingen slechts later werden gehoord en toegevoegd aan het beroepsdossier. Ten tweede werpt verzoeker op dat hij tijdens de hoorzitting niet kon beschikken over het examen zelf zodat hij in de onmogelijkheid verkeerde om zijn klachten duidelijk te maken.

Verzoeker doet verder nog gelden dat de interne beroepscommissie een beslissing heeft genomen zonder naar het examen zelf te kijken.

Verwerende partij stelt dat verzoeker alsnog over de mogelijkheid beschikt om te reageren op de opmerkingen van de vakdocent in het kader van het thans hangende beroep voor de Raad, zodat zijn rechten van verdediging volledig zijn gevrijwaard. Daarnaast stelt zij dat geen enkel wetskrachtig of reglementair voorschrift een al dan niet substantiële vormvereiste oplegt dat het inwinnen van inlichtingen bij de vakdocent in het kader van het intern beroep enkel zou kunnen gebeuren in aanwezigheid van de verzoekende partij. Enkel stelt artikel van het OER 2013-2014 dat de student of de persoon op wie de beslissing betrekking heeft, het recht heeft om zoals *in casu* door de beroepsinstantie gehoord te worden. Voorts stelt zij dat aan de verzoeker reeds voorheen het recht tot inzage werd verleend, waarbij verzoeker – zoals zou blijken uit het navolgend e-mailverkeer met de vakdocent – over

voldoende informatie kon beschikken om met kennis van zaken zijn intern beroep toe te lichten. Als laatste punt stelt de verwerende partij dat verzoeker faalt in zijn bewijslast waar hij meent dat de interne beroepscommissie haar oordeel zou hebben vastgelegd zonder consultatie van het examen zelf.

Beoordeling

Aangezien het geschil te dezen geen tuchtzaak betreft, zijn niet de rechten van verdediging in het geding, maar wel het recht om gehoord te worden.

Het is vaste rechtspraak van de Raad dat het recht om gehoord te worden als beginsel van behoorlijk bestuur niet inhoudt dat de betrokkenen recht heeft op een fysieke hoorzitting met het bevoegde orgaan of een tegensprekelijk debat met de docent of andere betrokkenen. De hoorplicht verleent de student bijgevolg enkel het recht om zijn standpunt naar voor te brengen, tenzij de interne rechtsregels van de instelling aan de student een ruimere invulling van dit hoorrecht waarborgen.

De Raad stelt te dezen vast dat het OER 2013-2014 de interne beroepscommissie geen enkele verplichting oplegt om de vakdocent te horen in aanwezigheid van de verzoekende partij. De Raad wijst erop dat verzoeker zijn rechten van verdediging met betrekking tot de inlichtingen van de docent kan laten gelden in het kader van een extern beroep bij de Raad. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker reeds voorafgaand aan de interne beroepsprocedure de mogelijkheid verzocht en ook verkreeg tot inzage van zijn examen. De Raad stelt eveneens vast dat verzoeker met exacte aanduidingen zijn bedenkingen met betrekking tot duidelijk aangegeven examenvragen wist te formuleren in het e-mailverkeer met de examinator. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker zijn hoorrecht zoals het is gewaarborgd, heeft kunnen uitoefenen. De Raad is bijgevolg van oordeel dat er geen schending van de rechten van verdediging vorhanden is.

Wat de grief betreffende het gebrek aan onderzoek van het examen zelf alvorens tot een beslissing te komen aangaat, stelt de Raad vast dat verzoeker hieromtrent geen enkel bewijs voorlegt.

Het eerste middel is ongegrond.

5.2 Tweede middel

Verzoeker beroeft zich in een tweede middel op de schending van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, in samenlezing met de schending van het vertrouwensbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat de opmerking van de vakdocent als zou de theorie gevraagd zijn geworden in de vorm van oefeningen, in tegenstelling is tot hetgeen werd toegelicht aan de studenten. Hij merkt op dat er geen *multiple choice*-vragen, noch waar/onwaar-vragen, noch open vragen met betrekking tot de theorie aan bod kwamen. Aanvullend stelt hij dat alle vragen op het examen zuivere oefeningen uitmaakten.

Verwerende partij merkt vooreerst op dat dient te worden vastgesteld dat het schriftelijk examen weldegelijk theoretische (deel)vragen bevatte, al dan niet als onderdeel bij een concrete oefening. Bovendien stelt zij dat de evaluatievorm zoals omschreven in de studiefiche ("written exam (closed book) partly theory (50%) partly exercises (50%)") niet wordt miskend indien het schriftelijk examen uiteindelijk overwegend uit oefeningen blijkt te bestaan. Zij meent dat de evaluatievorm niet op onevenredige wijze afwijkt van hetgeen de studenten voor dit opleidingsonderdeel werden verwacht te studeren. Aanvullend stelt de verwerende partij dat de vermelding van de evaluatievorm in de studiefiche slechts een informatieve waarde heeft en dat deze geen substantiële vormvereisten inhoudt.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat de evaluatievorm voor het betrokken opleidingsonderdeel in de studiefiche als volgt is weergegeven:

"Aanvullende info m.b.t. examinering

1st and 2nd examination period: Written exam (closed book) partly theory (50%) partly exercises (50%). The theory will be examined by means of open questions, multiple choice and correct/false questions. The exercises will be examined by open questions and multiple choice questions. There is no possibility for an optional oral continuation of the exam."

Het komt in eerste instantie aan de onderwijsinstelling c.q. de betrokken docent toe om te beslissen over de evaluatiemethode die voor het opleidingsonderdeel zal worden gehanteerd. De docent kan daarin, indien hij dat wenst, een cijfermatige verhouding vastleggen tussen welbepaalde onderdelen van het examen, maar is daartoe uiteraard niet verplicht. De Raad wijst er wel op dat, eens deze keuze gemaakt, de evaluatiemethode ook vooraf meegedeeld dient te worden in de ECTS-fiche en dat de meegedeelde evaluatievorm de docent bindt, behoudens uitzonderlijke omstandigheden.

De opmerking van de verwerende partij als zou de aangegeven wijze van examineren in de studiefiche slechts informatief zijn en geen substantiële vormvereiste inhouden, kan dan ook niet worden aangenomen.

In het rapport bij de bestreden beslissing van de interne beroepscommissie leest de Raad het volgende:

"the decision to reformulate the type of exam questions can be defended on pedagogical grounds but should indeed have been specified in the course description. However, the fact that theoretical matters were tested in the form of exercises is not in contradiction to what the students were expected to study;"

In haar antwoordnota stelt de verwerende partij verder het volgende:

"het schriftelijke examen van het opleidingsonderdeel 'Quantitative Methods for Business' wel degelijk theoretische (deel)vragen bevatte, al dan niet als onderdeel bij een concrete oefening.

Bovendien is de verwerende partij van oordeel dat de evaluatievorm die in de studiefiche wordt omschreven als 'Written exam (closed book) partly theory (50%) partly exercises (50%)' (stuk nr. 6) niet wordt geschonden wanneer het schriftelijk examen uiteindelijk overwegend uit oefeningen blijkt te bestaan. ... In die optiek wijkt de evaluatievorm niet op onevenredige wijze af van hetgeen de studenten voor dit opleidingsonderdeel werden verwacht te studeren."

Uit de bovenstaande vaststellingen blijkt dat de interne beroepscommissie zelf uitdrukkelijk heeft aangegeven dat er sprake is van een wijziging in de wijze van examineren. Een wijziging evenwel die, nog steeds volgens de interne beroepscommissie, kan worden verdedigd op pedagogische gronden, al voegt zij daar dan weer aan toe dat de wijziging had moeten worden gespecificeerd in de lesomschrijving (lees: ECTS-fiche). Ten slotte bevestigt de interne beroepscommissie zelf dat het schriftelijk examen uiteindelijk overwegend uit oefeningen bestond en de dat deze vorm afwijkt.

Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid stelt de Raad bij het overlopen van de neergelegde examenkopij van verzoekende partij vast dat het examen effectief geen *multiple choice*-vragen, noch waar/onwaar-vragen bevat. In dat opzicht staat de gehanteerde methode van theoretische bevraging alvast op gespannen voet met de ECTS-fiche. Waar de Raad vervolgens in het examen eventueel theoretische 'open vragen' kan ontwaren, dient de Raad vast te stellen dat dit slechts een kleiner aandeel betreft.

Hieruit volgt dat naar het oordeel van de Raad vaststaat dat de examineringswijze niet correct werd gevuld zoals was voorzien in de studiefiche. Het argument dat de evaluatievorm niet onevenredig afwijkt van de te kennen examenstof is irrelevant. Het volstaat dat de evaluatievorm niet overeenstemt met de ECTS-fiche om een schending vast te stellen. In elk

geval is er kennelijk geen sprake van zo een kleine afwijking (te dezen: in de verhouding tussen theorie en oefeningen) dat deze verwaarloosbaar zou zijn.

De Raad ziet in het motief dat de wijziging is gebeurd om pedagogische redenen geen uitzonderlijke omstandigheid, daar op geen enkele wijze aannemelijk wordt gemaakt waarom die noodzaak of wenselijkheid niet vóór de aanvang van het huidige academiejaar te voorzien was. De Raad wijst erop dat de ECTS-fiche dus had aangepast kunnen worden zodat de verzoekende partij zich daarop had kunnen instellen. Ten overvloede merkt de Raad op dat de aangehaalde pedagogische redenen op gespannen voet staan met de verklaringen van verzoeker, die zowel in zijn intern beroep als in zijn beroep bij de Raad aangeeft dat de onverwachte wijziging een negatieve invloed heeft gehad op het afleggen van haar examen en de score.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.3 Derde middel

Verzoeker beroept zich in een derde en laatste middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat het hem toegekende cijfer van 9/20 onredelijk is, rekening houdend met: 1) zijn verschillende grieven (o.a. het niet-aangeven van een gewicht per examenvraag, de niet aan de studiekeleke conformen examineringswijze en het feit dat hij geen enkel punt verkreeg voor het volgen van correcte stappen bij het invullen van een weliswaar foutief resultaat), 2) zijn grieven met betrekking tot de procedure op intern beroep, en 3) zijn omstandigheden (dit betreft het enige vak waarvoor verzoeker niet geslaagd is, met uitzondering van zijn masterproef; zijn huidige tewerkstelling in het Midden-Oosten en het feit dat hij geen verlof kan verkrijgen tijdens de eerste drie maanden van zijn tewerkstelling).

Verwerende partij verwijst naar de overwegingen van de interne beroepscommissie en naar haar opmerking dat de aangegeven examineringswijze in de studiekeleke slechts informatief is en geen substantiële vormvereiste inhoudt, waaruit zij concludeert dat de bestreden beslissing niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk voorkomt.

Beoordeling

Voorerst herinnert de Raad eraan dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie over de verdiensten van een student in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad kan er enkel op toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze is tot stand gekomen en niet kennelijk onredelijk is.

Met betrekking tot de opmerking van verzoeker dat hij ontrecht geen enkel punt zou hebben verkregen bij bepaalde vragen voor het volgen van de juiste stappen niettegenstaande het eindantwoord op de desbetreffende vragen verkeerd was, kan de Raad enkel vaststellen dat de toelichting door de vakdocent waarom voor die vragen geen punten werden gegeven, niet kennelijk onredelijk voorkomt. De Raad wijst erop dat positieve resultaten voor andere opleidingsonderdelen uit de gevuldte opleidingen niet impliceren dat verzoeker ook voor dit opleidingsonderdeel een voldoende moet krijgen.

De argumenten in verband met zijn tewerkstelling en verlofregeling zijn niet van dien aard dat ze de score onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk maken daar ze vreemd zijn aan de beoordeling van het examen zelf. Met betrekking tot de overige elementen, verwijst de Raad naar haar bovenstaande beoordelingen, in het bijzonder naar haar oordeel over het tweede middel.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is in de aangegeven mate gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is in de aangegeven mate.

De examenbeslissing van 4 juli 2014 en de beslissing van 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 18 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen waarbij de verzoekende partij een volledig nieuwe eerste examenkans kan benutten conform de examenvorm uit de ECTS-fiche.

De verwerende partij dient bij de praktische organisatie van de examenkans rekening te houden met de specifieke omstandigheden van de verzoekende partij (o.a. geen verdere andere examens en geen mondelinge thesisverdediging nog af te leggen) en het feit dat zij niet meer in België resideert of werkt, teneinde in de mate van het mogelijke en in overleg met de verzoekende partij een examen op afstand onder toezicht te organiseren, bijvoorbeeld in een vertrouwde buitenlandse onderwijsinstelling.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/102 - 7 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoeker

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoeker een 9/20 werd toegekend voor 'bachelorproef' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in ergotherapie

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 30 juni 2014 voor de opleidingsonderdelen 'bachelorproef: gezondheidszorg' (9/20) en 'bachelorproef: ergotherapiespecifiek' en het niet-geslaagd verklaren voor de opleiding in zijn geheel (niet-deliberatie).

3.2. Verzoeker stelde op datum van 4 juli 2014 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 8 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelt dat verzoeker de begeleiding gekregen heeft die verwacht mocht worden. De beslissing geeft aan dat die begeleiding een evenwicht nastreeft tussen enerzijds coachen en helpen, en anderzijds het zelf laten presteren en onderzoeken. De beroepsbeslissing preciseert ter zake dat een begeleiding in een bacheloropleiding er niet in kan bestaan dat verzoeker bij de hand wordt genomen, noch dat zij vooraf modelvragen voor de verdediging bij de jury zou kunnen krijgen. Zij stelt dat de sturende en invullende begeleiding die verzoeker wenst, erop neerkomt dat het eindwerk het product van de promotoren en niet van verzoeker zelf zou zijn. De beslissing oordeelt voorts dat het laat

aanstellen van de externe promotor verzoeker niet belette om reeds aan de bachelorproef te starten, wat hij echter niet gedaan heeft.

De beroepsbeslissing stelt vervolgens dat verzoeker heel veel verweer besteedt aan het argument dat de promotor niet deskundig is, maar dat de tekorten zich niet op specifieke expertise situeren, doch op het feit dat verzoeker niet kan aantonen dat hij het belang inziet van onderzoek, casuïstiek, literatuurstudie, bronnenonderzoek, analyse en presentatie van een visie in het kader van de ergotherapeutische praktijk.

De beroepsbeslissing luidt ten slotte dat de verzoeker kon weten waar de mogelijkheden voor remediëring liggen. De beslissing verwijst ten eerste naar het motivatieverslag van de presentatie en ondervraging, waarin duidelijk staat wat er schortte, ten tweede naar het uitgeschreven feedbackverslag waarin tal van elementen zijn vermeld en ten derde naar het evaluatieverslag van de interne promotor met zeven pagina's argumenten voor de score 9/20.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van niet vroeger dan 11 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 8 juli 2014. Verzoeker heeft ten vroegste op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoeker vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 14 juli.

Het beroep van 15 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een eerste middel beroept op een schending van het hoorrecht en de rechten verdediging.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt samengevat dat het hoorrecht en de rechten van verdediging zijn geschonden doordat hij niet voldoende tijd heeft gekregen om zijn traject en zijn schriftelijke bezwaren mondeling uiteen te zetten en daarover bevraagd te worden. Hij stelt impliciet dat de interne beroepscommissie zijn bezwaren en stukken niet grondig onderzocht kan hebben, daar reeds op dezelfde dag een beslissing werd genomen.

In de antwoordnota repliceert verwerende partij dat de interne beroepscommissie de hele zittingsnota grondig gelezen heeft en dat deze door vraagstelling voldoende elementen had om te kunnen oordelen over de zaak.

Beoordeling

Het is vaste rechtspraak van de Raad dat het recht om gehoord te worden als beginsel van behoorlijk bestuur niet inhoudt dat de betrokkenen recht heeft op een fysieke hoorzitting met het bevoegde orgaan. De hoorplicht verleent de student bijgevolg enkel het recht om zijn standpunt naar voor te brengen, tenzij de interne rechtsregels van de instelling aan de student een ruimere invulling van dit hoorrecht waarborgen.

De Raad stelt te dezen vast dat het OER 2013-2014 de interne beroepscommissie de mogelijkheid verleent om de student te horen, doch dit niet voorschrijft als een verplichting, noch als een afdwingbaar recht in hoofde van de student.

Gelet op het feit dat verzoeker een nota heeft neergelegd, waarvan de interne beroepscommissie kennis heeft kunnen nemen, is er geen sprake van het miskennen van het hoorrecht, zelfs indien verzoeker zijn standpunt niet helemaal mondeling heeft kunnen toelichten. De interne beroepscommissie kan immers oordelen dat zij op basis van de schriftelijke stukken zonder verdere toelichting voldoende geïnformeerd is om tot een oordeel te komen.

Het eerste middel is ongegrond.

5.2. Tweede middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een tweede middel beroeft op een schending van het redelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, in samenhang gelezen met een gebrekkige begeleiding/feedback.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat hij te weinig feedback bij de scores heeft gekregen zodat hij ondanks het feedbackverslag nog niet precies weet wat hij moet veranderen, in het bijzonder voor het onderdeel 'vorm'. Hij betwist ook een aantal deelscores, die samengevoegd hebben tot een 9/20 voor het geheel van beide opleidingsonderdelen. Verzoeker stelt dat het ontbreken van een externe promotor met expertise in het domein invloed heeft gehad op zijn scores voor proces, product, vormgeving, presentatie en vraagstelling. In zijn wederantwoordnota betwist verzoeker ook nog de expertise van de interne promotor.

Het middel valt uiteen in verschillende onderdelen.

In een eerste middelonderdeel betwist verzoeker de score (5,25/10) voor zijn proces. Hij wijst op de zeer late aanstelling van een externe promotor zonder expertise. Hij stelt dat hij de deadlines niet haalt door het ontbreken van de externe promotor met expertise in het domein om hem te begeleiden. Verzoeker stelt ook dat door het uitblijven van de aanstelling tijd verloren is gegaan om op een stageplaats ondersteuning te vinden voor zijn bachelorproef. Verder stelt verzoeker dat de interne promotor te weinig rekening heeft gehouden met zijn statuut van topsporter, met het laattijdig aanstellen van een externe promotor zonder expertise en de sterke remonte in de laatste 4 maanden.

In een tweede middelonderdeel betwist verzoeker de score (15,75/30) voor zijn product/inhoud. Hij werpt op dat de laattijdige aanstelling van de niet-deskundige externe promotor een negatieve impact heeft gehad op zijn score daar hij daardoor te weinig kon worden bijgestuurd. Wat de score door de interne promotor betreft, stelt verzoeker dat hij in mei groen licht heeft gekregen voor de presentatie zodat hij ervan uit kon gaan dat hij minstens 10/20 zou krijgen op dat moment. Hij stelt dat hij om een zo hoog mogelijk cijfer te halen – uit vrees voor de mondelinge presentatie – nog extra verbeterversies is blijven maken om zoveel mogelijk rekening te houden met opmerkingen teneinde wat marge in te bouwen met het oog op de presentatie en ondervraging. Verzoeker stelt dat uit een e-mail d.d. 12 mei van de interne promotor kan afgeleid worden dat hij een mooi product heeft. Hij stelt dat de opmerkingen van de interne promotor inzake diepgang slechts in één verbeterversie werd opgenomen en nadien niet meer. Wat de kritiek op het bronnenmateriaal betreft, stelt de interne promotor volgens verzoeker enkel dat hij Google Scholar niet wetenschappelijk vindt. Verzoeker stelt dat hij de kritiek op het vlak van het aantonen van het belang van het onderzoek, het belang van de casuïstiek graag tijdens de feedback had gekregen.

Wat de score van de externe promotor betreft, stelt verzoeker dat hij niet weet waarom er slechts een 11/20 werd gegeven en wat er dus nog verbeterd kan worden. Verzoeker stelt dat de externe promotor aangeeft dat hij goed heeft gewerkt en dat er geen opmerkingen meer zijn, maar desondanks slechts een 11/20 geeft zonder feedback.

In een *derde middelonderdeel* werpt verzoeker op dat de onafhankelijke derde lezer bijkomende antwoorden wenste tijdens de presentatie, maar dat hij niet weet wat er anders moet.

Een *vierde middelonderdeel* heeft betrekking op de score voor vormgeving, waaromtrent verzoeker doet gelden dat hij alle opmerkingen van zijn interne promotor heeft weggewerkt en dat hij de goedkeuring had om de bachelorproef af te drukken. Verzoeker stelt dat de intern promotor waakt over de naleving van de normen voor de vormgeving, en dat hij nog steeds niet weet waarom ze slechts 5/10 kreeg.

In een *vijfde middelonderdeel* bekritiseert verzoeker de score voor de presentatie. Verzoeker stelt niet te begrijpen waarom hij slechts 4/10 kreeg, daar hij de goedkeuring had voor het geven van zijn aan beide promotoren voorgelegde presentatie.

In een *zesde middelonderdeel* ten slotte, stelt verzoeker wat de score voor de ondervraging betreft dat hij niet het gevoel had dat hij niet kon antwoorden, noch dat zijn antwoorden echt fout waren. Verzoeker stelt dat de jury geen enkel signaal van negatieve appreciatie gegeven heeft, en geeft aan dat zijn verzoek om modelvragen te bekomen in tegenstelling tot andere studenten (bij andere docenten) geweigerd werd door zijn interne promotor. Verzoeker stelt dat in het feedbackverslag wel aangegeven werd welke vragen minder goed beantwoord zijn, maar nergens wordt aangegeven hoe het wel moet.

Het standpunt van verwerende partij in de antwoordnota kan voor alle middelonderdelen gezamenlijk als volgt worden samengevat.

Verwerende partij stelt dat verzoeker de stelling voorhoudt dat hij met méér begeleiding en concretere feedback tot hogere deelscores had kunnen gebracht worden en dus ook tot een hoger eindresultaat. De verwerende partij verwijst daarbij naar artikel 75 van het studiecontract 2013-2014 evenals verder de bijlage 3 van het studiecontract 2013-2014 waaruit blijkt dat de quatering 9 op het niveau van het opleidingsonderdeel staat voor 'niet geslaagd – voldoet net niet aan de minimale beoordelingscriteria'. De deelscores geven de begeleiders en de studenten houvast maar de uiteindelijk beoordeling is er één op basis van al dan niet behaalde competenties. Verwerende partij merkt ook op dat de begeleiders alle richtlijnen hebben gevuld en zij goed hebben begeleid met de benadrukking dat zij echter slechts kunnen begeleiden onder verwijzing naar de bachelorproefgids, waarin gesteld wordt dat de promotoren niet zelf het werk aan de BAP uitvoeren doch slechts begeleiding geven in een ondersteunende rol.

Verder merkt de verwerende partij op dat verzoeker uit het oog verliest dat hij eerst een 'code oranje' kreeg voor de indiening, waarna hij effectief een 'code groen' verkreeg doch waarbij verzoeker dit meteen foutief interpreteerde als een eendoordeel, terwijl de code enkel een prognose verwoordt dat de BAP in de eerste examenperiode kan voorgesteld worden mits behoud van het huidig proces.

Evenzeer merkt verwerende partij op dat verzoeker foutief redeneert waar hij stelt dat hoe méér verbeterversies hij indient, hoe meer zijn quatering zou stijgen.

Wat betreft de expertise van de promotoren verwijst verwerende partij ernaar dat de interne promotor die deeltijds verbonden is aan de opleiding en deeltijds tewerk is gesteld in het werkveld, zeer veel specifieke expertise bezit met betrekking tot het onderwerp van de bachelorproef, evenals de externe promotor die door zichzelf te weinig ervaren te noemen, daaromtrent te veel bescheidenheid aan de dag legt. Ook wat betreft de vrij late aanduiding van de externe promotor, haalt verwerende partij aan dat dit had te maken met de wijziging van de interne promotor t.o.v. de promotor tijdens de BAVO (bachelorproefvoorbereiding) van verzoeker, hoewel echter het onderwerp 'spiegeltherapie' bleef behouden, weliswaar bij een andere doelgroep. Verwerende partij meent dat deze vrij late aanstelling geen negatieve invloed heeft gehad nu verzoeker de mogelijkheid had om reeds te beginnen aan bijvoorbeeld het theoretische luik van zijn BAP, wat hij evenwel niet deed, reden waarom een 'code oranje' volgde.

Met betrekking tot de gestelde grief van verzoeker waar hij stelt onvoldoende concrete of geen feedback te hebben verkregen, verwijst verwerende partij naar de talrijke verwijzingen

in het verzoekschrift van verzoeker naar de hem verleende feedback waaruit zou komen vast te staan dat deze er weldegelijk geweest is.

Beoordeling over alle middelonderdelen gezamenlijk

De Raad brengt vooreerst in herinnering dat het hem krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de hogeronderwijsinstelling. De Raad kan er enkel op toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en niet kennelijk onredelijk is.

Wat betreft de beweerde gebrekke gebeleidings of feedback in de loop van het academiejaar, herinnert de Raad aan zijn vaste rechtspraak dat een daarop gesteund middel, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, er niet toe leidt dat een negatieve evaluatie moet worden gewijzigd in een voor de verzoekende partij meer gunstige beoordeling.

De later tussengekomen toewijzing van een externe promotor is naar oordeel van de Raad niet van dien aard dat zij verzoeker belette tijdig te beginnen aan zijn bachelorproef, al dan niet op een stageplaats waar hij met het onderwerp zou te maken hebben. De Raad wijst erop dat verzoeker een interne promotor had waar hij bij terecht kon.

Wat het beweerde gebrek aan deskundigheid van de externe promotor betreft, stelt de Raad vast dat de Bachelorproefgids enkel vereist dat één van de promotoren deskundige is in het domein van de bachelorproef. Uit de verklaring van de interne promotor dat hij een externe promotor met expertise tracht te zoeken kan *an sich* niet afgeleid worden dat de interne promotor geen expertise heeft. Uit de stukken blijkt immers dat de interne promotor werkt als ergotherapeut op een dienst van orthopedie [REDACTED], en dat de externe promotor werkte op een dienst in een ziekenhuis te [REDACTED] waar ze steeds vaker te maken kreeg met amputaties. Uit deze gegevens, en binnen zijn controlebevoegdheid, komt de Raad niet tot de vaststelling dat verzoeker niet begeleid werd door minstens één promotor met expertise in het domein van de bachelorproef (fantoompijn bij amputatie).

Wat de grief betreft dat verzoeker onvoldoende begeleiding (en feedback) heeft gekregen tijdens het jaar, stelt de Raad in het dossier vast dat verzoeker heel veel versies van zijn bachelorproef heeft doorgestuurd aan de promotoren, die telkens de nodige commentaar hebben geleverd. De Raad wijst erop dat begeleiding (o.a. het geven van feedback) bij het maken van een bachelorproef niet zo verregaand mag worden geïnterpreteerd dat de verzoeker in detail uitgelegd moet worden wat van hem verwacht wordt om als het ware een maximale score te behalen. Immers, verzoeker moet het zelfstandig bereiken van de betrokken competenties aantonen, waarbij de evaluatoren zullen oordelen over het niveau dat verzoeker uiteindelijk behaalt. De Raad is dan ook van oordeel dat er *in casu* geen uitzonderlijke omstandigheden vorhanden zijn die de betrouwbaarheid van de beoordeling in het gedrang brengen.

Wat de betwisting over de score inzake het proces betreft, stelt de Raad vast dat verzoeker zelf in zijn verzoekschrift erkent dat hij pas laat is begonnen aan de bachelorproef, dat hij geen deadlines haalt en dat hij lange periodes niets ondernomen heeft, onder meer wegens het uitblijven van een externe promotor en zijn topsportstatuut. De Raad is van oordeel dat aangehaalde omstandigheden de score voor het proces niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk maken. De Raad wijst er daarbij op dat verzoeker nergens aantoon dat hij bijzondere faciliteiten genoot voor de twee opleidingsonderdelen wegens zijn statuut, en dat het uitblijven van de externe promotor geen reden is om passief te blijven. Gelet op het voorgaande kan verzoeker ook niet volhouden dat hij niet wist of kon weten waarom hij slechts een 5,25 heeft gekregen voor het proces.

Wat het tweede, vierde en vijfde onderdeel betreft, verwijst de Raad vooreerst naar zijn bovenstaande beoordeling over de laattijdige aanstelling van de externe promotor. De Raad is daarbij verder van oordeel dat het toelaten tot de presentatie en de ondervraging, dan wel het goedkeuren van de presentatie niet impliceert dat verzoeker ook een voldoende (of het maximum) zal krijgen voor de eindscore of specifieke deelscores, bijvoorbeeld voor vorm of presentatie. Immers, de totaalscore wordt ook voor een belangrijk deel bepaald door de

presentatie en ondervraging, wat alsnog tot een score lager dan 10/20 kan leiden. Het feit dat eenzelfde kritiek niet meer terugkomt in latere versies, betekent niet dat de gebreken volledig weg zijn. Zoals de Raad hiervoor reeds heeft uiteengezet, kan de feedback bij het schrijven van een bachelorproef niet zover gaan dat de promotoren bij het nalezen van de verschillende versies telkens in detail kritieken moeten aangeven of herhalen, wat ertoe zou leiden dat de uiteindelijke versie neerkomt op een stuk, dat meer van de hand van de promotoren dan van verzoeker is. Het is immers aan verzoeker om zijn competenties op zelfstandige wijze te laten blijken.

Wat het zesde onderdeel betreft, kan het loutere – en per definitie subjectieve – aanvoelen van verzoeker dat hij goed bezig was, op zich niet van aard zijn om het oordeel van de examenjury te weerleggen. De Raad kan binnen de grenzen van zijn bevoegdheid bijgevolg niet tot het oordeel komen dat de score voor de ondervraging onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De Raad is van oordeel dat de student geen enkel recht heeft om vooraf modelvragen te bekomen en dat het ontbreken ervan ook niet ertoe leidt dat de beoordeling kennelijk onredelijk is. De Raad ziet ook geen schending van het gelijkheidsbeginsel daar verzoeker geen overtuigend bewijs aanlevert voor zijn louter bewering dat andere studenten vooraf modelvragen hebben bekomen.

Wat de gezamenlijk genomen grieven betreft dat verzoeker onvoldoende zou weten welke tekorten hij behaalde en waar hij dient te remediëren, stelt de Raad vast dat deze grieven *in se* neerkomen op een klacht dat scores onvoldoende gemotiveerd zijn. De Raad is evenwel van oordeel dat verzoeker op basis van het schriftelijk feedbackverslag, dat hij in zijn bezit heeft, afdoende werd geïnformeerd over de tekorten met betrekking tot de specifieke deelscores (en dus de relevante competenties) voor de bachelorproef. De motiveringsplicht gaat daarbij niet zover dat aan verzoeker in detail zou moeten worden meegedeeld hoe hij nog beter kan doen, wat immers een motivering zou zijn in functie van een hoger cijfer of zelfs het maximum. Het volstaat dat er dragende motieven worden meegedeeld voor de scores die aan verzoeker toegekend werden, wat naar het oordeel van de Raad, zoals hiervoor reeds aangegeven werd, het geval is.

Het tweede middel is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

Rolnr. 2014/102 – 7 augustus 2014

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/103 - 7 augustus 2014

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED]
hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

Voorafgaand aan de beoordeling ten gronde, gaat de Raad in op de samenstelling van de stukkenbundles en de vraag of bepaalde stukken al dan niet uit de debatten voor de Raad moeten worden geweerd.

In het verzoekschrift vraagt verzoekster onderaan, onder de titel ‘besluit’, dat de e-mail van d.d. 3 juni 2014 van een van de stagewerkers aan de stagebegeleider ‘uit de debatten wordt verwijderd’. In de antwoordnota bespreekt verwerende partij de rol van deze e-mail bij de beoordeling van verzoekster, en stelt zij er geen probleem mee te hebben dat de e-mail uit het debat wordt geweerd. In de wederantwoordnota replicaert verzoekster dan weer het volgende: *“Nu de opleiding zelf toegeeft geen probleem te hebben met het weren van de mail d.d. 3 juni 2014 (...) zou de zaak moeten worden terugverwezen naar de examenjury die zich thans op correcte manier kan uitspreken over het eindresultaat.”*

Aangezien verzoekster de kwestieuse e-mail zelf bij haar stukkenbundel voegt, zij het bestaan en de inhoud van deze e-mail aanwendt in haar inhoudelijk betoog en zij in de wederantwoordnota dit stuk niet uit haar bundel verwijdert (daargelaten of het niet alleszins deel moet uitmaken van het administratief dossier van verwerende partij), meent de Raad dat de opmerking van vraag tot wering van dit stuk aldus moet worden gelezen dat het, wanneer de Raad de bestreden beslissing vernietigt, buiten beschouwing (‘uit de debatten’) moet worden gelaten bij de nieuwe beoordeling ten gronde door het bevoegde orgaan van verwerende partij, en dat het niet de bedoeling van verzoekster was om dit door haar zelf meegedeeld stuk niet in de debatten in huidige procedure voor de Raad te betrekken. Ter zake bevraagd ter zitting van de Raad, bevestigt verzoekende partij dat haar opmerking in die zin moet worden gelezen.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij zij een quotering van 8/20 werd toegekend voor ‘Stage 3’ en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3'.

3.2. Verzoekster stelt op datum van 28 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 2 juli 2014 wordt het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelt dat de stagebegeleider een personeelslid is van de onderwijsinstelling en dat deze de bevoegde docent is die tot de eindbeoordeling op basis van de criteria uit de stagegids voor de stage komt. De beroepsbeslissing stelt verder dat de observatie door stagebegeleider en stagmentor één van de belangrijkste elementen is bij de stagebeoordeling naast de voorbereidingen, stagemap en reflecties. De beslissing motiveert dat de stagebeoordeling correct tot stand is gekomen, dat de eindscore geen mathematische optelling van deelscores is en dat de eindscore beargumenteerd is. De beroepsbeslissing geeft ook aan dat de tekorten uit FG 1 en FG 4 doorheen alle begeleidingsdocumenten tot op het einde met voldoende voorbeelden gesigneerd werden en dat er ook concrete tips ter verbetering gegeven werden, maar dat verzoekende partij er niet in geslaagd is deze te remediëren. Zij stelt dat de e-mail achteraf van de stagmentor ongelukkig was, maar geen invloed heeft gehad op het eindbeeld daar het al duidelijk was dat de verzoekende partij twee functionele gehelen niet behaald had. De beslissing luidt vervolgens ook dat alle elementen voldoende afgewogen werden daar de documenten en feedback naast veel positieve punten ook een aantal negatieve punten bevatte, die elkaar wel niet kunnen compenseren. De interne beroepscommissie komt tot het besluit dat er geen gebrek aan materiële en formele motivering voorligt, noch een schending van de rechten van verdediging, het redelijkheidsbeginsel of een ander beginsel van bestuur.

De beslissing op intern beroep is gedateerd op 11 juli 2014.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 2 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 16 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

1. Tweede middel

Verzoekster beroept zich in een tweede middel op een overschrijding van bevoegdheid. Aangezien de bevoegdheid van de steller van de akte van openbare orde is, onderzoekt de Raad eerst dit middel.

Argumenten van de partijen

Verzoekster stelt dat de interne beroepscommissie zich ten onrechte in de plaats van de examencommissie heeft gesteld. Zij stelt dat de beroepscommissie zich enkel over de (on)gegrondheid van de klacht (de impact van de e-mail op de eindbeoordeling, de correcte evaluatieprocedure, de onmogelijkheid om te remediëren) diende uit te spreken, en dat vervolgens een verdere beoordeling *in concreto* van haar prestaties enkel toekomt aan de examencommissie.

In de antwoordnota stelt de verwerende partij dat de interne beroepscommissie enkel heeft nagegaan of de score van 8/20 correct tot stand gekomen is, of ze gemotiveerd was, of de begeleiding degelijk gebeurd is en of de rechten van de student niet geschonden waren. Zij replieert dat de interne beroepscommissie heeft geoordeeld dat alles in orde was, dat in de interne beroepsbeslissing enkel op basis van het gehele stagedossier de argumenten van verzoekster afgewogen werden tegen die van de opleiding en dat er door de interne beroepscommissie geoordeeld werd dat de argumenten van de opleiding grond vonden in het stagedossier. Verwerende partij stelt dat de citaten werden opgenomen om het oordeel van de interne beroepscommissie te motiveren. Zij werpt op dat de interne beroepscommissie dus niet de prestaties van de verzoekende partij heeft beoordeeld.

Beoordeling

Het komt aan de hogeronderwijsinstelling toe om de procedure van het intern beroep te organiseren. Zoals de Raad reeds eerder heeft opgemerkt, staat het de instelling daarbij vrij al dan niet met een getrapt systeem te werken (waarbij onderzoek naar ontvankelijkheid en in voorkomend geval naar gegrondheid aan verschillende organen worden toevertrouwd), en behoort het eveneens tot de vrijheid van de instelling om te beslissen of het oordeel over de gegrondheid van het beroep toevalt aan de initiële examencommissie dan wel aan een ander orgaan, zoals bijvoorbeeld en van de examencommissie verschillend beroepscommissie.

De Raad stelt vast dat te dezen de interne beroepscommissie bevoegd is om de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het intern beroep te beoordelen.

Artikel 113, §2 van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij luidt als volgt:

Artikel 113 Herziening van beslissingen

§1 Materiële vergissingen

(...)

§2 Examenbeslissingen en examentuchtbeslissingen

De interne beroepscommissie oordeelt over de ontvankelijkheid en gegrondheid van het verzoek en motiveert haar besluit. Desgevallend roept ze de examencommissie in buitengewone zitting bijeen. De examencommissie in bijzondere zitting bevestigt of herziet op gemotiveerde wijze de oorspronkelijke beslissing conform de beslissing van de interne beroepscommissie.

De Raad stelt vast dat de interne bevoegdheidsverdeling tussen de verschillende organen van verwerende partij niet geheel duidelijk is. Enerzijds blijkt de interne beroepscommissie wel degelijk bevoegd te zijn om ook de gegrondheid van het beroep te onderzoeken, anderzijds voorziet het reglement ervin dat "desgevallend" de examencommissie in buitengewone zitting wordt bijeengeroepen.

Gelet op de libellering neemt de Raad aan dat de interne reglementering van verwerende partij – letterlijk begrepen – aldus moet worden begrepen dat de interne beroepscommissie bij haar beoordeling zelf oordeelt of zij een volledige nieuwe beslissing ten gronde neemt, dan

wel of zij daarvoor de tussenkomst van de examencommissie verlangt. In dat opzicht is de Raad van oordeel dat te dezen de interne beroepscommissie binnen haar bevoegdheden kon oordelen, te meer daar zichzelf geen nieuwe quotering aan verzoekster heeft toegekend. Aangezien ook de interne bevoedheidsverdeling raakt aan de openbare orde, zou een duidelijker omschrijving van het precieze verloop van de interne beroepsprocedure aangewezen zijn.

Wat de gegrondheid betreft, stelt de Raad aldus vast dat de interne beroepscommissie kennis heeft genomen van de standpunten van beide partijen (verzoekende partij en opleiding) en de stukken die zij aan de interne beroepscommissie voorgelegd hebben. Nu de interne regels van verzoekende partij de beoordeling ten gronde in het raam van een intern beroep niet uitdrukkelijk voorbehouden aan de examencommissie, is het aan de interne beroepscommissie om op basis van het dossier zoals aan haar voorgelegd (met stukken van verzoekende partij en de opleiding) na te gaan of de grieven van de verzoekende partij gegrond zijn. De interne beroepscommissie dient haar beslissing te motiveren. Daartoe kan zij uiteraard verwijzen naar stukken in het dossier van het intern beroep of daaruit citeren. Gelet op het bovenstaande heeft de interne beroepscommissie haar bevoegdheid niet overschreden.

Het tweede middel is ongegrond.

5.2 Eerste middel

Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekster stelt dat er een manifeste discrepantie bestaat tussen enerzijds de gegeven feedback en begeleiding en anderzijds de eindevaluatie. Zij doet gelden dat de tussentijdse feedback niet zo eenduidig was en dat minpunten op een nuttig moment aan de verzoekende partij hadden meegedeeld moeten worden. Zij stelt bijgevolg dat *in casu* (te) weinig negatieve feedback gegeven werd.

Verder werpt verzoekster ook op dat zij een e-mail van haar stagementor met negatieve punten niet te zien heeft gekregen, maar dat deze wel gebruikt werd in de eindevaluatie. Zij meent dat zij aldus niet in de gelegenheid was om eventuele werkpunten bij te sturen. Verzoekster argumenteert dat zij er, gelet op de overwegend positieve commentaar tijdens haar stage, op mocht vertrouwen dat zij een bevredigend cijfer zou behalen.

Vervolgens stelt verzoekster dat bij het toekennen van de eindscore enkel die beoordelingen van mentoren mogen betrokken worden die aan de student werden overgemaakt. Zij werpt op dat de twee stagementoren positieve feedback hebben gegeven en een positief synthesedocument aan de verzoekende partij hebben bezorgd, zodat de negatieve eindbeoordeling door de stagebegeleider onverklaarbaar is, tenzij laatstgenoemde rekening heeft gehouden met de heimelijke e-mail van één van de stagementoren. Zij merkt daarbij op dat de heimelijke e-mail van de stagementor niet tot de elementen (i.e. informatiebronnen) behoort die door de stagebegeleider volgens de studiegids bij de beoordeling betrokken mag worden. Verzoekster doet gelden dat de evaluatiebronnen die de stagebegeleider wel in acht mag nemen niet zo eenduidig zijn en ook heel wat positieve punten bevatten zodat het duidelijk is dat de stagebegeleider zich wel heeft laten leiden door de betwiste e-mail en dus niet de correcte evaluatiemethode gebruikt heeft. Zij stelt dat de e-mail alleszins een trigger was om tot een onvoldoende te komen. Verzoekster wijst erop dat door het versturen van de e-mail een schijn van partijdigheid is ontstaan omdat men nooit kan aantonen dat er geen rekening, minstens onbewust, rekening mee is gehouden. Volgens verzoekster is de doorslaggevende impact van de e-mail duidelijk, daar de inhoud van de e-mail ook op identieke wijze te vinden is in de eindbeoordeling door de stagebegeleider. Zij wijst erop dat deze bemerkingen nergens in de begeleidingsfiches van de stagebegeleider of het begeleidingsschrift van de klasmentor opgenomen zijn. Verzoekster werpt op dat de

beoordeling door een stagementor niet doorslaggevend mag zijn, maar dat dit *in casu* wel het geval is.

Ten slotte bekritiseert verzoekster een aantal onjuistheden in het dossier. Zij stelt vooreerst dat de subjectieve interpretatie die de interne beroepscommissie geeft aan haar de woorden, voor haar rekening zijn. Ten tweede stelt verzoekster dat de verwijzing naar de begeleidingsfiche d.d. 20 mei 2014 en het gegeven citaat foutief zijn en ook niet elders in het dossier aangetroffen kunnen worden. Zij merkt op dat de commentaren op die datum in het begeleidingsschriftje de begeleidingsfiche van de stagebegeleider tegenspreken. Verzoekster stelt ten derde dat het argument dat het syntheseverslag van de mentoren aanmoedigend is opgemaakt omdat verzoekster het moeilijk zou hebben om negatieve feedback te ontvangen, op gespannen voet staat met het stagerapport dat vermeldt dat verzoekster bereid lijkt te zijn om rekening te houden met begeleidingsadviezen. Zij betwist ten slotte de bewering dat zij zich niet van haar verbeterwerk gekweten zou hebben, wat geleid heeft tot een tekort bij FG 1. Zij stelt dat zij steeds alle verbeterwerk op de stageschool deed in een vrij moment, behalve indien zij afwezig was geweest wegens ziekte, wat aanvaard werd door de mentor. Zij stelt dat de opleiding te weinig rekening houdt met haar leerstoornis (CVS).

Verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat het hoort dat de mentoren een aanmoedigende toon hanteren omdat het niet de bedoeling is om de stagiair door zeer negatieve bewoordingen de moed te ontnemen. Zij merkt op dat dat de mentoren extra voorzichtig waren omdat de verzoekster kwetsbaar was. Verwerende partij antwoordt verder dat verzoekster herhaaldelijk na een bespreking weende en sprak over stoppen. Zij stelt dat alle begeleidingsdocumenten in hun geheel gelezen moeten worden en dat daarin naast goede zaken en vooruitgang ook kritiek, werkpunten en tips neergeschreven werden. Verwerende partij stelt dat verzoekster eenzijdig de positieve elementen citeert, maar dat er ook vele negatieve punten in het begeleidingsschriftje van de mentoren staan. Verwerende partij verwijst ter zake naar de aantekeningen op 17 maart 2014, 18 maart 2014, 31 maart 2014 en 19 mei 2014. Zij stelt dat deze punten op een gestructureerde wijze in de begeleidingsfiche worden opgenomen onder de passende Functionele Gehelen, zodat duidelijk wordt in welk domein de tekorten zich situeren. Verder licht verwerende partij toe dat dit document na elke observatie door de stagebegeleider aan verzoekster werd overgemaakt en met haar werd besproken. Zij stelt dat in deze fiche al snel en ruimschoots op tijd gesigneerd wordt dat er problemen zijn in FG 1, FG 4 en FG 5 en dat sommige zich blijven manifesteren verder in de stage. Verwerende partij verwijst naar de fiches d.d. 12 maart 2014, 1 april 2014, 20 mei 2014 en 27 mei 2014. Zij stelt dat al deze elementen gesynthetiseerd worden in het beoordelingsrapport op het einde van de stage. Zij wijst er ook op dat er een tussentijdse evaluatie geweest is.

Inzake de e-mail van de stagementor d.d. 3 juni 2014 repliceert verwerende partij dat deze geen invloed heeft gehad op het eindcijfer. Zij stelt dat op dat moment de tendens van de eindevaluatie, gelet op de andere elementen uit de begeleidingsfiches, het begeleidingsschriftje en de tussentijdse evaluatie, voldoende duidelijk was en dat de e-mail niets meer toevoegde. Verwerende partij merkt op dat verzoekster globaal gezien niet aan de verwachting voldeed, dat de goede momenten met andere woorden niet opwogen tegen de zichtbare tekorten van de stage. Zij stelt dat uit de e-mail alleen maar blijkt dat de stagementor haar bijna niet meer durfde te begeleiden omdat verzoekster slecht om kon met minder positieve opmerkingen. Volgens verwerende partij wou de mentor absoluut voorkomen dat verzoekster zou stoppen met de opleiding. Zij werpt ook op dat verzoekster haar eigen verantwoordelijkheid diende op te nemen door feedback te aanvaarden en ermee aan de slag te gaan.

Verwerende partij merkt ook op dat nuancingering in de bewoordingen niet hetzelfde is als tegenstrijdigheid. Zij stelt dat de positieve aspecten van de stage benoemd werden, zoals bijvoorbeeld op de momenten dat verzoekster haar klas wél in de hand had. Verder wijst verwerende partij erop dat de verschillen tussen mentoren en stagebegeleiders een bekend fenomeen zijn, daar mentoren dagelijks werken met de stagiair en proberen deze te coachen en zover mogelijk te krijgen, terwijl de stagebegeleider vanuit de hogeschool met afstand en met overzicht een beeld vormt op alle te beoordelen competenties, met inbegrip van alle bronnen die leiden tot de eindbeoordeling. Het komt volgens verwerende partij aan de

stagebegeleider, als lid van de onderwijsinstelling, toe om de stage te beoordelen, en niet aan de stagementoren. Zij wijst erop dat de citaten waarnaar verzoekster verwijst, enkel aantonen dat verzoekster goede intenties heeft, maar dat zij niet altijd methodisch, adequaat en doelgericht handelt. Ze geeft daarbij het volgende voorbeeld: “*Je lijkt me bereid rekening te houden met begeleidingsadviezen*” en “*Toch merkte ik als stagebegeleider daar maar mondjesmaat toepassing van*”.

Wat ten slotte de onjuistheden betreft, wenst verwerende partij niet in te gaan op het eerste punt. Wat het tweede punt betreft, verwijst zij naar de één van de fiches d.d. 20 mei 2014 om het citaat aan te tonen. Wat het derde punt betreft, stelt zij dat intenties niet gelijk te stellen zijn met adequaat, methodisch en doelgericht handelen. Wat de betwisting over het verbeterwerk betreft, wijst zij op de begeleidingsfiche d.d. 20 mei 2014. Zij werpt ook op dat het zorgstatuut van verzoekster er niet toe kan leiden dat zij niet aan de vereiste competenties voor een beginnende leerkracht moet voldoen. Zij wijst er ook op dat verzoekster faciliteiten heeft gekregen: zij kon zelf de stageplanning bepalen, een nabijgelegen stageplaats buiten de regio van de hogeschool kiezen, meer begeleiding (i.e. meer stagebezoeken) genieten dan normaal.

Beoordeling

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van een student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van een onderwijsinstelling. De Raad gaat echter wel na of de bestreden beslissingen regelmatig tot stand zijn gekomen en of ze niet kennelijk onredelijk zijn.

De Raad wijst *in casu* op zijn vaste rechtspraak dat een gebrekige begeleiding (of feedback), behoudens in uitzonderlijke omstandigheden, er niet toe kan leiden dat een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige gewijzigd wordt. De Raad heeft in zijn rechtspraak aangegeven dat omstandigheden uitzonderlijk zijn en aanvaard worden indien niet alleen de feitelijke juistheid van die omstandigheden is aangetoond, maar bovendien dat juist daardoor de evaluatie van de student onbetrouwbaar is, en er overigens voldoende gegevens zijn om de prestaties op meer betrouwbare wijze te evalueren.

De Raad stelt in het dossier vast dat de verzoekster op verschillende momenten en reeds bij aanvang van de stage werd gewezen op een aantal minpunten, zowel door de stagementoren als door de stagebegeleider. Zo wordt er in de eerste begeleidingsfiche d.d. 12 maart 2014 gewezen op problemen met de didactische uitwerking van de lessen (te theoretisch, te klassikale, te verbaal en te weinig inductief), een kritiek die later nog terugkomt in de begeleidingsfiches. Ook in de eerste begeleidingsfiche d.d. 12 maart 2014 wordt reeds gewezen op het probleem met klashouden (bv. kinderen terechtwijzen of stilte bekomen), een kritiek die later nog terugkomt in andere begeleidingsfiches. Daarnaast worden er meermaals opmerkingen gemaakt over instructies, het lestempo, het gebrek aan bijsturing en het stemgebruik.

De Raad stelt eveneens vast dat in de begeleidingsfiches tips worden gegeven onder de vorm van suggesties of door middel van vraagstelling. In het begeleidingsschriftje van de stagementoren zijn gelijkaardige punten opgenomen in verband met het klashouden, het gebrek aan bijsturing, het tempo, het verbeterwerk en de instructies. De Raad stelt ook hier vast dat bv. opmerkingen inzake tempo reeds vroeg werden gesignaleerd en ook meermaals werden herhaald tijdens het verloop van de stage.

In de e-mail d.d. 3 juni van een stagementor wordt gewezen op een aantal negatieve punten (te weinig differentiatie door adequate werkvormen, te weinig vraag naar de oplossingswijze van de oefeningen, te weinig enthousiasme, te weinig eigen inbreng, te traag tempo waardoor wanorde ontstaat bij het verlaten van lokaal, te weinig aandacht voor verbeterwerk, lichaamstaal, lesvoorbereidingen laat indienen).

De Raad is van oordeel dat het aanleveren van een ‘evaluatie’ door een stagementor aan de stagebegeleider buiten de daartoe voorziene documenten en zonder medeweten van de student, niet strookt met wat de student inzake zorgvuldigheid en transparantie mag verwachten. Dit is des te meer het geval wanneer een dergelijk document de indruk kan

wekken dat heimelijk wordt afgewezen van kwalitatieve beoordelingen die voorheen zijn gemaakt en die wél aan de student zijn meegedeeld. De Raad begrijpt dan ook dat deze werkwijze op zich reeds een gevoel van onbehagen en zelfs enig wantrouwen opwekt in hoofde van verzoekster. De vaststelling dat de uiteindelijke beoordeling door de stagebegeleider nagenoeg identieke zinnen bevat als deze die voorkomen in de e-mail van de stagementor d.d. 3 juni 2014, is ongetwijfeld niet van aard om dat wantrouwen weg te nemen, en is naar oordeel van de Raad minstens zeer ongelukkig te noemen.

Of deze e-mail leidt tot onregelmatigheid van de initiële beoordeling en bijgevolg ook de bestreden beslissing, hangt evenwel niet enkel af van het bestaan van deze e-mail en de aanwezigheid ervan in het dossier, maar vooral van de vraag of deze e-mail op eigen kracht aan de beoordeling van verzoekster een negatieve wending heeft gegeven, alsook van de vraag of de formele motivering van het beoordelingsrapport, ongeacht waar de inspiratie van sommige omschrijvingen vandaan komt, materieel steun vindt in de andere evaluatielijstjes.

Vooreerst wijst de Raad erop dat de stagegids (punt 7: begeleiding) uitdrukkelijk vermeldt dat de stagebegeleider evalueert in samenspraak met de klasmentor en de schoolmentor. Onvermindert het ‘ongelukkige’ karakter van de kwestieuze e-mail zoals hierboven omschreven, moet worden vastgesteld dat rechtstreekse communicatie tussen stagebegeleider en stagementor niet is uitgesloten, en bij gebreke aan andersluidende bepaling ziet de Raad niet in waarom die samenspraak niet tevens per e-mail zou kunnen verlopen. Uiteraard mag die communicatie dan geen evaluatiebron worden die niet in de interne reglementering is voorzien; zulks is te dezen evenwel niet het geval, aangezien blijkens de stagegids gesprekken met o.a. de schoolmentor en de klasmentor(en) bronnen zijn die in aanmerking komen voor een eindbeoordeling (punt 8: beoordeling door stagebegeleider).

De Raad leest in die e-mail d.d. 3 juni 2014 (na het einde van de stage) geen inhoudelijke elementen die niet eerder door de stagementoren of de stagebegeleider werden aangekaart. Zo wordt in de begeleidingsfiches d.d. 12 en 20 maart 2014 en 1 april 2014 al gewezen op problemen met de werkform, het gebrek aan persoonlijke inbreng bij voorbeelden en situaties, het mindere enthousiasme, het gebrek aan besprekking van de oplossingswijze en het gebrek aan uitdaging in de lessen. Wat het inleveren van de lesvoorbereidingen betreft, is de Raad van oordeel dat het eerder een suggestie betreft, die ook zo werd opgenomen in de eindbeoordeling.

Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat er geen sprake is van uitzonderlijke omstandigheden daar verzoekster tijdig en voldoende via feedback in de daartoe bestemde documenten werd begeleid, zodat ze haar werkpunten kende en zich kon bijsturen.

De Raad herinnert er verder aan dat de eindbeoordeling van een stage toekomt aan een docent van de onderwijsinstelling, met dien verstande dat bij de beoordeling rekening gehouden wordt met verslagen of bevindingen van de stagementoren. De Raad is van oordeel dat, in zoverre de stagebegeleider effectief rekening gehouden zou hebben met de inhoud van de e-mail, wat niet te bewijzen valt, de stagebegeleider deze e-mail kon gebruiken daar dit een evaluatiebron is, zoals hierboven reeds is aangegeven.

Gelet op voorgaande is de Raad bovendien van oordeel dat, in zoverre er gelijkenissen in de bewoordingen zijn tussen de e-mail van de mentor d.d. 3 juni 2014 en de eindbeoordeling van de stagebegeleider, dit niet onbetwistbaar wijst op een doorslaggevende impact van de stagementor op de score, noch een plotse en niet-verantwoorde ommeekeer ten opzichte van de gegeven (positieve) feedback aantoont, te meer daar de betwiste negatieve punten uit de e-mail ook reeds in de begeleidingsfiches van de stagebegeleider en het begeleidingsrapportje van de stagementor vermeld werden zoals de Raad hiervoor reeds opgemerkt heeft.

De Raad stelt vast dat bij de eindbeoordeling door de stagebegeleider zowel positieve als negatieve punten vermeld werden, die steun vinden in de relevante evaluatiebronnen uit de stagegids. De Raad is van oordeel dat de eerste kritiek van verzoekster in verband met onjuistheden betrekking heeft op een overtollig motief in de beroepsbeslissing. De Raad is van oordeel dat de tweede kritiek feitelijke grondslag mist daar het citaat wel degelijk teruggebracht kan worden tot de begeleidingsfiche d.d. 20 mei 2014 (onderaan) voor WO en

godsdiest. Wat de derde kritiek betreft, stelt de Raad vast dat het stagerapport eveneens aangeeft dat de intentie om advies op te volgen meestal geen toepassing in de praktijk krijgt. Bovendien kan de Raad aannemen dat de mentoren, die verzoekster dagelijks begeleiden, een beter zicht hebben op de gemoedsgesteldheid van verzoekster zodat de handelswijze van de mentor met betrekking tot het syntheseverslag – hoewel te betreuren – gerechtvaardigd kon zijn en ook niet kennelijk in strijd is met het dossier. Wat de vierde kritiek betreft, is de Raad van oordeel dat verzoekster niet ernstig aantoont dat de opmerking onjuist is.

De Raad is *in casu* dan ook van oordeel dat de eindbeoordeling door de stagebegeleider op correcte wijze tot stand gekomen is. De Raad is van oordeel dat het zorgstatuut van verzoekster niet impliceert dat zij niet aan de competenties voor een beginnende leerkraft moet voldoen. Daarbij wijst de Raad erop dat verzoekster faciliteiten genoot, die haar toelieten op een voor haar aangepaste wijze de vereiste competenties te laten blijken, die door de stagebegeleider op gebruikelijke wijze beoordeeld konden worden. De Raad herinnert er voorts aan dat een onvoldoende voor één enkele competentie een onvoldoende voor de gehele stage kan rechtvaardigen, *a fortiori* voor een stage in de afstudeerfase.

Gelet op het dossier (in het bijzonder het begeleidingschriftje, de begeleidingsfiches, het beoordelingsrapport en de e-mail d.d. 3 juni 2014) waarop de Raad acht kon slaan en de daarin beschreven negatieve punten is de Raad van oordeel dat de beslissing, i.e. de eindscore (8/20) voor de stage, niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Gelet op het aantal negatieve opmerkingen, en het aanhouden van bepaalde negatieve punten in de begeleidingsfiches en het schriftje van de mentoren, ziet de Raad ook geen schending van het vertrouwensbeginsel zoals verzoekster het inroeft (gewekte verwachtingen), in die zin dat de elementen in het dossier niet redelijkerwijze enkel een slaagcijfer konden doen vermoeden.

Het eerste middel is ongegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 2 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/104 - 7 augustus 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
hebbende als raadsman [REDACTED]
kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar voor de opleidingsonderdelen 'Atelier (7/20)', 'Werkveld' (6/20) en 'Waarneming Weergave' (8/20) onvoldoendes werden toegekend, en tegen de beslissing van de buitengewone examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de kunsten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 19 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Atelier (7/20)', 'Werkveld' (6/20) en 'Waarneming Weergave' (8/20).

3.2. Verzoekster stelde op datum van 24 juni 2014 een intern beroep in bij de Coördinator Regelgeving en klachtenbehandeling van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing luidt dat verzoekster objectief werd beoordeeld en dat de cijfers correct tot stand zijn gekomen. De beroepsbeslissing stelt dat verzoekster regelmatig opbouwende feedback kreeg, maar dat dit niet betekent dat zij onvoldoende op de hoogte zou geweest zijn van haar werkpunten. In de beslissing wordt vermeld dat op de tussentijdse feedback in december duidelijk een aantal werkpunten opgenomen zijn door middel van kruisjes bij 'onvoldoende' en 'twijfel' en door middel van woordelijke commentaar. De beroepsbeslissing stelt voorts dat in het laatste jaar van de academische bachelor een zekere mate van zelfstandigheid en eigen inbreng de student vereist mag worden, zodat het normaal is dat verzoekster zelf om feedback dient te vragen indien zij dat nodig acht. In de beslissing

wordt ten slotte nog gesteld dat resultaten uit voorgaande academiejaren geen garantie zijn op slagen in een later jaar daar er een hoger niveau wordt verwacht.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2014. Verzoekende partij heeft op 18 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 juli 2014.

Het beroep van 16 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van huidig beroep niet, en de Raad ziet evenmin ambtshalve redenen om zulks te doen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekster zich in een eerste middel beroeft op een gebrekkige begeleiding.

Argumenten van de partijen

Verzoekster stelt in essentie met betrekking tot de drie opleidingsonderdelen dat zij gebrekkig werd begeleid. Zij werpt op dat de docenten wel altijd iets zagen in haar ideeën, die ze dan nog verder diende uit te werken, of dat ze slechts enkele kritieken formuleerden, maar dat ze pas tijdens de eigenlijke beoordeling (door de jury) te horen kreeg dat alles niet goed was.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Weerneming weergave’ stelt zij in het bijzonder dat ze nooit de basistechnieken aangeleerd heeft gekregen in de vorige academiejaren en dat op het moment dat zij besloten had om deze extra in te oefenen, de docent dit verzoek afwees omdat de vaardigheden verondersteld werden reeds verworven te zijn. Verzoekster stelt ook dat de docent wel af en toe aangaf wat er fout was, maar dat nooit werd aangegeven hoe zij het werk kon verbeteren. Verzoekster voert aan dat de docent zei dat zij het zelf maar moest oplossen, terwijl zij van oordeel is dat de docent er is om haar iets bij te leren, waar zij door de houding van de docent niet toe is gekomen.

In de antwoordnota stelt verwerende partij dat niet blijkt dat verzoekster van essentiële feedback verstoken is gebleven. Zij wijst erop dat verzoekster op basis van de studiegids kon weten wat van haar werd verwacht. Verwerende partij argumenteert verder dat de tussentijdse evaluatie volgens de vooropgestelde criteria is verlopen, en dat de verschillende tussentijdse evaluaties aantonen dat er reeds twijfels werden geuit bij verscheidene competenties. Zij wijst er ook op dat verzoekster zelf in haar verzoekschrift aangeeft dat zij

wist dat haar prestaties nog niet voldeden. Zij stelt ten slotte dat er geen uitzonderlijke omstandigheden werden aangetoond.

Beoordeling

Zoals de Raad reeds herhaaldelijk geoordeeld heeft, is een gebrekkige begeleiding, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, geen reden om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige zin te wijzigen. Omstandigheden zijn uitzonderlijk indien deze de evaluatie van de student onbetrouwbaar maken. Het is bovendien aan de verzoekende partij om deze uitzonderlijke omstandigheden op voldoende wijze aan te tonen.

De Raad is van oordeel dat te dezen uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekende partij voor alle opleidingsonderdelen tussentijdse evaluaties heeft bekomen, zodat zij wist of behoorde te weten waaraan zij moest werken om een voldoende te kunnen halen. De Raad wijst er ook op dat verzoekster in haar derde bachelorjaar niet passief kan blijven en actief naar meer begeleiding moet vragen indien zij dit nodig achtte. De Raad is *in casu* van oordeel dat verzoekster nalaat om haar verzoek tot extra ondersteuning, de weigering daartoe en de impact daarvan op het eindresultaat overtuigend aan te tonen.

Het eerste middel is ongegrond.

5.2. Tweede middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekster zich in een tweede middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekster stelt in essentie dat de beoordelingen door de docenten willekeurig en onzorgvuldig zijn. Zij wijst er in eerste instantie op dat zij hard gewerkt heeft en dat ze de voorgaande academiejaren altijd slaagde met goede commentaar, dat zij de voorgaande jaren nooit melding heeft gekregen dat zij niet op haar plaats zou zitten in de opleiding en dat het dus niet kan dat men in het laatste jaar plots aangeeft dat zij geen kunst maakt en ongeschikt is. Verzoekster werpt op dat dit respectloos is, en stelt bovendien dat de vraag of iets 'kunst' is, een subjectieve mening is.

Voor het opleidingsonderdeel 'Werkveld' stelt verzoekster bovendien dat een eerste beoordelende docent niet haar hele tentoonstelling heeft beoordeeld, en dat de tweede beoordelende docent gedronken had.

Verwerende partij replicaert dat de eindevaluatie is verlopen conform de beoordelingscriteria uit de studiegids. Zij stelt dat de jury's bij de drie opleidingsonderdelen, niettegenstaande een telkenmale verschillende samenstelling, tot dezelfde vaststelling zijn gekomen dat de prestaties niet voldoen om te kunnen slagen. Verwerende partij stelt bovendien dat resultaten uit het verleden geen garantie zijn voor de resultaten in een later jaar, en evenmin een recht op slagen genereren omdat de lat voor de te bereiken competenties in een later jaar hoger gelegd worden. Daarnaast wijst verwerende partij erop dat verzoekster voor 'Atelier' in het voorgaande academiejaar een nipte voldoende (10/20) kreeg en voor 'Waarneming weergave' een voldoende met positieve commentaar (12,5/20) kreeg, terwijl zij thans verrassend meent dat zij voor laatstgenoemd opleidingsonderdeel nooit een basis heeft gekregen.

Ten slotte argumenteert verwerende partij dat de mening van verzoekster als zou zij wél kunst maken, niet wordt gestaafd en overigens ook niets bijdraagt. Ter zake wijst verwerende partij erop dat de docenten in consensus tot hun oordeel zijn gekomen, op basis van de prestaties tijdens het academiejaar en tijdens de jury.

Beoordeling

De Raad brengt in herinnering dat het hem krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de hogeronderwijsinstelling. De Raad kan er enkel op

toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en niet kennelijk onredelijk is.

De Raad kan enig begrip opbrengen voor de frustratie die een student kan voelen in een onderwijsysteem dat een student in een welbepaalde studierichting twee of meer jaar geslaagd verklaart en daardoor in hoofde van die student enige verwachting schept geschikt te zijn in die studierichting en daarin ook te kunnen slagen, terwijl het niettemin mogelijk is dat de betrokken student in een volgend jaar van de opleiding alsnog wordt geconfronteerd met tekorten waaruit de docenten van de onderwijsinstelling afleiden dat de student uiteindelijk niet geschikt is (cf. advies om te heroriënteren) voor de opleiding.

Daaruit mag evenwel niet worden afgeleid dat de verwerende partij onzorgvuldig of zonder respect heeft gehandeld door de verzoekende partij niet eerder op de problemen te wijzen. Het is immers niet ongeloofwaardig dat verzoekster – zoals andere studenten – zich ieder academiejaar zou kunnen verbeteren en dus het minimaal vereiste niveau voor een opleidingsonderdeel toch zou kunnen behalen. De Raad stelt overigens vast dat in de commentaren bij de evaluaties waardering wordt uitgesproken voor verzoekster, wat niet wegneemt dat de vereiste competenties als onvoldoende beoordeeld konden worden.

De Raad wijst erop dat resultaten uit het verleden – ook voor dezelfde of gelijkaardige opleidingsonderdelen – geen argumenten zijn om aan te nemen dat bij wijze van logisch gevolg ook voor de voortgezette opleidingsonderdelen een voldoende resultaat behaald moest worden. Het gaat immers om opleidingsonderdelen die in de opeenvolgende jaren andere doelstellingen kunnen nastreven en/of waarbij ‘de lat’ om een voldoende te behalen, steeds hoger kan worden gelegd.

Het argument van verzoekster dat zijzelf meent ‘kunst’ te maken, volstaat niet als objectief en verifieerbaar bezwaar. De Raad stelt vast dat de evaluatieverslagen van verzoekster bij alle opleidingsonderdelen aangeven dat geen enkele competentie voldoende geacht werd, dat bij vele competenties twijfels waren en dat zij voor andere competenties een onvoldoende scoorde. Daarbij werd voor ‘Waarneming en weergave’ onder meer aangegeven dat de basiscompetenties en inzichten te gelimiteerd zijn. Voor ‘Werkveld’ werd opgemerkt dat de tentoonstelling en publicatie te zwak en te oppervlakkig waren om te overtuigen. Voor ‘Atelier’ wordt aangegeven dat verzoekster er niet in slaagt om haar uitgangspunt binnen te brengen in een artistieke context, daar zij blijft steken in een illustratieve aanpak en deze niet overstijgt en dat zij onvoldoende onderzoek heeft verricht.

Wat de kritiek betreft op de omstandigheden waaronder de docenten de tentoonstelling hebben beoordeeld, stelt de Raad vast dat verzoekster deze niet aantont.

Om deze redenen is de Raad van oordeel dat toegekende resultaten voor de drie opleidingsonderdelen niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zijn.

Het tweede middel is ongegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de buitengewone examencommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep

dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/111 - 7 augustus 2014

Inzake [REDACTED]

wonende te [REDACTED]
hebbende als raadslieden [REDACTED], kantoor houdende te [REDACTED], waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de [REDACTED]
met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij: [REDACTED]
- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar de quotering van 9/20 werd toegekend voor '3 Stage 2 Sociaal-cultureel werk' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het sociaal werk, afstudeerrichting sociaal-cultureel werk.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel '3 Stage 2 Sociaal-cultureel werk'.

3.2. Verzoekster stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelt dat het tekort van verzoekster op concrete wijze werd beoordeeld door de stagebegeleider. De beslissing stelt voorts dat er wel een discrepantie werd vastgesteld tussen de beoordeling van de stagmentor en de stagebegeleider doordat de mentor enerzijds melding maakte van een fenomenale vooruitgang, maar zich anderzijds wel in het tekort kan vinden. De beroepsbeslissing motiveert dat de mentor de bekwaamheden van verzoekster omschreef als die van een beginnende sociaal werker, maar niet binnen het sociaal-cultureel werk. De beslissing geeft aan dat de stagebegeleider voorbij kan gaan aan de e-mail van verzoekster daar de stage zich net kaderde binnen het sociaal-cultureel werk.

De beslissing geeft voorts aan dat uit niets blijkt dat de stagebegeleider bij elk gesprek verwees naar een eerdere interne beroepsprocedure.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 16 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van huidig beroep niet, en de Raad ziet evenmin ambtshalve redenen om zulks te doen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Ambtshalve opmerking

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van de middelen maar kan gebeuren voor zover deze reeds in het verzoekschrift en het intern beroepsschrift uiteengezet zijn. Nieuwe middelen kunnen in het beroep voor de Raad enkel worden opgeworpen wanneer zij van openbare orde zijn, of wanneer zij zijn gericht tegen de beslissing op intern beroep.

De Raad stelt ambtshalve vast dat verzoekster in haar wederantwoordnota bijkomende grieven opwerpt (blz. 4 en 8-10); deze kunnen thans niet meer op ontvankelijke wijze worden ingeroepen, daar de Raad niet inziet waarom ze niet reeds in het kader van het verzoekschrift, dan wel in intern beroep konden opgeworpen worden.

Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

In het verzoekschrift argumenteert verzoekster dat het kwestieuze resultaat niet verantwoord is, daar ze de stage hernam op dezelfde stageplaats bij dezelfde stagementor, en dat niettegenstaande die oordeelde dat haar nieuwe stage fenomenaal beter is dan de voorgaande stage, toch een identieke quatering werd gegeven (9/20). Verzoekster voegt hieraan toe dat zij het gevoel heeft dat deze quatering mede is ingegeven door het feit dat zij een interne beroepsprocedure had opgestart bij de voorgaande stage. Ten slotte stelt

verzoekster ook impliciet dat de verkeerde maatstaf voor het niveau van de competenties werd gebruikt, met name die van haar stagementor.

Verwerende partij harerzijds stelt in de antwoordnota dat enkel de beoordeling van de laatste stagekans door de bij die stage betrokken stagebegeleider aan de orde is, zodat vergelijken met de beoordeling door de vorige stagebegeleider niet relevant is. Verwerende partij wijst erop dat de nieuwe stagebegeleider de nieuwe stage afzonderlijk heeft beoordeeld en dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat verzoekster zou zijn afgerekend op het feit dat zij voorheen een intern beroep heeft ingesteld. Verder herinnert verwerende partij eraan dat enkel de stagebegeleider verantwoordelijk is voor het toekennen van de punten en niet de mentor, zij het dat er uiteraard geen al te grote discrepantie mag bestaan tussen beide oordelen. Zij stelt onder verwijzing naar e-mailverkeer dat de mentor nuancering wilde aanbrengen in het syntheseverslag door te wijzen op de evolutie van de student, maar dat de stagementor uiteindelijk wel begrip kon opbrengen voor de eindconclusies van de stagebegeleider. Verwerende partij doet ook gelden dat de beoordeling van een stage niet terug te brengen valt tot het beoordelen van een evolutie, maar betrekking heeft op het effectieve functioneren van verzoekster met betrekking tot de vooropgestelde leerdoelen. Zij wijst erop dat de mentor aangaf dat de competenties van verzoekster onvoldoende zijn voor de sector waarin ze stage liep.

Verwerende partij stelt ten slotte dat het niveau van de competenties van verzoekster niet werd vergeleken met het niveau van een beroepskracht, nl. de stagementor, maar wel met het niveau dat vereist is voor een beginnend sociaal werker. Zij stelt dat het te bereiken niveau is afgestemd op wat van afstuderende studenten met een bachelor in sociaal werk verwacht kan worden. Ten slotte argumenteert verwerende partij dat de stagebegeleider op gemotiveerde wijze in het syntheseverslag aangeeft dat het vereiste niveau niet werd behaald en dat uit het verslag niet kan worden afgeleid dat de beoordeling op een te hoog niveau is geschied.

In haar wederantwoordnota stelt verzoekster vragen bij de ommekeer in de houding van de stagementor en werpt zij impliciet op dat de stagebegeleider druk zou hebben uitgeoefend op de stagementor om haar oordeel bij te stellen. Zij verwijst naar het ontbreken van enige reactie bij het syntheseverslag van de voorgaande stage om aan te tonen dat de onmiddellijke reactie van de stagementor bewijst dat ze het niet eens was met het syntheseverslag bij de tweede stage. Zij betwist ook dat er bij de beoordeling geen rekening gehouden kan worden met evoluties betreffende competenties tussen de stages. Zij wijst erop dat eerder erkende evoluties (in het kader van de beoordeling van de eerste doorlopen stage in 2013-2014) plots worden geminimaliseerd in het raam van de tweede keer dat ze de stage aflegt.

Beoordeling

De Raad brengt vooreerst in herinnering dat het hem krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de hogeronderwijsinstelling. De Raad kan er enkel op toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en niet kennelijk onredelijk is.

De Raad herinnert er daarnaast ook aan dat de beoordeling van een stage geen rekenkundig gemiddelde van te beoordelen competenties moet zijn en dat slechts één tekort voor een bepaalde competentie een onvoldoende voor de gehele stage kan verantwoorden. De Raad is dan ook van oordeel dat een algemene evolutie of een evolutie voor specifieke competenties niet impliceert dat verzoekster automatisch een hoger cijfer dient te krijgen.

Verder wijst de Raad erop dat het *in casu* enkel aan de verantwoordelijke stagebegeleider van de onderwijsinstelling toekomt om een eindbeoordeling over de stage te geven, met dien verstande dat rekening moet worden gehouden met verslagen of andere bevindingen van de stagementoren betreffende de te beoordelen stageperiode. De Raad wijst erop dat de beoordeling van elke stage op zichzelf staat en dat daarbij de specifieke competenties of leerdoelen tijdens de stage worden getoetst. Ook wijst de Raad erop dat het aan de verzoekende partij toekomt om tijdens de te beoordelen stage te laten blijken dat ze de

relevante competenties bezit. Het oordeel van een stagebegeleider over de te beoordelen competenties tijdens een vorige stage staat in rechtstreeks verband met de activiteiten tijdens die stage en staat bijgevolg volledig los van de beoordeling van concrete activiteiten tijdens de nieuwe stage, die uiteraard opnieuw beoordeeld moeten worden, wat ertoe kan leiden dat verzoekster tijdens de nieuwe stage niet op voldoende wijze laat blijken dat ze bepaalde (nieuwe) competenties heeft verworven of dat de stagebegeleider uitgebreider en scherper de vastgestelde tekorten formuleert.

Uit de stukken blijkt ook niet dat de stagebegeleider een hogere maatstaf voor het niveau van de bereiken competenties zou hebben gehanteerd, daar in het syntheseverslag wordt verwezen naar het niveau van een beginnende sociale werker en naar de vooropgestelde leerdoelen. Uit geen enkel stuk blijkt dat de prestaties van verzoekende partij werden beoordeeld in het licht van het niveau van een beroepsdeskundige. De Raad stelt vast dat verzoekster daarnaast op geen enkele wijze de specifieke tekorten bij de te beoordelen competenties, vermeld in het syntheseverslag, betwist en zich enkel beroept op een discrepantie met het oordeel van de stagementor.

De Raad herinnert eraan dat bij grote discrepantie tussen het oordeel van enerzijds de stagementoren en anderzijds de verantwoordelijke docent, de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling moet motiveren welke feiten of andere elementen het verschil in de beoordeling rechtvaardigen. De Raad stelt te dezen evenwel vast dat het vermeende verschil in beoordeling niet zo significant is als verzoekster voorhoudt. Hoewel de mentor in een eerste reactie vraagt om enkele toevoegingen en nuances in lijn met het volgens haar 'fenomenale' verschil tussen de te beoordelen stage en een voorgaande stage (i.e. een gunstige evolutie) in het verslag aan te brengen, geeft ze tegelijkertijd ook aan dat ze de eindconclusies bijtreedt. De Raad stelt ook vast dat de stagementor in beide e-mails explicet onderschrijft dat verzoekster niet klaar is voor een functie als beginnend sociaal-cultureel werker daar "ze er op een aantal vlakken nog niet is" zodat ook niet blijkt dat er ongeoorloofde druk is uitgeoefend.

Om deze redenen is de Raad van oordeel dat de eindscore voor de stage (9/20) niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het middel is ongegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De Raad verwerpt het beroep.

De examenbeslissing en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,	De bijzitters,	
Jim Deridder	Daniël Cuypers	Jan Geens
De secretarissen,		
David Keyaerts	Nele Laseure	

Rolnr. 2014/112 - 7 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadslieden, kantoorhoudende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de psychologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 3 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Psychodynamische therapieën'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelt dat, gelet op het verzoekschrift, de repliek van de docent, de globale resultaten van alle studenten voor dit studiedeel en het voorbehoud bij de collegeplanning in de studiefiche, de oorspronkelijke beslissing (6/20) bevestigd blijft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 14 juli 2014 en per schrijven van 14 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 15 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de interne beroepscommissie betreft daar deze in de plaats gekomen is van de initiële examenbeslissing.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekster zich in een enig middel beroeft op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoekster doet gelden dat de score (6/20) niet in overeenstemming is met de geleverde prestaties (essay + mondeling examinering) en dat zij minstens 10/20 had verwacht. Zij stelt minstens impliciet dat de beroepsbeslissing niet is gemotiveerd, stellende dat er geen bewijzen voorliggen.

Verzoekster erkent wel dat de door haar gegeven antwoorden niet altijd volledig waren, maar zij stelt dat haar deelantwoorden wel juist waren. Zij stelt daarnaast dat de score ook te wijten is aan externe factoren (onvoldoende lesuren en methode van examineren) en dus onredelijk is. Verzoekster werpt ter zake vooreerst op dat het aantal gegeven lessen (7) niet in overeenstemming is met de ECTS-fiche en dat ze bij die lessen steeds aanwezig was. Zij betwist de suggestie van de interne beroepscommissie dat haar resultaat iets te maken heeft met faalangst. Verzoekster stelt vervolgens dat onvolledigheden het gevolg waren van de manier van examineren, die niet strookte met het karakter van een gesprek zodat zij niet gestructureerd heeft kunnen antwoorden. Zij werpt daarnaast ook op dat de opdracht in verband met het essay erin bestond om een samenvatting van een tekst van Freud te maken en dat ze dit ook heeft gedaan. Zij argumenteert ten slotte dat ze tijdens het mondelinge examen niet de kans heeft gehad om haar samenvatting toe te lichten en ook aan te tonen dat ze de tekst grondig bestudeerd had.

Verwerende partij stelt dat de score van 6/20 redelijk is en steunt op het feit dat de tekst van Freud niet grondig bestudeerd werd, daar het essay slechts een oppervlakkige indruk geeft. Zij stelt dat in het essay nergens citaten of referenties opgenomen zijn, hoewel dit verwacht kan worden van een samenvatting van een wetenschappelijke tekst. Zij geeft aan dat de beslissing verder steunt op het feit dat verzoekster geen afdoende antwoord kon geven op elementaire vragen met betrekking tot kernbegrippen uit de psychoanalyse en op vragen met betrekking tot de driehoeken van Malan. Verwerende partij stelt vervolgens dat verzoekster

ook de leerstof uit het boek van de docent niet kende, wat nochtans verplichte examenleerstof uitmaakte.

In de wederantwoordnota werpt verzoekster nog op dat de notities of aantekeningen bij haar mondelinge examen niet voorgelegd zijn, zodat zij minstens impliciet stelt dat de beslissing (6/20) niet afdoende werd aangetoond.

Beoordeling

De Raad brengt in herinnering dat het hem krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de hogeronderwijsinstelling. De Raad kan er enkel op toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en niet kennelijk onredelijk is.

Voorerst moet samen met verwerende partij worden opgemerkt dat verzoeksters kritiek op het verliezen van een examenkopij of het beweerd vergeten van het examen van een andere student, niet in het intern beroep werd opgeworpen. Daargelaten of deze grieven kunnen worden betrokken op de persoonlijke situatie van verzoekster en zij in dat opzicht belang heeft bij het opwerpen van deze middelen, moet worden vastgesteld dat de middelen in elk geval onontvankelijk zijn. Immers, ten ware het kritiek betreft die van openbare orde is of die gericht is tegen de bestreden beslissing zelf, kunnen in de procedure voor de Raad geen nieuwe middelen worden opgeworpen die verzoekende partij – zoals te dezen – in het intern beroep had kunnen doen gelden.

Waar verzoekster kritiek uit op het verloop van het mondeling examen, met name doordat zij vindt dat haar uiteenzetting te snel werd onderbroken door een vraag van de docent waardoor zij van haar stuk werd gebracht, stelt de Raad vast dat uit de ECTS-fiche blijkt dat het essay door de student wordt meegebracht naar het examen en “onderdeel en start” ervan vormt en dat het examen mondeling is en “begint met een ondervraging over het essay dat is gemaakt”.

Uit het dossier blijkt derhalve dat het examen niet als een gesprek is aangekondigd, maar als een ondervraging met het essay als eerste onderdeel. In dat opzicht kan het door verzoekster geschatste examenverloop niet als onregelmatig worden beschouwd.

Wat de inhoud van het essay als onderdeel van het examen betreft, stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat de opdracht er enkel in bestond om een samenvatting te maken. Dit staat op gespannen voet met de ECTS-fiche, waarin sprake is van het schrijven van een kort essay. De Raad is van oordeel dat het niet onredelijk of onvoorspelbaar is om aan te nemen dat dit meer is dan een loutere samenvatting. Volgens *Van Dale* is een essay een “*niet te korte, voor een ruim publiek bestemde, subjectief gekleurde verhandeling over een wetenschappelijk of letterkundig onderwerp, gekenmerkt door goede, persoonlijke stijl.*”

Aldus beschouwd, mede gelet op het feit dat verzoekende partij het essay niet meedeelt zodat de Raad dit ook niet kan beoordelen, komt het de Raad niet onredelijk over dat in een essay ook zichtbaar wordt teruggekoppeld – via een citaat, een referentie aan de tekst, enz. zoals de docent aangeeft – naar het onderwerp. De kritiek van verzoekster kan in dat licht niet worden aangenomen.

Met betrekking tot het aantal gegeven lessen, heeft verzoekster opgeworpen dat de docent slechts 7 van de 14 voorziene lessen zou hebben gegeven. De bestreden beslissing heeft hierop geantwoord dat in de studiefiche ter zake is aangegeven dat de planning van de colleges ‘onder voorbehoud’ was. Verzoekster spreekt dit niet tegen, en uit de ECTS-fiche blijkt dat daarin inderdaad is vermeld: “*Voorlopig programma (wijzigingen voorbehouden)*”. Dat daarnaast als “bijkomende info” ook is vermeld “*15 bijeenkomsten van 3 uur*”, doet daaraan geen afbreuk. Daargelaten dat het de Raad niet duidelijk is wat verzoekster ertoe brengt te overwegen dat dit “*zelfs een les minder is dan [zij] oorspronkelijk had gedacht*”, is de Raad van oordeel dat het niet kennelijk onredelijk is dat in een masteropleiding de relevante examenstof niet in zijn geheel in colleges gedoceerd wordt, maar kan worden vervangen door zelfstudie in zoverre het duidelijk is welke competenties of welke kennis bij het examen getoetst worden en de verzoekende partij vragen kan stellen over de

examenstof. De Raad overweegt dat de ECTS-fiche voldoende duidelijk aangeeft wat van de verzoekende partij met betrekking tot de competenties verwacht werd en dat de ECTS-fiche ook verwijst naar een significant aantal uren zelfstudie. De Raad stelt tevens vast dat uit niets blijkt dat de docent tijdens het academiejaar niet beschikbaar was voor vragen bij het bestuderen van de leerstof. Deze grief van verzoekster kan dan ook niet worden aangenomen.

Wat de gehanteerde examineerwijze betreft, moet de Raad vaststellen dat verzoekster zich in het intern beroep heeft beklaagd over de "stress-inducerende" vorm van examineren en dat uit de toelichting van de betrokken docent – daarin blijkbaar bijgetreden door de interne beroepscommissie – blijkt dat de studenten uitdrukkelijk worden voorbereid op een examen dat wordt aangekondigd als stressvol en snel, waarbij de studenten zelden volledig kunnen uitspreken.

Uit het verzoekschrift kan de Raad niet met zekerheid opmaken of verzoekster dit middel ook in huidige procedure handhaaft, nu zij enkel lijkt in te gaan op het eigenlijke verloop van het examen. Hierop heeft de Raad bovenstaand geantwoord. Louter voor de volledigheid overweegt de Raad dat de examinator een grote autonomie bezit in zoverre de gebruikte examineerwijze toelaat dat de student zijn of haar antwoord (*c.q. standpunt*) in grote mate kan toelichten, niettegenstaande het feit dat de docent steeds op een behoorlijke wijze de student kan onderbreken met het oog op het inpikken op het betoog van de student (bv. bijvraag stellen of verdieping zoeken) of het stellen van een nieuwe vraag. Te dezen is de Raad van oordeel dat niet is aangetoond dat de grenzen van de redelijkheid zouden zijn overschreden, bijvoorbeeld doordat de betrokken docent verzoekster zou hebben partij verhinderd aan te tonen dat zij de competenties voor het opleidingsonderdeel heeft verworven. De Raad overweegt daarbij dat het onderbreken van de examinandus en het stellen van een nieuwe vraag erop kan wijzen dat de examinator oordeelde dat de vraag reeds voldoende of foutief werd beantwoord zodat hij zich reeds een voldoende beeld kon vormen over de competenties van de verzoekende partij. De Raad verwerpt dan ook deze grief.

Ten slotte ligt de vraag naar de motiveringsplicht voor. In het intern beroep heeft verzoekster aangegeven dat zij geen bewijsstukken heeft omrent het verloop van het examen, aangezien het ging om een mondeling examen zonder schriftelijke voorbereiding. In zijn toelichting aan de interne beroepscommissie, heeft de betrokken docent het volgende verduidelijkt: *"Uit mijn aantekeningen blijkt dat ik haar basale, gemakkelijke vragen heb gesteld over wat een neurose is, wat afweer is wat verdringing is, wat weerstand en wat interpretatie is. Op al deze vragen wist ze geen goed antwoord te geven en het gaat om kernbegrippen uit de psychoanalyse. Ze wist wel meer over de mechanismen in de droom, die ook in haar essay terugkeren (uitgebreid in de colleges behandeld). Ik heb met haar gesproken over de zogenaamde driehoeken van Malan (technische hulpmiddelen in korte psychodynamische therapie), ik heb ze getekend en ze haalde deze door elkaar en gaf geen aanwijzing kennis en begrip van deze stof te hebben."*

Verzoekster lijkt daarmee geen genoegen te nemen, nu zij in haar verzoekschrift haar bovenstaande opmerking herneemt, stelt dat zij de quoterij voor bepaalde onderdelen van het examen niet begrijpt (cf. de vraag over het boek over narcisme) en er *in fine* aan toevoegt dat zij graag de fiche zou krijgen van de betrokken docent waarop de quoteringen staan die hij heeft gemaakt tijdens het examen. Hoewel het gewis zo is dat verzoekster haar argumenten ter zake met meer precisie en duidelijkheid naar voor had kunnen brengen, leest de Raad in verzoeksters uiteenzetting een beroep op de motiveringsplicht. Dat blijkt overigens ook de verwerende partij te hebben gedaan (cf. randnummer 10 van de antwoordnota).

De Raad stelt eveneens vast dat de verzoekende partij erkent dat zij de gestelde vragen slechts gedeeltelijk beantwoord heeft, maar toch niet begrijpt waarom ze slechts een 6/20 scoorde en daarvoor bewijzen zoekt. De Raad is van oordeel dat, indien een docent een zuiver mondeling (i.e. zonder schriftelijke voorbereiding) examen organiseert deze bij gebrek aan stukken de nodige en precieze aantekeningen voor elke student afzonderlijk tijdens het examen zelf dient te maken over de gestelde examenvragen en de *in concreto* door de student gegeven antwoorden om de toegekende score te motiveren. De Raad is van oordeel dat deze aantekeningen immers de motivering voor een onvoldoende in zich moeten dragen en als zodanig ook moeten voorgelegd worden indien de examinator zich erop beroept of de student naar de motivering voor de score vraagt of deze betwist. Zulks geldt des te meer

wanneer zoals *in casu* verschillende maanden zijn verlopen tussen het examen en de zitting van de interne beroepscommissie, in het raam waarvan de docent de toegekende quotering nader heeft geduid. Gelet op het feit dat er geen aantekeningen of andere bewijzen werden voorgelegd, die het cijfer kunnen ondersteunen, is de Raad van oordeel dat de beroepsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 18 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/117 - 7 augustus 2014

Inzake [REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Eerste verzoekende partij

wonende te [REDACTED]

Tweede verzoekende partij

[REDACTED]
wonende te [REDACTED]

Derde verzoekende partij

[REDACTED]

Tegen een beslissing van de [REDACTED]

met zetel te [REDACTED]

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van [REDACTED] werd behandeld op de openbare zitting van 7 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij: [REDACTED]

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen. De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partijen tekenen beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partijen allen een 8/20 kregen voor hun gezamenlijk opleidingsonderdeel Bachelorproef en tegen de beslissing van 2 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partijen zijn tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de negatieve quotatie van 8/20 van 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel Bachelorproef.

3.2. Verzoekende partijen stelden op datum van 28 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 2 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het beroep door niemand van de verzoekende partijen werd ondertekend, daarenboven stelde de interne beroepscommissie dat het beroep in hoofde van voortijdig was. Onder verwijzing naar artikel van het Studiecontract 2013-2014 waarin de ondertekening van het interne beroepsschrift op straffe van nietigheid staat voorgeschreven, besliste de interne beroepscommissie tot onontvankelijkheid van het intern beroep.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekende partijen overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 dienden verzoekende partijen een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp.

In hun wederantwoordnota stellen verzoekende partijen het volgende: "Wij, de verzoekende partij, willen na het verkrijgen van alle documenten met betrekking tot het besluit van de interne beroepscommissie onze aanvraag tot verder beroep intrekken. Wij gaan niet verder in tegen de beslissing van de interne beroepscommissie."

De Raad beschouwt dit als een afstand van het beroep, en de Raad ziet geen redenen om deze afstand niet in te willigen.

Het beroep is derhalve zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De beslissing van 2 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 7 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure